බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා: 5

විනයපිටකයෙහි

04 වන ග්‍රන්ථය

චූලවග්ගපාළි

[I කාණ්ඩය]

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

හාල්දඬුවන ශ්‍රී ධම්රක්ෂිතාභිධාන

සබරගමුපළාතේ ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ

විසින්

කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පාඨශෝධන පූර්වක වැ සංස්කරණය කරන ලදී.

බු: ව: 2550

ක්‍රි: ව: 2006

Free Distribution www.aathaapi.org

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 5 (i)

The Fourth Book in the

Vinaya-Pitaka

4

CULLA-VAGGA-PĀLI (I)

With the Sinhala translation by

The Venerable
Haldanduvana Dhammarakkhita
The Chief Nāyaka Thero of
Sabaragamuva Province

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පටිහතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස චතුවේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤුනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිල ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ චතුර්වෛශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුනට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා පරිගණක ගත කර නොමිළයේ බෙදාහැරීමේ මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

"අපාරුතා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්චන්තු සද්ධං"

"කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුනට අමා දොර විවෘත කරන ලදී"

අප භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවෘද්ධිය පිණිස ම වන බව අපගේ හැඟීම ය.

සැම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො සළකා හිදිත් ද ? චතු වෛශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ සර්වඥ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුල 'සද්ධා' නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුනු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව ("සද්ධීධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං") මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුල ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවනයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුත්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධම්ම දේශණාමය සහ ධම්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්නට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබලේවා !

බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !

ලෝ සත්නට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ච සෝ හෝති, යෝ ධම්මමනුසාසති"

(*යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය*)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය

මෝහ තිමිර විධ්වංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ

සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සර්වඥතා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද

පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද

අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවෘද්ධිකාමී,

සමින්ද රණසිංහ.

2009.06.28

විනයපිටකෙ

චුල්ලවග්ග පාළි

පඨමො භාගො

විනයපිටකයෙහි

චූළවග්ග

පළමුවැනි කාණ්ඩය

Free Distribution www.aathaapi.org

“තථාගතප්පවෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති නො පටිච්ඡන්නො.”

“මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරණ ලද ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබලයි. වැසුණේ නො බබලයි.”

(අඞ්ගුත්තරනිකාය, තිකනිපාත - භරණ්ඩුවග්ග, 9 සුත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුලුවන. වම් පසින් පාළි පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහළ පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:17 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන

1. සංස්කාරක නිවේදනය ix
2. සංඥාපනය xi
3. පාළි හෝඩිය xiii
4. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය xv
5. සංකේත නිරූපණය xvii
6. විෂය සූචි xix
7. පෙළ හා පරිවර්තනය ... ... 2 – 435
8. විශේෂ පද සූචි 437
9. සංඥානාම සූචි 441

Free Distribution www.aathaapi.org

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයර්‍යාපත්තියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්‍ථ පඤ්චකයෙන් සතර වැනි ග්‍රන්‍ථය වූයේ චුල්ලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්‍ථමාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්‍ථය ලෙස සමිපිත වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්‍ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයන්ති අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලඞ්කා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්මය සිංහල භාෂායෙන් තබාලීමෙහි ලා විනය පිටකයෙහි චුල්ලවග්ගපාළි සිංහල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති හාල්දඹුවන ශාස්ත්‍රසූරි ශ්‍රී ධර්මරක්ෂිතාභිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සිංහල පරිවර්තනය නිමහම් කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සම්මතය පරිදි කෙසෙල්වත්තගොඩ රතනජෝති නායක ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, හාල්දඹුවන ධම්මරක්ඛිත නායක ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක ස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ශෝධක මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨශොධන පූර්වකවැ සිංහල පරිවර්තනය ද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සිංහල පරිවර්තනය සහිත චුල්ලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්තරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලදුව පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රස්තාර දෙවිස්සක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතු-වකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතිණ. ලියා ශුද්ධ කොට දෙන ලද අත් පිට-පත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමරස්කන්ධකයෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණ. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අග්ගමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රෙය මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයෝ වැනසී ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. තවද මුද්‍රණ අවස්ථායෙහි දු පැන නැඟුණු බාධක රැසෙකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙහිවල

Free Distribution www.aathaapi.org

'තිසර' මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමාදු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද නිසා චූලවග්ගපාළි - සමථක්ඛන්ධකය අවසාන කොට ඇති ඛණ්ඩක සතර එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ ස්ථවිරවරුන් විසින් නො පමාව මෙහි ශෝධ්‍යපත්‍ර, සංඥා සූචි, ශබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන් මේ ග්‍රන්ථ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙන ඓහික පාරත්‍රික සුබ-භාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරම්හ.

මේ වගට,

ලබුගම ලඞ්කානන්ද ස්ථවිර
ප්‍රධාන සම්පාදක

1977, ජූලි 10
ත්‍රිපිටක කාර්‍යාලය,
මහානායක චාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

Free Distribution www.aathaapi.org

සංඥපනය

විනය:

විභඞ්ග ඛන්ධක පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරාදි ප්‍රථම මහාසඞ්ගීතිකාරක මහරහතුන් විසින් ‘පාරාජිකපාළි පාචිත්තියපාළි මහාවග්ගපාළි චූලවග්ගපාළි පරිවාරපාළි’ යයි ග්‍රන්ථ පඤ්චකයකට නඟා සඞ්ගායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දු මහාවිභඞ්ග හෙවත් භික්ඛුවිභඞ්ග හා භික්ඛුනීවිභඞ්ග නම් වූ උභය විභඞ්ගය පරිජි, පචිති දෙපොත් හි බෑසැගෙන සිටී, මහාවිභඞ්ගයෙහි ‘පාරාජික සඞ්ඝාදිසෙස අනියත නිස්සග්ගිය’ යන එකුන්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ ‘නිදාන පුග්ගල වත්ථු පඤ්ඤත්ති පදභාජන විනීතවත්ථු’ ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදෙශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් ‘පාරාජික පාළි’යයි ද, පාචිත්තියකාණ්ඩය පටන් භික්ඛුවිභඞ්ගය හා භික්ඛුනීවිභඞ්ගය ද ඇතුළත් කොටස පාචිත්තියකාණ්ඩය ආදි කොට ඇති හෙයින් ‘පාචිත්තියපාළි’ යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙදු ඇත. ආභිසමාචාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥාත ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි’ ප්‍රදෙශය ‘ඛන්ධක’ නම් වෙයි. එ ද බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාඛන්ධකය ආදි කොට ඇති දෙවිසි ඛන්ධකයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසම්බියක්ඛන්ධකය අවසන් කොට ඇති ඛන්ධක දසය ‘මහාවග්ගපාළි’ යයි ද, කම්මක්ඛන්ධකයෙහි පටන් සත්තසතිකක්ඛන්ධකය අවසන් කොට ඇති දොළොස් ඛන්ධකය ‘චූලවග්ග පාළි’ යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙදු ඇත. ‘පරිවාරපාළිය’ වූ කලි මහාවිභඞ්ගයෙහි භික්ෂූන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපද යැ, භික්ඛුනීවිභඞ්ගයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපද යැ යන උද්දෙසපරියාපන්න වූ පන්සිය සුවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කත්ථපඤ්ඤත්තිවාරය ආදි කොට ඇති ආපත්තිවාර අටෙක, එබඳු වූ මැ පච්චයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොස-කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථභෙද දක්වීමෙන් ද උභතොවිභඞ්ගය පරිවෘත වැ ඇත. ඛන්ධක පුච්ඡායෙහි පටන් ශේෂය දෙවිසි ඛන්ධකයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙසෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආඥාදෙසනා සඞ්ඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දේශනාව යි. උභතො විභඞ්ගයෙහි ප්‍රඥප්ත ශික්ෂාපද සියල්ල ද සත්තඅධිකරණ සමථය ද සඞ්ග්‍රහ කොට භික්ඛුපාති-මොක්ඛ භික්ඛුනීපාතිමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය ‘පාතිමොක්ඛ’ නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චූලවග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රස්තුත වූ ‘චූලවග්ගපාළිය’ වනාහි කම්මක්ඛන්ධකය පටන් කොට සත්තසතිකක්ඛන්ධකය තෙක් දොළොස් ඛන්ධකයෙන් සඞ්ගෘහීත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කම්මක්ඛන්ධකයෙහි: 1. සැවැත්නුවර

Free Distribution www.aathaapi.org

විසූ සව්ග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලෝහිතක මහණුන් සඳහා භණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදි හේතුයෙන් පනවනලද තජ්ජනීය කර්මය ද, 2. ආපත්තිබහුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලෝමික සංසර්ග ඇති සෙය්‍යසක මහණහුට පනවනලද නියස්ස කර්මය ද 3. සව්ග මහණුන් අතුරෙන් කීටාගිරීයෙහි විසූ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් සඳහා කුල දූෂණ හේතුයෙන් පනවන ලද පබ්බාජනීය කර්මය ද, 4. මච්ඡිකාසණ්ඩයෙහි විසූ සුධම්ම තෙරුන් අරහයා චිත්තගැහැවියනට අවමන් කිරීම හේතුයෙන් පනවනලද පටිසාරණීය කර්මය ද, 5. කොසඹෑ නුවර දී ඡන්න තෙරුන් සඳහා ඇවැතට පැමිණ ඇවැත් නො දැකීම හේතුයෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය ද, 6. ඡන්න තෙරුන් සඳහා ම පනවන ලද ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය ද, 7. අරිට්ඨ මහණහු සඳහා පනවන ලද පාපදෘෂ්ටි නො හැරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය ද යන සත් වැදෑරුම් කර්ම විභාග කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකක්ඛන්ධකයෙහි පාරිවාසිකවත්ත, පරිවාස සමාදන්විධි, මූලායපටිකස්සන, මානත්ත, අබ්භාන යන විනය කර්මයන් පිළිබඳ වත් හා සමාදන්විධි ආදිය වදරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයක්ඛන්ධකයෙහි පටිච්ඡන්නාපටිච්ඡන්න සංඝාදිසෙසාපත්තීන් පිළිබඳ පරිවාසදාන, මානත්තදාන, අබ්භාන යන විනය කර්මයන් පිළිබඳ සියලු විභාග වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමථක්ඛන්ධකයෙහි විවාදාධිකරණ, අනුවාදාධි කරණ, ආපත්තාධිකරණ කිච්චාධිකරණ, යන චතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය සම්මුඛාවිනය සතිවිනය, අමූළ්හවිනය, පටිඤ්ඤාතකරණ, යෙභුය්‍යසිකා, තස්සපාපිය්‍යසිකා, තිණවත්ථාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමථයෙන් සංහිඳුවාලන අයුරු වදරනලද්දේ වෙයි.

චුල්ලවග්ගපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මක්ඛන්ධකාදි සතර ඛන්ධකය පමණක් ඇතුළත් කළෙමු. ඛුද්දකවත්ථු ආදි ඛන්ධකයන් පිළිබඳ හැඳින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමු. භික්ෂූන් වහන්සේගේ කාය වාක් සංවරය සඳහා ද' ආපත්ති ප්‍රතිකර්මාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද චුල්ලවග්ගපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ විනය ප්‍රදේශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන ස්වාර්ථ පරාර්ථ සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමු.

මෙවගට,

ලබුගම ලඞ්කානන්ද ථෙර,
ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
ප්‍රවචනෝදය පිරිවෙන.

Free Distribution www.aathaapi.org

පාළි හෝඩිය

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a　ආ ā　ඉ i　ඊ ī　උ u　ඌ ū　එ e　ඔ o

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṅa			
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña			
ට ṭa	ඨ ṭha	ඩ ḍa	ඪ ḍha	ණ ṇa			
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na			
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma			
ය ya	ර ra	ල la	ව va	ස sa	හ ha	ළ ḷa	ං ṃ
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kū	කෙ ke	කො ko
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛූ khū	ඛෙ khe	ඛො kho
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu	ගූ gū	ගෙ ge	ගො go

CONJUNCT - CONSONANTS

ක්ක kka	ඤ්ඤ ñña	ත්‍ර tra	ම්ඵ mpha
ක්ඛ kkha	ණ්හ ṇha	ද්ද dda	ම්බ mba
ක්‍ය kya	ඤ්ච ñca	ද්ධ ddha	ම්භ mbha
ක්‍රි kri	ඤ්ඡ, ñcha	ද්‍ර dra	ම්ම mma
ක්ව kva	ඤ්ජ, ñja	ද්ව, dva	ම්භ mbha
ඛ්‍ය khya	ඤ්ඣ ñjha	ධ්ව dhva	ය්‍ය, yya
ඛ්ව khva	ට්ට ṭṭa	න්ත nta	ය්හ yha
ග්ග gga	ට්ඨ, ṭṭha	න්ථ ntha	ල්ල lla
ග්ඝ ggha	ඩ්ඩ ḍḍa	න්ද nda	ල්‍ය lya
ඞ්ක ṅka	ඩ්ඪ ḍḍha	න්ධ ndha	ල්හ lha
ග්‍ර grā	ණ්ණ ṇṇa	න්න nna	ව්හ vha
ඞ්ඛ ṅkha	ණ්ට ṇṭa	න්හ nha	ස්ස ssa
ඞ්ග ṅga	ණ්ඨ ṇṭha	ප්ප ppa	ස්ම sma
ඞ්ඝ ṅgha	ණ්ඩ ṇḍa	ප්ඵ ppha	ස්ව sva
ච්ච cca	ත්ත tta	බ්බ bba	හ්ම hma
ච්ඡ ccha	ත්ථ ttha	බ්භ bbha	හ්ව hva
ජ්ජ jja	ත්ව tva	බ්‍ර bra	ළ්හ ḷha
ජ්ඣ jjha		ම්ප mpa	

්　ි i　ී ī　ු u　ූ ū　ෙ e　ො o

Free Distribution　www.aathaapi.org

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදේශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී වන්ද්‍රශෙඛරාරාමාධිපති අග්‍රමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්දමෛත්‍රෙය මහානායක මහාස්ථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධර්මපීඨයෙහි (භික්ෂු විශ්වවිද්‍යාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණ ලංකාවෙහි ප්‍රධාන සඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාචාර්ය, ත්‍රිපිටක වාගීශ්වර, විමලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබුගම ලඞ්කානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධර්ම මහාසඞ්ඝ සභාවෙහි අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූර්වාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරද්වයාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පඤ්ඤාලෝක ශ්‍රී කල්‍යාණිසාමග්‍රීධර්ම මහාසඞ්ඝසභාවෙහි අනුනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

ගෙරලියාවල, සුධර්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ සිරි අනොමදස්සි බටහිර දිශාවෙහි ප්‍රධාන සඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්යායේ අශෝකාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පඤ්ඤාලඞ්කාර නායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

ලේඛක

කොළඹ, බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරණමුවේ සිරි ධම්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසඞ්ඝනායක ස්ථවිරයන් වහන්සේ.

Free Distribution www.aathaapi.org

සඞ්කේත නිරූපණය

සීමු – සීහළක්ඛරමුද්දිත චුල්ලවග්ගපාළි

මජසං – මරම්ම – ඡට්ඨසංගීතියා සොධිත පොත්ථකං

සයා – සයාම – සායාමක්ඛරමුද්දිත චුල්ලවග්ගපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කඞ්වි -- කඞ්ඛාවිතරණී

Free Distribution www.aathaapi.org

චූලවග්ග පාළි

විසය සූචි

1. කම්මක්ඛන්ධකං 2—157 පිටඞ්කා

1. තජ්ජනීය කම්මං ... ... 2—23
2. නියස්ස කම්මං ... ... 24—39
3. පබ්බාජනීයකම්මං ... ... 38—35
4. පටිසාරණීය කම්මං ... ... 64—87
5. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ... 86—129
6. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ... 108—109
7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීය කම්මං 128—151

වත්ථුද්දනං ... ... 152—157

2. පාරිවාසිකක්ඛන්ධකො 158 - 195

1. පාරිවාසික වත්තං ... ... 158—169
2. මූලාය පටිකස්සනාරහවත්තං ... ... 168—175
3. මානත්තාරහ වත්තං ... ... 176—181
4. මානත්තචාරිකවත්තං ... ... 180—189
5. අබ්භානාරහවත්තං ... ... 188—193
6. තස්ස වත්ථුද්දනං ... ... 194—195

3. සමුච්චයක්ඛන්ධකං 196—331

අප්පටිච්ඡන්නමානත්තං ... ... 196—199

අප්පටිච්ඡන්න අබ්භානං ... ... 198—203

එකාහප්පටිච්ඡන්නපරිවාසො ... ... 202—205

එකාහප්පටිච්ඡන්න මානත්තං ... ... 204—207

එකාහප්පටිච්ඡන්නඅබ්භානං ... ... 206—209

පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නපරිවාසො ... ... 210—211

පාරිවාසිකමූලාය පටිකස්සනා ... ... 212—215

මානත්තාරහමූලාය පටිකස්සනා ... ... 214—219

තිකාපත්තිමානත්තං ... ... 218—221

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනා ... ... 220—225

අබ්භානාරහමූලාය පටිකස්සනා ... ... 224—225

මූලාය පටිකස්සිතස්ස අබ්භානං ... ... 224—231

පක්ඛප්පටිච්ඡන්න පරිවාසො ... ... 230—233

පක්ඛපාරිවාසික මූලායපටිකස්සනං ... ... 232—235

සමොධාන පරිවාසො ... ... 234—239

විසය සූචි

			පිටඅංක
මානත්තාරහ මූලායපටිකස්සනාදි	...	...	238—239
තිකාපත්තිමානත්තං	...	...	240—241
මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදි	...	...	242—243
අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදි	...	...	... ...
පක්ඛපටිච්ඡන්න අබ්භානං	...	...	244—251
අග්ඝසමෝධානපරිවාසො	...	...	250—253
චිරපටිච්ඡන්න අග්ඝ සමෝධානං	...	...	254—257
ද්වෙමාස පරිවාසො	...	...	256—281
සුද්ධන්ත පරිවාසො	...	...	282—285
පාරිවාසිකචත්තාලීසකං	...	...	286—291
පරිවාසඡත්තිංසකං ...	...	...	290—293
මානත්ත සතකං	...	...	292—301
මූලායපටිකස්සන චතුස්සතකං	...	...	302—313
පරිමාණාදි අට්ඨක වාරො	...	...	212— ...
ද්වෙ භික්ඛූ එකාදසකවාරො	...	...	314—317
මූලායපටිකස්සනඅවිසුද්ධිනවකං	...	...	316—321
මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං	...	...	320—323
දුතියමූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං	...	...	332—331

4. සමථක්ඛන්ධකං 332–455

1. සම්මුඛාවිනයො	...	...	332—337
2. සතිවිනයො	...	...	338—351
3. අමූළ්හ විනයො	...	...	350—357
4. පටිඤ්ඤාත කරණං	...	...	356—361
5. යෙභුය්‍යසිකා	...	...	360—363
6. තස්සපාපියසිකා	...	...	362—371
7. තිණවත්ථාරකං	...	...	370—375
චත්තාරි අධිකරණානි	...	...	376—435
අධිකරණ වූපසමනං	...	...	396
උබ්බාහිකාය වූපසමනං	...	...	402
යෙභුය්‍යසිකා විනයං	...	...	408
තිවිධසලාකගාහො	...	...	410
සතිවිනයො	...	...	414
අමූළ්හවිනයො	...	...	418
තස්සපාපියසිකා	...	...	422
පටිඤ්ඤාතකරණං	...	...	426
තිණවත්ථාරකං	...	...	430

සමථක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො චතුත්ථො

විනයපිටකෙ

චූලවග්ගපාළි

Free Distribution www.aathaapi.org

විනයපිටකෙ

චුල්ලවග්ගපාළි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

කම්මක්ඛන්ධකං

1. තජ්ජනීයකම්මං

1. **තෙන** සමයෙන බුද්ධො භගවා **සාවත්ථියං** විහරති **ජෙතවනෙ** **අනාථපිණ්ඩිකස්ස** ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන **පණ්ඩුකලොහිතකා** භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: "මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච බ්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා[1] ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා"ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛිය්‍යන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: 'මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච බ්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා'ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්තී"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

---

1. අලමත්ථතරා, සංඝරි.

Free Distribution www.aathaapi.org

විනයපිටකයෙහි

චූළවග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

1.

කම්මක්ඛන්ධකය

1. තජ්ජනීයකම්මය

1. ඒ සමයෙහි භගවත් බුදුරජුහු සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම්හි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වනාහි පණ්ඩුකය ලෝහිතකය යන දෙ මහණහු, තුමූ ඩබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සඟමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සඟමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම් භික්ෂූහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ මෙසේ කියත්: "ආයුෂ්මත්-වරුනි, ඒ මහණ තෙම තොප නො පරදවාවා. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමර්ථ ද වවූ. ඔහුට නො බවූ. අපි ද තොපට පක්ෂ වන්නමු" යනු යි. එයින් නූපන් කලහ ද උපදී. උපන් කලහ ද බොහෝ වීම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී. යම් මහණ කෙනෙක් තුමූ අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දෑයින් සතුටු වන්නෝ ද, පවෙහි ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසිලි ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවඥා කෙරෙත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: "කෙසේ නම් පණ්ඩුක ලෝහිතක භික්ෂූහු තුමූ ඩබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද කරන්නෝ, වාක් කලහ කරන්නෝ, සඟමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සඟමැද අධිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ 'ආයුෂ්මත්වරුනි, ඒ මහණතෙම තොප නො පරදවාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවූ. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමර්ථ ද වවූ. ඔහුට නො බවූ. අපි ද තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කීහු ද, එයින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බොහෝ වීම පිණිසත් මහත් වීම පිණිසත් පවතී" යනු යි.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ **පණ්ඩුකලොහිතකා** භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: ‘මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි, බලවාබලවං පතිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච බ්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච, මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්තී?”ති. “සච්චං භගවා”. විගරහි බුද්ධො භගවා: ‘අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: ‘මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච බ්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භිය්‍යොභාවාය. අථ ඛ්වෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං චෙව අප්පසාදාය පසන්නානඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤථත්තායා’ති.

3. අථ ඛො භගවා තෙ භික්ඛූ අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා දුබ්භරතාය දුප්පොසතාය මහිච්ඡතාය අසන්තුට්ඨියා[1] සඞ්ගණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිත්වා අනෙකපරියායෙන සුභරතාය[2] සුපොසතාය අප්පිච්ඡස්ස සන්තුට්ඨස්ස සල්ලෙඛස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපචයස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණං භාසිත්වා භික්ඛූනං තදනුච්ඡවිකං තදනුලොමිකං ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ චොදෙතබ්බා. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපත්ති[3] ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

1. අසන්තුට්ඨිතාය - සභා. 2. සුපොසතාය - මජසං. 3. ආපත්තිං - මජසං.

Free Distribution www.aathaapi.org

2. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. එකල්හි භගවත්හු මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්සඝයා රැස් කරවා, "සැබෑ ද, මහණෙනි පණ්ඩුකලොහිතක මහණහු තුමූ ඩබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සඟමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සඟමැද අධිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, "ආයුෂ්මත්වරුනි, මෙ තෙමේ තොප නො දිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවූ... අපි ද තොපට පක්‍ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත් ද? එයින් නො උපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවතී යනු සැබෑ ද ?"යි මෙසේ භික්‍ෂූන් පුළුවුත්හ. "සැබෑව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ"යි (ඒ මහණහු කීහ.) "මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියාවෙක. සස්නට අනුලෝම නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණුනට නුසුදුසු එකෙක. නොකැපයෙක. නො කළ මනාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමූ ඩබර කරන්නෝ... සඟමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සඟමැද අධිකරණ උපදවන යම් අන් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ 'ආයුෂ්මත්නි, මෙ තෙම තොප නො දිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවූ... අපි ද තොපට පක්‍ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කීහු ද ? එයින් නො උපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මේ කාරණය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පහන් වූවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද පවතී" යි භගවත් බුදුහු ගැරැහූහ.

3. ඉක්බිති භගවත්හු ඒ මහණුන් නොයෙක් කරුණින් ගරහා, දුර්භරතාවගේ ද දුෂ්පොෂතාවගේ ද මහේච්ඡතාවගේ ද අසන්තුෂ්ටතාවගේ ද ගණසඞ්ගණිකාවගේ ද කුසීතභාවයාගේ ද දොස් වදුරා, නොයෙක් කරුණින් සුභරතාවගේ ද සුපොෂතාවගේ ද අල්පෙච්ඡතාවගේ ද සන්තුෂ්ටතාවගේ ද සංලේඛයාගේ ද ධුතගුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරූප්‍යතාගේ ද කෙලශාපචයයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීමේ)ද වීර්‍ය්‍යාරම්භයාගේ ද අනුසස් වදුරා, මහණුනට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලෝම වූ ධර්මකථාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක: 'මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුක ලොහිතක යන දෙ මහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට පණ්ඩුකලොහිතක භික්‍ෂූහු චොදයිතව්‍යයහ (ඒ මහණුනට චොදනා කට යුතු ය). චොදනා කොට සාරයිතව්‍යයහ (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු ය. ඇවැත නංවා, වියත් සමත් මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුත්තේ ය:

4. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමායි. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: 'මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤෙ භික්ඛූ භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මා ඛො තුම්හෙ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පටිමන්තෙථ. තුම්හෙ තෙන පණ්ඩිතතරා ච ව්‍යත්තතරා ච බහුස්සුතතරා ච අලමත්තතරා ච. මා චස්ස භායිත්ථ. මයම්පි තුම්හාකං පක්ඛා භවිස්සාමා'ති. තෙන අනුප්පන්නානි චෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නානි ච භණ්ඩනානි භිය්‍යොභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං, ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

4. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක ලෝහිතක භික්ෂූහු තුමූ ඩබර කරන්නාහු, කලහ කරන්නාහු, විවාද උපදවන්නාහු, වාක්කලහ කරන්නාහු, සඞ්ඝමැද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සඞ්ඝමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළැඹ 'ආයුෂ්මත්නි, මේ තෙම තොප නො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමර්ථ ද වවු. ඔහුට නො බවු. අපි ද තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත්. එයින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතක මහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝහිතක මහණහු තුමූ ඩබර කරන්නාහු,... සඞ්ඝමැද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඩබර කරණ.... සඞ්ඝමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා එළැඹ, 'ආයුෂ්මත්නි, මේ තෙමේ තොප නො දිනාවා... අපි ද තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත්. එයින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඞ්ඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතකමහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලෝහිතක මහණුනට තජ්ජනීය කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මත්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝහිතකමහණහු තුමූ ඩබර කරන්නාහු .. අපි ද තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියත්. එයින් නොඋපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඞ්ඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතකමහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලෝහිතක මහණුනට තජ්ජනීයකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලෝහිතකමහණුනට සඞ්ඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණ ලද්දේ ය. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි" යනු යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච: අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

අධර්මකර්ම දොළොස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද, නො මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ- තෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දේශනාගාමිනී නො වන ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නො මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: චෝදනා නොකොට කරණ ලදුයේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නො- හමුයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර (නො සමග)වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත වූ තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොපිළිවිස කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර (සමග නොවූ) සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වේ.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ: පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

7. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ- තෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, අධර්මයෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරේහිපි භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හෝති, අධම්මේන කතං හෝති, වග්ගේන කතං හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

9. අපරේහිපි භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හෝති, අධම්මේන කතං හෝති, වග්ගේන කතං හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

10. අපරේහිපි භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අචොදෙත්වා කතං හෝති, අධම්මේන කතං හෝති, වග්ගේන කතං හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

11. අපරේහිපි භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසාරෙත්වා කතං හෝති, අධම්මේන කතං හෝති, වග්ගේන කතං හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හෝති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තං ච.

12. අපරේහිපි භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හෝති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තං ච: ආපත්තිං අනාරෝපෙත්වා කතං හෝති, අධම්මේන කතං හෝති, වග්ගේන කතං හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හෝති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තං ච.

අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවේ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හෝති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හෝති, පටිපුච්ඡා කතං හෝති, පටිඤ්ඤාය කතං හෝති. ඉමේහි ඛෝ භික්ඛවේ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හෝති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමගි සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ: දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ: චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තජ්ජනීය කම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත වූ තජ්ජනීයකම්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වේ.

අධර්මකර්ම දොළොස නිමි.

ධර්මකර්ම දොළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාව ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්මය ධාර්මික කර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිඳු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනය කර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳු-නෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධාර්මිකකර්මයෙක් ද, විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද වෙයි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය-කර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා සේ සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ප්‍රතිඥා ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි, විනයකර්මයෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද, විනයකර්මයෙක් ද, මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තජ්ජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්-යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කම්ය ධාර්මිකකම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොදෙසූ ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය කම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. චොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීය-කම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත තජ්ජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනාලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත තජ්ජනීයකම්ය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

ධම්කම් දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ (නම්) තජ්ජනීයකම්ය කරන්නේ ය: ඬබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, සමක් ප්‍රකට කොට තිමෙනි අදක්ෂ වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපත්තිපරිච්ඡේදරහිත බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලොම් නොවූ ගෘහීසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් තජ්ජනීයකම්ය කරන්නේ ය,

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. ඡණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීය-කම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාද-කාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ ඡණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ ඡණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ ඡණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ ඡණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ ඡණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තජ්ජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උතුම් වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අධිකරණ ඇති කරන්නේ වේ ද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්ෂ වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිච්ඡේදරහිත ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් ගිහීන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනානුලෝම නොවූ ගෘහීසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්ජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

තජ්ජනීයකම්මය කිරීමට කැමැති වන්නන් පිළිබඳ පාඨය නිමි.

Free Distribution www.aathaapi.org

අට්ඨාරසවත්තං

1. තජ්ජනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මාවත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති[1] සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා. අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි' සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං අකාසි. තෙ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙන්ති: මයං ආවුසො සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්ථාරං වත්තාම, කථන්නුඛො අම්හෙහි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු."

2. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං. කම්මං ගරහති. කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

---

1. භික්ඛු භික්ඛුණි, සං.

අවොලොස් වත

1. මහණෙනි, තජ්ජනීයකම්මය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු සි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම සි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා කම් නො කළ යුතු සි. නිස නො දිය යුතු සි. සෙරණකු තමහට උවටන් පිණිස නො ගත යුතු සි. භික්ඛුනොවාදකසම්මතිය නො පිළිගත යුතු සි. සම්මතිය ලද්දහු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නො කළ යුතු සි. යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකම්මය කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැතට නැවත නො පැමිණිය යුතු සි. එබඳු අනෙක් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු සි. එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු සි. විනයකම්මය නො ගැරහිය යුතු සි. තජ්ජනීයකම්මය කළ භික්ෂූහු නො ගැරහිය යුත්තාහ. පුවතක් මහණහුගේ උපෝසථකම්මය නො තැබිය යුතු සි. පවාරණය නො තැබිය යුතු සි. සවචනීය කම්මය නොකළ යුතු සි. විහාරයෙහි දෙවුතනතුර නො දුරිය යුතු සි. චොදනාවට අවසර නොගත යුතු සි. (පියෙවි මහණකුට) චොදනා නො කළ යුතු සි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු සි. භික්ෂූන් භික්ෂූන් හා කලහයට නො යෙදිය යුතු සි.

අවොලොස් වත නිමි.

නොසංසිඳුවිය යුතු අවොලොස් වත

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්හට තජ්ජනීය කම්මය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකම්මය කරණු ලැබූ ඔහු මනා ව පවතිත්, භික්ෂූන් අනුව හැසිරෙත්, නිස්තරණ වත් පුරත්, භික්ෂූන් වෙත එළඹ, "ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකම්මය කරණු ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලොම් ව පවතිමු, වරදින් මිදෙනු වස් පැවැතිය යුතු වත පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?"යි මෙසේ කියත්. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකම්මය සංසිඳුවාවා."

2. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය නො සංසිඳුවිය යුතු සි: උපසම්පදා කම් කරයි ද, නිස දෙයි ද, සෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමෙහි සම්මතිය පිළිගණී ද, සම්මත කරණු ලැබුයේත් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය නො සංසිඳුවිය යුතු සි.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය නො සංසිඳුවිය යුතු සි: යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකම්මය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකම්මය ගරහයි ද, කාරක සඟනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය නො සංසිඳුවිය යුතු සි.

4. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො න ඔවදති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙහි භික්ඛවෙ පණ්ඩුකලොහිතකෙහි භික්ඛූහි සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "මයං භන්තෙ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්ථාරං වත්තාම, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමා"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා, තතියම්පි යාචිතබ්බා. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

4. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය නො කැවැත්විය යුතු සි: ශුද්ධ භික්ෂුවගේ උපොසථය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවචනීයකම්මය කරයි ද, චෙහෙරේ දෙවුකම් කරයි ද, චොදනාවට අවසර ගණී ද, චොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටෙන් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි.

නොසංහිඳුවිය යුතු අඞ්ග අටොළොස නිමි.

සංහිඳුවිය යුතු අටොළොස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: උපසම්පදා කම් නොකරයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා නො ගණී ද, මෙහෙණනට ඕවා දීමේ සම්මුතිය නො පිළිගණී ද, සම්මුතිය ලදුයේ ද මෙහෙණනට ඕවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත මහණනට කළ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි. යම් ඇවැතක් නිසා සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකම්මය කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට නැවත නො පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකටත් නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, විනයකම්මයට නො ගරහයි ද, කම්ය කළ සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුක්ත මහණහට කළ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

3. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: ප්‍රකෘතක් මහණහුගේ උපොසථය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවචනීයකම්මය නො කරයි ද, චෙහෙරේ දෙවූ තනතුර නො දරයි ද, චොදනාවට අවසර නො ගණී ද, චොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් හා කලහයට නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටෙන් යුක්ත මහණහට කළ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

සංහිඳුවිය යුතු අටොළොස නිමි.

[සංහිඳුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ තජ්ජනීයකම්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: මහණෙනි ඒ පණ්ඩුකලොහිතක භික්ෂූන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ සිවුර එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ, උලුඑ යෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: "ස්වාමීනි, සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකම්මය කරණු ලැබූ අපි මනා ව පවත්මු. භික්ෂූනට අනුව පවත්මු, නිස්තරණ වෘතහි පවත්මු. තජ්ජනීයකම්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමු" යනු සි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු සි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු සි:

2. ''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුක-ලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොහිතකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන තජ්ජනීයකම්මකතා සම්මා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙන්ති, නෙත්ථාරං වත්තන්ති, තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචන්ති. සඞ්ඝො පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොහිත-කානං භික්ඛූනං තජ්ජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන පණ්ඩුකලොහිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනීය-කම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

තජ්ජනීයකම්මං නිට්ඨිතං පඨමං.

Free Distribution www.aathaapi.org

2. "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක-ලෝහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන්හට අනුකූල ව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්හට තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳු-වන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන්හට අනුකූල ව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි (වරදින් මිදෙනු වත් පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්හට තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුචි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීය-කර්මය කරණු ලැබුවාහු මනා සේ පවතිත්. භික්ෂූන්හට අනුකූල ව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි පවතිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුචි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුචි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූහු සංඝයා විසින් තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂූන් අනුව පවතිත්. නිස්තරණ වතෙහි පවතිත්. තජ්ජනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවයි. පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුචි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුචි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලෝහිතක භික්ෂූන්ගේ තජ්ජනීයකර්මය සංඝයා විසින් සංහිඳුවන ලදී. සංඝයාට එය රුචි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි" යනු යි.

පළමුවන තජ්ජනීයකර්මය නිමි.

2. නියස්සකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හොති, අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා.

2. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා, -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො භවිස්සති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි:

"සච්චං කිර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා"ති. "සච්චං භගවා".

4. විගරහි බුද්ධො භගවා: "අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො භවිස්සති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා.

2. නියස්සකම්මය

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේදරහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත ව වෙසෙසි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුලු, පවට පිළිකුල් කරණ කැප නො කැප පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සැක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් භික්ෂූහු වෙත් ද, ඒ භික්ෂූහු "කෙසේ නම් සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ නොගැලපෙන්නා වූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි ද, එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ"යි (සෙය්‍යසක මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළාහු ය.

3. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කරුණෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා, භික්ෂූන් විචාල සේක:

"මහණෙනි, සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි ද? 'එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්' යනු සැබෑ ද?"යි (ඇසූ සේක). "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය"යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. "මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නො සුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අයුත්තෙකි. ශ්‍රමණයනට අයත් නොවූයෙකි, කැප නොවූයෙකි, නොකළ යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලෝම නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි ද, එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මුලට අදින්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ-.” විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: “තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරොතු නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. එවං ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

6. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා මූලාය පටිකස්සන්තා මානත්තං දෙන්තා අබ්භෙන්තා. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා මූලායපටිකස්සන්තා මානත්තං දෙන්තා අබ්භෙන්තා. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරොති නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්ස කම්මස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො. ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛූ පකතා පරිවාසං දෙන්තා, මූලාය පටිකස්සන්තා, මානත්තං දෙන්තා, අබ්භෙන්තා. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං කරොති නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං, නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පහන් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහන් වූවන්ගේ ඒ පහන් බව වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු මහණෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ නොපහන් බව පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. ගරහා දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමැතූ සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුහට “තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍යයී ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතුයැ”යි නියස්සකර්මය කෙරේවා. මහණෙනි, ඒ නියස්සකර්මය ද මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු කොට සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ චෝදනා කළ යුතු යි. චෝදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. ‘‘වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ සෙය්‍යසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍යයී ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියස්සකර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්ති යයි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍යයී ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියස්සකර්මය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍යයී ආශ්‍රයයේ විසිය යුතුය’යි නියස්සකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි.... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපත්තිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගිහි සංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙසි. එහෙයින් භික්ෂූහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආචාර්‍යයී ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියස්සකර්මය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියස්සකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා. සංඝයා විසින් සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියස්සකර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට රුචිය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණු මෙසේ ධරමි” යනු යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති...

3. අපරෙහි'පි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති...

4. අපරෙහි'පි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

5. අපරෙහි'පි -පෙ- අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

6. අපරෙහි'පි -පෙ- අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

7. අපරෙහි'පි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

8. අපරෙහි'පි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

9. අපරෙහි,පි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති ...

10. අපරෙහි'පි- පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

11. අපරෙහි'පි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති...

12. අපරෙහි'පි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තං ච.

නියස්සකම්මෙ අධම්මකම්ම ද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

අධම්මකම්මදෙළොස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුත් නියස්සකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද, නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි: අසම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් නියස්සකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද මනාව නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත නියස්සකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

3. අන්‍ය වූ ද... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

4. අන්‍ය වූ ද... අසම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ (අසමග්‍ර වූ)සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

5. අන්‍ය වූ ද... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

6. අන්‍ය වූ ද .. පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

7. අන්‍ය වූ ද .. ඇවැත නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

9. අන්‍ය වූ ද... දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

10. අන්‍ය වූ ද... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

11. අන්‍ය වූ ද .. සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

12. අන්‍ය වූ ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත නියස්සකම්මය අධම්මකම්මයෙක් ද අවිනයකම්මයෙක් ද මනාව නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

නියස්සකම්මයෙහි අධම්මකම්ම දෙළොස නිමි.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.

3 අපරෙහි'පි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති.

4. අපරෙහි'පි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

5. අපරෙහි'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

6. අපරෙහි'පි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

7. අපරෙහි'පි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

8. අපරෙහි'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

9. අපරෙහි'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති

10. අපරෙහි'පි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

11. අපරෙහි'පි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

12. අපරෙහි'පි -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං නියස්සකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

නියස්සකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධර්මකර්මදොළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත නියස්සකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරන ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත නියස්සකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනය-කර්මයෙක් ද, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත නියස්සකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනය කර්මයෙක් ද මනාව සංහිඳුනෙක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් නියස්සකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනයකර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

3. අන්‍ය වූ ද... චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද,...

4. අන්‍ය වූ ද... සම්මුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

5. අන්‍ය වූ ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. අන්‍ය වූ ද.... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,....

10. අන්‍ය වූ ද.... චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. අන්‍ය වූ ද .. සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,....

12. අන්‍ය වූ ද .. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුක්ත නියස්සකර්මය ධර්මකර්මයෙක් ද විනය කර්මයෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

නියස්සකර්මයෙහි ධර්මකර්ම දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො. බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො. ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො නියස්සකම්මං කරෙය්‍ය.

නියස්සකම්මෙ ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානඡක්කය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙයි නොවෙයි ආදි) විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපත්ති පරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වේ ද, ගිහීයන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපන් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාරයෙහි විපන් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපන් දිට්ඨි ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක් කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපත්ති පරිච්ඡේද නොදත් බාලයෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුකූල නොවූ ගිහි සංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපන් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තමාචාරයෙහි විපන් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපන් දිට්ඨි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියස්සකර්මය කරන්නේ ය.

නියස්සකර්මයෙහි ආකඞ්ඛමානඡක්කය නිමි.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

නියස්සකම්මං නිට්ඨිතං දුතියං.

3. පබ්බාජනීයකම්මං

[අස්සජිපුනබ්බසුකානං අනාචාරං]

1. තෙන ඛො පන සමයෙන **අස්සජිපුනබ්බසුකා** නාම **කීටාගිරිස්මිං** ආවාසිකා හොන්ති අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ. තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්තිපි රොපාපෙන්තිපි. සිඤ්චන්තිපි, සිඤ්චාපෙන්තිපි. ඔචිනන්තිපි, ඔචිනාපෙන්තිපි. ගන්ථෙන්තිපි, ගන්ථාපෙන්තිපි. එකතොවණ්ටිකමාලං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. උභතොවණ්ටිකමාලං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. මඤ්ජරිකං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. විධූතිකං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. වටංසකං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. ආවෙළං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි. උරච්ඡදං කරොන්තිපි, කාරාපෙන්තිපි.

2. ව්‍යක්තවූ ප්‍රබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතී. (භික්ෂූන්හට) අනුකූල ව පවතී. (අටළොස්) නිස්තරණ වත පුරයි. නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්මය වේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවන්නේ ය. මේ ඤත්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබුයේ, මනා ව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිස්තරණ වත පුරයි. නියස්ස කම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවෙනු ව ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබූයේ මනා ව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිස්තරණ වත පුරයි. නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවෙනු ව ද මේ කරුණ කියමි. සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබූ මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙම මැනැවින් පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිස්තරණ වත් පුරයි. (හේ) නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවන ලදී. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි”යනු යි.

දෙවන නියස්සකම්මය නිමියේ ය.

3. පබ්බාජනියකම්මය

[අස්සජිපුනබ්බසුකයන්ගේ අනාචාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලි අස්සජි පුනබ්බසුක නම් වූ පවට පිළිකුල් නො කරණ ලාමක මහණහු කීටාගිරියෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: තුමූ ද මල්පැළ සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්. තුමූ ද දිය ඉසිත්, අනුන් ලවා ද ඉස්වත්. තුමූ ද මල් නෙලත්, අනුන් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමූ ද මල්දම් ගොතත්, අනුන් ලවා ද මල්දම් ගොතවත්. එක් පසකට නටූ සිටුනාගේ මල්දම් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. දෙපසට නටූ සිටුනාගේ මල්දම් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. තුමූ ද මල්කැත් කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. හිඳි ආදියෙකින් ඇමුනු මල්දම් (විධූතිකාවන්) තුමූ ද කෙරෙත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවතංසක) තුමූ ද කෙරෙත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. කණ පළඳනා මල්දම් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. උර පළඳනාවන් තුමූ ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්.

4. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, නියස්සකම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා,

4. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය නො සංහිඳුවිය යුතු: පුවතක් මහණහුගේ පොහොය තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සවචනීයකම්මය කෙරේ ද, මෙහෙරා දෙවු බව කෙරේ ද, අනුනට චෝදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගණී ද, (පුවතක් මහණකුට) චෝදනා කෙරේ ද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවා ද, භික්ෂූන් උනුන් හා කලහයෙහි යොදා ද. මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටෙන් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය නො සංහිඳුවිය යුතු.

නොසංහිඳුවියයුතු අටළොස නිමියේ ය.

සංහිඳුවියයුතු අටළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවිය යුතු: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසපත් නො කෙරෙයි ද, නිස නො දෙයි ද, සෙරණකු උවටනට යොදා නො ගණී ද, මෙහෙණින්හට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නො ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදුයේ නමුත් ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පඤ්චාඞ්ගයෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සඞ්ඝයා විසින් (ඔහුට) නියස්සකම්මය කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැතට නො පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණේ ද, (කරණ ලද) විනයකම්මය නො ගරහා ද, විනයකම්මය කළවුන් නො ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවිය යුතු. පුවතක් මහණකුගේ පොහොය නො තබා ද, පවුරුණු නො තබා ද, සවචනීය කම්මය නො කෙරේ ද, මෙහෙරෙහි දෙවු තැන්හි නො සිටී ද, චෝදනා පිණිස අවකාශ කරවා නො ගණී ද, චෝදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් උනුන් කලහයෙහි නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකම්මය සංහිඳුවිය යුතු.

සංහිඳුවියයුතු අටළොස නිමියේ ය.

[සංහිඳුවීම]

1. මහණෙනි, නියස්සකම්මය මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු: ඒ සෙය්‍යසක මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පොරොවා වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ ගෙණ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකම්මය කරණු ලැබූයෙම් මැනැවින් පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. (අටළොස්) නිස්තරණ වත අනුව පවතිමි. නියස්සකම්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමි" යි. දෙවෙනුව ද යැදිය යුතු. තෙවෙනුව ද යැදිය යුතු.

අට්ඨාරසවත්තං

1. නියස්සකම්මකතේන භික්ඛවේ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදේතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨාපේතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතේනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

නියස්සකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං අකාසි නිස්සාය තෙ වත්ථබ්බන්ති. සො සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවමානො භජමානො පයිරුපාසමානො උද්දිසාපෙන්තො පරිපුච්ඡන්තො බහුස්සුතො හොති ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙති: "අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ"න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු."

2. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන නියස්සකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො නියස්සකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

අටළොස්වත

1. මහණෙනි, නියස්සකර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මනාව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නො කළ යුතුයි, නිසා නො දිය යුතුයි, සාමණේරයකු උපස්ථානය පිණිස නො තබාගත යුතුයි, භික්ෂුණීඔවාදකසම්මුතිය නො පිළිගත යුතුයි, ඒ සම්මුතිය ලැබූවහු විසින් ද මෙහෙණීනට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැතක් කරණකොට සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකර්මය කරණ ලද්දේ ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතුයි, එබඳු අන් ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතුයි, විනයකර්මයට නො ගැරහිය යුතුයි, කර්මය කළ භික්ෂූන්ට නො ගැරහිය යුතුයි, ප්‍රකෘතක් මහණහුගේ පොහොය නො තැබිය යුතුයි, පවාරණය නො තැබිය යුතුයි, සවචනීයකර්මය නො කළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙටු තනතුරු නො පිහිටිය යුතුයි, චෝදනා පිණිස අවසර නො ගත යුතුයි, චෝදනා නො කළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතුයි, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදවිය යුතුයි.

නියස්සකර්මයෙහි අටළොස්වත නිමි.

නොසංහිඳුවියයුතු අටළොස්වත

1. ඉක්බිත්තෙන් සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් මහතෙරකෙනකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුය’යි නියස්සකර්මය කෙළේ ය. සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකර්මය කරණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-මිතුරන් සෙව්වේ, භජනුයේ, ඇසුරු කරණුයේ, උදෙසවනුයේ, නැවත නැවත විචාරණුයේ, වාචෝද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ධර්මධර, විනයධර, මාතෘකාධර, පණ්ඩිත, ව්‍යක්ත, ප්‍රඥාවත්, ලජ්ජී, සුළුවරදෙහි ද කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී වූ බහුශ්‍රුතයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනාව පවතී. (මන් බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිස්සරණය පිණිස පවතී. භික්ෂූන් කරා එළැඹ, “ඇවැත්නි, මම සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකර්මය කරණ ලදුයෙමි මොනොවට පවතිමි, අනුලෝම වැ පවතිමි, නිස්සරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද”යි මෙසේ කියයි. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියස්සකර්මය සංහිඳුවාවා.”

2. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු: උපසපන් කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, සෙරණකු තමාට උවටැනෙහි යොදා ගණී ද, මෙහෙණීන්හට ඔවා දීමේ සම්මුතිය ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලැබුයේත් මෙහෙණීන්හට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ නියස්සකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියස්ස-කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සඞ්ඝයා විසින් නියස්සකර්මය කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අනික් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කර්මය ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ නියස්සකර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු.

2. තෙ කුලිත්ථීනං කුලධීතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්හානං කුලදාසීනං එකතොවණ්ටිකමාලං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. උභතොවණ්ටිකමාලං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. මඤ්ජරිකං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. විධූතිකං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. වටංසකං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. ආවෙළං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි. උරච්ඡදං හරන්තිපි, හරාපෙන්තිපි.

3. තෙ කුලිත්ථීහි කුලධීතාහි කුලකුමාරීහි කුලසුණ්හාහි කුලදාසීහි සද්ධිං එකභාජනෙපි භුඤ්ජන්ති. එකථාලකෙපි පිවන්ති. එකාසනෙපි නිසීදන්ති. එකමඤ්චෙපි තුවට්ටෙන්ති. එකත්ථරණාපි තුවට්ටෙන්ති. එකපාපුරණාපි තුවට්ටෙන්ති. එකත්ථරණ පාපුරණාපි තුවට්ටෙන්ති. විකාලෙපි භුඤ්ජන්ති. මජ්ජම්පි පිවන්ති. මාලාගන්ධවිලෙපනම්පි ධාරෙන්ති.-

නච්චන්තිපි. ගායන්තිපි. වාදෙන්තිපි. ලාසෙන්තිපි. නච්චන්තියාපි නච්චන්ති. නච්චන්තියාපි ගායන්ති. නච්චන්තියාපි වාදෙන්ති. නච්චන්තියාපි ලාසෙන්ති. ගායන්තියාපි නච්චන්ති. ගායන්තියාපි ගායන්ති. ගායන්තියාපි වාදෙන්ති. ගායන්තියාපි ලාසෙන්ති. වාදෙන්තියාපි නච්චන්ති. වාදෙන්තියාපි ගායන්ති. වාදෙන්තියාපි වාදෙන්ති. වාදෙන්තියාපි ලාසෙන්ති. ලාසෙන්තියාපි නච්චන්ති. ලාසෙන්තියාපි ගායන්ති. ලාසෙන්තියාපි වාදෙන්ති. ලාසෙන්තියාපි ලාසෙන්ති.-

අට්ඨපදෙපි කීළන්ති. දසපදෙපි කීළන්ති. ආකාසෙපි කීළන්ති. පරිහාරපථෙපි කීළන්ති. සන්තිකායපි කීළන්ති. ඛලිකායපි කීළන්ති. ඝටිකායපි කීළන්ති. සලාකහත්ථෙනපි කීළන්ති. අක්ඛෙනපි කීළන්ති. පඞ්ගචීරෙනපි කීළන්ති. වඞ්කකෙනපි කීළන්ති. මොක්ඛචිකායපි කීළන්ති. චිඞ්ගුලකෙනපි කීළන්ති. පත්තාළ්හකෙනපි කීළන්ති. රථකෙනපි කීළන්ති. ධනුකෙනපි කීළන්ති. අක්ඛරිකායපි කීළන්ති. මනෙසිකායපි කීළන්ති. යථාවජ්ජෙනපි කීළන්ති. හත්ථිස්මිම්පි සික්ඛන්ති. අස්සස්මිම්පි සික්ඛන්ති. රථස්මිම්පි සික්ඛන්ති. ධනුස්මිම්පි සික්ඛන්ති. ථරුස්මිම්පි සික්ඛන්ති. හත්ථිස්සපි පුරතො ධාවන්ති, අස්සස්සපි පුරතො ධාවන්ති, රථස්සපි පුරතො ධාවන්ති. ආධාවන්තිපි. උස්සෙළෙන්තිපි. අප්පොඨෙන්තිපි. නිබ්බුජ්ඣන්තිපි. මුට්ඨීහිපි යුජ්ඣන්ති. රඞ්ගමජ්ඣෙපි සංඝාටිං පත්ථරිත්වා නච්චන්තිං එවං වදෙන්ති: ඉධ භගිනි නච්චස්සූති. නලාටිකම්පි දෙන්ති. විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසීසු වස්සං වුත්ථො සාවත්ථිං ගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සනාය යෙන කීටාගිරි තදවසරි. අථ ඛො සො භික්ඛු පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවර-මාදාය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාවිසි, පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්මිඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තචක්ඛු ඉරියාපථසම්පන්නො.

2. ඔහු කුලස්ත්‍රීනට කුලදූනට, කුලකුමරියනට, කුලයෙහෙළියනට, කුලදාසසනට එකතොවණ්ටිකමාලාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උභතොවණ්ටිකමාලාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මල්කැන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. පිඩුතිකාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මුදුන්මල්කඩ තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. කණ පළඳනා තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උරපළඳනාවන් තුමූ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්.

3. ඒ මහණහු කුලස්ත්‍රීන් හා කුලදූන් හා කුලකුමරියන් හා කුලවහුන් හා කුලදාසසන් හා එක් බඳුනෙහි ද වළඳත්. එක් තලුතැටියෙහි ද බොත්. එක් අස්නෙහි ද හිඳිත්. එක් ඇඳෙහි ද එකට ශයනය කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදත්. එක් පොරෝනාවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරෝනා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. නොකල්හි ද බුදිත්. මද්‍යපානය ද කරත්. මල් ගඳ විලෙවුන් ද දරත්. -

නැටීම ද කරත්. ගැයීම ද කරත්. වැයීම ද කරත්. විලාස දක්වත්. නටන්නියට ද නටත්. නටන්නියට ද ගයත්. නටන්නියට ද වයත්. නටන්නියට ද විලාස දක්වත්. ගයන්නියට ද නටත්. ගයන්නියට ද ගයත්. ගයන්නියට ද වයත්. ගයන්නියට ද විලාස දක්වත්. වයන්නියට ද නටත්. වයන්නියට ද ගයත්. වයන්නියට ද වයත්. වයන්නියට ද විලාස දක්වත්. විලාස දක්වන්නියට ද නටත්. විලාස දක්වන්නියට ද ගයත්. විලාස දක්වන්නියට ද වයත්. විලාස දක්වන්නියට ද විලාස දක්වත්. -

අටගෙප් දූ පෝරුවෙහි ද දූ කෙළිත්. දසගෙප් දූ පෝරුවෙහි ද දූ කෙළිත්. අහසේ ද දූ පෝරුව ඇති සේ සලකා දූ කෙළිත්. සවටිපෙතෙහි ද ක්‍රීඩා කරත්. සන්තික ක්‍රීඩාව ද කරත්. ඛලිකාක්‍රීඩාව ද කරත්. ඝටිකාක්‍රීඩාව ද කරත්. සලාකා හස්ත ක්‍රීඩාව ද කරත්. පත්දූවෙන් ද ක්‍රීඩා කෙරෙත්. කොළනලා පිඹීමෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. කුඩා නගුලින් නැමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. කරනම් ගැසීම ද කෙරෙත්. තුලංපෙති කරකැවීමෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. කොළ තැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. කුඩා රියෙන් ද ක්‍රීඩා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රීඩා කරත්. අහසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියැවීමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. සිතූ දෑ කීමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. කණුන් කොරුන් ආදීන් සේ ඉරියවු දක්වීමේ ක්‍රීඩාව ද කරත්. හස්තිශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. අශ්වශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. රථශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. ධනුශශිල්පයෙහි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්හි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරටු ව ද දිවෙත්. අසුට පෙරටු ව ද දිවෙත්. රථයට පෙරටු ව ද දිවෙත්. දිවූ තාක් දුර පෙරළා ද දිව එත්. උස් හඬ නඟත්. අත්පොළසන් දෙත්. මල්ලපොර බදත්. මිටින් පහර දීම ද කරත්. රඟමඩල මැද සඟල සිවුර එළා 'නැඟණියනි, මෙහි නටන්නැ'යි කියත්. 'මැනව, මැනැවැ'යි කියා සිය නළලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇය නළලෙහි ද ඇඟිල්ල තබත්. විවිධ වූ ද නොපණත් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වැස පැවැරූයේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කීටාගිරියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ (දක්නවුන්) පහදවන සේ යෑමෙන් ද, ඊමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිළීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුහුම් යට බලා හෙළූ ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිපුන් වූයේ කීටාගිරියට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය.

"දුට්ඨො භන්තෙ කීටාගිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජිපුනබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ. තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්ති'පි, රොපාපෙන්ති'පි-පෙ-විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ භන්තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා. තෙ'පි එතරහි අස්සද්ධා අප්පසන්නා. යානිපි තානි සඞ්ඝස්ස පුබ්බෙ දානපථානි, තානිපි එතරහි උපච්ඡින්නානි. රිඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛූ, නිවසන්ති පාපභික්ඛූ. සාධු භන්තෙ භගවා කීටාගිරිං භික්ඛූ පහිණෙය්‍ය, යථායං කීටාගිරිස්මිං ආවාසො සණ්ඨහෙය්‍යාති". තතොහං භගවා ආගච්ඡාමීති.

11. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අස්සජි-පුනබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ, තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්තිපි. රොපාපෙන්ති'පි -පෙ- විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා, තෙපි එතරහි අස්සද්ධා අප්පසන්නා. යානිපි තානි සඞ්ඝස්ස පුබ්බෙ දානපථානි, තානිපි එතරහි උපච්ඡින්නානි; රිඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛූ. නිවසන්ති පාපභික්ඛූ"ති. සච්චං භගවා.

12. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං -පෙ-කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා එවරූපං අනාචාරං ආචරිස්සන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙස්සන්ති'පි, -පෙ- විවිධම්පි අනාචාරං ආචරිස්සන්ති.

13. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ ආමන්තෙසි: ගච්ඡථ තුම්හෙ සාරිපුත්තා කීටාගිරිං. ගන්ත්වා අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොථ. තුම්හාකං එතෙ සද්ධිවිහාරිනො'ති.

14. "කථං මයං භන්තෙ අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොම. චණ්ඩා තෙ භික්ඛූ ඵරුසා"ති. "තෙන හි තුම්හෙ සාරිපුත්තා බහුකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං ගච්ඡථා"ති. එවං භන්තෙ'ති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා භගවතො පච්චස්සොසුං.

"වහන්ස, කීටාගිරියෙහි ආවාසය දූෂිත ය. කීටාගිරියෙහි ආවාසික වූ අස්සජි පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ජීහු ය. පාපභික්ෂූහු ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (ගිහීන් සඟහන්නට) මල්පැල තුමූත් සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්...විවිධ වූ ද නොපණත්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදැහැතියෝ පැහැදුනෝ වූහු ද උහුත් දැන් සැදැහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙර සඞ්ඝයාට තිබඳ දෙන දානපථයෝ වූහු නම්, උහු ද දැන් සිඳුනාහු වෙති. ප්‍රියශීල වහන්දෑ ආවාසය හැර යත්. පාපභික්ෂූහු නෙවාසික වැ වෙසෙත්. වහන්ස, කීටාගිරියෙහි වූ ආවාසය යම්සේ සුසංස්ථිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීටාගිරියට වහන්දෑ එවන සේක් නම් ඒ මැනව "යනු යි. වහන්ස, මම් එහි සිට එමි යි ඒ මහණ සැළ කෙළේ ය.

11. ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්සඟන රැස් කරවා, "මහණෙනි, කීටාගිරියෙහි ආවාසික වූ අස්සජි පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ජීහු ය. පාපභික්ෂූහු ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, තුමූත් මල් පැල සිටුවත් ය, අනුන් ලවාත් සිටුවවත් ය...විවිධ නොපණත්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද? (එසින්) පෙර සැදැහැති වූ පැහැදුනු මිනිස්සු දැන් සැදැහැ නැතියෝ වැ නො-පහන් වැ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද? සඞ්ඝයාට පළමු දුන් දානපථයෝ දැන් සිඳුනාහු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියශීල භික්ෂූහු ආවාසය හැර යත් ය, පාපභික්ෂූහු ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ දැ?"යි අසා වදාළ සේක. "වහන්ස, සැබෑ යැ යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුද්ධරජාතන් වහන්සේ මෙසේ ගැරැහූ සේක: "මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නො පණත්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සඟනු පිණිස) මල්පැල සිටුවත් ද ... විවිවිධ නොපණත් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සත්නෑ නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන් වෙසෙසින් ගරහා දැහැමි කථා කොට වදරා, සැරියුත් මුගලන් දෙ නම අමතා, "ශාරිපුත්‍රයෙනි, තෙපි කීටාගිරියට යවු. ගොස් අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය කරවු. ඔහු තොපගේ සද්ධිවිහාරිකයෝ යැ"යි වදාළ සේක.

14. "වහන්ස, අපි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුනට කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය (පබ්බාජනීය කර්මය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණහු චණ්ඩහ, පරුෂහ"යි ඒ තෙරණුවෝ වදාළහ. "එසේ නම් ශාරිපුත්‍රයිනි, තෙපි බොහෝ මහණුන් කැටිව යවු"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. "එසේ ය වහන්සැ" යි සැරියුත්මුගලන් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

මොක්ඛචිකාය'පි කීළන්ති, චිඞ්ගුලකෙන'පි කීළන්ති, පත්තාළ්හකෙන'පි කීළන්ති, රථකෙන'පි කීළන්ති, ධනුකෙන'පි කීළන්ති, අක්ඛරිකාය'පි කීළන්ති, මනෙසිකාය'පි කීළන්ති, යථාවජ්ජෙන'පි කීළන්ති, හත්ථිස්මිම්පි සික්ඛන්ති, අස්සස්මිම්පි සික්ඛන්ති, රථස්මිම්පි සික්ඛන්ති, ධනුස්මිම්පි සික්ඛන්ති, ථරුස්මිම්පි සික්ඛන්ති, හත්ථිස්ස'පි පුරතො ධාවන්ති, අස්සස්ස'පි පුරතො ධාවන්ති, රථස්ස'පි පුරතො ධාවන්ති, ආධාවන්ති'පි, උස්සෙළෙන්ති'පි, අප්පොඨෙන්ති'පි, නිබ්බුජ්ඣන්ති'පි, මුට්ඨීහි'පි යුජ්ඣන්ති, රඞ්ගමජ්ඣෙ'පි සඞ්ඝාටිං පත්ථරිත්වා නච්චන්ති. නච්චන්තිං එවං වදෙන්ති: ඉධ භගිනි නච්චස්සූ'ති, නලාටිකම්පි දෙන්ති. විවිධම්පි අනාචාරං ආචරන්ති.

යෙ'පි තෙ භන්තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා තෙ'පි එතරහි අස්සද්ධා අප්පසන්නා. යානි'පි තානි සඞ්ඝස්ස පුබ්බෙ දානපථානි, තානි'පි එතරහි උපච්ඡින්නානි. රිඤ්චන්ති පෙසලා භික්ඛූ නිවසන්ති පාප-භික්ඛූ. "සාධු භන්තෙ භගවා කීටාගිරිං භික්ඛූ පහිණෙය්‍ය, යථායං කීටාගිරිස්මිං ආවාසො සණ්ඨහෙය්‍යා"ති.

8. එවමාවුසො'ති ඛො සො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා යෙන සාවත්ථි තෙන පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවත්ථි, යෙන ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

9. ආචිණ්ණං ඛො පනෙතං බුද්ධානං භගවන්තානං ආගන්තුකෙහි භික්ඛූහි සද්ධිං පටිසම්මොදිතුං. අථ ඛො භගවා තං භික්ඛුං එතදවොච: "කච්චි භික්ඛු ඛමනීයං. කච්චි යාපනීයං, කච්චිසි අප්පකිලමථෙන අද්ධානං ආගතො. කුතො ච ත්වං භික්ඛු ආගච්ඡසී"ති. "ඛමනීයං භගවා, යාපනීයං භගවා, අප්පකිලමථෙන චාහං භන්තෙ අද්ධානං ආගතො."

10. ඉධාහං භන්තෙ කාසීසු වස්සං වුත්ථො සාවත්ථිං ආගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සනාය යෙන කීටාගිරි තදවසරිං. අථ ඛ්වාහං භන්තෙ පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය කීටාගිරිං පිණ්ඩාය පාවිසිං. අද්දසා ඛො මං භන්තෙ අඤ්ඤතරො උපාසකො කීටාගිරිස්මිං පිණ්ඩාය චරන්තං. දිස්වාන යෙනාහං තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා මං අභිවාදෙත්වා එතදවොච: "අපි භන්තෙ පිණ්ඩො ලබ්භතී"ති. න ඛො ආවුසො පිණ්ඩො ලබ්භතී"ති. "එහි භන්තෙ ඝරං ගමිස්සාමා"ති. අථ ඛො භන්තෙ සො උපාසකො මං ඝරං නෙත්වා භොජෙත්වා එතදවොච: "කහං භන්තෙ අය්‍යො ගමිස්සතී"ති, "සාවත්ථිං ඛො අහං ආවුසො ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා"ති. "තෙන හි භන්තෙ මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද, එවඤ්ච වදෙහි:-

කරණ්ඩ පැනීමෙනුදු කෙළිති. කත්තත්ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්නැළියෙනුදු කෙළිති. කුඩා රියෙනුදු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙනුදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙනුදු කෙළිති. මනසිකායෙනුදු (සිතුදෙය කීමෙන්) කෙළිති. යථාවජ්ජයෙනුදු (සිරුරු දොස් දක්වමින්) කෙළිති. හස්ති ශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. අශ්වශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. රථශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. ධනුශ්ශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. ඛඩ්ගශිල්පයෙහිදු හික්මෙති. ඇතු පෙරටුවෙහි දු දුවති. අසු පෙරටුවෙහිදු දුවති. රිය පෙරටුවෙහි ද දුවති. පසුපසට ද දුවති. පෙරට ද දුවති. ප්‍රීතිනාද කෙරෙති. අත්පොලසන් ද දෙති. මල්ලව පොර ද කෙරෙති. මිටි පොර ද කෙරෙති. රඟමඬල මැද සඟල අතුරා නිළියට "නැඟනියනි, මෙහි නටව"යි මෙසේ කියති. නලලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාචාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදැහැතියෝ සත්නැ පැහැදුනෝ වූහු ද, ඔහුන් දැන් සැදැහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙර සඞ්ඝයාට නිබද දෙන දානපථයෝ වූහු නම් ඔහු ද දැන් සිඳුනාහු වෙති. ප්‍රියශීල වහන්දෑ (ආවාසය) හැර යත්. පාපභික්ෂූහු නේවාසික වූහු වෙසෙත්. වහන්ස, කීටාගිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංස්ථිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීටාගිරියට වහන්දෑ එවන සේක් නම් ඒ මැනැව" යනු යි.

8. 'ඇවැත්නි, එසේ යැ'යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුනස්නෙන් නැගී සැවැත්නුවර බලා නික්මුණේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹියේ ය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැඳ පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආගන්තුක භික්ෂූන් හා පිළිසඳර කථා කිරීම භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් ආචීර්ණයෙක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දෙක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, "මහණ, කිම, යැපියැ හැකි ද? ඉවැසියැ හැකි ද? කිම වෙහෙසක් නැති වැ දික් මඟ ගෙවා ආයේ වෙහි ද? මහණ තෝ කොයින් එන්නෙහි දැ"යි අසා වදාළ සේක. "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසිය හැකිය. යැපිය හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද නැති වැ මම දික් මඟ ගෙවා ආයෙම් වෙමි.

10. වහන්ස, මම කාසිජනපදයෙහි වස් වැස පැවැරැයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙමි, කීටාගිරියට බටුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ පිඬු පිණිස කීටාගිරියට පිවිසියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උවසුවෙක් කීටාගිරියෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුයේ ම ය. දැක මා වෙත එළැඹියේ ය. එළැඹ මා සකසා වැඳ "වහන්ස, පිඬු ලැබේ දැ"යි මෙය විචාළේ ය. "ඇවැත්නි, පිඬු නොම ලැබේ ය"යි මම කීමි. "වහන්ස, වඩින්න. ගෙට යම්හ"යි ගේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උවසු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා, "වහන්ස, ආර්යයන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් දෝ"යි මෙය ඇසී ය. "ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි"යි කීමි. "වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා වඳින්න. මෙසේත් සැළ කරන්න:

5. මනුස්සා තං භික්ඛුං පස්සිත්වා එවමාහංසු: කො'යං අබලබලො විය, මන්දමන්දො විය, භාකුටිකභාකුටිකො විය? කො ඉමස්ස උපගතස්ස පිණ්ඩකම්පි දස්සති? අම්හාකං පන අය්‍යා අස්සජිපුනබ්බසුකා සණ්හා සඛිලා සුඛසම්භාසා මිහිතපුබ්බඞ්ගමා එහිස්වාගතවාදිනො අබ්භාකුටිකා උත්තානමුඛා පුබ්බභාසිනො. තෙසං බො නාම පිණ්ඩො දාතබ්බො"ති.

6. අද්දසා බො අඤ්ඤතරො උපාසකො තං භික්ඛුං කීටාගිරිස්මිං පිණ්ඩාය චරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා තං භික්ඛුං අභිවාදෙත්වා එතදවොච: "අපි භන්තෙ පිණ්ඩො ලබ්භතී"ති. "න බො ආවුසො පිණ්ඩො ලබ්භතී"ති. "එහි භන්තෙ ඝරං ගමිස්සාමා"ති.

7. අථ බො සො උපාසකො තං භික්ඛුං ඝරං නෙත්වා භොජෙත්වා එතදවොච: "කහං භන්තෙ අය්‍යො ගමිස්සතී?"ති. "සාවත්ථිං බො අහං ආවුසො ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා"ති. "තෙන හි භන්තෙ මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද. එවං ච වදෙහි: 'දුට්ඨො භන්තෙ කීටාගිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජිපුනබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛූ. තෙ එවරූපං අනාචාරං ආචරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්ති'පි, රොපාපෙන්ති'පි. සිඤ්චන්ති'පි, සිඤ්චාපෙන්ති'පි. ඔචිනන්ති'පි, ඔචිනාපෙන්ති'පි. ගන්ථෙන්ති'පි, ගන්ථාපෙන්ති'පි. එකතො වණ්ටිකමාලං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. උභතො වණ්ටිකමාලං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. මඤ්ජරිකං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. විධූතිකං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. වටංසකං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. ආවෙළං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. උරච්ඡදං කරොන්ති'පි, කාරාපෙන්ති'පි. -

තෙ කුලිත්ථීනං කුලධීතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්හානං කුලදාසීනං එකතො වණ්ටිකමාලං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. උභතො වණ්ටිකමාලං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. මඤ්ජරිකං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. විධූතිකං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. වටංසකං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. ආවෙළං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. උරදච්ඡං හරන්ති'පි, හරාපෙන්ති'පි. කුලිත්ථීහි කුලධීතාහි කුලකුමාරීහි කුලසුණ්හාහි කුලදාසීහි සද්ධිං එකභාජනෙ'පි භුඤ්ජන්ති, එකථාලකෙ'පි පිවන්ති, එකාසනෙ'පි නිසීදන්ති, එකමඤ්චෙ'පි තුවට්ටෙන්ති, එකත්ථරණා'පි තුවට්ටෙන්ති, එකපාවුරණා'පි තුවට්ටෙන්ති, එකත්ථරණපාවුරණා'පි තුවට්ටෙන්ති, විකාලෙ'පි භුඤ්ජන්ති, මජ්ජ'මපි පිවන්ති, මාලාගන්ධවිලෙපනම්පි ධාරෙන්ති. -

නච්චන්ති'පි, ගායන්ති'පි, වාදෙන්ති'පි, ලාසෙන්ති'පි. නච්චන්තියා'පි නච්චන්ති. නච්චන්තියා'පි ගායන්ති. නච්චන්තියාපි වාදෙන්ති, නච්චන්තියා'පි ලාසෙන්ති. [චක්කං කාතබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්තියා'පි නච්චන්ති. ලාසෙන්තියා'පි ගායන්ති. ලාසෙන්තියා'පි වාදෙන්ති. ලාසෙන්තියා'පි ලාසෙන්ති.-

අට්ඨපදෙ'පි කීළන්ති. දසපදෙ'පි කීළන්ති. ආකාසෙ'පි කීළන්ති. පරිහාරපථෙ'පි කීළන්ති. සන්තිකාය'පි කීළන්ති. ඛලිකාය'පි කීළන්ති. සලාකහත්ථෙන'පි කීළන්ති. අක්ඛෙන'පි කීළන්ති. පඞ්ගචීරෙන'පි කීළන්ති. වඞ්කකෙන'පි කීළන්ති. -

Free Distribution www.aathaapi.org

5. (කිටාගිරියෙහි) භික්ෂූහු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ: "ඇතෑ දුබලයකු බඳු, ඇතෑ අලසයකු බඳු, බැම හා මූව හකුළුවා ගත් කිපුනක්හු මෙන් හැසිරෙන මේ කැනැත්තේ කවරේ ද? මෙන පැමිණියා වූද මොහුට බත් පිඬකුදු කවරෙක් නම් දෙත්නේ ද? අපගේ ආසී වූ අස්සජි පුනබ්බසුක දෙ නමවූ කලී තැනට සුදුසු පරිදි කථායෙහි නිපුනයෝ ය. ප්‍රියවචන ඇත්තෝ ය. සුව එලවන පිළිසඳර ඇත්තෝය. මඳ සිනා පෙරටු කොටැත්තෝ ය. 'එන්නෑ, ඔබගේ ස්වාගතයෙකැ'යි කියන්නෝ ය. හකුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පලමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඩු දියැ යුත්තෝ ඔවුන් වහන්සේට ය"යනු යි.

6. එක්තරා උපාසකයෙක් කිටාගිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්දූ දිටි ය. දැක ඒ වහන්දූ කරා එළැඹියේ ය. එළැඹ ඒ වහන්දූ වැඳ, "වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද?"යි ඇසී ය. "ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබේ යැ"යි එ වහන්දූ කීහ. "වහන්ස, වඩින්නෑ. ගෙට යම්හ"යි උවසු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවසු එ වහන්දූ හිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා "වහන්ස, ආයුෂ්මත් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් දැ?"යි විචාළේ ය. "ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්නුවරට යමි" යි ඒ වහන්දූ කීහ.

"වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වඳිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කල මැනැවි:

"වහන්ස, කිටාගිරියෙහි ආවාසය දූෂිත ය. කිටාගිරීයෙහි ආවාසිකවූ අස්සජි පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ජීහු ය, පාපභික්ෂූහු ය. ඔහු මෙ බඳු අනාචාර කෙරෙත්: ගිහින් සහන්නට තුමූත් මල් පැළ සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවවත්. තුමූ ද දිය ඉසිත්, අනුන් ලවා ද දිය ඉස්වත්. තුමූ ද මල් නෙලත්, අනුන් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමූ ද මල්දම් ගොතත්. අනුන් ලවා ද ගොතවත්. එක් පසැ නටු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති. දෙපස නටු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවත්. මල් කලප් කෙරෙති. කරවති. හිදින් විදැ කල මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුඹුළු කෙරෙති, කරවති. මල්කැරලි කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලස්ත්‍රීන්ට කුලදූන්ට කුලකුමරියන්ට කුලසුණිසාවන්ට කුල-දැසීන්ට එක්පසැ නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. දෙපසැ නටු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. මල්කලප් ගෙණ යෙති, යවති. හිදින් විද කල මල්දම් ගෙණ යෙති, යවති. මල්සුඹුළු ගෙණ යෙති, යවති. මල්කැරලි ගෙණ යෙති, යවති. උරසැද ගෙණ යෙති, යවති. කුලස්ත්‍රීන් කුලදූන් කුලකුමරීන් කුලසුණිසාවන් කුලදැසීන් සමග එක් බඳුනෙහි ද බුදිති. එක් තලියෙහි ද බොති. එක් අස්නෙහි ද හිදිති. එක් ඇඳෙහිදු හොවිති. එක් තිලි ඇතිව හොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. එක්තිලි පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. නොකල්හිදු වළඳති. මත්පැන් ද බොති. මල්ගඳ විලෙවුනුදු දරති. -

නටති. ගයති. වයති. ලාස්‍ය හැටුම් නටති. නිළිය නටන කල්හිදු නටති. නටන කල්හිදු ගයති. නටන කල්හිදු වයති. නටන කල්හිදු ලාස්‍ය කෙරෙති. (වක්‍ර කටයුතු)... ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු නටති. ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු ගයති. ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු වයති. ලාස්‍ය කරණ කල්හිදු ලාස්‍ය කෙරෙති. -

අටපද දූපෝරුයෙහි කෙළිති. දසපද දූපෝරුයෙහිදු කෙළිති. දූපෝරුයෙහි සෙසින් අහස්හි කෙළිති. හිරිමඩලෙහිදු නියෙන් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පසැටිනුදු කෙළිති. සිංකෙළියෙනුදු කෙළිති. ලහඅතිනුදු කෙළිති. ලාවටිනුදු කෙළිති. පත්තලිනුදු කෙළිති කුඩා නගුලිනුදු කෙළිති. -

15. "එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං; පඨමං අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ චොදෙතබ්බා. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ කුලදූසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ කුලදූසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. සඞ්ඝො අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොති: න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ කුලදූසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. සඞ්ඝො අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං කරොති: න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස කරණං න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

[පබ්බාජනීයකම්මකරණං නිට්ඨිතං.]

පබ්බාජනීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

Free Distribution www.aathaapi.org

15. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: "මහණෙනි, මෙසේ පබ්බාජනීයකර්මය කළ යුතු: 'පළමු කොට අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් චෝදිතව්‍යය. චෝදනා කොට වරද සිහිපත් කරවිය යුතු. වරද සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණහු කුලදූෂකයෝ ය. පාප සමාචාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ 'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසියැ යුතු' යැ යි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් නෙරපීමේ කර්මය (පබ්බාජනීය කර්මය) කෙරෙත්නේ ය මේ දැන්වීම යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණහු කුලදූෂකයෝ ය. ලාමක පැවැතුම් ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාචාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දූෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඞ්ඝ තෙමේ 'අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙහි නො විසියැ යුතු යැ' යි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය කෙරෙයි. 'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් විසින් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ' යි. අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අස්සජි පුනබ්බසුක මහණහු කුලදූෂකයෝය... යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ' යි අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුනට කීටාගිරියෙන් නෙරපාලීමේ කර්මය කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යනු යි.

[පබ්බාජනීයකර්මකරණය නිමි.]

පබ්බාජනීයකර්මයෙහි අධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිසැ කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනය කර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති - පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

2. "මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වේ.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනයකර්මයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: චෝදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීය කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ (නොසමග) සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීය කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි ... නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නො-දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද ද, අධර්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... නොඇවැතෙහි කරණ ලද ද, අධර්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් පබ්බාජනීය-කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි... චෝදනා නො කොට කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධර්මකර්මයෙක් ද වෙයි...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, නොදුහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය අධම්කම්යෙක් ද අවිනයකම්යෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදුහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය අධම්කම්යෙක් ද වෙයි. අවිනය කම්යෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකම්යෙහි අධම්කම් දෙළොස නිමියේ ය.

ධම්කම්ද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්-කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලදුයේ වේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වේ:... ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදෙසනලද ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්-යෙක් ද වෙයි ...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වේ:... චෝදනා කොට කරණ ලදුයේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරණ ලදුයේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... හමුයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... චෝදිතයාගෙන් පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානචුද්දසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති; අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුනෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඞ්ග තුනෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි:... දේශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්යෙක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි...නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි...චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, ...ඇවැත සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණෙනි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්මය ධම්කම්යෙක් ද විනයකම්යෙක් ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකම්මයෙහි ධම්කම් දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමාන චුද්දසකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නෙක්, කලහ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කලහ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නෙක් වේ ද, අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ඉමක් දක්ක නොහැකි තරම් බොහෝ වූ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද; මහණුනට නොසුදුසු වූ ගෘහිසංසර්ගයෙන් ගිහින් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය: උත්තමශීලයෙහි ශීලවිපන්න වේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපන්න (නට ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සම්‍යග්) දෘෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිට්ඨි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- කායිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, වාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, කායිකවාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

9. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති -පෙ-

10. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො -පෙ-

11. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්නාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්නාගතො හොති -පෙ-

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද ..කායික ක්‍රීඩායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික ක්‍රීඩායෙන් සමන්විත වේ ද, කායික වාචසික ක්‍රීඩායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට.... කායික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, කායික වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුක්ත මහණහට...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට... කාදෙරෙහි පැණවූ සික පද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, විසිදෙරෙහි පැණවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, කාදෙර විසිදෙර දෙක්හි පැණවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට... කායික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, කායිකවාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණුන් තිදෙනකුන්හට පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය: එකෙක් බබර කරන්නේ, කලහ කරන්නේ, විරුද්ධ වාද කරන්නේ, සඞ්ඝයා මධ්‍යයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එකෙක් අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දක්ක නොහෙන තරම් බොහෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් පැවිද්දහට නොසුදුසු ගෘහීසංසර්ගයෙන් ගිහීන් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණුන්හට පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය.

9. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන්හට පබ්බාජනීයකම්මය කරන්නේ ය: එකෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපන්න වේ ද, එකෙක් උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපන්න වේ ද, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි දෘෂ්ටිවිපන්න වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන්හට...එකෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියා ද, එකෙක් ධම්රුවන්හි අගුණ කියා ද, එකෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් තිදෙනාම...

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන්හට...එකෙක් කායික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් වාචසික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායික වාචසික දවයෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් තිදෙනාට...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනකුන් හට... එකෙක් කායික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචසික අනාචාරයෙන් යුක්ත වේ ද...

13. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන උපඝාතිකෙන සමන්නාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කායිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති, එකො කායිකවාචසිකෙන මිච්ඡාජීවෙන සමන්නාගතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ආකඞ්ඛමාන චුද්දසකං නිට්ඨිතං.

අට්ඨාරසවත්තං

1-18. පබ්බාජනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො -පෙ-* න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානපමුඛො භික්ඛුසඞ්ඝො කීටාගිරිං ගන්ත්වා අස්සජිපුනබ්බසුකානං භික්ඛූනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනීයකම්මං අකාසි: 'න අස්සජිපුනබ්බසුකෙහි භික්ඛූහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බ'න්ති. තෙ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තන්ති, න ලොමං පාතෙන්ති, න නෙත්ථාරං වත්තන්ති, භික්ඛූ න ඛමාපෙන්ති, අක්කොසන්ති, පරිභාසන්ති, ඡන්දගාමිතා දොසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙන්තිපි, පක්කමන්තිපි, විබ්භමන්තිපි. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති:

"කථං හි නාම අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තිස්සන්ති, න ලොමං පාතෙස්සන්ති, න නෙත්ථාරං වත්තිස්සන්ති, භික්ඛූ න ඛමාපෙස්සන්ති, අක්කොසිස්සන්ති, පරිභාසිස්සන්ති, ඡන්දගාමිතා දොසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙස්සන්තිපි, පක්කමිස්සන්තිපි, විබ්භමිස්සන්තීති.

* යථා පුබ්බෙ තථා පෙය්‍යාලමුඛෙන ගණෙතබ්බං.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායද්වාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් වාග්-ද්වාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්ද්වාර දෙක්හි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචසික මිථ්‍යාජීවයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ මහණුන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකර්මය කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකර්මයෙහි ආකඩ්ඛමාන චතුර්දශකය නිමි.

අටොළොස් වත

1–18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකර්ම කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මැනැවින් පවත්නා අයුරු යි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසපත් නො කළ යුතු යි, නිස නො දිය යුතු යි...* මහණහු උනුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතුයි.

පබ්බාජනීයකර්මයෙහි අටොළොස් වත නිමියේ ය.

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුගලන් දෙනම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙම කිටාගිරියට වැඩ, 'අස්සජි පුනබ්බසුක මහණුන් කිටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු ය'යි අස්සජිපුනබ්බසුක භික්ෂූන් කිටාගිරියෙන් නෙරපීම පිළිබඳ විනයකර්මය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකර්මය කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වත්හි මනා ව නො පවතිත්. අවනත ව නො පවතිත්. නිස්තරණ වත අනුව නො පවතිත්. භික්ෂූන් නො කමවත්. කාරක සංඝයාට ආක්‍රොශ කෙරෙත්. පරිභව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, ද්වෙෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, භයින් අගතියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂූන් සතර අගතියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂුහු ඉච්ඡා නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂුහු (අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

"කෙසේ නම් අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකර්මය කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතිත් ද, භික්ෂූන්ට අනුව නො යෙත් ද, නිස්තරණ වත්හි නො පිහිටත් ද, භික්ෂූන් කමා නො කරවත් ද, භික්ෂූන්හට ආක්‍රොශ කරත් ද, නින්දා පෙරදැරි දෝෂාරෝපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, ද්වෙෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, භයෙන් අගතියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද" කියා යි.

* මෙහි පෙයාලයෙන් අනතුර්ගත කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි. "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අස්සජිපුනබ්බසුකා භික්ඛූ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වත්තන්ති -පෙ- විබ්භමිස්සන්තී"ති. සච්චං භගවා ති. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-* විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතු.

3. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

5. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං, පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති; ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

---

* යථා පුබ්බෙ තථා පෙය්‍යාලමුඛෙන ගහෙතබ්බං.

Free Distribution www.aathaapi.org

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, "සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්ම කරණු ලැබූ අස්සජි පුනබ්බසුක භික්ෂූහු යහපත් සේ නො පවතිත් ද ?... සිවුරු හැර යත් ද ?" යි විචාළ සේක. ඔහු "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ" යි කීහ. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. ...* ගරහා, දැහැමි කථා පවත්වා භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: "එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවා වා" යි වදාළ සේක.

3. "මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂූහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: (නො සැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා කරයි ද, නිස දෙයි ද, සාමණේරයකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණ නට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණින්ට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො ම සංසිඳුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්ම කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කළ කර්මයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: ප්‍රවෘත්ත මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවචනීය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙවූ තැන් දරයි ද, චෝදනාවට අවසර ගැණීම කරයි ද, චෝදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, 'මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කර්මයෙහි නො සංසිඳුවිය යුතු
අංග අටොළොස නිමි.

සංසිඳුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. "මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු යි. (ඒ පසහ නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා නො කරයි ද, නිස නො දෙයි ද. සාමණේර ලවා උවටැන් නො ගණී ද, මෙහෙණිනට අවවාද දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදු වත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංසිඳුවිය යුතු ය.

* පෙයියාලමෙන් අන්තර්ගත කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකම්මකතෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී”ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා, තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය, එසා ඤත්ති.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පංච අඞ්ගයකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැතකට පබ්බාජනීය කර්මය කරණ ලද්දේ වේ ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණේ ද, සඞ්ඝයා කළ කර්මයට නො ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සවචනීය කම් නො කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවූ තැන නො සිටියි ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් ලවා කලහ නො කරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීයකර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කර්මයෙහි සංහිඳුවිය යුතු
අංග අටොළොස නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්බාජනීය කර්මය මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු යැ: මහණෙනි, ඒ පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකාංශ කොට පෙරැවැ වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පාදයන් වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිව යුත්තේ යැ:

“ස්වාමීනි, මම සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූයෙමි. මැනැවින් පවතිමි. භික්ෂූන්හට අනුලොම් ව පවතිමි. නිස්තරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමි”යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු යැ. තෙවනුත් යැදිය යුතු යි.

සමත් වූ ව්‍යක්ත භික්ෂුනමක් විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

‘ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කර්මය කරණු ලැබූයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කර්මය සංසිඳුවා. මේ ඥප්තිය යි.

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

පබ්බාජනීයකම්මං නිට්ඨිතං තතියං.

4. පටිසාරණීයකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සුධම්මො මච්ඡිකාසණ්ඩෙ චිත්තස්ස ගහපතිනො ආවාසිකො හොති නවකම්මිකො ධුවභත්තිකො. යදා චිත්තො ගහපති සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙතුකාමො හොති, තදා න ආයස්මන්තං සුධම්මං අනපලොකෙත්වා සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා ථෙරා භික්ඛූ – ආයස්මා ච සාරිපුත්තො ආයස්මා ච මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මා ච මහාකච්චානො ආයස්මා ච මහාකොට්ඨිතො ආයස්මා ච මහාකප්පිනො ආයස්මා ච මහාචුන්දො ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච රෙවතො ආයස්මා ච උපාලි ආයස්මා ච ආනන්දො ආයස්මා ච රාහුලො කාසීසු චාරිකං චරමානා යෙන මච්ඡිකාසණ්ඩො තදවසරිංසු.

"ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් පබ්බාජනීයකම්මය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිස්සාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකම්මයාගේ සංහිඳුවීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකම්මය සංහිඳුවන්නේය.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා: මෙ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කම්මය කරණ ලද්දේ මනාසේ පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිස්සාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කම්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීයකම්මය සංහිඳුවයි. මෙ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කම්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කම්මය කරණු ලැබූයේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටොලොස් නිස්සාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කම්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කම්මය සංහිඳුවයි. මෙ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කම්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රුචි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකම්මය සංහිඳුවන ලදී. (එය) සංඝයාට අභිමත යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි."

තෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකම්මය නිමියේ ය.

4. පටිසාරණීයකම්මය

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් සුධම්ම නම් ස්ථවිර තෙම මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවර චිත්ත නම් ගැහැවිහුගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ නවකම්හි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක චිත්ත ගැහැවි තෙම සඞ්ඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැයි වේ ද, එ කල්හි ආයුෂ්මත් සුධම්ම ස්ථවිරයන් නොවිචාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂූහු (එ නම්) - ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් මහාමොග්ගල්ලාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් මහාකච්චාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් මහාකොට්ඨිත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් මහාකප්පින තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් මහාචුන්ද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් රේවත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මත් රාහුල තෙරණුවෝ ද කාසිරට සැරි සරන්නාහු මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවරට පැමිණියහ.

3. අස්සොසි ඛො චිත්තො ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛූ මච්ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පත්තා'ති. අථ ඛො චිත්තො ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛූ තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ථෙරෙ භික්ඛූ අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො චිත්තං ගහපතිං ආයස්මා සාරිපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි සමාදපෙසි සමුත්තෙජෙසි සම්පහංසෙසි. අථ ඛො චිත්තො ගහපති ආයස්මතා සාරිපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජිතො සම්පහංසිතො ථෙරෙ භික්ඛූ එතදවොච: අධිවාසෙන්තු මෙ භන්තෙ ථෙරා ස්වාතනාය ආගන්තුකභත්තන්ති. අධිවාසෙසුං ඛො ථෙරා භික්ඛූ තුණ්හීභාවෙන.

4. අථ ඛො චිත්තො ගහපති ථෙරානං භික්ඛූනං අධිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා ථෙරෙ භික්ඛූ අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යෙනායස්මා සුධම්මො තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ඨිතො ඛො චිත්තො ගහපති ආයස්මන්තං සුධම්මං එතදවොච: අධිවාසෙතු මෙ භන්තෙ අය්‍යො සුධම්මො ස්වාතනාය භත්තං සද්ධිං ථෙරෙහීති.

5. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො "පුබ්බෙ ඛ්වායං චිත්තො ගහපති යඤ්කිඤ්චි සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙතුකාමො න මං අනපලොකෙත්වා සඞ්ඝං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තෙති. සො'දානි මං අනපලොකෙත්වා ථෙරෙ භික්ඛූ නිමන්තෙසි. දුට්ඨො'දානායං චිත්තො ගහපති අනපෙක්ඛො විරත්තරූපො මයී"ති චිත්තං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අධිවාසෙමී'ති. දුතියම්පි ඛො -පෙ- තතියම්පි ඛො චිත්තො ගහපති ආයස්මන්තං සුධම්මං එතදවොච: අධිවාසෙතු මෙ භන්තෙ අය්‍යො සුධම්මො ස්වාතනාය භත්තං සද්ධිං ථෙරෙහීති. 'අලං ගහපති, න අධිවාසෙමී'ති. අථ ඛො චිත්තො ගහපති 'කිං මෙ කරිස්සති අය්‍යො සුධම්මො අධිවාසෙන්තො වා අනධිවාසෙන්තො වා'ති ආයස්මන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

6. අථ ඛො චිත්තො ගහපති තස්සා රත්තියා අච්චයෙන ථෙරානං භික්ඛූනං පණීතං ඛාදනීයං භොජනීයං පටියාදාපෙසි. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො 'යන්නූනාහං චිත්තස්ස ගහපතිනො ථෙරානං භික්ඛූනං පටියත්තං පස්සෙය්‍යන්ති' පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන චිත්තස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි.

3. චිත්ත ගෘහපති තෙමේ 'ස්ථවිරභික්ෂූහු මච්ඡිකාෂණ්ඩනගරයට පැමිණියාහු ලු'යි ඇසී ය. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ස්ථවිර භික්ෂූන් කරා එළැඹියේ ය. එළැඹ ඔවුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් චිත්ත ගෘහපතිහට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝ දැහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වූහ. කුශලධර්මයෙහි සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ. (කුසල් දහම් වැඩීමෙහි) මනා ව සතුටු කළහ. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත ස්ථවිරයන් විසින් දැහැමි කථාවෙන් දෙලෝ වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහම්හි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහී කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබූයේ ස්ථවිර භික්ෂූනට මෙසේ සැල කළේය: "ස්වාමීනි, ස්ථවිරවරුන් වහන්සේ හෙට දවසට මාගේ ආගන්තුක බත ඉවසන සේක්වා"යි. ස්ථවිරභික්ෂූහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසූහ.

4. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙම ස්ථවිර භික්ෂූන්ගේ ඉවැසීම දැන (අයැදුම පිළිගත් බව දැන) හුනස්නෙන් නැගිට ස්ථවිරභික්ෂූන් වැඳ පැදකුණු කොට ආයුෂ්මත් සුධර්ම තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි චිත්ත ගැහැවි තෙම ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිරයන් අමතා, "ස්වාමීනි, සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ හෙට දවස මාගේ බත ස්ථවිරභික්ෂූන් සමග ඉවසන සේක් වා" යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙම "මේ චිත්ත ගෘහපතියා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමතනු කැමැත්තේ නම්, එ කල මා නො විචාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් හෙතෙම දැන් මා නො විචාරා ස්ථවිර භික්ෂූන් පැවැරී ය. මේ චිත්ත ගහපති තෙම දැන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මං කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ"යි සිතී ය. සිතා චිත්ත ගෘහපතිහට 'ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි'යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් චිත්ත ගෘහපති තෙම සුධර්ම ස්ථවිරයනට "ස්වාමීනි, සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ හෙට දවස පිණිස මාගේ බත ස්ථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක් වා"යි කී ය. 'ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි' යි සුධර්ම තෙර කී ය. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙම 'ආර්ය සුධර්ම තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ ද'යි ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිරයන් වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ඒ රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් ස්ථවිර භික්ෂූන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කෑ යුතු බුදිය යුතු ආහාරපාන පිළියෙළ කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම තෙම 'චිත්ත ගෘහපති විසින් ස්ථවිර භික්ෂූනට පිළියෙල කරණ ලද්ද දක්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ'යි පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ චිත්ත ගෘහපතියාගේ නිවෙස්න කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණැවූ අස්නෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො චිත්තො ගහපති යෙනායස්මා සුධම්මො තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො චිත්තං ගහපතිං ආයස්මා සුධම්මො එතදවොච: පහූතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං භොජනීයං පටියත්තං. එකා'ව ඛො ඉධ නත්ථි යදිදං තිලසඞ්ගුළිකා'ති. "බහුම්හි වත මෙ භන්තෙ රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අය්යෙන සුධම්මෙන යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදිදං තිලසඞ්ගුළිකාති".

8 භූතපුබ්බං භන්තෙ දක්ඛිණාපථකා වාණිජා පුරත්ථිමං ජනපදං අගමංසු වාණිජ්ජාය. තෙ තතො කුක්කුටිං ආනෙසුං. අථ ඛො සා භන්තෙ කුක්කුටි කාකෙන සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා පොතකං ජනෙසි. යදා ඛො සො භන්තෙ කුක්කුටපොතකො කාකවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, 'කාකකුක්කුටා'ති වස්සති. යදා කුක්කුටවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, 'කුක්කුටකාකා'ති වස්සති. එවමෙව ඛො භන්තෙ බහුම්හි රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අය්යෙන සුධම්මෙන යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදිදං 'තිලසඞ්ගුළිකා'ති.

9. "අක්කොසසි මං ත්වං ගහපති. පරිභාසසි මං ත්වං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පක්කමිස්සාමී"ති. "නාහං භන්තෙ අය්යං සුධම්මං අක්කොසාමි. න පරිභාසාමි. වසතු භන්තෙ අය්යො සුධම්මො මච්ඡිකාසණ්ඩෙ. රමණීයං අම්බාටකවනං. අහං අය්යස්ස සුධම්මස්ස උස්සුක්කං කරිස්සාමි චීවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරානන්ති." දුතියම්පි ඛො -පෙ- තතියම්පි ඛො ආයස්මා සුධම්මො චිත්තං ගහපතිං එතදවොච: "අක්කොසසි මං ත්වං ගහපති. පරිභාසසි මං ත්වං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො. පක්කමිස්සාමී"ති. "කහං භන්තෙ අය්යො සුධම්මො ගමිස්සතී"ති. "සාවත්ථිං ඛො අහං ගහපති ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා"ති. "තෙන හි භන්තෙ යඤ්ච අත්තනා භණිතං, යං ච මියා භණිතං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙහි. අනච්ඡරියං ඛො පනෙතං භන්තෙ යං අය්යො සුධම්මො පුනදෙව මච්ඡිකාසණ්ඩං පච්චාගච්ඡෙය්යා"ති.

10. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන සාවත්ථි තෙන පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවත්ථි, ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා සුධම්මො යඤ්ච අත්තනා භණිතං, යඤ්ච චිත්තෙන ගහපතිනා භණිතං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙසි.

7. ඉක්බිති චිත්ත ගෘහපති තෙම ආයුෂ්මත් සුධර්මයන් කරා පැමිණි-යේ ය. පැමිණ ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිරයන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් චිත්ත ගෘහපතියාට ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙම "ගෘහපතිය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කෑ යුතු වූ ද බුදිය යුතු වූ ද ආහාරපාන පිළියෙළ කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසගලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ"යි කී ය. (එවිට ගැහැවි මෙසේ කී ය:) "ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ විසින් 'තලසගලා' යැ යි සුලු දෑයක් ම කියන ලදී."

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවක් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙළෙන්දෝ වෙළෙඳාම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙණාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කළා. ඕ තොමෝ පැටියකු වැදූවා. "ස්වාමීනි, යම් විටෙක ඒ කුකුළු පැටියා කවුඩුහඬ කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි 'කාකකුක්කුට' ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු කැමැති වේ ද, එ කල්හි 'කුක්කුටකාක' ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුද්ධවචන ඇති කල්හි සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ 'තලසගලා' ය යි කිසිවක් ම කියන ලදු "යි කී ය.

9. "ගෘහපතිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. ගෘහපතිය, තෝ මට පරිභව කෙරෙහි ය. ගෘහපතිය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි"යි කී ය. "ස්වාමීනි, ආර්ය සුධර්මයන් වහන්සේට මම ආක්‍රොශ නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආර්ය සුධර්මයන් වහන්සේ මච්ඡිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඹැල්ල චිත්තය සිත් අලවනසුලු ය. මම ආර්ය සුධර්මයන් වහන්සේට සිවුරු පිඬුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ඒහා කරමි"යි ගෘහපති තෙම කී ය. දෙවනුත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙමේ චිත්ත ගෘහපතිහට "ගැහැවිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර ෂි"යි කී ය. "ස්වාමීනි, ආර්ය සුධර්මයන් වහන්සේ කොහි වඩිනසේක් දැ"යි හේ ඇසී ය. "ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි "යි තෙරණුවෝ කීහ. "ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ විසින් යමක් කියන ලද ද, මවිසිනුත් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළ මැනවි. ස්වාමීනි, යම් හෙයකින් සුධර්ම ආර්යයන් වහන්සේ නැවතත් මච්ඡිකාසණ්ඩයට පෙරළා එන්නාහ යන මේ කාරණය නම් පුදුමයක් නො වන්නේ ය"යි ගැහැවි කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම ස්ථවිර තෙමේ සෙනසුන් හැත් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙණ සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙළින් සැවැත් නුවර දෙව්රම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුධර්ම ආයුෂ්මත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් චිත්ත ගෘහපතියා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.

11. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං මොඝපුරිස අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම ත්වං මොඝපුරිස චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙස්සසි, හීනෙන වම්භෙස්සසි. නෙතං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

12. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොතු 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං:

පඨමං සුධම්මො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො, සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සුධම්මො භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙති, හීනෙන වම්භෙති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙති, හීනෙන වම්භෙති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොති 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

11. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගර්හා කළ සේක: “හිස් පුරුෂය, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැළපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වූවකි. නොකටයුත්තකි. හිස් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් සැදැහැති පැහැදුනු දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපස්ථායක වූ චිත්ත ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගර්හා කෙළෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මේ කාරණය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ ප්‍රසාදබාහුල්‍යය පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ නොපහන්බව පිණිස ද, පහන් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුධම් භික්ෂුහට ගරහා තදනුරූප දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට ‘තුඹ විසින් චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පටිසාරණීය කර්මය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණීය කර්මය මෙසේ කළ යුතු යෙ: පළමු කොට සුධම් භික්ෂු තෙමේ චෝදනා කළ යුතු යි. චෝදනා කොට (කරුණු) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල දක්ෂ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධම් නම් භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධාවත් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝොපස්ථායක වූ චිත්ත නම් ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගර්හා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට ‘ඔබ විසින් චිත්ත නම් ගැහැවි තෙම ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ ය’යි පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය. (කළ යුතු ය.) මේ ඥප්තිය යි.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුධම් නම් භික්ෂු තෙමේ සැදැහැති පැහැදුනා වූ දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපස්ථායක වූ චිත්ත නම් ගැහැවිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට ‘තා විසින් චිත්ත ගෘහපති තෙම ක්ෂමා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණීයකර්මය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට ඔබ විසින් චිත්ත ගහපති තෙම ක්ෂමා කරවිය යුත්තේය’යි සුධම් භික්ෂුහට පටිසාරණීය කර්මය කිරීම රුචි වේ නම් හෙ-තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං සුධම්මො භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දායකං කාරකං සඞ්ඝුපට්ඨාකං හීනෙන ඛුංසෙසි, හීනෙන වම්භෙසි. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොති 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි-පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුධම් භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධා ඇති පැහැදුනා වූ පසය දෙන්නා වූ සංඝකෘත්‍ය කරන්නා වූ සංඝයාට උවටැන් කරන්නා වූ චිත්ත නම් ගැහැවිහට පහත් වචනයෙන් නින්ද කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරැහී ය. සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට 'ඔබ විසින් චිත්ත ගැහැවි තෙම ක්ෂමා කරවිය යුත්තේ යැ' යි පටිසාරණීය කර්මය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට 'චිත්ත ගෘහපති තෙම ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි සුධම් භික්ෂුහට පටිසාරණීයකර්මය කිරීම රුචි වේ නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

සංඝයා විසින් සුධම් භික්ෂුහට 'චිත්ත ගෘහපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීයකර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රුචි යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි'' යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කර්මය නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත පටිසාරණීයකර්මය නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කර්මය නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංසිඳු-නෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැති කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු පටිසාරණීයකර්මය...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟෙකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමි කමෙක් ද වෙයි... චෝදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකර්මය ද නො දැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍රව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකර්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍රව කරණ ලද ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙඅඟකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකර්මය ද නො දැහැමිකමෙක්ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍රව කරණ ලද ද යන තුණ යි...

7. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති. වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

පටිසාරණීයකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මං ච, සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

7. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණියකම්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... නොඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

8. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණියකම්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණියකම්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණියකම්මය ද නොදැහැමිකමෙක්ද වෙයි... චෝදනා නොකොට කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණියකම්මය ද නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි... සිහි නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණියකම්මය ද නො දැහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත නො නගා කරණ ලද ද, නොදැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද... මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු පටිසාරණිය කම්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනයකමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කම්මයෙහි අධම්මකම්ම දොළොස නිමියේ ය.

ධම්මකම්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අංග තුණෙකින් යුත් පටිසාරණියකම්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද ද, පිළිවිස කරණ ලද ද, පිළිණ තෙණ කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුත් පටිසාරණියකම්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2 මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුත් පටිසාරණියකම්මය ද දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද වෙයි, මැනැවින් සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවත නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟෙකින් යුත් පටිසාරණියකම්මය ද ධම්මකම්මයෙක් ද වෙයි... චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද ...

4. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්ම කම්මං ච හොති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරේහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පටිසාරණීය කම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං සුවූපසන්තං ච.

පටිසාරණීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: ගිහීනං අලාභාය පරිසක්කති, ගිහීනං අනත්ථාය පරිසක්කති, ගිහීනං අවාසාය පරිසක්කති, ගිහීනං අක්කොසති පරිභාසති, ගිහී ගිහීහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... නොදෙනු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අඟෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණෙකින් යුතු පටිසාරණීයකම්මය ද ධම්කම්මයෙක් ද වෙයි... ඇවැත තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්ග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණෙන් යුතු පටිසාරණීය කම්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මැනැවින් සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කම්මයෙහි ධම්කම් දොළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කම්මය කරන්නේ ය (කල යුතු යි): ගිහීනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහීනට අනර්ථය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහීන්ගේ නොවිසීම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, ගිහීනට ආක්‍රොශ කරයි ද, පරිභව කරයි ද, ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකම්මය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ගිහීනං ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, ගිහීනං සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති, ගිහී හීනෙන ඛුංසෙති, ගිහී හීනෙන වම්භෙති, ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. පඤ්චන්නං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං අලාභාය පරිසක්කති, එකො ගිහීනං අනත්ථාය පරිසක්කති, එකො ගිහීනං අවාසාය පරිසක්කති, එකො ගිහීනං අක්කොසති පරිභාසති, එකො ගිහී ගිහීහි භෙදෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්නං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්නං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ගිහීනං ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ගිහීනං සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ගිහී හීනෙන ඛුංසෙති, ගිහී හීනෙන වම්භෙති, එකො ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්නං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඞ්ඛමාන චතුක්කං නිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං

1. පටිසාරණීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවත්තං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට ධර්මයේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආක්‍රොශ කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බසින් ගරහයි ද, ගිහියනට දුන් ධාර්මික ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, භික්ෂූන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනර්ථ පිණිස උත්සාහ. කරයි එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආක්‍රොශ පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳුවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කර්මය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක්නමක් ගිහියන්ට දම්රුවන්හි අගුණ කියයි. එක් නමක් ගිහියනට සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බසින් ගරහයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දැහැමි පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකර්මය කරන්නේ ය.

ආකඞ්ඛමානචතුක්කය නිමි.

පටිසාරණීයකර්මයෙහි අටොළොස්වත

1. මහණෙනි, පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටළොස් නිස්තරණ වතට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහි මේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිසය නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවටන් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණිනට ඔවා දීමෙහි සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි. සම්මතිය ලදුහු විසිනුත් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණ ලද ද, ඒ ඇවතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කර්මයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කර්ම කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැත්තහුගේ පවුරුණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචනීය කර්මය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙවූ තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. චෝදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි අටොළොස් වත නිමි.

Free Distribution www.aathaapi.org

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං අකාසි, "චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො"ති. සො සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්ත්වා මඞ්කුභූතො නාසක්ඛි චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. සො පුනදෙව සාවත්ථිං පච්චාගඤ්ඡි. භික්ඛූ එවමාහංසු: "ඛමාපිතො තයා ආවුසො සුධම්ම චිත්තො ගහපතී"ති. ඉධාහං ආවුසො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්ත්වා මඞ්කුභූතො නාසක්ඛිං චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදූතං දෙතු චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සුධම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදූතං දදෙය්‍ය චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සුධම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදූතං දෙති චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදූතස්ස දානං චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සුධම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදූතො චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙතුං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

3. තෙන භික්ඛවෙ සුධම්මෙන භික්ඛුනා අනුදූතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්ත්වා චිත්තො ගහපති ඛමාපෙතබ්බො "ඛම ගහපති, පසාදෙමි තං"ති. එවං චෙ වුච්චමානො ඛමති, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ ඛමති, අනුදූතෙන භික්ඛුනා වත්තබ්බො: "ඛම ගහපති ඉමස්ස භික්ඛුනො, පසාදෙති තං"ති" එවං චෙ වුච්චමානො ඛමති, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ ඛමති අනුදූතෙන භික්ඛුනා වත්තබ්බො: "ඛම ගහපති ඉමස්ස භික්ඛුනො. අහං තං පසාදෙමී"ති. එවං චෙ වුච්චමානො ඛමති ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ ඛමති අනුදූතෙන භික්ඛුනා වත්තබ්බො: "ඛම ගහපති ඉමස්ස භික්ඛුනො සඞ්ඝස්ස වචනෙනා"ති. එවං චෙ වුච්චමානො ඛමති ඉච්චෙතං කුසලං.

නොසන්සිඳුවියයුතු අංග අටළොස

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට 'ඔබ වහන්සේ විසින් චිත්ත ගැහැවි තෙම ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීය කර්මය කෙළේ ය. සඞ්ඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබූ ඒ සුධම් භික්ෂු තෙම මකු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ චිත්ත ගැහැවියා කමවන්නට නො හැකි විය. ඒ සුධම් භික්ෂු තෙම නැවතත් සැවැත් නුවරට පෙරළා පැමිණියේ ය. භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, සුධර්මයිනි, ඔබ විසින් චිත්ත ගැහැවි තෙමේ කමවන ලද ද ?" යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම එහි මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, චිත්ත ගෘහපතියා කමවන්නට නොහැකි වීමි" යි හේ කී ය. (භික්ෂූහු) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළෝ ය.

2. එහෙයින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට චිත්ත ගැහැවියා කමවන්නට අනුදූතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු යි: පළමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිබල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ චිත්ත ගැහැවියා කමා කරවනු පිණිස සුධම් නම් භික්ෂුහට මෙ නම් මහණහු අනුදූතයකු කොට දේවා. මේ ඤත්තිය යි.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහට චිත්ත ගැහැවියා කමවනු පිණිස මෙ නම් මහණ අනුදූතයකු කොට දෙයි. චිත්ත ගෘහපතියා කමවනු පිණිස සුධම් භික්ෂුහට මෙ නම් මහණහු අනුදූතයකු කොට දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කථා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුධම් භික්ෂුහට චිත්ත ගැහැවියා කමවනු පිණිස මෙ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ අනුදූතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රුචි යි (අභිමත යි). එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යි.

3. මහණෙනි, සුධම් භික්ෂූහු විසින් ඒ අනුදූත මහණහු සමග මච්ඡිකා-සණ්ඩයට ගොස් "ගෘහපතිය, කමනු මැනැව තොප පහදවමි' යි (තොපගේ පැහැදීම පතමි'යි) චිත්ත ගෘහපති තෙම කැමැවිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් මෙතල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදූත මහණහු විසින් "ගැහැවිය, මේ භික්ෂුහට ක්ෂමා කල මැනව. තොප පහදවා ය යි (තොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කියනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපති. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදූත භික්ෂු විසින් "ගැහැවියා මේ භික්ෂුහට කමා කල මැනවි. මම තොප පහදව"මි යි (තොපගේ පැහැදීම පතමියි) කිය යුතුයි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදූත භික්ෂූහු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ භික්ෂුහට කමව" යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමයි ද ඒ මැනවි.

Free Distribution www.aathaapi.org

නො චෙ ඛමති, අනුදූතෙන භික්ඛුනා සුධම්මං භික්ඛුං චිත්තස්ස ගහපතිනො දස්සනූපචාරං අවිජහාපෙත්වා සවණූපචාරං අවිජහාපෙත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කාරාපෙත්වා උක්කුටිකං නිසීදාපෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාපෙත්වා සා ආපත්ති දෙසාපෙතබ්බා'ති.

4.. අථ ඛො ආයස්මා සුධම්මො අනුදූතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකාසණ්ඩං ගන්ත්වා චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙසි. සො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙති: 'අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ'න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු.

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිසාරණීයකම්මෙ
නප්පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

ඉදිත් ක්ෂමා නො කෙරේ නම්, අනුදූත භික්ෂූහු විසින් සුධර්ම භික්ෂු තෙම චිත්තගෘහපතියාට පෙණෙන තෙක් මානය නොඉක්මවා ඇසෙන තෙක් මානය නොඉක්මවා උතුරුසඟ එකස් කරවා උක්කුටිකයෙන් හිඳුවා ඇඳිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධර්ම තෙම අනුදූත භික්ෂු සමඟ මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් චිත්තගෘහපතියා ක්ෂමා කරවී ය. ඒ සුධර්ම භික්ෂු තෙම මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව හැසිරෙයි අටොළොස් නිස්තරණ වත පුරයි. භික්ෂූන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයි: "ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකර්මය කරණු ලැබුයෙම් මැනැවින් පවතිමි, භික්ෂූන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්තරණ වත් අනුව පවතිමි. මවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?" යි. භික්ෂූහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවා ලන්නේ ය.

1. "මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා කෙරෙයි ද, නිඃශ්‍රය දෙයි ද, සාමණේරයකු ලවා උවටැන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදහු වී සිටියදු මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසළොස් අංගයකින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරන ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවතට පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කර්මයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො නැවැත්විය යුතු යි: පූර්වතත් මහණහුට පොහොය තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සවචනීය කර්ම කරයි ද, චෛතිය දෙවු තැන් ආදි ප්‍රධාන කර්ම කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, චෝදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි නො සන්හිඳුවිය යුතු
අංග අටොළොස නිමි.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති, තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පටිසාරණීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන[1] භික්ඛවෙ සුධම්මෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය, එසා ඤත්ති.

---

1. තෙනහි - සීමු.

සන්හිඳුවිය යුතු අංග අටළොස

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, සෙරණකු ලවා උවටැන් නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේ නමුදු මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අනික් අංග පසෙකිනුදු යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සඞ්ඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කර්මයට නො ගරහයි ද, කර්ම කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීයකර්මය සන්හිඳුවිය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු ය: පුවතක් මහණහුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සවචනීය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, චොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් කලහ පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටගින් යුත් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කර්මයෙහි සන්හිඳුවිය යුතු
අංග අටළොස නිමි.

[සන්හිඳුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පටිසාරණීය කර්මය) සන්හිඳුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුධර්ම නම් භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උක්කුටික ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: “ස්වාමීනි, සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. භික්ෂූන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අටළොස් නිස්තරණ වත්හි පවතිමි. පටිසාරණීයකර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදිමි”යි. දෙවෙනුත් යැදිය යුතු යි. තෙවෙනුත් යැදිය යුතු යි.

ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි:

“ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධර්ම භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබුයේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිස්තරණවත්හි පවතියි. පටිසාරණීයකර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුධර්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි,

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං සුධම්මො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය. පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන සුධම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං, ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

පටිසාරණීයකම්මං චතුත්ථං නිට්ඨිතං.

5. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසම්බියං විහරති ඝොසිතාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පස්සිතුන්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි "සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතු"න්ති. සච්චං භගවා.

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: "කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පස්සිතුං, නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධම්ම භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණ ලද්දේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිස්සරණ වත්හි පවතියි. පටිසාරණීයකර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ සුධම්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවයි. යම් ආයුෂ්මතකුට සුධම්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීයකර්මය සන්හිඳුවීම රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි: සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුධම්ම භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කර්මය කරණු ලැබුයේ මැනැවින් පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිස්සරණවත්හි පවතියි. පටිසාරණීය කර්මයාගේ සන්හිඳුවීම යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ සුධම්මභික්ෂුහුගේ පටිසාරණීයකර්මය සන්හිඳුවයි. සුධම්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා. සඞ්ඝයා විසින් සුධම්ම භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කර්මය සන්හිඳුවනලදී. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගණිමි''.

සිවුවැනි වූ පටිසාරණීය කර්මය නිමි.

5. ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසම්බෑ නුවර (සමීපයෙහි) ඝොෂිතාරාමයෙහි වැඩ වාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ඡන්න තෙමේ ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකිනු නොකැමැති වෙයි. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අල්පේච්ඡයෝ ද, ... ඒ භික්ෂූහු ලාමක කොට සිතත්. දොස් පවසත්. නුගුණ පතුරවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළාහු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රස්තා-වසරයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් විචාළ සේක: “මහණෙනි, ඡන්න භික්ෂු තෙමේ ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකින්නට නො කැමැති වෙයි' යනු සැබෑද ?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.”

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයා ඇවැතට පැමිණ ඇවත දකින්නට නො කැමැති වේ ද” යි නින්දා කළ සේක. “මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙයි....” ගරහා දැහැමි කථා වදාරා භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

4. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොතු අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡන්නො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

5. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පස්සිතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

6. ආවාසපරම්පරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ 'ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො අසම්භොගං සඞ්ඝෙනා'ති.

4. "එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ඡන්න භික්ෂුහට ඇවැත් නොදක්මෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භොග නැති උක්ඛෙපනීය කර්මය (ධර්මාමිෂ සම්භොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කර්මය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු ව ඡන්න භික්ෂු තෙමේ චොදනා කළ යුතු යි. චොදනා කොට ඇවැත සිහිපත් කැරැවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. "ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්න භික්ෂු තෙම ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සඞ්ඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්ෂු තෙම ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරයි. යම් ආයුෂ්මතකුට ඡන්න භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කිරීම රුචි නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි: ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ඡන්න භික්ෂු තෙම ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දැකීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරයි. ඡන්න භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂසම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියන්නේ ය.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භොග නොපවත්වන සේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලදී. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. 'මහණෙනි, ඡන්න භික්ෂු තෙම සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භොග නොපවත්වන ලෙස ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේය'යි හැම ආවාසයෙහි ආරොචනය කරවූ.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අසාරෙත්වා කතං හොති, අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

අධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, තෙ අඟෙකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමි කර්මයක් ද වෙයි. අවිනය කර්මයක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්හිඳුනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමි කම් ද අවිනය කම් ද නොසන්හිඳුනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමි කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසංසිඳුනා ලද ද වෙයි: ඇවැත නැති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අනික් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද ..

5. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමි කම්ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ කරණ ල ද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැතියා වැ කරණ ලද්දේ ද , අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද.

8. මහණෙනි, අනික් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනී කම් නො දැහැමි කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද , අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද ,...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මං ච, සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අතිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අතිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අතිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් නොදැහැමිකම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසන්හිඳුනේ ද වෙයි.

අධම් කම් දොළොස නිමි.

ධම් කම් දොළොස

1. මහණෙනි, තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්හිඳුනක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅඟින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්හිඳුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අතිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද ... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද,...

3. මහණෙනි, අතිත් තෙඅඟකින් යුතු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සොයා (චෝදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවත නංවා කරණ ලද්දේ ද,...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,..

9. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමිකම් ද වෙයි... ඇවැත නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අතිත් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිඳුනක් ද වෙයි: සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද. සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අතිත් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්හිඳුනේ ද වෙයි: ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් දැහැමිකම් ද වෙයි. විනයකම් ද වෙයි. මනා ව සන්හිඳුනේ ද වෙයි.

ධම්ම කම්ම දෙළොස නිමියේ ය.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඞ්ඛමානඡක්කය

1. මහණෙනි, අංග තුණකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ ද කලහ කරන්නේ ද විරුද්ධවාද කරන්නේ ද වාක්කලහ කරන්නේ ද සංඝයා හමුවේ අධිකරණ කරන්නේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම් නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු තෙ අඟකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි (පාමොක් සංවර සිල්හි) නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, සඟරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අඟින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අධිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවියත් ඇවැත් බහුල කොට ඇති, සීමා රහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම් නොවූ ගිහි සසඟින් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණෙන් යුතු මහණුනට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් කරන්නේ ය.

5. අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි කම් කරන්නේය.

Free Distribution www.aathaapi.org

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සංඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ තෙචත්තාරීසවත්තං

1. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සංඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකා පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතබ්බං. න පකතත්තො භික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙතබ්බො. න ගිහිධජො ධාරෙතබ්බො. න තිත්ථියධජො ධාරෙතබ්බො. න තිත්ථියා සෙවිතබ්බා. භික්ඛූ සෙවිතබ්බා. භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛිතබ්බං. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. න පකතත්තො භික්ඛු ආසාදෙතබ්බො අන්තො වා බහි වා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
තෙචත්තාරීසවත්තං නිට්ඨිතං.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සඞ්ඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි. එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි. එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනට සඞ්ඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛේපනීය කර්මයෙහි
ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය නිමියේ ය.

ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛේපනීය කර්මයෙහි තෙසාළිස් වත

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛේපනීකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපන් නො කටයුතු. නිඝ නො දිය යුතු. හෙරණකු උපස්ථායක කොට නො ගත යුතු. භික්ඛුනොවාදකසම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණනට ඕවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හේතු කොට සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත් නොදක්මෙහි උක්ඛේපනී කම් කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබඳු අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. විනය කර්මය නො ගැරැහිය යුතු. කර්මය කළහු නො ගැරැහිය යුත්තුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ වැඳීම ද, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ද, ඇඳිලි බැඳුම ද, සාමීචිකර්මය ද, අසුන් එලැවීම ද, යහන් එලැවීම ද, පාදෝතා දිය එලැවීම ද, පාපුටුව-පාදකඨලිකාව එලැවීම ද, (ඔහු තමා) පාසිවුරු පිළිගැන්ම ද නෑමෙහි (ඔහු තමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවසිය යුතු. පුවතත් මහණෙක් ශීලවිපත්තියෙන් චෝදිත නො කටයුතු. ආචාරවිපත්තියෙන් චෝදිත නො කටයුතු. දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් චෝදිත නො කටයුතු. ආජීව-විපත්තියෙන් චෝදිත නො කටයුතු. මහණෙක් මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳුවිය යුතු. ගිහිදද (සුදුවත් ආදිය) නො දැරිය යුතු. තොටුදද (කුසවැහැරි ආදිය) නො දැරිය යුතු. තොටුවෝ නො සෙවිය යුත්තුහ. මහණහු සෙවිය යුත්තුහ. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පවාරණාව නො තැබිය යුතු. සවචනීය කර්මය නො කළ යුතු. අවෙහෙර දෙටුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. චෝදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කළ යුතු. මහණුන් හා කලහයෙහි නො යොදු ලිය යුතු.

ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛේපනීය කර්මයෙහි
තෙසාළිස් වත නිමියේ ය.

[ඡන්නස්ස භික්ඛුනො සම්මාවත්තනං]

1. අථ ඛො සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. සො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො තම්හා ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථ භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු. න සක්කරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පූජෙසුං.

සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු. න සක්කරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පූජෙසුං.

සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො, අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු. න සක්කරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං න පූජෙසුං.

සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො පුනදෙව කොසම්බිං පච්චාගඤ්ඡි.

2. සො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙති: "අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙත්ථාරං වත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ?"න්ති.

භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු".

න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං. කම්මං ගරහති. කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

Free Distribution www.aathaapi.org

[ඡන්නභික්ෂුහුගේ මනාපැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නො දක්මෙහි, සඞ්ඝයා හා සම්භොග රහිත වූ උක්ඛෙපනීය කර්මය කෙළේ ය. හේ ඇවැත නොදක්මෙහි සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙව්නී කම් කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි මහණහු ඔහු නො ම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නො ම නැගී සිටියහ. ඇඳිලි බැඳීම ද සාමීචි කර්මය ද නො ම කළහ, සත්කාර නො ම කළහ. ගරුකාර නො ම කළහ. බුහුමන් නො ම කළහ. නො ම පිදූහ.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඩනා ලදුයේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නො ම නැගී සිටියහ. අඤ්ජලිකර්මය නො ම කළහ. සාමීචිකර්මය නො ම කළහ. සත්කාර නො ම කළහ. ගරුකාර නො ම කළහ. බුහුමන් නො ම කළහ. නො ම පිදූහ.

හෙ තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඩනා ලදුයේ ඒ ආවාසයෙනුදු අන් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නො ම නැගී සිටියහ. අඤ්ජලිකර්ම සාමීචිකර්ම නො ම කළහ. සත්කාර ගරුකාර බහුමාන නො ම කළහ. නොම පිදූහ.

හෙ තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඩනා ලදුයේ, යළි දු කොසඹෑ නුවරට පෙරළා ආයේ ය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිස්තරණ වත අනුව පවතී. මහණුන් කරා එළැඹ "ඇවැත්නි මම සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණ ලදුයෙම් මනා ව පවතිමි, අනුලොම ව පවතිමි, නිස්තරණ වත අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සන්හිඳුවාවා"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්හිඳුවියයුතු තෙසාළිස

1. "මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: උපසපත් කෙරේ ද, නිස දේ ද, නෙරණකු උවටුවකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ඛුනෝවාදක සම්මතිය ඉවසා ද, සම්මත වූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙව්නි කම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: සඞ්ඝයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම් කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කර්මයට ගරහා ද, කර්මය කළවුන් හට ගරහා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙව්නිකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං-පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, භික්ඛූ භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: ගිහිද්ධජං ධාරෙති, තිත්ථියද්ධජං ධාරෙති, තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ න සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය න සික්ඛති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

7 අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න වුට්ඨාති, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

8 අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාලීසකං නිට්ඨිතං.

3. මහණෙනි, අත් අඞ්ග පසෙකින්ද යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ජලීකම්ම, සාමීචිකම්ම, ආසනාභිහාර ඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

4. මහණෙනි, අත් අඞ්ග පසෙකින්ද යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ශය්‍යාභිහාර, පාදෝදක, පාදපීඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රචීවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පෘෂ්ඨපරිකර්ම යන මේ ද ඉවසා ද, මහණෙනි, මෙකී අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

5. මහණෙනි, අත් අඞ්ග පසෙකින්ද යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණකුට සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරේ ද, ආචාර විපත්තියෙන් චෝදනා කෙරේ ද, දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරේ ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරේ ද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිඳුවා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

6. මහණෙනි, අත් අඞ්ග පසෙකින්ද යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: ගිහිදද දරා ද, තොටුදද දරා ද, තොටුවත් සොයා ද, මහණුන් නො සොයා ද, මහණ-සිකෙහි නො හික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

7 මහණෙනි, අත් අඞ්ග පසෙකින්ද යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු හා එකච්ඡන්න ආවාසයෙහි වෙසේ ද, එකච්ඡන්න අනාවාසයෙහි වෙසේ ද, එකච්ඡන්න ආවාසයෙහිත් අනාවාසයෙහිත් වෙසේ ද, පුවතත් මහණහු දැක හුනස්නෙන් නො නැගී සිටී ද, පුවතත් මහණක්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එයින් බැහැර දී හෝ ගටා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

8. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම් නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු පොහෝකම් නවත්වා ද, පවුරුණු නවත්වා ද, සවචනීය කෙරේ ද, අනුවාදය පිහිටුවා ද, අවකාශ කරවා ද, චෝදනා කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි කරවා ද, මහණුන් හා කලහ කරවා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම නො සන්හිඳුවිය යුතු.

ඇවැත නොදුක්මෙහි උක්ඛේපනීකම්හි නොසන්හිඳුවිය යුතු තෙසාළිස නිමියේ ය.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං-පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න භික්ඛුං භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න ගිහිධජං ධාරෙති, න තිත්ථියධජං ධාරෙති, න තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

සන්හිඳුවිය යුතු තෙසාළිස

1. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: උපසපන් නො කෙරේ ද, නිස නො දේ ද, සෙරණකු වැටුම්හි නො ලා ද, භික්ඛුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවසා ද, සම්මත වූයේ නමුදු මෙහෙණනට ඔවා නො දේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: සඞ්ඝයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලදුයේ වේ නම් ඒ ඇවැත නො අවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් නො අවදී ද, විනයකර්මය නො ගරහා ද, කර්මය කළවුන් නො ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හු අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ජලිකම්, සාමීචිකම්, ආසනාභිහාර නො ඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ශය්‍යාභිහාර, පාදෝදක, පාදපීඨ-පාදකඨලිකා, පාසිවුරු පිළිගැනුම්, නෑමෙහි පිට පිරියම් නො ඉවසා ද, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහු ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් චොදනා නො කෙරේ ද, ආචාරවිපත්තියෙන් චොදනා නො කෙරේ ද, දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් චොදනා නො කෙරේ ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චොදනා නො කෙරේ ද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳුවා ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකිනුදු යුත් මහණහු ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: ගිහිදද නො දරා ද, තොටුදද නො දරා ද, තොටුවන් නො සොයා ද, භික්ෂූන් සොයා ද, භික්ෂුශික්ෂාහි හික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

8. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්නෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙත්ථාරං වත්තාමි. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති. නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති. නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අඞ්ග පසෙකින්ද යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණහු හා එක් සෙවෙනි අවස්හි නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙනි නොඅවස්හි නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙනි අවස්හින් නො අවස්හින් නො වෙසේ ද, පුවතත් මහණකු දුට හුනස්නෙන් නැගී සිටී ද, පුවතත් මහණකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නො ගටා ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවිය යුතු.

8. මහණෙනි, අටඟෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නො සන්හිඳුවිය යුතු: පුවතත් මහණහු පොහොසතී නො තවතා ද, පවුරුණු නො තවතා ද, සවචනීය නො කෙරේ ද, අනුවාද නො පිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, චොදනා නො කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නො කරවා ද, මහණුන් හා කලහ නො යොදා ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුත් මහණහු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් නො සන්හිඳුවිය යුතු.

ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම්හි සන්හිඳුවියයුතු තෙසාළිස නිමියේ ය.

[සන්හිඳුවීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුවිය යුතු: මහණෙනි, ඒ ජනතා මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩිමහලු මහණුන් පා වැඳ උක්කුටුක ව හිඳ දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කියැ යුතු:

“වහන්ස, මම ඇවැත නොදැක්මෙහි සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලදුයෙම් මනා ව පවතිමි. අනුලොම් ව පවතිමි, නිස්සාරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම්හි සන්හිඳුවීම යදිමි”යි, දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස අසාවා: මේ ජනතා මහණ සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලදුයේ මනා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්සාරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවීම යදී. ඉදින් සඟහට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ ජනතා මහණහට ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවන්නේ ය. මේ ඥප්තියයි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස අසාවා. මේ ජනතා මහණ සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් කරණ ලදුයේ මනා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්සාරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ජනතා මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවයි. ජනතා මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපනීකම් සන්හිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රුස්නේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුහට නොරුස්නේ ද, හේ කියවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො; අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පාතෙති. නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං නිට්ඨිතං පඤ්චමං.

6. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසම්බියං විහරති ඝොසිතාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම ආයස්මා ඡන්නො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පටිකාතු"න්ති.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි. "සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතු"න්ති. "සච්චං භගවා".

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡිස්සති ආපත්තිං පාටිකාතුං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි.

4. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොතු අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡන්නො භික්ඛු චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ඡන්න මහණ තෙම සඞ්ඝයා විසින් ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් කරණ ලදුයේ මතා ව පවතී. අනුලොම් ව පවතී. නිස්තරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත නො දක්මෙහි උකෙව්නිකම්හි සන්හිඳුවීම යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැත නොදක්මෙහි කළ උකෙව්නිකම් සන්හිඳුවයි. යම් ආයුෂ්මතකුහට ඡන්න මහණහුගේ ඇවැත නොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් සන්හිඳුවීම රුස්නේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නොරුස්නේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න මහණහුගේ ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නි-කම් සන්හිඳුවන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙහි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

පස්වනු ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙව්නිකම් නිමියේ ය.

6. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්මය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ **කොසඹෑ** නුවර නිසා **ඝොෂිතාරාමයෙහි** වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් **ඡන්න** තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පෙච්ඡ ද... ඔහු "ආයුෂ්මත් ඡන්න තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ දැ"යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරුවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණයෙහි මේ ප්‍රස්තාව-යෙහි භික්ෂුසඞ්ඝයා රැස් කරවා "මහණෙනි, සැබෑ ද? ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ දැ?"යි පුළුවුත් සේක. "සැබැව වහන්සැ"යි භික්ෂූහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරැහූ සේක: "මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට කැමැති නො වේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්නෙහි නොපහන්නන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වේ යැ"යි ගරහා දැහැමි කතා කොට භික්ෂූන් බණවා මෙසේ වදාළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සමාන සම්භොග රහිත වූ උකෙව්නිකම් කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: "පළමු කොට ඡන්න මහණ තෙම චූදිත කළ යුතු. චොදනා කොට ඇවැත සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත තැංවිය යුතු. ඇවැත තංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා න ඉච්ඡති ආපත්තිං පටිකාතුං. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී’ති.

ආවාසපරම්පරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ: “ඡන්නො භික්ඛු ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො අසම්භොගං සඞ්ඝෙනා”ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොයි, අප්පටිපුච්ඡා කතං හොති, අප්පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච, දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.- පෙ-

“වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ය. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ය. සඞ්ඝ තෙම ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කෙරෙයි. ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිශබ්ද වන්නේ ය. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ඡන්න මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැති වෙයි. සඞ්ඝ තෙමේ ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කෙරෙයි. ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න මහණහට ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ඡන්න මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත වූ උක්ඛේපනීකම් කරණ ලද්දැ”යි ආවාසපරම්පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වවූ”යි වදාළ සේක.

අධර්මකර්ම දොළොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්ක්ෂෙපණීය කර්මය අඞ්ග තුණෙකින් සමන්විත වූයේ අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලදුයේ වේ ද, නොපිළිණෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්ක්ෂෙපණීය කර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්ක්ෂෙපනීයකර්මය අන් තෙඅඟකින් ද සමන්විත වූයේ අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීය-කම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති, අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටි-කම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති-පෙ-

3 මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොකංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... පිළිණ නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලදුයේ වේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලදුයේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලදුයේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... දෙශනාගාමිනී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... චෝදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකින් ද ... ඇවැත නොකංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම්ම අධර්මකර්ම ද අවිනයකර්ම ද දුරුපශාන්ත ද වෙයි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකර්මහි අධර්මකර්ම ද්වාදශකය නිමියේ ය.

ධර්මකර්මද්වාදශකය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකර්ම ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද සුපශාන්ත ද වෙයි: හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකර්ම ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද සුපශාන්ත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅඟකිනුදු යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීකර්ම ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද සුපශාන්ත ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

Free Distribution www.aathaapi.org

3. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

5. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

6. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

7. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

8. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

9. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

11. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

12. අපරේහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුවූපසන්තං ච.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නාවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... සමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... පිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... දෙශනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... චෝදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅඟකින් ... ඇවැත නාවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දුහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞග තුනින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම ධම්කම් ද විනයකම් ද සුපශාන්ත ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීකම්හි ධම්කම්දවාදශකය නිමියේ ය.

1. මහණෙනි, අඞග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සඞඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්ය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද සඞඝයා හමුයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තා වූ සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැවුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසග්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වසයි ද, මහණෙනි, මේ අඞග තුණින් යුක්ත මහණහට සඞඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම්ය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අබ්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

2. අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තම ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපන්දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුනෙන් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත මහණහට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ වේ ද, කලහ කරන්නේ ද, විරුද්ධ වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා තුළුවෙහි අධිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම් නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි නටුවාවූ දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තෙ නමකට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සඞ්ඝ තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරන්නේ ය.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය නිමි.

තෙචත්තාරීසවත්තං

1. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිතබ්බං. න පකතත්තො භික්ඛු සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො, න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො, න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙතබ්බො. න ගිහිද්ධජො ධාරෙතබ්බො, න තිත්ථියද්ධජො ධාරෙතබ්බො, න තිත්ථියා සෙවිතබ්බා, භික්ඛූ සෙවිතබ්බා, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛිතබ්බං, න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, න පකතත්තො භික්ඛු ආසාදෙතබ්බො අන්තො වා බහි වා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
තෙචත්තාරීසවත්තං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. අථ ඛො සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. සො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො තම්හා ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තෙසාලිස්වත

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යː (උක්ඛෙපනීකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිසය නොදිය යුතු යි. සෙරණකුගෙන් උවටැන් නොලැබිය යුතු යි. මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නොඉවසිය යුතු යි. සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො-කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකර්මයට නො-ගැරහිය යුතු යි. කම් කළ භික්ෂූහු නො ගැරහිය යුත්තාහ. පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදනය, දැක හුනස්නෙන් නැගිටීම, අඤ්ජලිකර්මය, වෙනත් පවත් සැලීම් ආදී සාමීචිකම්, හිඳිනා ආසන එලවා තැබීම, හෝනා ශයන එලවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, සේදූ පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම – නොසේදූ පා තබන පුවරුව ගෙණ තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නානස්ථානයෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නො ඉවසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. ආචාරවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. ආජීවවිපත්තියෙන් චෝදනා නො කළ යුතු යි. භික්ෂූන් භික්ෂූන් සමග භින්න නො කළ යුතු යි. ගිහීන්ගේ ලක්ෂණයක් වූ ශ්වෙත වස්ත්‍ර ධාරණාදිය නො කළ යුතු යි. තීර්ථක ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි-දූරිම් ආදිය නො කළ යුතු යි. තීර්ථකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. භික්ෂූහු සෙවනය කළ යුත්තාහ. භික්ෂුශික්ෂාවෙහි හික්මිය යුතු යි. පුවතත් භික්ෂූහු සමග එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙනි අනාවාසයෙහි ද නො විසීය යුතු යි. එක් සෙවෙනි ආවාස-යෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු දැක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නො කළ යුතු යි. සවචනීය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අධිපති තනතුරෙහි නො පිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට චෝදනා නො-කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. භික්ෂූන් සමග කලහ නො යෙදිය යුතු යි".

ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ
උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි තෙසාලිස් වත නිමි.

[සංහිඳුවීම]

1. ඉක්බිති සඞ්ඝ තෙම ඡන්න භික්ෂූහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරී-මෙහි සඞ්ඝයා හා සම්භෝග රහිත උක්ඛෙපනීය කර්මය කෙළේ ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූ ඒ ඡන්න තෙම ඒ ආවාසයෙන් අනිත් ආවාසයකට ගියේ ය.

2. තත්‍ර භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පූජෙසුං. සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්‍රපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පූජෙසුං. සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො තම්හාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්‍රපි භික්ඛූ නෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ජලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පූජෙසුං. සො භික්ඛූහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපූජියමානො අසක්කාරපකතො පුනදෙව කොසම්බිං පච්චාගඤ්ඡි.

4. සො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එවං වදෙති: අහං ආවුසො සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු."

නපටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. එහි භික්ෂූහු නො ම වැන්දැහුය. දක නො නැගිට්ටාහ. ඇඳිලි-කම් නො කළහ. සාමීචිකම් නො කළහ. සත්කාර නො කළහ. ගරුකාර නො කළහ. බුහුමන් නො කළහ. නො පිදූහ. ඒ ඡන්න නම් භික්ෂු තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරුකරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අනෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දැහු ය. දක නො නැගිට්ටාහු ය. ඇඳිලිකම් නො කළාහු ය. සාමීචිකම් නො කළාහු ය. සත්කාර නො කළා-හු ය. ගරුකාර නො කළාහු ය. බුහුමන් නො කළාහු ය. නො ම පිදුවාහු ය. ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අන් ආවාසයකට ගියේ ය. එහිදී ද භික්ෂූහු නො ම වැන්දැහුය. දක නොනැගිට්ටාහුය. අඤ්ජලිකම් නො කළාහු ය. සාමීචිකම් නො කළාහු ය. සත්කාර නො කළාහු ය. ගරු නො කළාහු ය. බුහුමන් නො කළාහු ය. නො පිදුවාහු ය. ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම භික්ෂූන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නො ලබන්නේ බුහුමන් කරණු නො ලබන්නේ පුදනු නො ලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ නැවතත් කොසඹෑ-නුවරට ම පෙරළා පැමිණියේ ය.

4. ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම (ඉන් පසු) මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. (ඒ ඡන්න භික්ෂු තෙම) භික්ෂූන් වෙත එළඹ 'ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො කිරී-මෙහි උක්ඛෙපනීයකම්ය කරණු ලැබූයෙම් මනා කොට පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ' යි මෙසේ භික්ෂූන්හට කියයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහු ය. "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීයකම්ය සංහිඳුවාවා".

නොසංහිඳුවියයුත්තෙහි අංග නෙසාළිස

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කම්ය නොසංහිඳුවිය යුතු යි. උපසම්පදා කරයි ද නිස ලදෙයි ද සෙරණකු ලවා උවටැන් කරවා ගණිද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමෙ සම්මතිය ඉවසයි ද සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කම්ය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති, තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං, පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිද්ධජං ධාරෙති, තිත්ථියද්ධජං ධාරෙති, තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ න සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය න සික්ඛති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨාති, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කර්මයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ අභිවාදනය, හුනස්නෙන් නැගිටීම, අඤ්ජලිකර්මය, සාමීචිකර්මය, හිඳිනා අසුන් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද. මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, ශෝද්ධ පා තබන පුටුව නොශෝද්ධ පාතබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු . . නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහට සිල්විපතියෙන් චෝදනා කරයි ද, ආචාරවිපත්තියෙන් චෝදනා කරයි ද, දිට්ඨිවිපත්තියෙන් චෝදනා කරයි ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චෝදනා කරයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් කෙරෙන් බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: ගිහීන්ගේ ලකුණු වූ ශ්වේතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තීර්ථකයන්ගේ ලකුණු වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තීර්ථකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂූන් සේවනය නොකරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි නො හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහු සමග එක් සෙවෙනි ආවාසයේ වසයි ද, එක් සෙවෙනි අනාවාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණහු දැක හුනස්නෙන් නො නැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණහු ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බතෙචත්තාරීසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං පාදකඨලිකං, පත්තචීවරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආචාරවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න ආජීවවිපත්තියා අනුද්ධංසෙති, න භික්ඛු භික්ඛූහි භෙදෙති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි: පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවචනීය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙටුතනතුරෙහි සිටියි ද, අවකාශ ගැණීම කරවයි ද, චොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු සි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොසංහිඳුවිය යුතු අංග තෙසාළිස නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: උපසම්පදා නො කරයි ද, නිසා නොදෙයි ද, සෙරණහු ලවා උවටැන් නොකරවා ගණී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: යම් ඇවැතකින් සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, අන්‍ය වූ ද එවැනි ඇවැතකට නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කර්මයට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: පුවතත් මහණහුගේ වැඳීම ද, හුනස්නෙන් නැගිටීම ද, අඤ්ජලිකර්මය ද, සාමීචිකර්මය ද, සිඳිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නො ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එලවා තැබීම, පාදෙවුත් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොමෙද්ද පා තබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නො ඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: පුවතත් මහණහට සීලවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, ආචාරවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, දිට්ඨිවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, ආජීවවිපත්තියෙන් චොදනා නො කරයි ද, භික්ෂූන් භික්ෂූන් කෙරෙන් නො බිඳුවයි ද...

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න ගිහිද්ධජං ධාරෙති, න තිත්ථියද්ධජං ධාරෙති, න තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛූ සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

8. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බ තෙචත්තාරීසකං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සම්භනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්නෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා බුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා, තතියම්පි යාචිතබ්බා. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ... ගිහි ලක්ෂණ වූ ශ්වෙත වස්ත්‍රාදිය නො දරයි ද, තීර්ථකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුසචැහැරි ආදිය නො දරයි ද, තීර්ථකයන් සේවනය නො කරයි ද, භික්ෂූන් සේවනය කරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසඟකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: පූවතත් මහණක්හු සමග එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙනි අනාවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙනි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො වසයි ද, පුවතත් මහණහු දැක හුනස්නෙන් නැගිටී ද, විහාරය තුළදී හෝ පිටතදී පුවතත් මහණහු නො ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උක්ඛෙපනීකර්ම සංහිඳුවිය යුතු සි.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි: පූවතත් මහණහුගේ උපෝසථය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවචනීය කර්මය නො කරයි ද, විහාරයෙහි අධිපතිබැව්හි නො සිටී ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, චෝදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් හා කලහ නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටඟින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු සි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය
සංහිඳුවිය යුතු අංග තෙසාළිස නිමි.

[සංහිඳුවීම]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය) මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු යෑ: මහණෙනි, ඒ ඡන්න භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු සි: ස්වාමීනි, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සඞ්ඝයා විසින් උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූයෙමි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යාච්ඤා කරමි යි. දෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. තෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. ප්‍රතිබල ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

"ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්ෂු-තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යාච්ඤා කරයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීයකර්මය සංහිඳු-වන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි, -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි:- සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඡන්නො භික්ඛු සඞ්ඝෙන ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති ලොමං පාතෙති නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටි-කම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඡන්නස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති."

ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා **සාවත්ථියං** විහරති, **ජෙතවනෙ** **අනාථපිණ්ඩිකස්ස** ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන **අරිට්ඨස්ස** නාම භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති: 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායා-යා'ති.

2. අස්සොසුං ඛො සම්බහුලා භික්ඛූ අරිට්ඨස්ස නාම කිර භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්ෂු-තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්ම කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්සරණ-වන්නෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යාච්ඤා කරයි. සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවයි. ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි. ස්වාමීනි, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්න භික්ෂු තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිස්සරණ වත්හි පවතියි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීයකර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි සංඝ තෙම ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවයි. ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් ඡන්න භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි".

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සවැනි යි.

7. පව්ටුදෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල වනාහි පෙර ගිජුලිහිණියන් නැසූ කුලයෙහි උපන්නා වූ අරිට්ඨ භික්ෂුහට "යම් මේ අන්තරායකර ධර්ම කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලද්දාහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙති යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි" යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වෙයි.

2. පෙර ගිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට "යම් ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරහ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද හු ද, ඒ ධර්ම සෙවුනාහට ස්වර්ගමොක්ෂ අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-ති යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි"යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත් බොහෝ භික්ෂූහු ඇසූහ.

Free Distribution www.aathaapi.org

3. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ යෙන අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො, තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා අරිට්ඨං භික්ඛුං ගද්ධබාධිපුබ්බං එතදවොචුං:

"සච්චං කිර තෙ ආවුසො අරිට්ඨ එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා''ති.

"එවං බ්‍යා ඛො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති.

4. "මා ආවුසො අරිට්ඨ එවං අවච මා භගවන්තං අබ්භාචික්ඛි. න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං. න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය. අනෙකපරියායෙන ආවුසො අරිට්ඨ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා වුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායාය.

"අප්පස්සාදා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අට්ඨිකඞ්කලූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

මංසපෙසූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

තිණුක්කූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අඞ්ගාරකාසූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සුපිනකූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

යාචිතකූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

3. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු පෙර ගිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂු කරා එළැඹියහ. එළඹ එගඩබංහිපුබබ අරිට්ඨ භික්ෂුහට මෙසේ කීහු:

"ඇවැත්නි අරිට්ඨයෙනි, යම් ඒ ධර්ම කෙනෙක් සගමොක් දෙකට අන්තරායකරහ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට එසේ සවර්ගමොක්ෂ අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක්* මම දනිමි"යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් ඔබට උපන්නේ ලු. ඒ සැබෑද ?" යි.

"ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ යම්සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට සගමොක් දෙකට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ යි මෙසේ සිතිය හැකිසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි" යි හේ කීය.

4. "ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, එසේ නො කියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දොෂාරොපණය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරු-වෙන් දොෂාරොපණය නො මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො වදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, අන්තරායකර ධර්මයෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අන්තරායකරහ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරණු පිණිස සමත් ම ය.

"කාමයෝ අල්ප වූ ආශ්වාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදැල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අඟුරුවළකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගත් භාණ්ඩයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුඃඛ ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

---

* මේ මෛථුන ධර්මය අන්තරායකර නොවෙති යි සිතා කීයු සේය.

රුක්ඛඵලූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අසිසූනූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සත්තිසූලූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සප්පසිරූපමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො''ති.

5. එවම්පි ඛො අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො තෙහි භික්ඛූහි වුච්චමානො තථෙව තං පාපකං දිට්ඨිගතං ථාමසා පරාමස්ස අභිනිවිස්ස වොහරති: ''එවං බ්‍යා ඛො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා''ති.

යතො ච ඛො තෙ භික්ඛූ නාසක්ඛිංසු අරිට්ඨං භික්ඛුං ගද්ධබාධිපුබ්බං එතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විවෙචෙතුං, අථ ඛො තෙ භික්ඛූ යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

6. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා අරිට්ඨං භික්ඛුං ගද්ධබාධිපුබ්බං පටිපුච්ඡි: සච්චං කිර තෙ අරිට්ඨ එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙමෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති.

''එවං බ්‍යා ඛො අහං භන්තෙ භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා''ති.

කස්ස නු ඛො නාම ත්වං මොඝපුරිස මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාසි ? නනු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා වුත්තා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායාය.

7. අප්පස්සාදා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

Free Distribution www.aathaapi.org

කාමයෝ ගසක ඵෙල හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුක් ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කෑත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුක් ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනම බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සූලායුධයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුක් ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සර්පශීර්ෂයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුක් ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම ඒ භික්ෂූන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබූයේ "ඇවැත්නි, යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලදද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසනලද ධර්මයක් මම දනිමි" යි ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙණ ඊට ඇතුල්වී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක මිථ්‍යාදෘෂ්ටියෙන් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂූහු අසමත් වූවාහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහුය.

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසඞ්ඝයා රැස් කරවා "අරිට්ඨය, 'යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි' යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් තට උපන්නේ ය යනු සැබෑද" යි අරිට්ඨ මහණහු පුළුවුත් සේක.

"යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අන්තරාය පිණිස සමත් නො වෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ, ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි" යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

"හිස් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙසූ ධර්මයක් නුඹ දනිහි ද, හිස් පුරුෂය, මවිසින් නන් අයුරින් අන්තරායකර ධර්මයෝ අන්තරායකරහ යි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දාහු නො වෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සගමොක් වළකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නො වෙත් ද?

7. මවිසින් කාමයෝ අල්ප ආශ්වාද (රස විඳගැනුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දුක් ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි පවසන ලදහ.

අට්ඨිකඞ්කලූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

මංසපෙසූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

තිණුක්කූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අඞ්ගාරකාසූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සුපිනකූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

යාචිතකූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

රුක්ඛඵලූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

අසිසූනූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සත්තිසූලූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

සප්පසිරූපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිය්‍යො.

8. අථ ච පන ත්වං මොඝපුරිස අත්තනා දුග්ගහිතෙන අම්හෙ ච අබ්භාචික්ඛසි, අත්තානඤ්ච ඛණසි, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවසි. තං හි තෙ මොඝපුරිස භවිස්සති දීඝරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය. නෙතං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොතු අසම්භොගං සඞ්ඝෙන.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො චොදෙතබ්බො. චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

ම විසින් කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය සි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වැදැල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය සි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණසුළුකට උපමා ඇත්තෝ ය සි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අඟුරුවළකට උපමා ඇත්තෝ ය සි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය සි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගත්තා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය සි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය සි.... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය සි.... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාහුඩයට උපමා ඇත්තෝ ය සි.... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සර්පසිරසකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් චෝදනා කරන්නෙහි ය. තමන් ගුණ සාරලන්නෙහි ය. බොහෝ අකුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය තුඹට බොහෝ කාලයක් අහිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිට්ඨ භික්ෂුහට) ගරහා දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සම්භොග නැති උක්ඛෙපනීය-කම්මය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උක්ඛෙපනීයකම්මය) මෙසේ කටයුතු සි. පළමු කොට ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට චෝදනා කළ යුතු සි. චෝදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතුසි. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු සි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ වියත් මහණකු විසින් සංඝයාහට දැන්විය යුතු සි:

9. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, "තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පටිනිස්සජ්ජති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය, අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, "තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පටිනිස්සජ්ජති. සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං "තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ'මෙ අන්තරායිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා"ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පටිනිස්සජ්ජති. සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරොති අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. යස්සායස්මතො ඛමති අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඞ්ඝෙන අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

10. ආවාසපරම්පරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ, "අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො අසම්භොගො සඞ්ඝෙනා"ති.

9. “ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට “යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධර්ම සේවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නො වෙත් යැ යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ දෘෂ්ටිය නො දුරලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භෝග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛේපනීයකර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට “යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධර්ම සේවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නො වෙත් යැ යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි”යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලයි. සංඝතෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සම්භෝග නැති ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි උක්ඛේපනීයකර්මය කරයි ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග සම්භෝග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීයකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. ස්වාමීනි, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට “යම් මේ අන්තරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධර්ම සේවනය කරන්නහුට අන්තරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි”යි, මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලයි. සඞ්ඝ තෙම ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග සම්භෝග නැති, ඒ ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරයි. ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග ධර්මාමිෂ සම්භෝග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීයකර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සඞ්ඝයා සමග සම්භෝග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගණිමි” යි.

10. මහණෙනි, ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සම්භෝග නැති, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ යැයි ආවාසයක් පාසා ද දන්වව්.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1 තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

අධම්මකම් දොළොස

1. මහණෙනි, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ අඞ්ග තුනෙකින් යුත් උක්ඛෙපනීය කර්මය නො දැහැමි කර්මයෙක් ද වෙයි. අවිනය කර්මයක් ද නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ කළ මේ අඞ්ග තුණින් යුතු උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකර්මයෙක් ද වෙයි. අවිනයකර්මයෙක් ද වෙයි. නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින් යුක්ත උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකර්මයෙක් ද වෙයි. අවිනය කර්මයෙක් ද වෙයි. නො සංහිඳුනක් ද වෙයි. නො ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... චොදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද ද, ඇවැතට නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ අඞ්ග තුනෙකින්... පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ අඞ්ග තුනෙකින්... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද, නො දැහැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසන් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුනෙකින්... චොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුවූපසන්තඤ්ච.

අධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තං ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති, විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුතු, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොසංහිඳුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුක්ත වූ ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුර-ලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය නොදැහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නො සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

අධම්මකම්ම දෙළොස නිමි.

ධම්මකම්ම දෙළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත වූ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණෙන් යුතු ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි. විනයකමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුතු ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමිකමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි: ඇවත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නො දෙසූ කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... චෝදනා කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නංවා කරණලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... හමුවෙහි කරණලද ද, දැහැමින් කරණලද ද සමගි වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද සමගි වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමගි වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමගි වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද,

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මඤ්ච, සුවූපසන්තඤ්ච.

ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඞ්ඛමානඡක්කං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමගි වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... දෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... චොදනා කොට කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත්... ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත්, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි කළ උක්ඛෙපනීය කර්මය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව සංහිඳුනෙක් ද වෙයි.

දැහැමිකම් දෙළොස නිමි.

ආකඞ්ඛමාන ෂට්කය

1. මහණෙනි, අඞ්ග තුණෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය. ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අඥ වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නො වූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම් කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඞ්ග තුණෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග තුණින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
ආකඞ්ඛමානඡක්කං නිට්ඨිතං.

තෙචත්තාලීසවත්තං

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, -පෙ- න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
තෙචත්තාලීසවත්තං නිට්ඨිතං.

Free Distribution www.aathaapi.org

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාප-දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නො වියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැවුනේ අනුලොම නොවූ ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්-නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දම්රුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම්, පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරන්නේ ය.

ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මයෙහි ආකඞ්ඛමාන ඡක්කය නිමි.

තෙසාළිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (තමා උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවටැන් නො කරවා ගත යුතු යි. මෙහෙණිනට අවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසිය යුතු යි. සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට අවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කර්මය නො ගැරහිය යුතු යි. කර්මය කළවුනට නො ගැරහිය යුතු යි.... පුවතත් මහණනුගේ පොහොය නැගීම නො කළ යුතු යි. පවාරණය නො තැබිය යුතු යි. සවචනීය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අධිපති-බවිහි නො සිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. චොදනා නො කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නො කළ යුතු යි. භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යෙදවිය යුතු යි.

පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමේ උක්ඛේපනීය කර්මයෙහි තෙසාළිස් වත නිමි.

Free Distribution www.aathaapi.org

1. අථ ඛො සඞ්ඝො අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගද්ධබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි අසම්භොගං සඞ්ඝෙන. සො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමි.

2. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමිස්සතී"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අරිට්ඨො භික්ඛු ගද්ධබාධිපුබ්බො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමී"ති. "සච්චං භගවා".

4. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං -පෙ- කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො විබ්භමිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතු".

5. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර ගිජ්ඣලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සම්භොග නැති උක්ඛෙපනීය කර්මය කළේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය.

2. අපිච්ඡතොක් ගුණ ඇති, පවට පිළිකුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂූහු වෙත් ද, ඔහු "ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිවුරු හැර ගියේ ද සි" අවඥ කෙරෙත්. දොස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැලකළහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, "මහණෙනි, ගද්ධබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය යනු සැබෑ දැ"යි විචාළ සේක. "භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ" යි (භික්ෂූහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. "මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ සිවුරු හැර ගියේ ද" මහණෙනි, මෙය නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ... නො වේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහූ සේක. ගරහා දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවාවා.

5. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි. උපසම්පදා කරයි ද, නිඃශ්‍රය දෙයි ද, සාමණෙරයකු ලවා උවටැන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට අවවාද දීමේ සම්මුතිය ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදුවත් මෙහෙණිනට අවවාද දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහට පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

6. අපරෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

7. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පවාරණං ඨපෙති, සවචනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං න පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
නප්පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

2 අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

3. අට්ඨහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, න පවාරණං ඨපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න චොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සම්භෙතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කර්මයට ගරහයි ද, කර්මය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග පසින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො නැවැක්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවචනීය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අධිපති බවීහි සිටියි ද, අවසර ගැණීම කරවයි ද, චෝදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය නො සංහිඳුවිය යුතු යි.

පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයෙහි
නො සංහිඳුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි

සංහිඳුවියයුතු අංග අටොළොස

1. මහණෙනි, අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරයි ද, නිසය නො දෙයි ද, සෙහරණකු උවටැනෙහි නො යොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නො ඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදුයේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඞ්ග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කර්මයට නො ගරහයි ද, කර්මය කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසඟින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඞ්ග අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවචනීය කම් නො කරයි ද, විහාරයේ අධිපති බවීහි නො සිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නො කරයි ද, චෝදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඞ්ග අටින් යුත් මහණහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවිය යුතු යි.

පටිප්පස්සම්භනං

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සම්භෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා. තතියම්පි යාචිතබ්බා.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං පටිප්පස්සම්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධි, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පස්සද්ධං සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපනීයකම්මං නිට්ඨිතං සත්තමං.

කම්මක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො පඨමො.

සංහිඳුවීම

1. මහණෙනි, පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය මෙසේ සංහිඳුවිය යුතු යි: මහණෙනි, පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූ ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ පොරෝණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු භික්ෂූන් පා වැඳ උක්කුටුකයෙන් හිඳ දෙඅත් මුදුන තබා වැඳ මෙසේ කිය යුතු යි:

“වහන්ස, මම සඞ්ඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණු ලැබූයෙමි. මනා ව පවතිමි. භික්ෂූන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිමි. පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යැදිය යුතුයි. තෙවනුත් යැදිය යුතු යි.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙම දත්විය යුතු යි:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සඞ්ඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලැබූයේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අවොලොම් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොහැරීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය කරණ ලද්දේ මැනැවින් පවතියි. භික්ෂූන් අනුව පවතියි. අවලොම් නිස්තරණ වතෙහි පවතියි. පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැරලීමේ උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මයාගේ සංහිඳුවීම යම් ආයුෂ්මතකුහට අභිමත නම් හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් භික්ෂුහුගේ පාපදෘෂ්ටිය නොහැරීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය සංහිඳුවන ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙහි. එහෙයින් මෙසේ නිහඬ ය. මේ කාරණය පිළිගනිමි” යි.

සත්වැනි වූ පාපදෘෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උක්ඛෙපනීය කර්මය නිමි

පළමු වන කර්මස්කන්ධකය නිමියේ ය.

ඉමම්හි ඛන්ධකෙ වත්ථූ සත්ත.

තස්සුද්දානං:

1. පණ්ඩුලොහිතකා භික්ඛූ සයං භණ්ඩනකාරකා
තාදිසෙ උපසඞ්කම්ම උස්සහිංසු ච භණ්ඩනෙ.

2. අනුප්පන්නානි ජායන්ති උප්පන්නානි ච වඩ්ඪරෙ
අප්පිච්ඡා පෙසලා භික්ඛූ උජ්ඣායන්ති පරිසතො[1].

3. සද්ධම්මට්ඨිතිකො බුද්ධො සයම්භූ අග්ගපුග්ගලො
ආණාපෙසි තජ්ජනීයකම්මං සාවත්ථියං ජිනො.

4. අසම්මුඛා අප්පුච්ඡා ච අප්පටිඤ්ඤාය කතං ච යං
අනාපත්ති අදෙසනෙ දෙසිතාය කතං ච යං.

5. අචොදෙත්වා අසාරෙත්වා නාරොපෙත්වා ච යං කතං
අසම්මුඛා අධම්මෙන වග්ගෙන චාපි යං කතං.

6. අප්පටිපුච්ඡා'ධම්මෙන පුන වග්ගෙන යං කතං
අප්පටිඤ්ඤායාධම්මෙන වග්ගෙන චාපි යං කතං.

7. අනාපත්ති අධම්මෙන වග්ගෙන චාපි යං කතං
අදෙසනාගාමිනියං අධම්මවග්ගමෙව ච.

8. දෙසිතාය අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච
අචොදෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච.

9. අසාරෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච
ආරොපෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තථෙව ච.

10. කණ්හවාරනයෙනෙව සුක්කවාරං විජානියා[2]
සඞ්ඝො ආකඞ්ඛමානො ච තස්ස තජ්ජනීයං කරෙ.

11. භණ්ඩනං බාලො සංසට්ඨො අධිසීලෙ අජ්ඣාචාරෙ
අතිදිට්ඨිවිපන්නො'ස්ස සඞ්ඝො තජ්ජනීයං කරෙ.

---

1. පදස්සතො. මජසං පරිසතො. මජු. පදස්සතො. PTS.
2. සුක්කවාරම්පි ජානියා. PTS.

මේ ඛන්ධකයෙහි වස්තු සතෙකි.

එහි උද්දානය:

1. පණ්ඩුකලෝහිතක මහණුහු තුමූ කලහ කරන්නෝ ව එබඳුවන් වෙත එළඹ ඔවුනුදු කලහයෙහි උත්සාහවත් කළහ.

2. එයින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ වැඩේ. අල්පේච්ඡ වූ ප්‍රියශීල භික්ෂූහු පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දොස් පවසත්.

3. ලොවට අගපුද්ගල් වූ, තමන් ම සියල්ල දත්, සදහම් බොහෝ කල් පවතිනු කැමැති සම්බුදුරජුහු සැවැත් නුවරදී තජ්ජනීය කර්මය අණැවූහ.

4. නොහමුයෙහි ද නොපිළිවිස ද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, නො ඇවැතෙහි ද දෙසනාගාමිනී නොවූ ඇවැතෙහි ද දෙසූ ඇවැතෙහි ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද,

5. චෝදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත නොනංවා ද යමක් කරණ ලද ද, නොහමුයෙහි ද නොදහමින් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයක් කරණ ලද ද,

6. නොපිළිවිස ද අධර්මයෙන් ද නැවැත ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයක් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයක් කරණ ලද ද,

7. නො ඇවැතෙහි ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද,

8. ඇවැත දෙසූ කල්හි ද අධර්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, චෝදනා නොකොට ද අධර්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් ද යම් කර්මයක් කරණ ලද ද,

9. සිහිපත් නො කරවා ද අධර්මයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් ද යම් කර්මයෙක් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත නොනංවා ද අධර්මයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සඞ්ඝයා විසින් ද යම් කර්මයක් කරණ ලද ද, ඒ හැම අධර්මකර්ම යි.

10. කෘෂ්ණපක්ෂයේ චාර ක්‍රමයෙන් ශුක්ලපක්ෂයේ චාරගණන ද දත ගත්තේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තර්ජනීය කර්මය කරන්නේ ය.

11. ඩබර කරන්නේ ද බාලයෙක් වේ ද ගිහිසංසර්ගයෙන් යුක්ත ද, උත්තම ශීලයෙහින් උතුම් ආචාරයෙහින් උතුම් දෘෂ්ටියෙහින් නඩුවා වූ ශීලාදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තර්ජනීය කර්මය කරන්නේ ය.

12. බුද්ධධම්මස්ස සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං යො ච භාසති
තිණ්ණන්නම්පි ච භික්ඛූනං සඞ්ඝො තජ්ජනියං කරෙ.

13. භණ්ඩනකාරකො එකො බාලො සංසග්ගනිස්සිතො
අධිසීලෙ අජ්ඣාචාරෙ තථෙව අතිදිට්ඨියා.

14. බුද්ධධම්මස්ස සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං යො ච භාසති
තජ්ජනියකම්මකතස්සෙවං සම්මානුවත්තනා.

15. උපසම්පදනිස්සයා සාමණෙරඋපට්ඨනා
ඔවාදං සම්මතොචාපි න කරෙ තජ්ජනීකතො.

61. නාපජ්ජෙ තං ච ආපත්තිං තාදිසං ච තතො පරං
කම්මං ච කම්මිකෙ චාපි ගරහෙ න තථාවිධො.

17. උපොසථං පවාරණං පකතත්තස්ස නාට්ඨපෙ
සවචනීං අනුවාදෙ ඔකාසො චොදනෙන ච.

18. සාරණං සම්පයොගඤ්ච න කරෙය්‍ය තථාවිධො
උපසම්පදනිස්සයං සාමණෙරඋපට්ඨනං.

19. ඔවාදසම්මතෙනාපි පංචඞ්ගෙහි න සම්මති
තං චාපජ්ජති ආපත්තිං තාදිසිං ච තතො පරං.

20. කම්මං ච කම්මිකෙ චාපි ගරහන්තො න සම්මති.
උපොසථං පවාරණං සවචනීයං අනුවාදෙ.

21. ඔකාසො චොදනා චෙව සාරණා සම්පයොජනා.
ඉමෙහට්ඨඞ්ගෙහි යො යුත්තො තජ්ජනා නූපසම්මති.

22. භණ්ඩනකාරකෙනෙව සුක්කවාරං විජානියා.
බාලො ආපත්තිබහුලො සංසට්ඨො'පි ච සෙය්‍යසො.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමහි අගුණ කියා ද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුනට ම සඟ තෙමේ තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් නොවියත් වේ ද, එකෙක් ගිහිසසගින් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සඟ තෙමේ තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේය. එකෙක් අධිශීලයෙහිත් අනෙකෙක් අධ්‍යාචාරයෙන් එසේ ම අනෙකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහිත් විපන්න වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සඟ තෙමේ තජ්ජනීයකර්මය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සඟ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තජ්ජනීය කර්මය කරන්නේ ය. තජ්ජනීය කර්මය කරණු ලැබූවනූන් මෙසේ (මතු දැක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තජ්ජනීයකර්මය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදාව ද, තමා ඇදුරු වැ නිස දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවටැන ගැන්ම ද, සම්මත වූ නුමුදු මෙහෙණිනට ඔවා දීම ද. නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කර්මයට ද කර්මය කළවුනට ද නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො තබන්නේ ය. සවචනීය කර්මය ද නො කරන්නේ ය. අනුවාදය නො පිහිටුවන්නේ ය. පුවතත් මහණකුට චෝදනා කරණු පිණිස අවකාශ නො කරවන්නේ ය. චෝදනා නො කරන්නේ ය.

18. පුවතත් මහණකුට ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදාව ද, ආචාර්ය ව නිස-දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවටැන් ගැන්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවවාදකසම්මතිය ලද්දහු වී නුමුදු මෙහෙණිනට අවවාද නො කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අඞ්ග පස කරණ කොට ගෙන තජ්ජනීය කර්මය නො සංසිඳේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කර්මයටත් කර්මය කළවුනටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තජ්ජනීය කර්මය නො සංසිඳේ. උපෝසථය ද පවාරණාව ද සවචනීය කර්ම ද අනු-වාදපට්ඨපනය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද, චෝදනා ද, ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අඞ්ග අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ තජ්ජනීය කර්මය නො සංසිඳේයි.

22. කෘෂ්ණවාරයට කී නයින් ම ශුක්ලවාරය ද දත යුත්තේ ය. සෙය්‍යසක මහණ තෙම අව්‍යක්ත ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, ගිහින් හා අනනුලෝමික සංසර්ගයෙන් හැසුනේ ද වෙයි.

23. නියස්සකම්මං සම්බුද්ධො ආණාපෙසි මහාමුනි.
කීටාගිරිස්මිං ද්වෙ භික්ඛූ අස්සජි ච පුනබ්බසු.

24. අනාචාරං ච විවිධං ආචරිංසු අසඤ්ඤතා
පබ්බාජනීයං සම්බුද්ධො කම්මං සාවත්ථියං ජිනො
මච්ඡිකාසණ්ඩෙ සුධම්මො චිත්තස්සාවාසිකො අහු.

25. ජාතිවාදෙන ඛුංසෙති සුධම්මො චිත්තුපාසකං
පටිසාරණීයං කම්මං ආණාපෙසි තථාගතො.

26. කොසම්බියං ඡන්නං භික්ඛුං නිච්ඡන්තාපත්තිං පස්සිතුං
අදස්සනෙ උක්ඛිපිතුං ආණාපෙසි ජිනුත්තමො.

27. ඡන්නො තං යෙව ආපත්තිං පටිකාතුං න ඉච්ඡති
උක්ඛෙපනාප්පටිකම්මෙ ආණාපෙසි විනායකො.

28. පාපදිට්ඨි අරිට්ඨස්ස ආසි අඤ්ඤාණනිස්සිතා
දිට්ඨියාප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛෙපං ජිනභාසිතං.

29. නියස්සකම්මං පබ්බාජං තථෙව පටිසාරණී
අදස්සනාප්පටිකම්මෙ අනිස්සග්ගෙ ච දිට්ඨියා.

30 දවානාචාරූපඝාතමිච්ඡාආජීවමෙව ච
පබ්බාජනීයකම්මම්හි අට්ඨාරසපදා ඉමෙ.

31. අලාභාවණ්ණා ද්වෙ පංච ද්වෙ පංචකාති නාමකා
පටිසාරණීයකම්මම්හි අට්ඨාරසපදා ඉමෙ.

32. තජ්ජනීයං නියස්සං ච දුවෙ කම්මාපි සාදිසා
පබ්බාජං පටිසාරීනං අත්ථි පදාතිරිත්තතා.

33. තයො උක්ඛෙපනා කම්මා සාදිසා තෙ විභත්තිතො
තජ්ජනීයනයෙනාපි සෙසං කම්මං විජානියා'ති.

කම්මක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො.

23. මහාමුනි වූ සම්බුදුහු නියස්සකම්ය අණවූහ. අස්සජි ද පුනබ්බසු ද යන දෙමහණුහු කීටාගිරියෙහි වෙසෙති.

24. සංයම නැති මහණුහු විවිධ අනාචාර කළහ. බුදුරජුහු ඔවුන් සඳහා සැවැත්හිදී පබ්බාජනීය කම්ය පැණවූහ. සුධම් ස්ථවිර තෙම මච්ඡිකාසණ්ඩ නුවරෙහි චිත්‍ර ගෘහපතියාගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර චිත්‍ත උවසුහට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙණෙයි. තථාගත බුදුහු ඒ කරුණෙහි පටිසාරණීය කම්ය පැණවූහ.

26. ජිනොත්තම බුදුරජුහු කොසොඹෑහිදී ඇවැත දක්නට නො කැමැති ඡන්න මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උක්ඛෙපණීය කම්ය කරන්නට අණවූහ

27. ඡන්න තෙමේ ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විනෙතෘ වූ බුදුරජුහු ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ඛෙපනී කම් අණවූහ.

28. අරිට්ඨ මහණහට නොදැන්ම නිසා උපන් පාපදෘෂ්ටිය නො බැහැර ලීමෙහි උක්ඛෙපණීය කම්ය බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත්, එසේ ම පටිසාරණීය කම්යත්, ඇවැත නොදැක්ම, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදෘෂ්ටිය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උක්ඛෙපනීය) කම්යත් (බුදුරජුහු අණවූහ)

30. ක්‍රීඩා අනාචාර උපඝාත මිථ්‍යාආජීව යන මොහු පටිසාරණීය කම්යෙහි අතිරේක පදයෝ යැ.

31. ගිහිනට අලාභ පිණිස නැත් කිරීම පිළිබඳ වූ ගිහින් අගුණ කීම පිළිබඳ වූ ද පංචක දෙකක් දෙකකැ යි පටිසාරණීය කම්යෙහි මොහු අතිරේක පදයෝ නම් වෙති.

32. තජ්ජනීය නියස්ස යන කම් දෙදෙන ම සමානහ. පබ්බාජනීය පටිසාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරේක පදඇති බව ද වේ.

33. උක්ඛෙපණීය කම් තිදෙනෙක. විභාග විසින් ඔහු සමාන හ. තජ්ජනීය කම්යට කී නයින් ම සෙසු කම් දත යුත්තේ ය.

කම්මක්ඛන්ධකය නිමියේ ය.

2.

පාරිවාසිකක්ඛන්ධකො

I. පාරිවාසිකවත්තං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති "කථං හි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්"ති. 'සච්චං භගවා'.

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

4. "න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං."

2.

පාරිවාසිකක්ඛන්ධකය

I. පාරිවාසික වත

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙව්රම් නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනස්නෙන් නැගිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකම්ය, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පාසේනා දිය එලැවීම, පාපුටුව හා පාදකඨලිකාව එලවා තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මෙ කී දෑ ඉවසත්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු "කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසත් ද?"යි අවඥා කෙරෙත්, දොස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මෙ කාරණයෙහි භික්සඟන රැස් කරවා, "මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිටු පිරියම ඉවසත් යනු සැබෑ ද?" යි අසා වදාළසේක. "සැබෑව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ"යි මහණහු පිළිවදන් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන් ගේ වැදීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකම්ය, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පාසේනා දිය එලැවීම, පාපුටු පාකඨෙලි එලැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද, මහණෙනි, මේය පසනූ නො පහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද... නො පවතියැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙනසකින් ගැරැහූ සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. "මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකම්ය, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පා සේනා දිය එලැවීම, පාපුටුව පාකඨෙලිය එලැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිටු පිරියම යන මෙකී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්හට උනුන් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචි කම්ය, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පා සේනා දිය තැබීම, පාපුටුව පාකඨෙලිය එලැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙ කී වත් උනුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි."

6. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං: උපොසථං, පවාරණං, වස්සිකසාටිකං, ඔණොජනං, භත්තං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමි යථා පාරිවාසිකෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා:

8. න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන පරිවාසො දින්නො හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං න ගරහිතබ්බං, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා, න සවචනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න චොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදාතබ්බො, තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

10. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදිතබ්බං, න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතබ්බං, ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතබ්බං, උපොසථෙ ආරොචෙතබ්බං, පවාරණාය ආරොචෙතබ්බං, සචෙ ගිලානො හොති දූතෙනාපි ආරොචෙතබ්බං.

12. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

6 මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුනට උපොසථ, පවාරණා, වස්සිකසාටිකා ඕණොජන (පසුව ලබන අදහසින් එදිනට නියම් බත නොගෙන හැරීම) චතුශ්ශාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදනිමි.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුනට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණුහු විසින් තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කටයුතු. තමා ඇදුරු වැ නිස නො දියයුතු. සෙරණක් උවටු නො කොට යුතු. භික්ඛුනීඕවාදක සම්මුතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සඟහු විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැත හෝ එ බඳු අන් ඇවැතක් හෝ එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කම්ය නො ගැරැහියැ යුතු යැ. කම්ය කළ මහණුහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබියැ යුතු. පවුරුණු නො තැබියැ යුතු. සවචනීය කම්ය නො කළ යුතු. මෙහෙරැ දෙටුකන්හි නො සිටියැ යුතු. අවසර ගැන්ම නො කරවියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හට චොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් සිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදියැ යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණුහු විසින් පුවතත් මහණකුහට පෙරටු වැ නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො හිඳ්ද යුතු. සඞ්ඝයාගේ යම් කෙළවරැ අස්නෙක් කෙළවරැ යහනෙක් කෙළවරැ වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරටු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. 'මා පිරිවෙස් පුරන්නකු කොට සෙස්සෝ නො දනිත්වා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් නො වියැ යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් නො වියැ යුතු. පිණ්ඩපාතය නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණුහු විසින් නෙවාසික මහණුනට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණුහු විසින් ආගන්තුක මහණහට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැල කළ යුතු. පවුරුණුයෙහිදී සැල කළ යුතු. ඉදින් හේ ගිලන් වේ නම් දූතයකු ලවා නුමුදු සැල කැරැවියැ යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, දසවිධ අන්තරාය අතුරෙන් යම් කිසි අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුහු විසින්, පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

Free Distribution   www.aathaapi.org

13. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැතිවැ, මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති ව, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් මහණුන් නැති අනාවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති ව, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති අනාවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු.

16. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මැ) ය තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ නො යා යුතු.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

20. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤා, සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා, සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

17. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මෑ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේවූ මහණුන් ඇති ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මෑ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මෑ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණහු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නො යෑ යුතු.

18. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයට යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යෑ යුතු.

19. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යෑ හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති, අනාවාසයට යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යෑ යුතු.

20. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති, ආවාසයට යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට අද ම 'යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ අනාවාසයට යෑ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ (නික්මෑ) යම් තැනෙක සමානසංවාසක මහණහු ඇත් ද, යම් තැනකට 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි දන්නේ ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යෑ යුතු.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන වුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

චතුනවුති පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

23. අථ ඛො ආයස්මා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උපාලි භගවන්තං එතදවොච: "කති නු ඛො භන්තෙ පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා?" ති. "තයො ඛො උපාලි පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා: සහවාසො, විප්පවාසො, අනාරොචනා. ඉමෙ ඛො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා" ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා මහාභික්ඛුසඞ්ඝො සන්නිපතිතො හොති. න සක්කොන්ති පාරිවාසිකා භික්ඛූ පරිවාසං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණකු දුක හුනස්නෙන් නැඟී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ අස්නෙන් තිමැතිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි අස්නැ හුත් කල්හි තමා උස් අසුනැ නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ හුත් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළුයෙහි. සක්මන් නො කළයුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතට සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්භානයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කල්හි තමා උසස්නෙක නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුත් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවැනි කොටැති වැ අබ්භාන කරන්නේ නම්, එය අකම්යෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

සිවුඅනූ පිරිවෙසිවත් නිමියේ ය.

23 ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹ ඔබ වැඳ පසෙක ඉඳගත්හ. පසෙක හුත් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ "වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණහට රාත්‍රිච්ඡේද කීයෙක් දැ?" යි විචාළහ. "උපාලිනි, සහවාසය (පුවතත් මහණුන් හා එක් වැ, ,විසීම), විනාවාසය (පුවතත් මහණුන්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අනාරොචනය (ආගන්තුකාදීනට තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදැන්වීම)යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණහට රාත්‍රිච්ඡේද තුනෙකැ" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්හි මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශොධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.

25. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතබ්බො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "පරිවාසං නික්ඛිපාමී"ති නික්ඛිත්තො හොති පරිවාසො. "වත්තං නික්ඛිපාමී"ති නික්ඛිත්තො හොති පරිවාසො" ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා භික්ඛූ තහං තහං පක්කමිංසු. න සක්කොන්ති පාරිවාසිකා භික්ඛූ පරිවාසං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

27. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදියිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදිතබ්බො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිම්පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: 'පරිවාසං සමාදියාමී'ති. සමාදින්නො හොති පරිවාසො. 'වත්තං සමාදියාමී'ති. සමාදින්නො හොති පරිවාසො'ති.

පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

2. මූලායපටිකස්සනාරහවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති; පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛිය්‍යන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති. "සච්චං භගවා."

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භිය්‍යොභාවාය. අථ ඛො තං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං චෙව අප්පසාදාය, පසන්නානඤ්ච එකච්චානං අඤ්ඤථත්තායා'ති. විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි.

25. "මහණෙනි, පිරිවෙස නික්ෂිප්ත කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්ෂෙප ද කළ යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට උක්කුටුක ව, හිඳ දෙඅත් මුදුනැ තබා "පිරිවෙස බහා තබමි යි" මෙසේ කියැ යුතු. (මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලදුයේ වෙයි. "වත බහා තබමි යි" කියැ යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලදුයේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සැවැතෙහි භික්ෂූහු ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස් වසන මහණහු පිරිවෙස් ශොධනය කරණට නොහැකි වෙත්. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන්වීම කළයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් එක් මහණකු වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට උක්කුටුකව, හිඳ ඇඳිලි බැඳ "පිරිවෙස සමාදන් කොට ගණිමි යි" කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන් කොට ගත්තා ලදුයේ වෙයි. "වත සමාදන් කොට ගණිමි" යි, කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන් කොට ගත්තා ලදුයේ වෙයි.

පාරිවාසික වත නිමියේ ය.

2. මූලායපටිකස්සනාරහ වත

1. එ සමයෙහි මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ජලිකම්, සාමීචි කම්, ආසනාභිහාර, සෙය්‍යාභිහාර, පාදෝදක, පාදපීඨ, පාදකඨලිකා, පත්තචීවර පටිග්ගහණ, නැමෙහි පිටපිරිමැදීම යන මේ වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති... සනාතුනටවූ ලජ්ජී වූ කුකුසුවච වූ ශික්ෂාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු "කෙසේ නම් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටපිරිමැදීම යන මෙ හී වත් ඉවසන්නාහු දැ?" යි ලාමක කොට සිතත්, දොස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය.

2. එ කලැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි භික්ෂූසඞ්ඝ රැස් කරවා, "මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටපිරිමැදීම යන මේ වත් ඉවසන්නාහු ය යනු සැබෑ දැ? යි අසා වදාළ සේක. "සැබෑව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ" යි එ මහණහු පිළිවදන් ඇස්සූහ.

3. "මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන,... නැමෙහි පිටපිරිමැදීම යන මේ හී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සස්නෙහි නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූයොභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි, වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ අන්‍යථාත්වය පිණිස ද වේ යැ" යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරැහූ සේක. ගරහා, දැහැමි කතා කොට භික්ෂූන් මෙසේ ඇමතූ සේක.

4. “න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

6. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං උපොසථං පවාරණං වස්සිකසාටිකං ඔණොජනං භත්තං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා මූලායපටිකස්සනාරහෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං. මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මාවත්තනා:

8. න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා මූලායපටිකස්සනාරහො කතො හොති සඞ්ඝෙන, සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො, සෙය්‍යාපරියන්තො, විහාරපරියන්තො, සො තස්ස පදාතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

10. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදියිතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදියිතබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජානිංසූ’ති.

Free Distribution   www.aathaapi.org

4. “මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමීචිකම්, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පාදෝනා දිය එලැවීම, පාපුටුව එලැවීම, පාකටෙලිය එලැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිට පිරියම යන මෙ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණුහට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ... නැමෙහි පිට පිරියම යන මෙ කී වත් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණුහට මහලු පිළිවෙළින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසළුව පිළිගැණීම, භෝජනය (පසු ව ලබන අදහසින් එදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙණ හැරැ) දැමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවූ) චතුශ්ශාල බත පිළිගැණීම යන පස අනුදනිමි.

7. එසේ වී නම් මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු වූ මහණුන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණුනට ඔවුන් විසින් පැවැතියැ යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූලාය-පටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම හි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කට යුතු. (ආචාර්‍ය වැ) නිස නො දියැ යුතු. සාමණේරයෙක් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. භික්ෂුණීනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො ඔවැසිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු කෙළේ වේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකර්මය නො ගැරැහියැ යුතු. විනයකර්මය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ උපෝසථය නො වැළැක්වියැ යුතු. පවාරණාව නො වැළැක්වියැ යුතු. සවචනීය කර්මය නො කටයුතු. අනුවාදය (වෙහෙරැ අධිපති බව) නො කළ යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කළ යුතු. චොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුන් උනුන් කලහයෙහි නො යෙදියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හට පෙරටු වැ නො යා යුතු. පෙරටු වැ නො හිඳ යුතු. සඞ්ඝයාගේ යම් පිරියත් අන්තෙක් පිරියත් යහනෙක් පිරියත් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

10. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පෙරටු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ පුවතත් මහණකු හා කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙන් වසන නියා නො දැනිත්වා’ යි ඒ හෙතුයෙන් පිණ්ඩපාතය තමා වෙත නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො. අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

12. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, -පෙ- න -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- න -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා, සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

11. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්මැ) මහණුන් නැති ආවාසයකට නො යැ යුතු. මහණෙනි, මූලාය-පටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායකුත් නැති වැ, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක අනාවාසයකට නො යැ යුතු. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායකුත් නැති වැ, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

12. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් ... සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් අභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැ යුතු ... පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායකුත් නැති වැ, අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

13. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් ... සභික්ඛුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ.... අභික්ඛුක ආවාසයට නො යැයුතු... අභික්ඛුක අනාවාසයට නොයැයුතු...පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ අභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යැ යුතු.

14. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් ... සභික්ඛුක ආවාසයෙන් සභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු...සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැ යුතු... නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාස-යට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ නො යැ යුතු.

15. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින්... සභික්ඛුක අනා-වාසයෙන් සභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැ යුතු ... පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

16 මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින් සභික්ඛුක ආවාස-යෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ ... සභික්ඛුක ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභික්ඛුක අනාවාසයට නො යැයුතු... පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

17. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින්... සභික්ඛුක ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, අද ම යන හැක්කැ යි දත්තා සභික්ඛුක ආවාසයට... සභික්ඛුක අනාවාසයට ... සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

18. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු විසින්... සභික්ඛුක අනාවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, අද ම යැ හැක්කැ යි දත්තා සභික්ඛුක ආවාසයට ... සභික්ඛුක අනාවාසයට..., සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යැ යුතු.

19. ගන්තබ්බං භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

20. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන බුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං, න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

12. මූලායපටිකස්සනාරහචතුත්තො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තංවීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

මූලායපටිකස්සනාරහවත්තං නිට්ඨිතං.

19. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණනු විසින් අදම යා හැක්කැයි දන්නා සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක භික්ෂූන් ඇති, සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණනු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් තිමැතියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හිඳිය යුතු. ඔහු බිම් අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නෙහි නො හිඳිය යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙක නොහිඳිය යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළුයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාරහ මහණනු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලායපටිකස්සනාරහ මහණක්හු හා ... මානත්තාරහ මහණක්හු හා ... මානත්තචාරික මහණක්හු හා... අබ්භානාරහ මහණක්හු හා එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හිඳිය යුතු. ඔහු මිටි අස්නෙක හුන් කලැ තමා උසස්නෙකැ නො හිඳිය යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙක නො හිඳිය යුතු. එක් සක්මන් මළුයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මළුයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණනු සතරවනු කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත්ත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැයි වැ අබ්භානකම්ය කරන්නේ නම්, ඒ අකම්යෙකි. නො ද කළ යුතු.

මූලායපටිකස්සනාරහ වත නිමියේ ය.

3. මානත්තචාරිකවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිහාරං, සෙය්‍යාභිහාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං, පාදකඨලිකං, පත්තචීවර පටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛිය්‍යන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්ති. "සච්චං භගවා."

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි.

4 න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, අපත්ති දුක්කටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං උපොසථං, පවාරණං, වස්සිකසාටිකං, ඔණොජනං, භත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි, යථා මානත්තචාරිකෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං. මානත්තචාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං, තත්‍රායං සම්මා වත්තනා:

7. න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. -පෙ- න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො, සො තස්ස පදාතබ්බො, තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

8. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො[1] පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි, න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදියිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදියිතබ්බං, න තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

1. පකතත්තෙන භික්ඛුනා. ස්‍යා.

3. මානත්තචාරිකවත්ත

1. එ සමයෙහි මානත්තචාරක මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම්, ඇඳිලි බැඳුම්, සාමීචිකම්, අසුන් එලැවීම්, යහන් එලැවීම්, පාදෙවුනු දිය එලැවීම්, පාපුටුව එලැවීම්, පාකඨලි එලැවීම්, පාසිවුරු පිළිගැනුම්, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති සතුටුවූ ලජ්ජිවූ කුකුසවූ ශික්ෂාකාමවූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු "කෙසේ නම් මානත්තචාරක භික්ෂූහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම් දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් ඉවසත්නාහුද?" යි ලාමක කොට සිතත්, දොස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැළ කළහ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්සඟන රැස්කරවා "මහණෙනි, මානත්තචාරක භික්ෂූහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ ද ?" යි භික්ෂූන් විචාළ සේක. "සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ" යි ඔහු කීහ.

3 භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ "මහණෙනි, කෙසේ නම් මාන-ත්තචාරක භික්ෂූහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්නාහු ද ? මහණෙනි, මෙය නොපහන්නවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ... යැ යි වෙනෙසින් ගැරහූ සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

4. "මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම්, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානතට සුදුසු මහණුනට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණුනට උපොසථය, පවාරණාව, වැසි-සළු පිළිගැන්ම, භොජනය, (පසුවට පිළිගන්නා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), චතුශශාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානත්තචාරක මහණුන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කළ යුතු. නිසය නො දියයුතු. සාමණෙරයෙක් උපස්ථානයට නො ගතයුතු. ... මහණුන් උනුන් හා සාලනයෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණනට පෙරටු ව නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො හිඳ යුතු. සංඝයාගේ යම් අන්තිම අස්නෙක්, අන්තිම යහනෙක්, අන්තිම වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරටු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එලැඹියැ යුත්තු. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණබව) නොදනිත්වා' යි එ කරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

Free Distribution www.aathaapi.org

9. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

10. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

11. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

12. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

16. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

9. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ සභික්ෂුක ආවාසයෙකින් අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු... මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

10. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණකු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

11. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ අභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු. ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

12. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ නො යා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැතිවැ අන්තරායක් නැතිවැ නො යා යුතු.

13. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැතිවැ අන්තරායක් නැතිවැ නො යා යුතු. ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැතිවැ අන්තරායක් නැතිවැ නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට පුවතත් මහණක්හු නැති වැ අන්තරායයක් නැති වැ නො යා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, 'අද ම යා හැක්කෙමි'යි දන්නා, සභික්ෂුක ආවාසයට යා යුතු. ...සභික්ෂුක අනාවාසයට... සමානසංවාසක මහණුන් ඇති, 'අදම යා හැක්කෙමි'යි දන්නා සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

16. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති 'අදම යා හැක්කෙමි'යි දන්නා සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

17. මහණෙනි, මානත්තාරහ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, 'අද ම යා හැක්කෙමි' යි දන්නා සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

19. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

20 මානත්තාරහචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තංවීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං, න ච කරණීයන්ති.

මානත්තාරහවත්තං නිට්ඨිතං.

4. මානත්තචාරිකවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

18. මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් නිමැතියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එකාසනෙහි නො ඉන්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නැ නො ඉන්ද යුතු. ඔහු බිම උන් කල්හි තමා අස්නෙක නො ඉන්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවෙක සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

19. මහණෙනි, මානත්තචාරක මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණකු හා ... මූලායපටිකස්සනාරහ මහණකු හා ... මානත්තාරහ (වඩා මහල්) මහණකු හා ... මානත්ත පුරණ මහණකු හා ... අබ්භානයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ඔහු හා එකාස්නෙහි නො ඉන්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කලැ තමා උසස්නෙහි නො ඉන්ද යුතු. ඔහු බිමැ උන් කලැ තමා අස්නෙක නො ඉන්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන් මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

20. මහණෙනි, මානත්තට සුදුස්සා සිවුවනු කොටැති වැ පිරිවෙස දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත්ත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අබ්භාන කරන්නේ නම්, ඒ අකර්මයෙක. නො ද කටයුතු.

මානත්තාරහයා පිළිබඳ වත නිමියේ ය.

4. මානත්තචාරික වත

1. එ සමයෙහි මානත්තචාරික (මානත්ත පුරණ) මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම, ඇඳිලිබැඳීම, සාමීචි කම්ය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෝනා දිය එළැවීම, පාපුටුව එළැවීම, පා කඨලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු "කෙසේ නම් මානත්ත පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම...නැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසත් ද!"යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි "සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං?" ති. "සච්චං භගවා." විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං? නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

3. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං: උපොසථං පවාරණං වස්සිකසාටිකං ඔණොජනං භත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා මානත්තචාරිකෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං.

7. මානත්තචාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මාවත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දාතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සඞ්ඝෙන මානත්තං දින්නං හොති, සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පවාරණා ඨපෙතබ්බා. න සවචනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න චොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං.

8. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදාතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මෙ කාරණයෙහි භික්ෂුසඞ්ඝයා රැස් කරවා, "මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙහි වත් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?" යි අසා වදාළ සේක. "සැබෑව, වහන්ස" යි ඔහු පිළිවදන් දුන්හ. "මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහන්නුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ" යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ඒ මහණුනට ගැරැහූ සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට මහණුන් බණවා වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසත්නේ නම් ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණුනට වැඩි මහළු පිළිවෙළින් උනුන් වැඳීම, දැක හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණුනට මහළු පිළිවෙළින් මවුනොවුන් පෙහෝ කිරීම, පවාරණය, වැසි සළුපිළි ගැන්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස එ දිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, චතුශශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණුනට මවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කළ යුතු. තමා ඇදුරු වැ නිසා නො දියැ යුතු. සෙරණෙක් උවටන් පිණිස තමා වෙත නො තැබියැ යුතු. භික්ඛුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසියැ යුතු. සම්මත වූ ද මහණහු විසින් මෙහෙණනට ඔවා නො දියැ යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සඞ්ඝයා විසින් මානත්ත දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අන් එබඳු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදියැ යුතු. විනයකර්මය නො ගැරැහියැ යුතු කර්මය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුය. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබියැ යුතු. පවාරණාව නො තැබියැ යුතු. සවචනීය කර්මය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටු තන්හි නො සිටියැ යුතු. අවකාශ නො කැරැවියැ යුතු. චෝදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො ඉන්ද යුතු. සඞ්ඝයාගේ යම් අනතිම අස්නෙක්, යහනෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෙහි නො එළැඹිය යුතුය. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. 'මා නො දනිත්වා' යි එ කරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. මානත්තචාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතබ්බං. ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතබ්බං. උපොසථෙ ආරොචෙතබ්බං. පවාරණාය ආරොචෙතබ්බං. දෙවසිකං ආරොචෙතබ්බං. සචෙ ගිලානො හොති දූතෙනාපි ආරොචාපෙතබ්බං.

11. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

12. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

13. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

14. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

15. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො, යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ථස්සු භික්ඛූ නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර සඞ්ඝෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

10 මහණෙනි, මානත්ත පුරණ ආගන්තුක මහණහු විසින් නේවාසික මහණුනට ආරෝචනා කළ යුතු. නේවාසික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණහට ආරෝචනා කළ යුතු. උපෝසථයෙහි ආරෝචනා කළ යුතු. පවාරණායෙහි ආරෝචනා කළ යුතු. ඉදින් මානත්ත පුරණ මහණ ගිලන් වේ නම් දූත මහණකු ලවා ආරෝචනා කැරවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් ව, දශවිධ අන්තරායයෙන් කිසිත් නැති ව, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් ව, අන්තරායයක් නැති ව, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් ව, අන්තරායක් නැති ව, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

12. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් ව, අන්තරායක් නැතිව, සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සඞ්ඝයාගෙන් වෙන්ව, අන්තරායක් නැතිව, අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යා යුතු.

13. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් තොර ව, අන්තරායක් නැති ව, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සඞ්ඝයාගෙන් වෙන් ව, අන්තරායක් නැති ව, අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සංඝයා නැති ව, අන්තරායයක් නැති ව, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සඞ්ඝයාගෙන් තොර ව, අන්තරායක් නැති ව, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සඞ්ඝයාගෙන් තොර ව, අන්තරායක් නැති ව, සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට නො යා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට නො යා යුතු ... සඞ්ඝයාගෙන් තොර ව, අන්තරායක් නැති ව, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

16. මහණෙනි, මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් සංඝයාගෙන් තොර ව, අන්තරායක් නැති ව, සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට... සඞ්ඝයාගෙන් තොරව, අන්තරායක් නැතිව, නානාසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

20. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන වුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

22. මානත්තචාරිකචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං. න ච කරණීයන්ති.

17. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු

19. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණකු දැක අස්නෙන් නැඟී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් පැවැරිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හිඳ යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නැ නො හිඳ යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙකැ නො හිඳ යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානත පුරණ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණහු හා ... මූලායපටිකස්සනාවට පුදුසු මහණකු හා ... මානත පුරණ වැඩිමහල් මහණකු හා ... අබ්භානයට පුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්නෙහි නො හිඳ යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උස් අස්නැ නො හිඳ යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්නෙක නො හිඳ යුතු. එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස්-සක්මන්මළුවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානත පුරන්නහු සිවුවනු කොටැති ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති ව අබ්භාන කරන්නේ නම්, ඒ අකම් වේ, නො කටයුතු ය.

23. අථ ඛො ආයස්මා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උපාලි භගවන්තං එතදවොච: "කති නු ඛො භන්තෙ මානත්තචාරිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා?" ති. "චත්තාරො ඛො උපාලි මානත්තචාරිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා: සහවාසො විප්පවාසො අනාරොචනා ඌනෙ ගණෙ චරණන්ති. ඉමෙ ඛො උපාලි චත්තාරො මානත්තචාරිකස්ස භික්ඛුනො රත්තිච්ඡෙදා" ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියං මහා භික්ඛුසඞ්ඝො සන්නිපතිතො හොති. න සක්කොන්ති මානත්තචාරිකා භික්ඛූ මානත්තං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

25. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතබ්බං: තෙන මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො 'මානත්තං නික්ඛිපාමී' ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං. 'වත්තං නික්ඛිපාමී'ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං" ති

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ථියා භික්ඛූ තහං තහං පක්කමිංසු. න සක්කොන්ති මානත්තචාරිකා භික්ඛූ මානත්තං සොධෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානත්තං සමාදියිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදාතබ්බං: තෙන මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො 'මානත්තං සමාදියාමී'ති. සමාදින්නං හොති මානත්තං. 'වත්තං සමාදියාමී' ති. සමාදින්නං හොති මානත්ත" න්ති.

මානත්තචාරිකවත්තං නිට්ඨිතං.

5. අබ්භානාරහවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මන්ති.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹ වැඳ එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ "වහන්ස, මානත්ත පුරන්නහුට රාත්‍රිච්ඡේද කීයෙක් දැ?" යි මෙය විචාළේ ය. "උපාලිය, සහවාසය (පුවතත් මහණුන් හා එක් වැ විසීම), විප්‍රවාසය (හුදෙකලා ව විසීම), අනාරෝචනාව (ආගන්තුකාදීනට තමා වත් පුරණ බව නොදැන්වීම), ඌනගණයෙහි හැසිරීම (භික්ෂූන් සිවුනමකට අඩු භික්ෂුපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මානත්ත පුරණ මහණහට රාත්‍රිච්ඡේද සතරෙක. උපාලිය, මොහු සතර දෙන මානත්ත පුරණ මහණහට රාත්‍රිච්ඡේදයෝ යැ" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් භික්ෂුසමූහයෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මානත්ත පුරන්නාහු මානත්ත ශුද්ධ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ.

25. "මහණෙනි, මානත් නික්ෂේප කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ ම මානත්ත නික්ෂිප්ත කළ යුතු: ඒ මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණෙකුහු කරා එළැඹ උතුරාසඟ එකස් කොට උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'මානත්ත නික්ෂිප්ත කරමි (බහා තබමි')' යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එයින්) මානත්ත නික්ෂේප කරණ ලද්දේ වෙයි. 'වත නික්ෂිප්ත කරමි' යි කියුව ද මානත්ත නික්ෂිප්ත වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණහු සැවැත්නුවරින් නික්මැ ඒ ඒ අත ගියහ. (භික්ෂූන් නැති බැවින්) මානත්ත පුරණ මහණහු මානත්ත ශුද්ධ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. "මහණෙනි, මානත්ත සමාදන් කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මානත්ත පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළැඹ, උතුරාසඟ එකස් කොට, උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'මානත්ත සමාදන් කරමි'යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. මානත්ත සමාදන් කරණ ලදුයේ වෙයි. 'වත සමාදන් කෙරෙමි' යි කියුව ද මානත්ත සමාදන් කරණ ලදුයේ වෙයි.

මානත්තචාරික වත නිමියේ ය.

5. අබ්භානාරහ වත

1. එ සමයෙහි වනාහි අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳීම හුනස්නෙන් නැඟී සිටීම ඇඳිලිබැඳීම, සාමීචිකම්, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාපුටුව එළැවීම, පාකඨලිය එළැවීම, නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුමූ "කෙසේ නම් අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම් හුනස්නෙන් නැඟී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරිමැදුම් යන මෙහි වත් ඉවසත්තාහු දැ?" යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් තගත්, නුගුණ පතුරුවත්.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි: "සච්චං කිර භික්ඛවෙ අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම"න්ති? "සච්චං භගවා". විගරහි බුද්ධො භගවා: "කථං හි නාම භික්ඛවෙ අබ්භානාරහා භික්ඛූ සාදියිස්සන්ති පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

3. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛූනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදියෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්කටස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ අබ්භානාරහානං භික්ඛූනං මිථු යථාවුඩ්ඪං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ අබ්භානාරහානං භික්ඛූනං පඤ්ච යථාවුඩ්ඪං: උපොසථං පවාරණං වස්සිකසාටිකං ඔණොජනං භත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ අබ්භානාරහානං භික්ඛූනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා අබ්භානාරහෙහි භික්ඛූහි වත්තිතබ්බං.

7. අබ්භානාරහෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මාවත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං -පෙ- න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බං. [යථා මූලායපටිකස්සනාරහස්ස වත්තං, තථා මානත්තාරහස්ස ච මානත්තචාරිකස්ස ච අබ්භානාරහස්ස චා ති තිණ්ණං එකසදිසං විත්ථාරෙතබ්බං.]

8. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො හොති සඞ්ඝස්ස ආසනපරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදාතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලානි උපසඞ්කමිතබ්බානි. න ආරඤ්ඤිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං සමාදාතබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නීහරාපෙතබ්බො 'මා මං ජානිංසූ'ති.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂූන් රැස් කරවා, "මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම් හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?" යි අසා වදාළ සේක. "සැබෑව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ" යි ඔහු කීහ. මහණෙනි, කෙසේ නම් අබ්භානයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම්, හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහන්නන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ ... නොවේ' යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරැහූ සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට මහණුනට මෙසේ වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම්, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණුනට උහුන් මහළුපිළිවෙළින් වැඳීම, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණුනට මහළු පිළිවෙළින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසළු පිළිගැන්ම, පසු ව පිළිගණු පිණිස එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම, වතුශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණුන් විසින් පැවැතියැ යුතු යම්සේ ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අබ්භානාරහ (අබ්භානයට සුදුසු) මහණහු විසින් මනා ව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කළ යුතු ... භික්ෂූන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු පිළිබඳ වත යම්සේ ද මානත්තාරහ මහණහුගේ ද මානත්තචාරික මහණහුගේ ද අබ්භානාරහ මහණහුගේ ද යන තුන් දෙනාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැටියෙන් විස්තර කළ යුතු.]

8. මහණෙනි, අබ්භානයට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ නො යා යුතු පෙරටු වැ නො හිඳ යුතු. සංඝයාගේ යම් අන්තිම අස්නෙක්, යහනෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරමහණකු වැ හෝ පසුමහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඞ්ගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. "මා නො දනීත්වා" යි එකරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤත්‍ර පකතත්තෙන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං]

11. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා -පෙ- අනාවාසා -පෙ- ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්සු භික්ඛූ සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සක්කොමි අජ්ජෙව ගන්තුන්ති.

12. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතත්තො භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

13. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තචාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන බුඩ්ඪතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්නෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නීචෙ ආසනෙ නිසින්නෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකචඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න නීචෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමන්තෙ උච්චෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං. න ඡමාය චඞ්කමන්තෙ චඞ්කමෙ චඞ්කමිතබ්බං.

14. අබ්භානාරහචතුත්ථො චෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තංවීසො අබ්භෙය්‍ය, අකම්මං, න ච කරණීයන්ති

අබ්භානාරහවත්තං නිට්ඨිතං.

පාරිවාසිකක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො දුතියො.

Free Distribution   www.aathaapi.org

10. මහණෙනි අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති ව, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණකු නැති වැ, අන්තරායයක් නැති වැ, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක අනාවාසයකට නො යා යුතු... [යට දැක්වුණ පරිදි විස්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක මහණුන් ඇති සභික්ඛුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සභික්ඛුක ආවාසයට ... සභික්ඛුක අනාවාසයට ... සභික්ඛුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දැක අස්නෙන් නැඟී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් පැවැරියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එකස්නෙහි නො හින්දැ යුතු. පුවතත් මහණහු මිටි අස්නැ හුන් කලැ තමා උසස්නැ නො හින්දැ යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නෙහි නො හින්දැ යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුවේ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මළුවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අබ්භානාරහ මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලායපටිකස්සනාරහ මහණහු හා ... මානත්තාරහ මහණහු හා ... මානත්තචාරික මහණහු හා ... අබ්භානාරහ වඩා මහළු මහණහු හා එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙනි ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු එක් සෙවෙනි ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්නෙහි නො හින්දැ යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන්කලැ තමා උසස්නැ නො හින්දැ යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්නැ නො හින්දැ යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළුවේ සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන් මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මළුයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි ඉදින් අබ්භානයට සුදුස්සනු සතර වැනි කොටැති ව පිරිවෙස දෙන්නේ ද, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ද, මානත දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අබ්භාන කරන්නේ ද, ඒ අකම් යි. නො ද කටයුතු යි.

අබ්භානාරහ වත නිමියේ ය.

දෙවෙනි පාරිවාසිකක්ඛන්ධකය නිමියේ ය.

Free Distribution   www.aathaapi.org

ඉමස්මිං ඛන්ධකෙ වත්ථූ පඤ්ච.

තස්සුද්දානං:

1. පාරිවාසිකා සාදියන්ති පකතත්තාන භික්ඛුනං,
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලීඤ්ච සාමීචිනං.

2. ආසනං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං,
පාදකඨලිකං පත්තචීවරපටිග්ගහණං,
නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං උජ්ඣායන්ති ච පෙසලා.

3 දුක්කටං සාදියන්තස්ස මිථු පඤ්ච යථාබුඩ්ඪං,
උපොසථං පවාරණං වස්සිකොණොජභොජනං.

4. සම්මා ච වත්තනා තත්ථ පකතත්තෙන ගච්ඡරෙ,
යො ච හොති පරියන්තො න පුරෙ පච්ඡා සමණෙ

5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනීහාරෙ ආගන්තුකෙ උපොසථෙ,
පවාරණා ච දූතෙන ගන්තබ්බා ච සභික්ඛුකො.

6. එකච්ඡන්නෙ න වත්ථබ්බං න ඡමායං නිසජ්ජිතෙ,
ආසනෙ නීචෙ චඞ්කමෙ ඡමායං චඞ්කමෙන ච.

7. බුඩ්ඪතරෙන අකම්මං රත්තිච්ඡෙදා ච සොධනා,
නික්ඛිපනං සමාදානං ඤාතබ්බං පාරිවාසිකං.

8. මූලායමානත්තාරහං තථා මානත්තචාරිකං,
අබ්භානාරහකං චාපි සම්බොධනයන්තො පුන.

9. පාරිවාසිකෙසු තයො චතුමානත්තචාරිකෙ,
න සමෙන්ති රත්තිච්ඡෙදෙසු මානත්තෙසු ච ද්වෙවිධි,
ද්වෙ කම්මා සාදිසා සෙසා තයො කම්මා සමා'සමාති.

මේ ඛන්ධකයෙහි වස්තු පසෙකි.

එහි උද්දානය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගත්තෝ පුවතත් මහණුන්ගේ වැඳුම් ද දක හුනස්නෙනත් නැගී සිටීම් ද ඇඳිලිබැඳුම් ද, සාමීචිකම් ද,

2. අසුන් එලැවීම් ද, යහන් එලැවීම් ද, පාදෝදකාදිය පාසුටුව පාද කඨලිකාව එලැවීම් ද, පාසිවුරු පිළිගැනුම් ද, නෑමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසත්. පියසීල මහණුහු දෙස් නගත්.

3. මේ ද ඉවසත්තහුට දුකුළා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපොසථ පවාරණා වස්සිකසාටිකා ඕණොජන භත්ත යන මෙය අනුදත් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතත් මහණකුට පෙරටුව යෑම ඉඳීම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ යම් අන්තිම ආසනයෙක් ශයනයෙක් විහාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතත් මහණකු හා පෙරළ ව හෝ පසු ව හෝ කුලයන් කරා නො එලැඹිය යුතු බව ද පැණැවූ සේක.

5. ආරඤ්ඤිකඞ්ග සමාදානය ද, පිණ්ඩපාතිකඞ්ග සමාදානය හා පිණ්ඩපාතනීහාරය ද පාරිවාසික මහණුහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගන්තුකයා හා ආරෝචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරෝචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරෝචනාව ද, ගිලන් වේ නම් දූතයකු ලවා ආරෝචනා කරවීම ද, සභික්ඛුක ආවාසයෙන් අභික්ඛුක ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවූ සේක.

6. පාරිවාසික මහණුහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක්ඡදනයක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණුහු බිමැ හුන් කලැ පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හිඳ යුතු. පුවතත් මහණුහු මිටිඅස්නැ උන් කලැ පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හිඳ යුතු. පුවතත් මහණුහු බිම් සක්මන්කරණ කලැ පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකච්ඡන්නයෙහි වැසීමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැවි ආදීන් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිච්ඡේදයෝ ද, පරිවාසශෝධනය ද, පරිවාස නික්ෂෙපය ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අයත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මූලායපටිකස්සනාරහ වත ද, මානත්තාරහ වත ද, එසේ ම මානත්තචාරිකයා පිළිබඳ වත් ද, අබ්භානාරහ පුද්ගලයා අයත් වත් ද ප්‍රභෙද නය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිච්ඡේද තුනෙක් ද, මානත්තාරහ භික්ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිච්ඡේද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිච්ඡේදයක්හි ඔහු සම නො වෙත්. මානත් විෂයයෙහි දිනපතා ආරෝචනා කටයුතු. කර්මයෝ දෙදෙනෙක් සමයහ. සෙසු තුන් කර්මයෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

3.

සමුච්චයක්ඛන්ධකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං[1] අප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති." භගවතො[2] එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමි. අහං භන්තෙ[3] එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. දුතියම්පි භන්තෙ[3] සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමි. අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. තතියම්පි භන්තෙ[3] සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමී"ති.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය, එසා ඤත්ති.

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

1. සුක්කවිස්සට්ඨිං, මජසං. 2. තෙ භික්ඛූ භගවතො, සසා.
3. සොහං භන්තෙ, සසා. PTS.

3.

සමුච්චයක්ඛන්ධකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් වූ අනේපිඬුසිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම අප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි (දැන දැන සුකුරු මිදීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම අප්‍රතිච්ඡන්න වූ සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි භික්ෂූනට මේ කරුණ සැළ කෙළේ ය. ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ.

2. "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂඩ්රාත්‍රික (සරැයක් පිරිය යුතු) මානත දේවා. මහණෙනි, ඒ මානත ද මෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ, උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය:

"වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චෙතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවතට ෂාඩ්රාත්‍රික (සරැයක් පිරිය යුතු) මානත දෙවනුව ද සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චෙතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත තෙවනු ද සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි" යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් ෂාඩ්රාත්‍රික මානත ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙ-තනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දෙන්නේ ය. මේ ඤප්තිය යි.

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදායී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට එය නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

අප්පටිච්ඡන්නමානත්තං නිට්ඨිතං.

අප්පටිච්ඡන්නඅබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: ''අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති?''. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

''තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමි.''

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායි මහණ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවි-සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අපටිච්ඡන්න මානත නිමියේ ය.

පටිච්ඡන්න නැතියහු පිළිබඳ අබ්භානය

1. හෙ තෙම පිරූ මානත ඇත්තේ, භික්ෂූනට මෙසේ සැළ කෙළේ ය: “ඇවැත්නි, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැ-තට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරූ මානත ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනුයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට අබ්භානය කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භානය ද කළ යුතු වේ: ‘මහණෙනි, ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩිමහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ, උක්කුටුක වැ හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැ-යක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත ඇත්තෙමි සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි.

අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සෝ'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ'හං චිණ්ණමානත්තො දුතියම්පි භන්තෙ සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමි.

අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සෝ'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සෝ'හං චිණ්ණමානත්තො තතියම්පි භන්තෙ සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමීති.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති, යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි දෙවනු ද සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි තෙවනු ද සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි'' යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායි මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළි-සන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් සරැයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට නොපිළිසන්.වූ එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණ අබ්භානය කෙරේවා. මේ ඥප්තියයි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායි මහණ තෙම නො පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් සරැයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායි මහණහුගේ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාව: මේ උදායි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායි මහණහුගේ අබ්භානය රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

අපටිච්ඡන්නඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

එකාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: ''අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. ''තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: ''අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං, සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචාමීති.'' දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ-

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරණක් පිරිය යුතු. මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායී මහණහුගේ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අබ්භිත ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙකි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

අපටිච්ඡන්න අබ්භානය නිමියේ ය.

එකාහපටිච්ඡන්න පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුදැ?" යි භික්ෂූනට සැල කෙළේ ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:)

"මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ, උක්කුටුක ව හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා, "වහන්ස, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් වසනා පිරිවෙස ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු.

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චේතනිකා සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ දැන්වීම යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී ති.

එකාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො නිට්ඨිතො.

එකාහපටිච්ඡන්නමානත්තං

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති." භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමී" ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බං. තතියම්පි යාචිතබ්බං.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හෙ නිහඬ වන්නේ ය. යමෙක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යනු යි

එකාහපටිච්ඡන්න පිරිවෙස නිමියේ ය.

එකාහපටිච්ඡන්නමානත්ත

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, ''ඇවැත්නි, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි වෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු දැ?'' යි භික්ෂූනට කී ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත්ත දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැඳ උක්කුටුකව හිඳ දොහොත් මුදුන් දී ''වහන්ස, මම් එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සංඝාවශේෂිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරැයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි'' යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො.

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො, අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී” ති.

එකාහපටිච්ඡන්නමානත්තං නිට්ඨිතං.

එකාහපටිච්ඡන්නඅබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං එකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය එකාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා එකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති” භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං:

Free Distribution www.aathaapi.org

3. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැ-තට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානත් ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමෙ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙ-තනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් සංචෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසි වේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසි වේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙ-තනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයා විසින් දෙන ලදී. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

එකාහපටිච්ඡන්න මානත නිමියේ ය.

එකාහපටිච්ඡන්නඅබ්භානය

1. හෙ තෙම පිරූ මානත ඇත්තේ, "ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිරිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනිකා සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැයි භික්ෂූනට කීය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා ඒකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා, එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ ඒකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ඒකාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු ඒකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ඒකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු ඒකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ඒකාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඒකාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඒකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා ඒකාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති, උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී එවමෙතං ධාරයාමී" ති.

ඒකාහපටිච්ඡන්නඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

2 (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාන කට යුතු:

ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන් පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කිය යුතු: "ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලීමි: ඒ මට සඞ්ඝ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඇවැත්නි, ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි" කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

"සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්ත කාල වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරුයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. උදායි මහණහුගේ අබ්භානය යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණ අබ්භිත වෙයි. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

එකාහපටිච්ඡන්න අබ්භානය නිමියේ ය

පඤ්චාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං ද්වීහපටිච්ඡන්නං -පෙ- තීහපටිච්ඡන්නං -පෙ- චතූහපටිච්ඡන්නං -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: "අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ"න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචාමී ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී" ති.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්නපරිවාසො නිට්ඨිතො.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්නපරිවාසය

1. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම දෙදවසක් පිළිසත් ... තුන් දවසක් පිළිසත් ... සතර දවසක් පිළිසත් ... එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි... එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හේ භික්ෂූන්ට "ඇවැත්නි, පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ" යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැඳ, උක්කුටුක වැ හිඳ දෑහොත් මුදුන් තබා "වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසි වේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසි වේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට රිසි වෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පඤ්චාහපටිච්ඡන්න පිරිවෙස නිමියේ ය.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්ක-විස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං, තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහ-පරිවාසං අදාසි සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බා -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහ-පරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙත-නිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙත-නිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ" යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙම්, ඒ අතර, නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකස්සනාව (මුල් ඇවැතට පෙරළා ඇදීම) ඉල්ලමි" යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පඤ්චාහපටිච්ඡන්න වූ එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරි-වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම ඒ අතර අවත් ඒ නොපිළිසන් එක් සඞ්ඝාවශේෂ සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට අතර අවත් එක් නොපිළිසන් සඞ්ඝාවශේෂසුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනා

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: ''අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ''න්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සතු.

1. මූලාය, සං.

එහෙත්හ, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ පඤ්චාහපටිච්ඡන්න එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පඤ්චාහපටිච්ඡන්න වූ එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පඤ්චාහපටිච්ඡන්න එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසන්නේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් ඒ සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව (මුල් ඇවැතට ඇදීම) ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් වූ එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේ. උදායි මහණහට අතර අවත් එක් අපටිච්ඡන්න සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යම් ආයුෂ්මතකුන්හට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණ තෙම අතර පැමිණි නොපිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මම කරුණ සලකමි"යි

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානත්තට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම මහණුනට "ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස්දිනක්පිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට නොපිළිසන් අතර අවත් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානත්තට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද" යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:)

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සංඝාදිසේසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට උදායි මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා.–

එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්ක-විසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්ක-විසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො, තතියම්පි යාචිතබ්බො. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහ-පරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරි-වසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. තං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරි-වාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිසට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්ක-විසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිසට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

මහණෙනි, මෙසේ මුලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා, 'වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණි-යෙමි ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් අතර අවත් අපටිච්ඡන්න වූ ඒ එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් අපටිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස ඉල්ලී ය. ඔහුට සඞ්ඝ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානතට සුදුසු වූයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙරෙයි. උදායි මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

තිකාපත්තිමානත්තං

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං අපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමී ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පියාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණ තෙම අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි"යි.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

තිකාපත්ති මානත්ත

1. හෙ තෙම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියේ, "ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි .... ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද" යි මහණුනට හැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ආපත්තීනට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ "වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පඤ්චාහප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවි:ට්ඨි අතුරු ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. සඞ්ඝ තෙමේ මට අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානත්තට සුදුසු වූයෙමි, අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනිකශුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයාගෙන් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ නොපිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසූ පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලමි' යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණහු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායි මහණ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ වුසූ පිරිවෙස ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්තකල වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො, අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

තිස්සාපත්තිමානත්තං නිට්ඨිතං.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය පටිකස්සිත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබය් අසාවා: මේ උදායි මහණ පසුවාත ප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරූ පිරිවෙස් ඇතියේ සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්හට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්හට ෂාඞ්-රාත්‍රික මානත්ත දෙයි. උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්හට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත්ත දීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසි වේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්හට ෂාඞ්රාත්‍රික මානත්ත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසි වෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යි.

තිකාපත්ති මානත්ත නිමියේ ය.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ මානත්ත පුරණුයේ, අතර නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂූනට ''ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට මම පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානත්ත පුරණුයෙමි, නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ'' යි ඇල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට, ෂාඞ්රාත්‍රික මානත්ත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරු සඟ එකස් කොට වැඩිමහලු තෙරුන් පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කියැ යුතු වන්නේය: ''වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතර, නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම අතර අවත් නොපළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව සඞ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසූ පිරිවෙසැත්තෙමි, මානත්තට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම අතර, අවත් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්විසැටි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සඳහා සරුගෙක මානත්ත සඟහු යැදීමි.

තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිංසන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචාමී''ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බා -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බා. -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහප්පටිච්ඡන්නං -පෙ-. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිංසන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිංසන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං -පෙ-. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො -පෙ- මූලාය පටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායි භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා මූලාය පටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

4. එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං -පෙ- තං මං සඞ්ඝො -පෙ- මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං -පෙ-. තං මං සඞ්ඝො -පෙ- මූලාය පටිකස්සි -පෙ-. සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිංසන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිංසන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමීති.

ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරූයෙක මානත්ත දුනි. ඒ මම මානත්ත පුරන්නුයෙමි, අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවතක් අවතිමි. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවත්) නො පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඟහු යදිමි" යනු යි. දෙවනු දු යැදියැ යුතු ... තෙවනුදු යැදියැ යුතු.... වියත් පිළිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ සඞ්ඝ තෙමේ දන්වියැ යුතු:

3. "සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතක් අවත ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්නට සඟහු සරූයෙක මානත්ත යැදී. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරූයෙක මානත්ත දුන. හේ මානත්ත පුරන්නුයේ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතක් අවත. හේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඟහු යදී. ඉදින් (මෙය) සඞ්ඝහට ප්‍රාප්තකාල කම්යෙක් වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැත සඳහා මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්ති යැ.

සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතක් අවත ... හේ මානත්ත පුරන්නුයේ, අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඟහු යදී. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නො පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනා කෙරෙයි. උදායී මහණහට ... මූලායපටිකස්සනාව යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනුදු මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනුදු මෙ කරුණ කියමි ... සඟහු විසින් උදායී මහණ තෙම අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැත සඳහා මූලායපටිකස්සනායෙන් පිළිකස්නා ලද සඟහට කැමෙති. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි" යනු යි.

4. මහණෙනි, මානත්ත ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණ විසින් සඟහු කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු: "වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතක් අවතිමි...ඒ මා සඞ්ඝ තෙමේ මූලට පිළිකැසී. ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු-යෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතක් අව-තිමි ... සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැසී ... වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සඳහා සරූයක් පිරිය යුතු මානත්ත සඟහු යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරූයක් පිරිය-යුතු මානත්ත දුන ඒ මම මානත්ත පුරන්නුයෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතක් අවතිමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවත් එක් නොපිළිසන් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසැට්ඨි ඇවැතට සරූයක් පිරියැ යුතු මානත්ත යදිමි" යි.

Free Distribution   www.aathaapi.org

දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු -පෙ- ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති,

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො -පෙ- සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඡාරත්තං මානත්තං දෙති -පෙ- දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී'ති.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා

1. සො විසුබ්භමානො විණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අප්පටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං -පෙ- දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අප්පටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

මූලායපටිකස්සිතස්ස අබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහ පටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං චිණ්ණමානත්තො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

දෙවනු ද යැද්ද යුතු: තෙවනු ද යැද්ද යුතු ... වියත් පිළිබල් මහණක්හු විසින් සඟ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: "වහන්ස, සඟ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ ... සරයක් පිරිය යුතු මානත යදී. ඉදින් මේ සැමීය සඟහට ප්‍රාප්තකාල නම් සඟ තෙමේ උදායී මහණහට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යැ.

"වහන්ස, සඟ තෙමේ මබස් අසාවා ... සඟ තෙමේ උදායී මහණහට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි ... දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඟහු විසින් උදායී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සංඝාව-සෙසක සුක්විසැටි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙන ලදැ. සඟහට රිසියෙ හි. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ අබ්භානයට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සංඝාවසෙසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්චාහප්‍රතිච්ඡන්න සංඝාවසෙසක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි, අබ්භානයට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සංඝාවසෙසක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුදැ" යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක:) "මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් නො පිළිසත් එක් සංඝාවසෙසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට, ෂාඩ්-රාත්‍රික මානත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු... මහණෙනි, මෙසේ ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දිය යුතු ... සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට අතර අවත් එක් නොපිළිසත් සංඝාවසෙසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යි.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

මූලායපටිකස්සිත අබ්භානය

1. හේ පිරූමානත ඇත්තේ භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම පඤ්චාහ-ප්‍රතිච්ඡන්න එක් සංඝාවසෙසක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි වෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ" යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ.

Free Distribution   www.aathaapi.org

තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො. තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උප-සඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො:

"අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා අපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමී" ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ ... මෙසේ කියැ යුතු:

"වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහ-පරිවාසය ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පඤ්චාහප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානත්තට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවත් එක් නොපිළිසන් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම තුන් ඇවැත්තට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දුන්නේ ය. ඒ මම මානත්ත පුරන්නෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරූ මානත්ත ඇත්තෙම්, අබ්භානයට සුදුසු වූයෙම්, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසන් එක් සඤ්චේතනික ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්රාත්‍රික මානත්ත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත්ත ඇතියෙම්, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි" යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පඤ්චාහපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං අපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා අපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ (මෙසේ) දත්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබේ අසාවා: මේ උදයී මහණ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාහ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් එක් නොපිළිසත් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවත් එක් නොපිළිසත් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසූ පිරිවෙස් ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැතට ෂාඩ්‍රාත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට තුන් ඇවැත්තට ෂාඩ්‍රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ මානත පුරණුයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසත් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්‍රාත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්‍රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරූ මානත ඇත්තේ, අබ්භානයට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට උදයී මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයාගෙන් අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්‍රාත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අතර අවත් නොපිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක ශුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ෂාඩ්‍රාත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇත්තේ, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අබ්භාන කර්මය කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. -පෙ- සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'' ති.

මූලායපටිකස්සනඅබ්භානං.

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උදායී එකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: ''අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. කථන්නුඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.'' භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: ''අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචාමී'' ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙ තෙම පිරූ මානත්ත ඇත්තේ සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භාන කර්මය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භානකර්මය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායී මහණහු පිළිබඳ අබ්භාන කර්මය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණ තෙම අබ්භිත (=අබ්භානකර්මය කරණ ලදුයේ) වෙයි. එය සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'' යනු යි.

මූලායපටිකස්සනා පිළිබඳ අබ්භානය යි.

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වනාහි ආයුෂ්මත් උදායී තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් වූ සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. ''ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?'' යි හේ භික්ෂූනට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක: ''මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ ... ''වහන්ස, මම් පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි'' යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

''වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදායී මහණ පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය හෙ තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කර්මයෙක් වේ නම්, සඞ්ඝ තෙම උදායී භික්ෂුහට පක්ෂයක් පිළිසත් වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදායී භික්ෂු තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඞ්ඝයාගෙන් පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යදී. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙයි. උදායී භික්ෂුහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්නවූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසො.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනං

1. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති?.

2. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පක්ෂප්‍රතිච්ඡන්න එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එයින් නිකඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

පක්ඛපටිච්ඡන්නපරිවාසය යි.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසත්තේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසත් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි කීයේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණ හට අතර පස් දිනක් පිළිසත් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට (ඇවැත මුලට ගෙන) පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යදිමි" යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනා, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

පටිකස්සිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනා. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා නිට්ඨිතා.

සමොධානපරිවාසො

1. එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං,-

3. "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයා (ගෙන්) පක්ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට මේ කර්මය ප්‍රාප්තකාල වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙම උදායී මහණහට පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඞ්ඝයා යදී. සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව කෙරෙයි. උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්චේතනක සුක්ක- විසට්ඨි ඇවැතට උදායී මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනායෙන් පටිකස්සිත විය (මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලැබී ය.) සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ සලකමි" යනු යි.

පක්ඛපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව නිමියේ ය.

සමෝධාන පිරිවෙස

1. "මහණෙනි, පළමු ඇවැතට සමෝධාන පරිවාසය ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු. "වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්ක- විසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක කකවිසට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය යැදීමි.-

තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා · එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

3. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසනුයෙම්, ඒ අතරා පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතරා අවත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යදිමි'' යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායී මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඞ්ඝයා යැදී. සඞ්ඝ තෙම උදායි මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසත් අතරා අවත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ, අතරා අවත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට(පළමු ඇවැත පටන් කොට)සමෝධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්යෙක් වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් වූ, අතරා අවත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

3. වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට ඒ අතරා පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතරා අවත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයාගෙන් අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. උදායී මහණහට අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඞ්ඝාවශේෂක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

Free Distribution www.aathaapi.org

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

සමොධානපරිවාසො නිට්ඨිතො.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛ-පටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො -පෙ-. එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො. -පෙ-

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

3. "සුණාතු මෙ භන්තෙ -පෙ-. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති -පෙ- සො තුණ්හස්ස, යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාදි නිට්ඨිතො.

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි”.

සමෝධාන පිරිවෙස නිමියේ ය.

මානත්තාරහමූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානත්තට යෝග්‍ය වූ සිටියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂූන්ට “ඇවැත්නි, මම් පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි...ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙම්, මානත්තට යෝග්‍ය ව සිටියෙම්, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?”යි කීයේ ය. භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: එසේ වී නම් මහණෙනි, සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවත් එක් සඤ්චේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාය-පටිකස්සනාව කළ යුතු... මහණෙනි, පළමු ඇවැතට මෙසේ සමෝධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් සංචේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනා කොට පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමක් හට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංචේතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි”යනු යි.

මානත්තාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය නිමියේ ය.

තිස්සාපත්තිමානත්තං

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සොහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො, -පෙ- පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං, සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං, තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා -පෙ- පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය -පෙ- සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං:

තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බං තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං භන්තෙ පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො තතියම්පි යාචිතබ්බො.

2. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචති. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති

තිස්සාපත්තිමානත්තං නිට්ඨිතං.

Free Distribution www.aathaapi.org

තිකාපත්තික මානත්ත

1. යේ වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, භික්ෂූහට "ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පක්ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැතට පක්ෂ පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ ... පක්ෂ පිරිවෙස දුන. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙම් ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් ... එක් ඇවැතට ... මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් ... එක් ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් .. එක් ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැතට සඞ්ඝයාගෙන් පළමු ඇවැත හා එක් කොට සමෝධාන පිරිවෙස ඉල්ලීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැතට ... සමෝධාන පිරිවෙස දුන. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි කීයේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවත් දැන්වූහ

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරුයෙක මානත දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදායි මහණහු විසින් සඞ්ඝයා කරා එළැඹ.. මෙය කිය යුතු: "වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සරුයක මානත යදිමි" යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... යේ වුසු පිරිවෙස ඇතියේ තුන් ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සරුයක මානත යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට මේ කම්ය ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරුයක මානත දෙන්නේ ය   මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. යේ වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, තුන් ඇවැත්නට සඞ්ඝයාගෙන් සරුයක මානත යදී. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරුයක මානත දෙයි. උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරුයක මානත දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරුයක මානත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යනු යි.

තිකාපත්තික මානත්ත නිමියේ ය.

Free Distribution www.aathaapi.org

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු.

2 එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො. -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං -පෙ-. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඡාරත්තං මානත්තං දෙති. -පෙ-.

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං, ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදයො නිට්ඨිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දත්වා ඡාරත්තං මානත්තං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො -පෙ-. එවං ච පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො -පෙ-. එවං ච පන භික්ඛවෙ ඡාරත්තං මානත්තං දාතබ්බං -පෙ- සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො ඡාරත්තං මානත්තං දෙති -පෙ-.

දින්නං සඞ්ඝෙන උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං, ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදයො නිට්ඨිතා.

මානත්තචාරිකමූලායපටිකස්සනාදිය

1. හෙ තෙම මානත්ත පුරණුයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ මහණුනට "ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානත්ත පුරණුයෙමි අතරෙහි පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි කීයේ ය. ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කොට, පලමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දී, සරැයක මානත්ත දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සරැයක මානත්ත දිය යුතු... සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට සරැයෙක මානත්ත දෙයි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක මානත්ත දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානත්තචාරික මූලායපටිකස්සනාදිහු නිමියහ.

අබ්භානාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ පිරූ මානත්ත ඇතියේ, අබ්භානයට යෝග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂූනට "ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරූ මානත්ත ඇතියෙමි, අබ්භානයට යෝග්‍ය වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙ-තනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දැ?"යි සැළ කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "එසේ නම් මහණෙනි, සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට පලමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දී සරැයක මානත්ත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පලමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සරැයක මානත්ත දිය යුතු ... සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණට සරැයක මානත්ත දෙයි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායී මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයක් මානත්ත දෙන ලද්දේ ය. සඞ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

අබ්භානාරහ මූලායපටිකස්සනාදිහු නිමියහ.

Free Distribution   www.aathaapi.org

පක්ඛපටිච්ඡන්නඅබ්භානං

1. සො චිණ්ණමානත්තො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො'හං චිණ්ණමානත්තො කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙතු.

2. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භෙතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදායිනා භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සොහං මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි.

පක්ඛපටිච්ඡන්න අබ්භානය

1. හෙ තෙමේ පිරූ මානත ඇතියේ, මහණුනට "ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) "මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට අබ්භානය කෙරේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භානය කටයුතු යැ: "මහණෙනි, ඒ උදායී මහණහු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුකව හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්ක-විස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පක්ෂපරිවාසය යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙම්, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්ක-විස්සට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝයා පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි අතුරු ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි අතුරු ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙම පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි අතුරු ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට යොග්‍ය වැ සිටියෙමි එඅතර පස් දිනක් පිළිසත් වූ එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතරා අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතරා අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙළේ ය ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතරා අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතරා අවත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, සඞ්ඝයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්නට සරුයක මානත යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරුයක මානත දුන්නේ ය. ඒ මම මානත පුරණුයෙමි, අතරා පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් ඒ සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සඞ්ඝයා (ගෙන්) මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ අතරා අවත් පස් දිනක් පිළිසත් ඒ සඤ්චෙතනක සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය.

“සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං සඞ්ඝං[1] අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං[2] චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො'හං සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො'හං[3] සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො'හං භන්තෙ චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචාමී”ති.

දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං, සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පක්ඛපටිච්ඡන්නාය පක්ඛපරිවාසං අදාසි. සො පරිවසන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං, සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි.–

1. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො - මජ්ඣං. 2. සොහං භන්තෙ - මජ්ඣං.
3. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසො - මජ්ඣං.

"ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පලමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක මානත යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරයක මානත දුන්නේ ය. ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි, අබ්භානයට යොග්‍ය වූ සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසත් වූ සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස්දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් වූ අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පලමු ඇවත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි අතුරු ඇවැතට සරයක මානත යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි අතුරු ඇවැතට සරයක මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරූ මානත ඇතියෙමි, සඞ්ඝයා (ගෙන්) අබ්භානය යදිමි" යනු යි.

දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

3. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදායී මහණ තෙම පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායී මහණහට පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරි-වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසත් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය.-

සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්නං ආපත්තීනං ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි.

සො මානත්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය-පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො අබ්භානාරහො අන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පඤ්චාහපටිච්ඡන්නං. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහ-පටිච්ඡන්නාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය මූලාය පටිකස්සි. සො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං යාචි.–

සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, මානතට යෝග්‍ය වූ සිටියේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇතියේ, සඞ්ඝයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්නට සරැයෙක මානත යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරැයෙක මානත දුන්නේ ය.

හේ මානත පුරණුයේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්ස-නාව කෙළේ ය. හෙ තෙමේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත්, අතර අවත් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයෙක මානත යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරැයෙක මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇතියේ, අබ්භානයට යෝග්‍ය වූ සිටියේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සඳහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය.-

සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං අදාසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඞ්ඝං අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං යාචි. සඞ්ඝො උදායිස්ස භික්ඛුනො අන්තරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්චෙතනිකාය සුක්කවිස්සට්ඨියා පඤ්චාහපටිච්ඡන්නාය ඡාරත්තං මානත්තං අදාසි. සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං උදායී භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සඤ්චෙතනිකං සුක්කවිස්සට්ඨිං පක්ඛපටිච්ඡන්නං -පෙ- සො චිණ්ණමානත්තො සඞ්ඝං අබ්භානං යාචති. සඞ්ඝො උදායිං භික්ඛුං අබ්භෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදායිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

අබ්භිතො සඞ්ඝෙන උදායී භික්ඛු. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

පක්ඛපටිච්ඡන්නඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

සුක්කවිස්සට්ඨි සමත්තා.

2. පරිවාසො

අග්ඝසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති ද්වීහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති තීහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති චතූහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති පඤ්චාහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති ඡාහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති සත්තාහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති අට්ඨාහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති නවාහපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා.

සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැත සඳහා පලම්බි ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඞ්ඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියෙක මානත යැද්දේ ය. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට පස් දිනක් පිළිසත් අතර අවත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට සරියෙක මානත දුන්නේ ය. හේ පිරූ මානත ඇතියේ, සඞ්ඝයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට මේ කම්ය ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට අබ්භානය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදායි මහණ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසත් එක් සඤ්චෙතනික සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරූ මානත ඇත්තේ, සඞ්ඝයා (ගෙන්) අබ්භානය යදී. සඞ්ඝ තෙමේ උදායි මහණහට අබ්භානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක්හට උදායි මහණහු පිළිබඳ අබ්භානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් උදායි මහණ තෙමේ අබ්භිත ය. සඞ්ඝයාට ඒ රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

පක්ඛපටිච්ඡන්න අබ්භානය නිමියේ ය.

සුක්කවිස්සට්ඨි ඇවැතට පිළියම් සමාප්ත ය.

2. පිරිවෙස

අග්ඝසමෝධාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සඞ්ඝාවශේෂ ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් සිවුදිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් සදිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසත් ය.

2. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං, එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං, එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො. -පෙ-

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි, එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- එකා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්ති දසාහපටිච්ඡන්නා, තස්සා අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

අග්ඝසමොධානපරිවාසො නිට්ඨිතො.

2. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි මහණුනට සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදාළහ:) "මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ඒ මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් (ඒ ඇවැතේ ප්‍රමාණයෙන්) සමෝධාන පරිවාසය දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු: "වහන්ස මම බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් සමෝධාන පරිවාසය සඟහු යදිමි" යනුයි. දෙවනුත් යැදිය යුතු ... තෙවනුත් යැදිය යුතු

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැතෙකි ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් සමෝධාන පිරිවෙස සඟහු යදියි. ඉදින් සඞ්ඝයාට ප්‍රාප්තකාල කර්මයක් වී නම්, සඞ්ඝ තෙම මේ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් සමෝධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේනම් මහණ තෙම බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් සමෝධාන පරිවාසය සඟහු යදී. සඞ්ඝ තෙම මේ නම් මහණහට යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් සමෝධානපරිවාසදානය යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මෙ කරුණ කියමි ...

සඞ්ඝයා විසින් මෙනම් මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතේ අග්ඝයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමෝධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගණිමි"

අග්ඝසමෝධාන පරිවාසය නිමි.

චිරපටිච්ඡන්නඅග්ඝසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති: එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා, ද්වෙ ආපත්තියො ද්වීහපටිච්ඡන්නායො, තිස්සො ආපත්තියො තීහපටිච්ඡන්නායො, චතස්සො ආපත්තියො චතූහපටිච්ඡන්නායො, පඤ්ච ආපත්තියො පඤ්චාහපටිච්ඡන්නායො, ඡ ආපත්තියො ඡාහපටිච්ඡන්නායො, සත්ත ආපත්තියො සත්තාහපටිච්ඡන්නායො, අට්ඨ ආපත්තියො අට්ඨාහපටිච්ඡන්නායො, නව ආපත්තියො නවාහපටිච්ඡන්නායො, දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො.

2. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භන්තෙ සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං, එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ-.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි එකා ආපත්ති එකාහපටිච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපත්තියො දසාහපටිච්ඡන්නායො.[1] සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසං යාචති.

1 පටිච්ඡන්නා - සීමු

චිරපටිච්ඡන්නඅග්ඝසමෝධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. තුන්ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිව් ඇවැතෙක් සිව් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පසෙක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සයෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් අටෙක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයෙක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම "ඇවැත්නි, මම් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... ඇවැත් දසයෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි මහණනුනට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. "මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්හු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමෝධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, සමෝධානපිරිවෙස මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්, සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පෙරෙවි ... මෙසේ කිය යුතු: "වහන්ස, මම බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවිත්මි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වූහු ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි" යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා මෙසේ දැන්විය යුතු: "වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය.. දස ඇවැතක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය සඞ්ඝයා යදියි. ඉදින් කම්ය සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මෙ මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන්ය... දස ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අගයෙන් සමෝධානපරිවාසය යදියි. -

සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධාන පරිවාසං දෙති. යස්සා-යස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං යා ආපත්තියො සබ්බචිරපටිච්ඡන්නායො, තාසං අග්ඝෙන සමොධානපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති

අග්ඝසමොධානං නිට්ඨිතං.

ද්වෙමාසපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො, යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.

2. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.

Free Distribution   www.aathaapi.org

සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අග්‍රයෙන් සමොධානපරිවාසය දෙයි. යමි ආයුෂ්මතකුට මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපත්තීන්ගේ අග්‍රයෙන් සමොධාන පරිවාසයාගේ දීම අභිමත නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි . . .

සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් වැසුණෝ ද, ඒ ආපත්තීන්ගේ අග්‍රයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට එය අභිමත යි, එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිළිගනිමි).

අග්ඝසමොධානය නිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එ කල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන්වූ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ෂුහට "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මේ සිත විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඟහු යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජිධර්මය පහළවිය: "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැයි මේ සිත උපන. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා-ගෙන් ඉල්ලීමි. සඞ්ඝ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය.

2. ඒ භික්ෂු තෙම භික්ෂූන්හට මෙසේ කීය. "ඇවැත්නි, මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සඟහු යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මය පහළවිය. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඟහු යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. -

Free Distribution www.aathaapi.org

සෝ'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති?"

3 භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සෝ'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි:" 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො' තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සෝ'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං, තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සෝ'හං භන්තෙ සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

4 ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො.' 'තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සෝ'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං –

ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ජිධර්මය පහළ විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකි'' සි. මා විසින් කෙලෙස් පිළිපැදිය යුතු දැ?යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන්වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු භික්ෂූන්ගේ පා වැඳ උතකුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ, මෙසේ කිය යුතු: ''වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි සඞ්ඝ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි සි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක පිළිසන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'සි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. වහන්ස, ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදිමි''සි දෙවනුත් යැදිය යුතු තෙවනුත් යැදිය යුතු.

4. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා දැන්විය යුතු:

''වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණි-යෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකි' සි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. -

තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො'. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා.

සංඝ තෙමේ ඒ මිට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරන ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙම මේ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සඟාවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන. පිරිවෙස් පුරන ඒ මහණහට 'මම එතාහි දෙමසක් පිළිසන් සඟාවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මය පහළවිය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතටත් දෙමස් .පිරිවෙස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මේ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම්, හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි.

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතීත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි'' යි.

මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් අතාරෙඹිත ඒ අතීත් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය යුතු

ද්වෙමාසපරිවසිතබ්බවිධි

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි:[1] 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති." සො'හං සඞ්ඝං එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො එකිස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුප්පාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බං

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං ජානාති. එකං ආපත්තිං න ජානාති. සො සඞ්ඝං යං ආපත්තිං ජානාති තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං ජානාති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං ජානිං, එකං ආපත්තිං න ජානිං. සො'හං සඞ්ඝං යං ආපත්තිං ජානිං, තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං ජානාමි - යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාස-පරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුප්පාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බං.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං සරති. එකං ආපත්තිං නස්සරති. සො සඞ්ඝං යං ආපත්තිං සරති තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාස පටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති.

1. ඔක්කමි, මජසං

දෙමස්පිරිවෙස් පිරියැයුතු සැටි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයාගෙන් යදියි. සඞ්ඝ තෙම ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි"යි ලජ්ජිධර්මය උපදියි. - ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවතටත් දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් යෙහෙකැ"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි සඞ්ඝ තෙම ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි'. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාරෝචිත) ඒ ඇවැත නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරියයුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතක් දනී එක් ඇවැතක් නො දනී. හෙ තෙම යම් ඇවැතක් දනී ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙම අනිත් ඇවත ද දනියි. ඔහුට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් දැන සිටියෙමි. එක් ඇවැතක් නොදැන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් දැන සිටියෙම් ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැත ද දනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනිත් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දැන ගත්) ඒ ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් ඇවැතක් සිහි කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

Free Distribution www.aathaapi.org

සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං සරති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං ආපත්තිං සරිං. එකං ආපත්තිං නස්සරිං. සො'හං සඞ්ඝං යං ආපත්තිං සරිං තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි ආපත්තිං සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බං.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො, එකාය ආපත්තියා වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං යාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නායො. එකාය ආපත්තියා වෙමතිකො එකාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො. සො'හං සඞ්ඝං යාය ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තස්සා ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා නිබ්බෙමතිකො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති." සො සඞ්ඝං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නාය ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බං.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති ජානං පටිච්ඡන්නා. එකා ආපත්ති අජානං පටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. –

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි. ඒ භික්ෂුහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඞ්ඝාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම් යම් ඇවැතක් සිහි කළෙම් ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදිමි. ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (පසු ව සිහි කළ) ඒ ඇවැත කරුණු කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය යුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඞ්ඝාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමති නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමති ඇත්තේ ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ යම් ඇවැතෙක විමති නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමෙ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනික් ඇවැතෙහි ද විමති නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඞ්ඝාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමති අත්තෙමි. එක් ඇවැතක විමති නැත්තෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතෙක්හි විමති නැත්තෙම් ද, දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදිමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසත් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනික් ඇවැතෙහි ද විමති නැත්තෙම් වීමි. ඒ මට මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ අනික් ඇවැතට ද දෙමස්-පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙක"යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ අනික් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත මුල් කොට ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඞ්ඝාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දැන පිළිසත් ය. එක් ඇවැතෙක් නොදැන පිළිසත් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඒ ඇවැත්හට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසත්වූ ඒ ඇවත්හට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. –

තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී? ති.

තෙ එවං වදෙන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති ජානංපටිච්ඡන්නා, එකා ආපත්ති අජානංපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතීති.

සො එවං වදෙති: "යායං ආවුසො ආපත්ති ජානංපටිච්ඡන්නා, ධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යා ච ඛ්වායං ආවුසො ආපත්ති අජානංපටිච්ඡන්නා අධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකිස්සා ආවුසො ආපත්තියා භික්ඛු මානත්තාරහො"ති.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති සරමානපටිච්ඡන්නා එකා ආපත්ති අසරමානපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී? ති.

තෙ එවං වදෙන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති සරමානපටිච්ඡන්නා. එකා ආපත්ති අසරමානපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතීති.

සො එවං වදෙති: "යායං ආවුසො ආපත්ති සරමානපටිච්ඡන්නා ධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යා ච ඛ්වායං ආවුසො ආපත්ති අසරමානපටිච්ඡන්නා අධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකිස්සා ආවුසො ආපත්තියා භික්ඛු මානත්තාරහො"ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති දන්නා ලද දීඝනිකායාදි ආගම ඇති සූත්‍රපිටකය දරන්නාවූ විනයපිටකය දරන්නාවූ උභයමාතිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ නුවණ ඇති පවට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ සුළු වරදෙහි කුකුස් කරන්නාවූ ශික්ෂාකාමී (හික්මෙනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එයි ඒ භික්ෂු තෙමේ "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?" යි මෙසේ කියයි

"ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් දන පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් නොදන පිළිසන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමස්පිරිවෙස දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරා යැ"යි ඔහු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ භික්ෂු තෙමේ "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් දන පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් එය තබියි - සෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් නොදන පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම නොදැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො තැබෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මානත ලැබීමට සුදුසු යැ"යි කියයි.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන්ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහටදෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, දන්නා ලද දීඝනිකායාදි ආගම ඇති, ධර්මය දරන්නාවූ, විනය දරන්නාවූ, අභිධර්මමාතෘකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ තුලනප්‍රඥා ඇති පවට පිළිකුල් කරණ, වරදට කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී අන් මහණෙක් එයි. ඒ භික්ෂු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවතකට පිරිවෙස් පුරා ද?"යි මෙසේ අසයි.

ඒ භික්ෂූහු මෙසේ කියති: "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ආපත්තීනට දෙමස්පිරිවෙස සංඝයාගෙන් ඉල්ලීය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස දුන. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරයි" යනුයි.

ඒ භික්ෂු තෙමේ මෙසේ කියයි: "ඇවැත්නි, යම් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් සෙදෙයි. ඇවැත්නි යම් මේ ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ද ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම. නො දැහැමි ය. නො දැහැමිබැවින් නො සෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක්ඇවතකට භික්ෂු තෙමේ මානත පිරීමට සුදුසු ය" (යනු යි).

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො එකා ආපත්ති නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නා එකා ආපත්ති වෙමතිකපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-පටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී'ති.

තෙ එවං වදෙන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකා ආපත්ති නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නා. එකා ආපත්ති වෙමතිකා වෙමතිකපටිච්ඡන්නා. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාස පරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායොයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතීති.

සො එවං වදෙති: යායං ආවුසො ආපත්ති නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නා, ධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං, ධම්මත්තා රුහති. යා ච ඛ්වායං ආවුසො ආපත්ති වෙමතිකපටිච්ඡන්නා, අධම්මිකං තස්සා ආපත්තියා පරිවාසදානං, අධම්මත්තා න රුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපත්තියා භික්ඛු මානත්තාරහො'ති.

8. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. "යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාස-පරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති."

සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං "ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති". සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි:

7. "මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැතෙක් විමතියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දත්තාලද ආගම් ඇති, බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, ධර්මය ධරණ විනය ධරණ මාතෘකා ධරණ, පණ්ඩිත වූ, ව්‍යක්ත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ, වරදට කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරා ද?" යි මෙසේ කියයි.

ඒ භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැතෙක් විමතියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී. සංඝ තෙම ඒ භික්ෂූහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්-පිරිවෙස දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරායැ" යි කියත්.

ඒ භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් විමති නැති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් වනාහි විමති ඇති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස දීම නො දැහැමිය. නො දැහැමි බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මානත ලැබීමට සුදුසු යැ"යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟා-වශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි ඒ මහණහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශෙෂ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකි" යි මේ සිත වෙයි.

ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස ඒ භික්ෂූහට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශෙෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනික් මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ භික්ෂූහට මේ කරුණ දැන්වීය:

"අහං ඛො ආවුසො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාස-
පටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා
ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං
ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.
සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාස-
පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං
එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි
අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායොති.
තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං
ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං
ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං
ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස
මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං
අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං
සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං
යාචෙය්‍යන්ති." කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.

9. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො තස්ස
භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං
දෙතු එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං
උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා
ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං
ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො.
යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාස-
පරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-
පටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජි-
ධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං
ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො'ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝා-
දිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං
සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං
යාචෙය්‍යන්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං
එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස-
පටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො
ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං
තරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං
ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචාමී"ති. දුතියම්පි
යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

"ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසත්වූ සඟවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත්වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ" යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ"යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළේය "මහණෙනි එසේ නම් සංඝතෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණහට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දෙනු කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව විසින් සංඝයා වෙත එළඹ "වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි"යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට "මම දෙමසක් පිළිසත් ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක ට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි. "දෙවනුත් යැදිය යුතු .... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

10. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි. 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො'ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො'හං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති'. සො සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එතදහොසි: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති. සො'හං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං ද්වීනං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති.

10. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් වූ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙම්'යි ලජ්ජිධර්මය පහළවිය. ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කර්මයෙක් නම් සංඝ තෙමේ මේ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙනම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණහට 'මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට ලජ්ජිධර්මය පහළ විය: 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන්වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඔහට 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ජිධර්මය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදියි.

Free Distribution www.aathaapi.org

සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස- පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍ය'න්ති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදි- සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. තස්ස මෙ එතදහොසි. 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං එකමාසපරිවාසං යාචෙය්‍ය'න්ති.' සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසන්තස්ස ලජ්ජිධම්මො ඔක්කමි: යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍ය'න්ති''. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස- පටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසංපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාස- පටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං ජානාති. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං ජානිං එකං මාසං න ජානිං. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං යාචිං. -

සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගණිමි."

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පළමු ඇවැතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජිධර්මය පහළ වෙයි: "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. සංඝතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ජිධර්මය පහළ විය: 'මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරූ) පළමු ඇවැතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශේෂඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනියි. එක් මසක් නො දනියි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙම අනිත් මාසය ද දනියි. ඒ මහණහට මේ අදහස වෙයි 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟාවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දැන සිටියෙමි. එක් මසක් නොදැන සිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දැන සිටියෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යැදීමි. -

තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං ජානාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.' සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං නස්සරති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං සරිං, එකං මාසං නස්සරිං. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරිං. තං මාසං පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති.''ති. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙ මාසා පරිවසිතබ්බා.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං නිබ්බෙමතිකො. එකං මාසං වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකං මාසං නිබ්බෙමතිකො. එකං මාසං වෙමතිකො. සො'හං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසන්තො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බෙමතිකො. යන්නූනාහං සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචෙය්‍යන්ති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිමි. මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදියි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (නොදැන සිටි) පළමු ඇවැතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නොකරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. "මම වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙම් ද, සඞ්ඝ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මසපිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (සිහි නොකළ) පළමු ඇවත ද ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

14 මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමති නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: "මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසත් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තෙම් වීමි. එක් මසක් විමති ඇත්තෙම් වීමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙම් වීම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙම් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම් අනෙක් මස ද, විමති නැත්තෙම් වෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදින්නෙම් නම් යෙහෙකැ"යි -

සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්වෙමාසා පරිවසිතබ්බා.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො ජානපටිච්ඡන්නො, එකො මාසො අජානපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී”ති? තෙ එවං වදෙන්ති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො ජානපටිච්ඡන්නො, එකො මාසො අජානපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායායං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තායායං භික්ඛු පරිවසතී’ති. සො එවං වදෙති: “ය්වායං ආවුසො මාසො ජානපටිච්ඡන්නො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යො ච ඛ්වායං ආවුසො මාසො අජානපටිච්ඡන්නො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානත්තාරහො”ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො සරමානපටිච්ඡන්නො, එකො මාසො අස්සරමාන[1] පටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සිමු. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති නැති) පළමු ඇවතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදන පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, දනගත් ආගම ඇති, ධම්මධර විනයධර මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ නුවණැති ලජ්ජී වූ සුළු වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

"ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි දැ?යි. ඒ භික්ෂූහු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදනිමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් ආවන්නේ ය. මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා යැ"යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දත්) භික්ෂු තෙමේ "ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දනිමින් පිළිසන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැහැමි ය. දැහැමිබැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නො දැන පිළිසන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක්මසක මානතට සුදුසු යැ" යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් සිහිකරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසූ පිරූ තැන් ඇති, දනගත් ආගම ඇති, සූත්‍රපිටකය දත්තාවූ, විනය පිටකය දත්තා වූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිධර්මය දත්තා වූ) පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ කුලතානාත්මක ප්‍රඥා ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුළු, වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

'කිං අයං ආවුසො, භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී?'ති තෙ එවං වදෙන්ති: 'අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො සරමානපටිච්ඡන්නො. එකො මාසො අස්සරමානපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතී"ති. සො එවං වදෙති: "ය්වායං ආවුසො මාසො සරමානපටිච්ඡන්නො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යො ච ඛ්වායං ආවුසො මාසො අස්සරමානපටිච්ඡන්නො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානත්තාරහො"ති.

17 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නො. එකො මාසො වෙමතිකපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසන්තස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

'කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසතී?'ති. තෙ එවං වදෙන්ති: "අයං ආවුසො භික්ඛු ද්වෙ සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නායො. එකො මාසො නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නො. එකො මාසො වෙමතිකපටිච්ඡන්නො. සො සඞ්ඝං ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඞ්ඝො ද්වින්නං ආපත්තීනං ද්වෙමාසපටිච්ඡන්නානං ද්වෙමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපන්නො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතී"ති. සො එවං වදෙති: "ය්වායං ආවුසො මාසො නිබ්බෙමතිකපටිච්ඡන්නො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මත්තා රූහති. යො ච ඛ්වායං ආවුසො මාසො වෙමතිකපටිච්ඡන්නො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මත්තා න රූහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානත්තාරහො"ති.

[ද්වෙමාසපරිවසිතබ්බවිධි නිට්ඨිතා.]

Free Distribution www.aathaapi.org

"ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද?" යි (එකල්හි) ඒ භික්ෂුහු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එයින්) එකක් මසක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්නේ ය. "මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා" යැයි ඒ භික්ෂුහු කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දැහැමි ය දැහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් නො සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස දීම නොදැහැමි ය. නොදැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්ෂු තෙම එක් මසක මානතට සුදුසු යැ"යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසෙක් විමති නැති ව පිළිසන් ය. එක් මසෙක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙම ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බහුශ්‍රැත වූ, දත්තා ලද ආගම ඇති, ධර්‍මය දරණ, විනය දරණ, මාතිකා දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රාඥ වූ, පවට පිළිකුල් කරණ, සුළු වරදට ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම මෙසේ අසයි.

"ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?" යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ භික්ෂුහු "ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සඟවශේෂ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සඞ්ඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ය, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා" යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දැහැමි ය. දැහැමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දැහැමි ය. නො දැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්ෂු තෙම එක් මසක මානතට සුදුසු ය"යි මෙසේ කියයි.

[දෙමස්පිරිවෙස් පිරිය යුතු සැටි නිමි.]

සුද්ධන්තපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපන්නො හොති. සො ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො භික්ඛූනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. රත්තිපරියන්තං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. කථන්නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාමි. රත්තිපරියන්තං න ජානාමි. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො'හං භන්තෙ සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචාමි"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො. තතියම්පි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්ති පරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො, අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ-

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තීනං සුද්ධන්තපරිවාසො. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

සුද්ධන්ත පරිවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් ආවත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනියි. රාත්‍රි කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රාත්‍රි කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපත්තීන්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රාත්‍රීන්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම "ඇවැත්නි, මම බොහෝ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් ආවත්තේ වෙමි. ආපත්තීන්ගේ අන්තය නොදනිමි. රාත්‍රීන්ගේ අන්තය නො දනිමි. ආපත්තීන්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි රාත්‍රීන්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි. ආපත්තීන්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රාත්‍රීන්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ?" යි මහණුනට දැන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සඞ්ඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය දේවා. මහණෙනි, ඒ සුද්ධන්තපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ ... මම බොහෝ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් ආවත්තෙමි. ඇවැත් කෙළවර නො දනිමි. රාත්‍රි කෙළවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රාත්‍රි කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. රාත්‍රීන්ගේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුද්ධන්ත පරිවාසය සඞ්ඝයා යදිමි'යි යැදිය යුතු. දෙවනු ද යැදිය යුතු. තෙවනු ද යැදිය යුතු:

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඞ්ඝයා දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් ආවනී. ඇවැත් පිරියන්ත නො දනියි. රා පිරියන්ත නොදනී. ඇවැත් පිරියන්ත නො සරයි. රා පිරියන්ත නො සරයි. ඇවැත් පිරියන්තෙහි විමති ඇත්තේ ය. රා පිරියන්තෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුද්ධන්තපරිවාසය සඞ්ඝයා යදියි ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇති කර්මයෙක් නම්, සඞ්ඝ තෙම මේ නම් ඇති මහණහට ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යි.

සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සඞ්ඝාදිසෙස් ඇවැත් ආවනී. ඇවැත් පිරියන්ත නො දනියි. රා පිරියන්ත නො දනියි. ඇවැත් පිරියන්ත නො සරයි. රා පිරියන්ත නො සරයි. ඇවැත් පිරියන්තෙහි විමති ඇත. රා පිරියන්තෙහි විමති ඇත. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය සඞ්ඝයා යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ආපත්තීනට සුද්ධන්තපරිවාසය දෙයි. මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ඇවැත්නට සුද්ධන් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි...

සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණහට ඒ ඇවැත්නට සුද්ධන් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සඞ්ඝයාට අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි" යි.

4. එවං ච ඛො භික්ඛවෙ සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො. එවං පරිවාසො දාතබ්බො.

5. කථඤ්ච භික්ඛවෙ සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො?

“ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං න ස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං ජානාති, රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං සරති, රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං ජානාති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, ආපත්තිපරියන්තං සරති, රත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. රත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. රත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. රත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො. සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.” එවං ඛො භික්ඛවෙ සුද්ධන්තපරිවාසො දාතබ්බො.

6. කථඤ්ච භික්ඛවෙ පරිවාසො දාතබ්බො?

“ආපත්තිපරියන්තං ජානාති, රත්තිපරියන්තං ජානාති ආපත්තිපරියන්තං සරති, රත්තිපරියන්තං සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො. පරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ වෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො. පරිවාසො දාතබ්බො.

“ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රත්තිපරියන්තං ජානාති. ආපත්තිපරියන්තං එකච්චං සරති, එකච්චං නස්සරති, රත්තිපරියන්තං සරති. ආපත්තිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ නිබ්බෙමතිකො, රත්තිපරියන්තෙ නිබ්බෙමතිකො.” පරිවාසො දාතබ්බො. එවං ඛො භික්ඛවෙ පරිවාසො දාතබ්බො’ති.*

පරිවාසො නිට්ඨිතො.

*. මජසං. සාං. PTS. පොත්ථකෙසු, න දිස්සති.

4. මහණෙනි, මෙසේ සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු. මෙසේ පරිවාසය දියයුතු.

5. මහණෙනි, සුද්ධන්තපරිවාසය කෙසේ දිය යුතු ද?

“ඇවැත් පිරියත නො දනියි. රෑ පිරියත නො දනියි. ඇවැත්පිරියත නො සරයි. රෑපිරියත නො සරයි. ඇවැත්පිරියෙහි විමති ඇත. රෑපිරියෙහි විමති ඇත. (ඔහුට) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියත දනියි. රෑ පිරියත නොදනියි. ඇවැත්පිරියත සරයි රෑ පිරියත නො සරයි. ඇවැත්පිරියෙහි විමති නැති. රෑපිරියෙහි විමති ඇති. (ඔහුට ද) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියත සමහරෙක දනියි. සමහරෙක නො දනියි. රෑපිරියත නො දනියි. ඇවැත්පිරියත සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. රෑපිරියත නො සරයි. ඇවැත්පිරියෙහි සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැති. රෑපිරියෙහි විමති ඇත. (ඔහුට ද) සුද්ධන්ත පරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියත නො දනියි. රෑපිරියත සමහරෙක දනියි. සමහරෙක නො දනියි. ඇවැත්පිරියත නො සරයි. රෑපිරියත සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරියෙහි විමති ඇත. රෑපිරියෙහි සමහරෙක විමති ඇත. සමහරෙක විමති නැත. (ඔහුටද) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු යි.

“ඇවැත් පිරියත දනියි. රෑ පිරියත සමහරෙක දනියි සමහරෙක නො දනියි. ඇවැත්පිරියත සිහිකරයි. රෑපිරියත සමහරෙක සිහි කරයි. සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරියෙහි විමති නැති. රෑ පිරියත සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැති. (ඔහුට ද) සුද්ධන්තපරිවාසය දිය යුතු යි.

“ඇවැත් පිරියත සමහරක් දනියි. සමහරක් නො දනියි. රෑ පිරියත සමහරක් දනියි. සමහරක් නො දනියි ඇවැත් පිරියත සමහරක් සිහි කරයි සමහරක් නො සිහි කර යි. රෑ පිරියත සමහරක් සිහි කරයි. සමහරක් නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරියෙහි සමහරෙක්හි විමති ඇත. සමහරෙක්හි විමති නැත. රෑ පිරියෙහි සමහරෙක විමති ඇත, සමහරෙක විමති නැත. සුද්ධන්තපරිවාසය දියයුතු”. මහණෙනි, සුද්ධන්තපරිවාසය දියයුතු මෙසේය.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස දිය යුතු කෙසේද?

“ඇවැත්පිරියත දනියි. රෑපිරියත දනියි. ඇවැත්පිරියත සිහි කරයි. රෑපිරියත සිහි කරයි. ඇවැත්පිරියෙහි විමති නැත. රෑපිරියෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු යි.

ඇවැත්පිරියත නො දනියි. රෑපිරියත දනියි. ඇවැත්පිරියත නො සිහි කරයි. රෑ පිරියත සිහි කරයි. ඇවැත්පිරියෙහි විමති ඇත. රෑ පිරියෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු.

“ඇවැත් පිරියත සමහරක් දනියි. සමහරක් නොදනියි. රෑ පිරියත දනියි. ඇවැත් පිරියත සමහරක් සිහිකරයි. සමහරක් නො සිහි කරයි. රෑ පිරියත සිහි කරයි ආපත්තිපර්‍යන්තයෙහි සමහරෙක විමති ඇත සමහරෙක විමති නැත. රාත්‍රිපර්‍යන්තයෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු”. මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිය යුතු.

පිරිවෙස නිමි.

පාරිවාසිකචත්තාළීසකං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු පරිවසන්තො විබ්භමි. සො පුන පච්චාගන්ත්වා භික්ඛූ උපසම්පදං යාචි. භගවතො[1] එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො විබ්භමති. විබ්භන්තස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො සාමණෙරො හොති. සාමණෙරස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො උම්මත්තකො හොති. උම්මත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන අනුම්මත්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො ඛිත්තචිත්තො හොති. ඛිත්තචිත්තස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන අඛිත්තචිත්තො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො වෙදනට්ටො[2] හොති. වෙදනට්ටස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන අවෙදනට්ටො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං -පෙ-

4. (6) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.[3] උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති, සො චෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස[4] තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං -පෙ-

(7) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. -පෙ-

(8) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ පරිවාසො න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

---

1. සො භික්ඛු භගවතො, සෑ. 2. වෙදනාට්ටො, මජ්ඣං.
3. උක්ඛිපීයති, මජ්ඣං. උක්ඛිපියති, සෑ. PTS. 4. ඔසාරීයති, මජ්ඣං.

චත්තාළීසකය

1. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ උපැවිදි වීය. හෙතෙම යළි පෙරලා අවුත් භික්ෂූන් උපසපුව යැදී. මේ කාරණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට සැලකළහ.

2. (1) "මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ගිහිබවට පෙරළෙයි ද, මහණෙනි, ගිහිබවට පෙරළුණහුට පිරිවෙස නොනගියි. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණහට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය යම් පිරිවෙසක් වුසූයේ ද, එය මැනැවින් වසනලද්දේය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ හෙරණබවට පැමිණේ ද, හෙරණහට පිරිවෙස නොනගියි ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාට පිරිවෙස නොනගියි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත නො උමතුවෙක් වේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ වික්ෂිප්ත චිත්තයෙක් (පෙරළුණ සිතැත්තෙක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරළුණ සිතැත්තහුට පිරිවෙස නොනගියි. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙවි සිතැත්තේ වේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරිකාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාට පිරිවෙස නොනගී. ඉදින් හෙ තෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උක්ෂෙපනීකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උක්ෂෙපනීකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස නො නැඟෙයි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය...

(7) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උක්ෂෙපනීකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උක්ෂෙපනීකම් කරණු ලැබූවහුට පිරිවෙස නො නගියි....

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරැලීමෙහි උක්ෂෙපනීකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උක්ෂෙපනීකම් කරණු ලැබූවහුට පිරිවෙස නො නගී. හෙතෙම නැවැත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතුය.

5. (9-16) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලායපටිකස්සනාරහො විබ්භමති. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනා න රූහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලායපටිකස්සනාරහො සාමණෙරො හොති -පෙ- උම්මත්තකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපීයති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනා න රූහති. සො චෙ පුන ඔසාරීයති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

6. (17-24) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො විබ්භමති. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදානං න රූහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දාතබ්බං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො සාමණෙරො හොති -පෙ- උම්මත්තකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපීයති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපීයති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදානං න රූහති. සො චෙ පුන ඔසාරීයති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දාතබ්බං.

7. (25). ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො විබ්භමති. විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රූහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො, සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො, සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං. සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං, සුචිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාය-පටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ සිවුරු හරී ද, මහණෙනි, සිවුරු හළහුට මූලාය-පටිකස්සනය නො යෙදේයි. ඉදින් හෙතෙම උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණහට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනා ව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනා ව වැස නිමවිති. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වේ ද, ... උම්තුවෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වේදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛේපනීය-කර්මය කරණු ලබා ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛේපනීය කර්මය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීයකර්මය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උක්ඛේපනීකම් කළහුට මූලායපටිකස්සනය නො යෙදේයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගනු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනා ව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානත පිරීමට සුදුසු වූයේ උපැවිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උපැවිදි වූවහුට මානත දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙනු ලැබී ද, එය මනා ව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මැනැවින් වැස නිමවිති. ඒ මහණහට මානත දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානත පිරීමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද,... උම්තුවෙක් වේ ද... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද... වේදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද... ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛේපනීයකම් කරණු ලබයි ද... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛේපනීකම් කරණු ලබයි ද, ලාමකදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛේපනීකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උක්ඛේපනීකම් කළහුට මානත දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කරගනු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනා ව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස වැස නිමවිති. ඒ මහණහට මානත දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානත පුරන්නේ උපැවිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උපැවිදි වූවහුට මානත පිරීම නො යෙදේ. ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එ මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

Free Distribution www.aathaapi.org

8 (26-32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො සාමණෙරො හොති -පෙ-. උම්මත්තකො හොති -පෙ-. ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ-. වෙදනට්ටො හොති -පෙ-. ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ-. ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපියති -පෙ-. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං සුචිණ්ණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො විබ්භමති, විබ්භන්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භානං න රුහති. සො චෙ පුන උපසම්පජ්ජති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්භෙතබ්බො.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො සාමණෙරො හොති. -පෙ- උම්මත්තකො හොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ටො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පටිකම්මෙ උක්ඛිපියති -පෙ-. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භානං න රුහති. සො චෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො. යො පරිවුත්ථො සුපරිවුත්ථො. යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං. යං මානත්තං චිණ්ණං සුචිණ්ණං. සො භික්ඛු අබ්භෙතබ්බොති.

පාරිවාසික චත්තාළීසකං සමත්තං.

4. පරිවාසඡත්තිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො[1], සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො, සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

---

1. පරිමාණා අප්පටිච්ඡන්නායො - මඡසං.

8. (26-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මානත පුරන්නේ සාමණේරයෙක් වෙයි ද ... උම්මත්තකයෙක් වෙයි ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වේදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම් කරණු ලබයි ද... ලාමකදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලැබූවහුට මානත පිරීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණකම් කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මානත්ශෙෂය පිරිය යුතු යි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්භානකර්මයට සුදුසු වූයේ උපැවිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උපැවිදි වූවහුට අබ්භාන කර්මය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙ තෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම. එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙනලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනා ව වැස නිමවිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්භාන කර්මයෙන්) ඇතුලත් කර ගත යුතුයි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්භාන-කර්මයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමතුවෙක් වෙයි ද ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වේදනාවෙන් පෙළෙනෙක් වෙයි ද ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලබයි ද ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම් කරණු ලබයි ද... ලාමකදෘෂ්ටිය නො දුරලීමෙහි උක්ඛෙපනීයකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උක්ඛෙපනීයකර්මය කරණු ලැබූවහුට අබ්භාන කර්මය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කර්මය කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනා ව වැස නිමවිනි. යම් මානතක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානතක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙම (අබ්භාන කර්මයෙන්) ඇතුලත් කර ගත යුතු යි.

පාරිවාසික සතළිස නිමි.

4. පිරිවෙස් සතිය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො'පි අප්පටිච්ඡන්නායො'පි. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

4-9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. අපරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො[1] -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො' පි -පෙ- පරිමාණායො' පි අපරිමාණායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො' පි අපරිමාණායො' පි පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායො'පි, සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථා පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

10-36 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ-, මානත්තං චරන්තො -පෙ- අබ්භානාරහො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො' පි -පෙ-. අපරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො පි -පෙ-. පරිමාණායො' පි අපරිමාණායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පි අපරිමාණායො' පි පටිච්ඡන්නායො -පෙ-. පරිමාණායො පි අපරිමාණායො' පි පටිච්ඡන්නායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො' පි. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථා පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

ඡත්තිංසකං සමත්තං.

5. මානත්තසතකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො චෙ පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො මානත්තං දාතබ්බං.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති, සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පච්ඡිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

1 අපරිමාණා අප්පටිච්ඡන්නායො -මජ්ඣං.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති නො පිළිසන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළිසන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තා වූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තා වූ ද නො පිළිසන් වූ (ඇවැතුන්ට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසන් (ඇවැත්වලට)... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තා වූ ද, පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානත පිරීමට සුදුසු වූයේ ... මානත පුරන්නේ ... අබ්භානකර්මයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රාමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසන් ඇවැත්වලට... ප්‍රමාණ රහිත පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත්වලට... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළිසන් ඇවැත්වලට... ප්‍රමාණයක් ඇත්තා වූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තා වූ ද, පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසන්වූද නො පිළිසන්වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල්ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සතිස නිමි.

5. මානත්ත සතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළිසන් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට මානත දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසපන් වීමෙන් පසුව පිළිසන් ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දියයුතු.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අප්පටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අප්පටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අප්පටිච්ඡන්නායො' පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නාච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති, තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො' පි අප්පටිච්ඡන්නායො' පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඞ්ඝාදිසේස ඇවැත්නට පැමිණ පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි. හේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් (සඟවයි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත්ත දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඞ්ඝාදිසේස ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණ තෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත්ත දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඞ්ඝාදිසේස ඇවැත්නට පැමිණේ, ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත්ත දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඞ්ඝාදිසේස ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙම සිවුරු හැර ගොස් නැවත උපසපන් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසුව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් සඳෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත්ත දිය යුතු

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඞ්ඝාදිසේස ඇවැත්නට පැමිණෙයි ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නොපිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපැවිදි ව නැවැත උපසපන් වූයේ පළමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත්ත දියයුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඞ්ඝාදිසේස ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනියි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු දැන සැඟවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො වසයි. පෙර නො දැන නො සැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව දැන නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණ-හට පළමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත්ත දිය යුතු

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙසි... තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති: එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා[1] නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ[2] යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං

1. අස්සරිත්වා - මජ්සං.
2. පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ - මජ්සං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනියි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර දන සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන නො සඟවයි. පළමු නො දන නො වැසූ ඇවැත් පසු ව දන සඟවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැශියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම සස්නෙන් සිලිහී නැවත උපසපත් වූයේ. පළමු දන සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් දන සඟොවයි. පළමු දන නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැශියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් චුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි පළමු නො සිහි කොට නො සැඟෙවූ ඒ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැශියෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැශෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති, යා ආපත්තියො සරති තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චා ආපත්තියො සරති; එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථා පටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

17. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

18. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති, එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවශේස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සඟවයි. පළමු සිහි නො කොට නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවශේස් ඇවැත් අදිවයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් චුත ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට ද සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවශේස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවශේස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේවේ ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් චුත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සඟවශේස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසත් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

21-40. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා සාමණෙරො හොති. (යථාපුබ්බෙ තථා විත්ථාරෙතබ්බං) -පෙ- (41 - 60) උම්මත්තකො හොති -පෙ- (61 - 80) ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ- (81-100) වෙදනාට්ටො හොති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අප්පටිච්ඡන්නායො'පි -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනාට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනාට්ටො හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ: භික්ඛුනො පුරිමස්මිඤ්ච පච්ඡිමස්මිඤ්ච ආපත්තික්ඛන්ධෙ යථාපටිච්ඡන්නෙ පරිවාසං දත්වා මානත්තං දාතබ්බං.

මානත්තසතකං නිට්ඨිතං.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි, හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව ද විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමති රහිත ව සැඟවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමති රහිත ව සඟවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමති ඇතිව නො සැඟවීනම්. පසුව ඒ ඇවැත් විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් කල් ප්‍රමාණින් පිරිවෙස් දී මානත දිය යුතු

21-40. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් පිළිසන් නො කොට සමණෙරෙක් වෙයි. (පෙර යම්සේ නම් එසේ විස්තර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතුවෙක් වෙයි ...61-80 විසුල සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81 100. වේදනායෙන් පෙළෙණෙක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙම වේදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. හෙතෙමේ නැවත වේදනාවෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ද, පෙර විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නොසැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති නැති ව සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පළමු විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ... පළමු විමති නැති ව නො සැඟෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පළමු විමති ඇති ව නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දී මානත දිය යුතුයි.

මානත් සියය නිමි.

6. මූලායපටිකස්සනචතුස්සතකං

1 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති, සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථා පටිච්ඡන්නානං චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධාන පරිවාසො දාතබ්බො.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පන්නො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති, තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා නච්ඡාදෙසි. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

6. මූලායපටිකස්සන සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ. ඒ අතර බොහෝ සඟාවශෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් චුත වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම මුල්ඇවතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟෙවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසුව ද නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැතුත්ට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් සඟවයි. පෙර නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසුවත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පරිච්ඡන්නායො'පි අපරිච්ඡන්නායො'පි. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපරිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපරිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා, ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපරිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති. එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපරිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජානිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජානිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජානිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපරිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ, ඒ අතර බොහෝ සඟවශේසස් ඇවැත් අවදියි. ඒ මහණහුගේ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැඟෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමෝධාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේසස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දත සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දත නො සඟවයි. පළමු නො දත නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව දත නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේසස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දත සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දත නො සඟවයි. පෙර නො දත නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දත සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමෝධාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේසස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ච්‍යුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දත සැඟ වූ ඒ ඇවැත් පසුව දත ද සඟවයි. පළමු නො දත නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දත නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේසස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් දනියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනියි. යම් ඇවැත් දනියි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනියි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දත සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දත සඟවයි. පළමු නො දත නො සැඟෙවූ ඇවැත් පසු ව දන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමෝධානපරිවාසය දියයුතු.

Free Distribution www.aathaapi.org

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

15 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි. තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝා-දිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති. එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදිසි. (ඔවුන් අතුරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පලමු ඇවැත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලායපටිකස්සනාය කළ යුතු වේ. ඒ මහණහට පලමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පලමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පලමු ඇවත සමග පිළිසත් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

17. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය-පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

18. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදි-සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදි-සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො. එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සඟවයි, පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසු ව ඒ ඇවැත් විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසු ව විමති නැති ව ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සඟාවශේෂ ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. විමති නැති ඇවැත් සඟවයි. විමති ඇති ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව ද විමති නැති ව සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[21-40.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා[1] සාමණෙරො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] [41-60.] උම්මත්තකො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] [61-80.] ඛිත්තචිත්තො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] [81-100.] වෙදනට්ටො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.] එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ-. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

[101-200.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ- [අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරන්තො -පෙ- [අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ- [මානත්තාරහො ච මානත්තචාරී ච අබ්භානාරහො ච යථා පරිවාසිකො තථා විත්ථාරෙතබ්බා.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භානාරහො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අප්පටිච්ඡාදෙත්වා සාමණෙරො හොති -පෙ-. උම්මත්තකො හොති -පෙ-. ඛිත්තචිත්තො හොති -පෙ-. වෙදනට්ටො හොති. තස්ස හොන්ති ආපත්තියො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි -පෙ- එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති -පෙ-. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. -පෙ- එකච්චාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො, එකච්චාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො. යාසු ආපත්තීසු නිබ්බෙමතිකො තා ආපත්තියො ඡාදෙති. -

1. අප්පටිච්ඡාදෙත්වා - මජ්ඣං, සභා.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණුයේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේෂ ඇවත් ඇවද පිළිසත් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 60.] උමතුවෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [61 - 80.] පෙරළුනු සිතැතියෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [81 - 100] වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසත් වූ ද, පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ. විමයි නැති ඇවත් වසයි. විමති ඇයි ඇවැත් නො වසයි. ඉහතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පලමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පලමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. පලමු විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මූල් ඇවැතට ඇදිද යුතු. ඒ මහණහට මූල් ඇවත සමග ඇවත් පිළිසත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානතට නිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානත පුරන්නේ ... [ඒ අතර බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නොකොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්භාන කම්යට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් ඇවද පිළිසත් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානතට සුදුසු වූවහුත්, මානත පුරන්නාත්, අබ්භානයට සුදුසු වූවහුත් (මූල කී) පිරිවෙස් පුරන්නා මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්භානයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් ඇවද නො පිළිසත් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරළුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වේදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමති රහිත ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. -

සාසු ආපත්තීසු වෙමතිකො තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටොව හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ-. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපත්තියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපත්තියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බොති.

මූලායපටිකස්සනචතුස්සතකං නිට්ඨිතං.

පරිමාණාදි වාරට්ඨකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා පරිමාණා[1] අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා අපරිමාණා[2] අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා එකනාමා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා නානානාමා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා සභාගා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා විසභාගා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා වවත්ථිතා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිත්වා සම්භින්නා අපටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

(යථා හෙට්ඨා තථා විත්ථාරෙතබ්බං.)

පරිමාණාදි වාරට්ඨකං නිට්ඨිතං.

1. පරිමාණායො - සෑ. 2. අපරිමාණායො - සෑ.

යම් ඇවැත්හි විමති සහිත ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ වේදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ. නැවත හෙතෙමේ වේදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ... පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි ... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු යි.

මූලායපටිකස්සනා සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සභාග වූ (= සමාන) බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසභාග වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි...

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුසු වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කට යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමියේ ය.

ද්වෙ භික්ඛුවාර එකාදසකං

1. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති, යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාඤ්චස්ස[1] පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

2. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ වෙමතිකා හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

3. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ මිස්සකදිට්ඨිනො හොන්ති, එකො ඡාදෙති. එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

4. ද්වෙ භික්ඛූ මිස්සකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ මිස්සකෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

5. ද්වෙ භික්ඛූ මිස්සකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ මිස්සකෙ මිස්සකදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

6. ද්වෙ භික්ඛූ සුද්ධකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සුද්ධකෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරෙතබ්බා.

7. ද්වෙ භික්ඛූ සුද්ධකං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සුද්ධකෙ සුද්ධකදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරෙතබ්බා.

8. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකස්ස හොති ආරොචෙස්සාමීති, එකස්ස හොති න ආරොචෙස්සාමීති. සො පඨමම්පි යාමං ඡාදෙති, දුතියම්පි යාමං ඡාදෙති, තතියම්පි යාමං ඡාදෙති, උද්ධස්තෙ[2] අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපත්ති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාඤ්චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

---

1. යථාපටිච්ඡන්නානඤ්චස්ස - සිමු 1, 2. යථාපටිච්ඡන්නෙ චස්ස මජසං.
2. උට්ඨිතෙ - මජසං. උද්ධතෙ PTS.

දෙවභික්ඛුවාර එකොළොස

1. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

2. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි විමති ඇත්තාහු වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

3. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුසු ඇවැත්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

5. දෙමහණ කෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුසු ඇවැත්හි මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් වසයි. එක් මහණෙක් නො වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

6. දෙමහණ කෙනෙක් සුලුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු සුලුසු ඇවැත්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

7. දෙමහණ කෙනෙක් සුලුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු සුලුසු ඇවැත්හි සුලුසු දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සඟවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සඟවෙසෙස්හි සඟවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණකුට හැළකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො හැළකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ (රාත්‍රී) පළමු යම්හිත් සඟවයි. දෙවන යම්හිත් සඟවයි. තෙවන යම්හිත් සඟවයි. අරුණ නැඟි කල ඇවැත සඟවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

9. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති, තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. තෙ ගච්ඡන්ති ආරොචෙස්සාමාති. එකස්ස අන්තරාමග්ගෙ මක්ඛධම්මො උප්පජ්ජති න ආරොචෙස්සාමීති. සො පඨමම්පි යාමං ඡාදෙති. දුතියම්පි යාමං ඡාදෙති. තතියම්පි යාමං ඡාදෙති. උට්ඨිතෙ අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපත්ති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාය චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

10. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. තෙ උම්මත්තකා හොන්ති. තෙ පච්ඡා අනුම්මත්තකා හුත්වා එකො ඡාදෙති, එකො න ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාය චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බං.

11. ද්වෙ භික්ඛූ සඞ්ඝාදිසෙසං ආපන්නා හොන්ති. තෙ පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදන්ති: "ඉදානෙව ඛො මයං ජානාම: අයම්පි කිර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරියාපන්නො අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡතී"ති. තෙ සඞ්ඝාදිසෙසෙ සඞ්ඝාදිසෙසදිට්ඨිනො හොන්ති. එකො ඡාදෙති, එකො න ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්කටං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්නාය චස්ස පරිවාසං දත්වා උභින්නම්පි මානත්තං දාතබ්බන්ති.

ද්වෙභික්ඛුවාර එකාදසකං නිට්ඨිතං.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවශෙස් ආවන්හු වෙති. ඔහු සඟ වශෙසෙහි සඟවශෙස් දිට්ඨි ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරන්නෙමි යි මකුදම් උපදී. හෙතෙමේ පළමු යමිහිත් වසයි. දෙවන යමිහිත් වසයි. තෙවන යමිහිත් වසයි. අරුණ නැඟි කල ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුළා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදනාට ම මානත දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවශෙස් ආවන්හු වෙති. ඔහු සඟ-වශෙසෙහි සඟවශෙස් දිට්ඨි ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුළා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සඟවශෙස් ආවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි "මේ දහමත් පාමොක් සුතුරෙහි ආයේ ල, සුතුරෙහි ඇතුලත් ල, අඩමසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දැන් ම අපි දනුම්හ යි" මෙසේ කියත්. ඔහු සඟවශෙසෙහි සඟවශෙස් දිට්ඨි ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සඟවයි. එක් මහණෙක් නො සඟවයි. යමෙක් සඟවා නම් හේ දුකුළා දෙස්විය යුතුවේ. ඇවැත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු යි.

දෙවෙනිකබුවාර එකොළොස නිමි.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවශෙස් ආවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්හට සඞ්ඝයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසත් නො වූ බොහෝ සඟවශෙස් ඇවැත් ආවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට දැහැමි වූ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස් දෙයි. නො දැහැමින් මානත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙන මානත්තං දෙති. අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

3 ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙන මානත්තං දෙති. අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්හට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත්හට මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමෙන් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි, නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්හට සඞ්ඝයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්හට සඞ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකම්යෙන් ඔහුට අතර ඇවැත්සඳහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරෙයි. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 – 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්හට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කම්යෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සන කම් කෙරේ. දැහැමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවශේෂ ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත් හට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. –

සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානත්තං දෙති, අධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහීති.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධිනවකං නිට්ඨිතං.

මූලායපටිකස්සන විසුද්ධිනවකං

1 – 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානත්තං දෙති, ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි

4 – 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති. ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සඟ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. දැහැමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ආපත්තීන්ට සමෝධානපරිවාසය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඞ්ඝාදිසේසාපත්තීන්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ආපත්තීන්ට මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ ස්ථානාර්හ වූ ධාර්මික කර්මයෙන් ඔහුට ඒ ආපත්තීන් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. නො දැහැමින් මානත්ත දෙයි. නො දැහැමින් අබ්භාන කර්මය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වේ යි.

මූලායපටිකස්සන අවිසුද්ධි නවකය නිමියේ යි.

මූලායපටිකස්සන විසුද්ධි නවකය

1 – 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමෝධාන පරිවාසය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත්ත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 – 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වවත්ථිත වූ ද සම්භින්න වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමෝධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමි කර්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත්ත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

Free Distribution   www.aathaapi.org

7 – 9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහීති.

මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං නිට්ඨිතං.

දුතියමූලායපටිකස්සනාවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො.[1]

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා[2] ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා අපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං"ති. –

1. පරිමාණාපටිච්ඡන්නායො - PTS 2. පුරිමානං - PTS.

7 – 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... තුම්හු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමෝදහන් පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දැහැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. දැහැමින් සමෝදහන් පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

මූලායපටිකස්සනාවිසුද්ධි නවකය නිමි.

දෙවන මූලායපටිකස්සනාවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... තුම්හු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමෝදහන් පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසනුයේ අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදීම යදී. සඞ්ඝතෙමේ කොප්‍ය වූ (=ගැරහිය යුතු) තැනට නො නිසි නො දැහැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට අදියි. නො දැහැමින් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ ඒ හිම සිපියේ පලමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරයි. පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් ද සමරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. "මම් වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... තුම්හු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමෝදහන් පිරිවෙස යැදීමි ඒ මට සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන් පිරිවෙස දීනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙම් අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලට ඇදීම යැදීමි. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ මා කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමිකමින් ඒ ඇවැත් සඳහා මූලට ඇදී ය. නො දැහැමින් සමෝදහන් පිරිවෙස දීනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනෙමි අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එහිම සිපියෙම් පලමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පලමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලට ඇදීම ද, දැහැමින් සමෝදහන් පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදනෙම් නම් මැනවැ" යි.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච, අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

2 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි.

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො[1] පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා[2] ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං"ති.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලාය පටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

---

1. පරිමාණා - මජසං. 2. පුරිමානං - මජසං.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදී. සඞ්ඝ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාය පටිකස්සනය කෙරේ. දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නො මුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නො වූත් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය යදී. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමි කමෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. නො දැහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනේ ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එහිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. "මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සඞ්ඝතෙමේ ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙමි ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය යැදීමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමිකමින් මූලායපටිකස්සනය කෙළේය. නො දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනේම ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදනෙම් නම් මැනවැ" යි.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදියි. සඞ්ඝතෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දැහැමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ.

4 – 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අප්පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි.* සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලාය පටිකස්සති[1] අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අප්පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති, තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො.

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමං ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති "අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. -

* "පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අප්පටිච්ඡන්නායො" - ඉතිපි දිස්සති - මජ්ඣං.

1. පටිකස්සි - මජ්ඣං.

Free Distribution www.aathaapi.org

4 – 6 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැතුන්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සඞ්ඝයාගෙන් සමොදහන්පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ ඇවැතුන් සඳහා ඔහුට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ නො පමණ වූ නො පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූත් නො පිළිසන් වූත් බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහු කොප්‍ය වූ තැනට නො තිසි වූ නො දැහැමිකමින් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදියි. නො දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් ... දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැතින් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද .... නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සඞ්ඝතෙමේ ඒ ඇවැතුන් සඳහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහු කොප්‍ය වූ තැනට තිසි නො වූ නො දැහැමිකමින් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදියි. නො දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟිමින් ... දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණතෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූත් අපමණ වූත් ... නුමුහු වූත් මුහු වූත් බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහු කොප්‍ය වූ තැනට තිසි නො වූ නො දැහැමිකමින් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදියි. නො දැහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහි කෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහි කෙරෙයි. ඔහුට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූත් පමණ වූත් ... නුමුහු වූත් මුහු වූත් බොහෝ වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යැද්දෙමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැතුන් සඳහා සමොදහන්පිරිවෙස දීනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙම් ඒ අතර පමණ වූත් නො පමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යැද්දෙමි.

තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායො. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං"ති.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි -පෙ- වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සො සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සො සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචති. තං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සති අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි.

සො තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති, අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණම්පි අපරිමාණම්පි එකනාමම්පි නානානාමම්පි සභාගම්පි විසභාගම්පි වවත්ථිතම්පි සම්භින්නම්පි. සොහං සඞ්ඝං තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඞ්ඝො තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසන්තො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අපටිච්ඡන්නායොපි. සොහං සඞ්ඝං අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාචිං. තං මං සඞ්ඝො අන්තරා ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සි අධම්මිකෙන කම්මෙන කුප්පෙන අට්ඨානාරහෙන:-

සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැහැමිකමින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙළේය. නො දැහැමින් සමෝදහන්-පිරිවෙස දිනී. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සි හගතෙම් අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙම් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි වූ දැහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදනෙම් නම් ඉතා මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි වූ දැහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමෝදහන්පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි වූ දැහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමෝදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දැහැමින් මානත දෙයි. දැහැමින් අබ්භාන කෙරෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමෝදහන් පිරිවෙස යදියි. සඞ්ඝතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසනුයේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය යදී. සඞ්ඝතෙමේ කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි දැහැමිකමින් ඔහුට අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙරේ. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි හගතේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුන්ම අතර ඇවත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමෝදහන්පිරිවෙස යැදිමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝදහන් පිරිවෙස දිනී. ඒ මම පිරිවෙසනුයෙම් ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සඟවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සඞ්ඝයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය යැදිමි. සඞ්ඝතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැහැමි කමින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලායපටිකස්සනය කෙළේ ය: –

අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං අදාසි. සොහං පරිවසාමීති මඤ්ඤමානො අන්තරා සම්බහුලා සඞ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්නායොපි අප්පටිච්ඡන්නායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං ඨිතො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තියො සරාමි. යන්නූනාහං සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචෙය්‍යං ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භාන''න්ති.

සො සඞ්ඝං පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සනං යාචති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං, ධම්මෙන අබ්භානං. තං සඞ්ඝො පුරිමා ආපත්තීනං අන්තරා ආපත්තීනඤ්ච අපරා ආපත්තීනං අන්තරා අපත්තීනඤ්ච මූලායපටිකස්සති ධම්මිකෙන කම්මෙන අකුප්පෙන ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භෙති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහී'ති.

දුතියමූලායපටිකස්සනාවිසුද්ධිනවකං නිට්ඨිතං.

සමුච්චයක්ඛන්ධකං තතියං.

තස්සුද්දානං:

අප්පටිච්ඡන්නා එකාහ ද්වීහ තීහ චතූහ ච,
පඤ්චාහ පක්ඛදසානං ආපත්‍යාහ සුද්ධන්තා මුත්ති.

විබ්භන්තො පරිමාණාසු ද්වෙ භික්ඛූ තථා සඤ්ඤිනො,
ද්වෙ වෙමතිකා මිස්සකදිට්ඨිනො මිස්සකෙ ගරුකදිට්ඨිනො.

මිස්සකෙ මිස්සකදිට්ඨිනො සුද්ධකෙ ගරුකදිට්ඨිනො,
සුද්ධදිට්ඨි ච ඡාදෙති අථ පක්කමිතෙන ච.

උම්මත්තකාදෙසනඤ්ච මූලායපටිවිසුද්ධකො,
ආචරියානං විභජ්ජවාදීනං තම්බපණ්ණිදීපපසාදකානං,
මහාවිහාරවාසීනං වාචනා සද්ධම්මට්ඨිතියාති.*

සමුච්චයක්ඛන්ධකං නිට්ඨිතං.

*උද්දානගාථා සෑ.මම්මරම්මපොත්ථකෙසු නිස්සෙසා විසදිසතා දිස්සතෙ.

නො දැහැමින් සමෝදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි ගගනෙම් ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිගත් වූ ද නො පිළිගත් වූ ද බොහෝ සඞ්ඝාවශේෂ ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැහැමිකම්න් පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත් පිණිසත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත් පිණිසත් මූලට ඇදීම ද, දැහැමින් සමෝදහන් පිරිවෙස ද, දැහැමින් මානත්ත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද, යදනෙමි නම් මැනවැ"යි.

හෙතෙමේ සඞ්ඝයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි ධාර්මිකකර්මයෙන් පළමු ආපත්තීන්ට අතර ආපත්තීන්ගේත් පසු ආපත්තීන්ට අතර ආපත්තීන්ගේත් මූලායපටිකස්සනය ද, දැහැමින් සමෝධානපරිවාසය ද, දැහැමින් මානත්ත ද, දැහැමින් අබ්භානය ද ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ ස්ථානාර්හ වූ ධාර්මිකකර්මයෙන් පළමු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් පසු ඇවැතුත්ට අතර ඇවැතුත්ගේත් මූලායපටිකස්සනය කෙරෙයි. දැහැමින් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. දැහැමින් මානත්ත දෙයි. දැහැමින් අබ්භානකර්මය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපත්තීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

දෙවන මූලායපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකය නිමියේ ය.

සමුච්චයක්ඛන්ධකය තෙවැනි යි.

එහි උද්දානය:

අපටිච්ඡන්න ය, ඒකාහපටිච්ඡන්න ය, ද්වීහපටිච්ඡන්න ය, තීහ-පටිච්ඡන්න ය, චතුහපටිච්ඡන්න ය, පඤ්චාහපටිච්ඡන්න ය, පක්ඛ- දසාහ-පටිච්ඡන්න ය යන ඇවැත් ද සුද්ධන්තපරිවාසය ද මුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ වදාළ සේක

විබ්භන්තාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අට ද, ද්වෙභික්ඛුවාර එකොළොස ඇති - ආපත්තියක්ඛන්ධි ද, වෙමතික දෙළොස ද, මිස්සකාදිවාසී ද, මිස්සකයෙහි ගරුකාදිවාසී ද,

මිස්සකයෙහි මිස්සකාදිවාසී ද, සුද්ධකයෙහි ගරුකාදිවාසී ද, සුද්ධාදිවාසී ද, ආපත්තිඡාදනය ද, යළි පක්කමිත (මක්ඛධම්ම විසින් ආරොපනා නො කිරීම) සමග -

උම්මත්තක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මූලායපටිකස්සන- අවිසුද්ධි - විසුද්ධි (නවක තුන) ද යන මොහු තාම්‍රපර්ණිද්වීපප්‍රසාදක වූ මහාවිහාරවාසී විභජ්ජවාදී ආචාර්යවරයන්ගේ ශාසනස්ථිතිය පිණිස වූ (චූලවග්ග-සමුච්චයක්ඛන්ධකයෙහි) වාචනාමාර්ගයෝ යි.

සමුච්චයක්ඛන්ධකය නිමි.

4.

සමථක්ඛන්ධකං

1. සම්මුඛාවිනයො

තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරොන්ති: තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පි. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරිස්සන්ති තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පී"ති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා භික්ඛූ පටිපුච්ඡි*:

සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛූ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරොන්ති: තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පීති. 'සච්චං භගවා[1]'. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡවිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මානි කරිස්සන්ති: තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පි. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විගරහිත්වා -පෙ-‡ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

"න භික්ඛවෙ අසම්මුඛීභූතානං භික්ඛූනං කම්මං කාතබ්බං තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උක්ඛෙපනීයං වා, යො කරෙය්‍ය ආපත්ති දුක්කටස්සා"ති.

අධම්මවාදීනවක :[2]

අධම්මවාදී පුග්ගලො, අධම්මවාදී සම්බහුලා,[3] අධම්මවාදී සඞ්ඝො, ධම්මවාදී පුග්ගලො, ධම්මවාදී සම්බහුලා, ධම්මවාදී සඞ්ඝො.

1. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදිං පුග්ගලං[4] සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

2. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

---

1. භගවාති - මජසං, සයා. 2. කණ්හපක්ඛනවකන්ති පොත්ථකෙසු දිස්සති.
3. අධම්මවාදීසම්බහුලා - සී 1, 2. 4. ධම්මවාදීපුග්ගලං - සීමු, සී 1, 2.

* පාඨොයං සිහලක්ඛරමුද්දිතපොත්ථකෙ න දිස්සති.

‡ පෙය්‍යාලෙහි සඞ්ඛිත්තපාඨානි සාමඤ්ඤකණ්ඩෙන ආගතනයෙන වෙදිතබ්බානි.

4.

සමථක්ඛන්ධකය

1. සම්මුඛාවිනය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සමීපයෙහි අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙව්රම්හි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සවග්‍ර භික්ෂූහු නොහමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය ද නියස්ස ද පබ්බාජනීය ද පටිසාරණීය ද උක්ඛෙපනීය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිය වූ සන්තොස් වූ ලජ්ජී වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණහු වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සවග්‍ර මහණහු නො හමු වූ භික්ෂූන්ට තජ්ජනීය කම්යත් නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත් පටිසාරණීය කම්යත් උක්ඛෙපනීය කම්යත් කෙරෙත් ද''යි අවමන් කෙරෙත්. දොස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ දැල කළහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණ(ප්‍රස්තාව)යෙහි භික්ෂු සඞ්ඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැබෑ ද? සවග්‍රමහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය කම්යත් නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත් පටිසාරණීය කම්යත් උක්ඛෙපනීය කම්යත් කෙරෙත් දැ යි. 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබව.' භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලෝම් නො වූවෙකි. පිළිරූ නො වූවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වූවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය කම්යත් නියස්ස කම්යත් පබ්බාජනීය කම්යත් පටිසාරණීය කම්යත් උක්ඛෙපනීය කම්යත් කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වේ ... ගරහා ... දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

''මහණෙනි, නො හමු වූ මහණුන්ට තජ්ජනීය හෝ නියස්ස හෝ පබ්බාජනීය හෝ පටිසාරණීය හෝ උක්ඛෙපනීය හෝ කම්ය නො කළ යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුළා වේ''යි.

අධම්වාදීනවකය:

අධම්මවාදී පුග්ගල ය, අධම්මවාදී සම්බහුල ය, අධම්මවාදී සඞ්ඝ ය, ධම්මවාදී පුග්ගල ය, ධම්මවාදී සම්බහුල ය, ධම්මවාදී සඞ්ඝ ය (යි මාතිකා සයෙකි.)

1. අධම්වාදී පුද්ගල තෙමේ ''මේ ධම්ය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව''යි ධම්වාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

2. අධම්වාදී පුද්ගල තෙමේ ''මේ ධම් ය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණිවු, මෙය රැස්වවු''යි ධම්වාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

3. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

4. අධම්මවාදී සම්බහුලා ධම්මවාදිං පුග්ගලං[1] සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

5. අධම්මවාදී සම්බහුලා ධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

6. අධම්මවාදී සම්බහුලා ධම්මවාදිං සඞ්ඝං[2] සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛන්ති අනුපෙක්ඛන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

7. අධම්මවාදී සඞ්ඝො ධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

8. අධම්මවාදී සඞ්ඝො ධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙන.

9. අධම්මවාදී සඞ්ඝො ධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, අධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයපතිරූපකෙනා"ති.

අධම්මවාදිනවකං නිට්ඨිතං.

ධම්මවාදිනවකං:

1. ධම්මවාදී පුග්ගලො අධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛති අනුපෙක්ඛති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙ තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

---

1. ධම්මවාදිපුග්ගලං - සී 1, 2. සිමු. 2. ධම්මවාදිසඞ්ඝං - සී. 1. 2 සිමු

3. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදීසඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

4. අධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්. පුනපුනා දක්වත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

5. අධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණිවු, මෙය රුස්වවු" යි ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳෙයි.

6. අධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනනා දක්වත් පෙන්වත් පුනපුනා පෙන්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ.

7. අධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි ධම්මවාදී පුගුලාට හඟවයි සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ.

8. අධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණිවු, මෙය රුස්වවු"යි. ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් ඒ අධිකරණය මෙසේ සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ.

9. අධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශසාන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්වයි ධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය පිළිරූ වූ නො දැහැමින් සන්හිඳේ යි.

අධම්මවාදීනවකය නිමි.

ධම්මවාදීනවකය

1. ධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි පුනපුනා දක්වයි. බලවයි. පුනපුනා බලවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දැහැමින් සන්හිඳේ.

2. ධම්මවාදී පුග්ගලො අධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

3. ධම්මවාදී පුග්ගලො අධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

4 ධම්මවාදී සම්බහුලා අධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛෙන්ති අනුපෙක්ඛෙන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

5. ධම්මවාදී සම්බහුලා අධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛෙන්ති අනුපෙක්ඛෙන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

6. ධම්මවාදී සම්බහුලා අධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙන්ති නිජ්ඣාපෙන්ති පෙක්ඛෙන්ති අනුපෙක්ඛෙන්ති දස්සෙන්ති අනුදස්සෙන්ති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මයි සම්මුඛාවිනයෙන.

7. ධම්මවාදී සඞ්ඝො අධම්මවාදිං පුග්ගලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන.

8. ධම්මවාදී සඞ්ඝො අධම්මවාදී සම්බහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති: "අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හථ, ඉමං රොචෙථා"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙන

9. ධම්මවාදී සඞ්ඝො අධම්මවාදිං සඞ්ඝං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙක්ඛෙති අනුපෙක්ඛෙති දස්සෙති අනුදස්සෙති "අයං ධම්මො අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසනං, ඉමං ගණ්හාහි, ඉමං රොචෙහී"ති. එවඤ්චෙව තං අධිකරණං වූපසම්මති, ධම්මෙන වූපසම්මති සම්මුඛාවිනයෙනාති.

ධම්මවාදීනවකං නිට්ඨිතං.

2. ධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු යි" අධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ

3. ධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ.

4. ධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ.

5. ධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු"යි අධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ.

6. ධම්මවාදී බොහෝ මහණහු "මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ.

7. ධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ.

8 ධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු"යි අධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ.

9. ධම්මවාදී සඞ්ඝ තෙමේ "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රුස්ව"යි අධම්මවාදී සඞ්ඝයාට හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දූහැමින් සන්හිඳේ යි.

ධම්මවාදිනවකය නිමි.

Free Distribution www.aathaapi.org

2. සතිවිනයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතා දබ්බමල්ලපුත්තෙන ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං හොති. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං හොති. නත්ථි චස්ස කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං[1], කතස්ස වා පතිචයො. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස රහොගතස්ස පතිසල්ලීනස්ස[2] එවං චෙතසො පරිවිතක්කො උදපාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. නත්ථි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිචයො. කිං නු ඛො අහං සඞ්ඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍යන්ති. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස එතදහොසි: "යන්නූනාහං[3] සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං[4], භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍යන්ති.

2. අථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සායන්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවන්තං එතදවොච: "ඉධ මය්හං භන්තෙ රහොගතස්ස පතිසල්ලීනස්ස එවං චෙතසො පරිවිතක්කො උදපාදි: 'මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. නත්ථි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිචයො. කිං නු ඛො අහං සඞ්ඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍යන්ති. තස්ස මය්හං භන්තෙ එතදහොසි: 'යන්නූනාහං සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍යන්ති. ඉච්ඡාමහං භන්තෙ සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙතුං, භත්තානි ච උද්දිසිතුන්ති. "සාධු සාධු දබ්බ, තෙන හි ත්වං දබ්බ, සඞ්ඝස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙහි, භත්තානි ච උද්දිසාහී"ති. එවං භන්තෙති ඛො ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවතො පච්චස්සොසි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භත්තුද්දෙසකඤ්ච සම්මන්නතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො: පඨමං දබ්බො යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භත්තුද්දෙසකඤ්ච සම්මන්නෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

---

1. උත්තරිකරණීයං - මජ්ඣං, සී.
2. පටිසල්ලීනස්ස, මජ්ඣං.
3. යංනූනාහං, මජ්ඣං.
4. පඤ්ඤපෙය්‍යං, මජ්ඣං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ, රජගහනුවර සමීපයෙහි කලන්දකනිවාප නම් වේළුවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපතින් සත්වස් ඇති ආයුෂ්මත් දබ්බ මල්ලපුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. ශ්‍රාවකයකු විසින් පැමිණිය යුතු (ලැබිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උහු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උහුට මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙක් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවේකයෙන් හුන් ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්හට මෙබඳු චිත්තවිතර්කයෙක් පහළ විය: "උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. ශ්‍රාවකයකු විසින් ලැබිය යුතු යම් කිසිවක් වේ නම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙක් ද නැත. මම සඟහට වතාවතක් කරන්නෙම් නම් කිමැයි. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්හට මෙබඳු සිතෙක් විය: මම සඟහට සෙනසුන් ද පනවම් නම් බත් ද උදෙසම් නම් මනාමැනැ"යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ සවස්කල පිළිසලනින් නැගී සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හිඳ. එකත්පස් ව හුන් මල්ලපුත් ආයුෂ්මත් දබ්බ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: "වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවේකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්හසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. ශ්‍රාවකයකු විසින් යම් කිසිවක් ලැබිය යුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තෙක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමෙක් ද නැත. මම සඟහට වතාවතක් කරම් නම් කිමිදැ"යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: "මම සඟහට සෙනසුන් ද පනවම් නම් බතුදු උදෙසම් නම් මනා මැනැ"යි. "වහන්ස, මම සඟහට සෙනසුන් පනවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි"යි. "දබ්බ මැනැවි. මැනැවි. දබ්බ එසේ නම් සඟහට සෙනසුන් ද පනවවු. බතුදු උදෙසවු" යි. "එසේ ය වහන්සැ"යි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිනි.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි දැහැමිකතා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ දබ්බමල්ලපුත්‍ර සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු: පළමු කොට දබ්බ යැද්ද යුතු. යැද ව්‍යක්ත පමළ මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සඟහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: සඞ්ඝො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භත්තුද්දෙසකඤ්ච සම්මන්නති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සෙනාසනපඤ්ඤාපකස්ස ච භත්තුද්දෙසකස්ස ච සම්මුති[1], සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සම්මතො සඞ්ඝෙන ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සෙනාසන-පඤ්ඤාපකො ච භත්තුද්දෙසකො ච. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

4. සම්මතො ච පනායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සභාගානං සභාගානං භික්ඛූනං[2] එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති: යෙ තෙ භික්ඛූ සුත්තන්තිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තන්තං සඞ්ගායිස්සන්තී"ති යෙ තෙ භික්ඛූ විනයධරා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විනයං විනිච්ඡිනිස්සන්තී"[3]ති. යෙ තෙ භික්ඛූ ධම්මකථිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ධම්මං සාකච්ඡිස්සන්තී"ති. යෙ තෙ භික්ඛූ ඣායිනො තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති "තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න ව්‍යාබාධිස්සන්තී"ති. යෙ තෙ භික්ඛූ තිරච්ඡානකථිකා කායදළ්හිබහුලා[4] විහරන්ති, තෙසම්පි එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති "ඉමායපිමෙ[5] ආයස්මන්තො[6] රතියා අච්ඡිස්සන්තී"ති. යෙපි තෙ[7] භික්ඛූ විකාලෙ ආගච්ඡන්ති, තෙසම්පි තෙජො-ධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තෙනෙව ආලොකෙන සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති.

5. අපිස්සු භික්ඛූ සඤ්චිච්ච විකාලෙ ආගච්ඡන්ති "මයං ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස ඉද්ධිපාටිහාරියං පස්සිස්සාමා"ති. තෙ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං උපසඞ්කමිත්වා එවං වදන්ති: "අම්හාකං ආවුසො දබ්බ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහී"ති. තෙ ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො එවං වදෙති: කත්ථ ආයස්මන්තා ඉච්ඡන්ති? කත්ථ පඤ්ඤපෙමීති? තෙ සඤ්චිච්ච දූරෙ අපදිසන්ති: "අම්හාකං ආවුසො දබ්බ ගිජ්ඣකූටෙ පබ්බතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො චොරපපාතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො ඉසිගිලිපස්සෙ කාළසිලායං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො වෙභාරපස්සෙ සත්තපණ්ණිගුහායං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො සීතවනෙ සප්පසොණ්ඩිකපබ්භාරෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො ගොතමකන්දරායං[8] සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො තින්දුකකන්දරායං[9] සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො තපොදකන්දරායං[10] සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි අම්හාකං ආවුසො තපොදාරාමෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො ජීවකම්බවනෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහි. අම්හාකං ආවුසො මද්දකුච්ඡිස්මිං[11] මිගදායෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙහී"ති.

1. සම්මති - සයා.
2. සභාගානං භික්ඛූනං - මජ්ඣං.
3. විනිච්ඡිස්සන්ති - PTS.
4. කායදළ්හිබහුලා - මජ්ඣං. සයා. සීමු.
5. ඉමායපි ඉමෙ - PTS.
6. ආයස්මන්තා - සී 1, 2 සීමු. සයා.
7. යෙ තෙ - සී 1, 2.
8. ගොතමකකන්දරායං - මජ්ඣං.
9. තින්දුකකන්දරායං - මජ්ඣං. සයා.
10. තපොදකන්දරායං - සීමු මජ්ඣං.
11. මද්දකුච්ඡිම්හි - මජ්ඣං. සයා.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සඞ්ඝ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කෙරෙයි. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රුස්නේ නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් හෙ තෙමේ බණින්නේ ය.

සඟ විසින් ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සම්මත කරණ ලදී. සඟහට රිසියෙහි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේසේ මෙය දරමි"යි.

4. සම්මත කරණ ලද ආයුෂ්මත් දබ්බ මල්ලපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂූන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂූහු සූත්‍රාන්තිකයෝ නම් 'ඔහු ඔවුනොවුන් සූත්‍රාන්ත සඞ්ගායනා කරන්නාහ' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු විනයධරයෝ නම් 'ඔහු ඔවු-නොවුන් විනය විසඳන්නාහු ය' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු ධර්මකථිකයෝ (ආභිධම්මිකයෝ) නම් 'ඔහු ඔවුනොවුන් ධර්මය සාකච්ඡා කරන්නාහ' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු ධ්‍යානලාභීහු නම් 'ඔහු ඔවුනොවුන් නො පෙළන්නාහ' යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු තිරශ්චීන කථා ඇති ව කය තරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් 'මේ ආයුෂ්මත්හු මේ තිරශ්චීන කථා රතියෙහුදු වෙසෙන්නාහ'යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු නො කල්හි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තේජෝධාතුවට සමවැද ඒ ආලෝකයෙන් ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂූහු දැන දැන 'අපි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහුගේ ඉදුපෙළහර දක්නෙමෝ' යි නොකල්හි නිතර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර වෙත එළඹ ඇවැත්නි, දබ්බයෙනි, අපට සෙනසුන් පනවාලව යි මෙසේ කියත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුනට 'ආයුෂ්මත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙද්ද, කොතැන්හි පනවම් ද'යි මෙසේ කියයි. ඔහු දැන දැන දුර තැන් දක්වත්. "ඇවැත්නි, අපට ගිජුකුළුපව්වෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපවයිත්පවුවෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිගිලිපස කළුගල්තලායෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙභාරපවුපස සත්පත්ගොහෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සීතවනෙහි නාසෙම්බෙයගෙදෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ගොතුම් කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තිඹිරි කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තපොද කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට හුණුදිය අරමෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අඹවෙනෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට මද්දකුච්ඡි නම් මුවලැව්හි සෙනසුන් පනවාලව"යි.

6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා අඞ්ගුලියා ජලමානාය පුරතො පුරතො ගච්ඡති. තෙපි තෙනෙව ආලොකෙන ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්ති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති: අයං මඤ්චො, ඉදං පීඨං, අයං භිසි, ඉදං බිම්බොහනං[1], ඉදං වච්චට්ඨානං, ඉදං පස්සාවට්ඨානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කත්තරදණ්ඩො, ඉදං සඞ්ඝස්ස කතිකසණ්ඨානං[2], ඉමං කාලං පවිසිතබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛමිතබ්බන්ති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙත්වා පුනදෙව වෙළුවනං පච්චාගච්ඡති.

7. තෙන ඛො පන සමයෙන මෙත්තියභුම්මජකා[3] භික්ඛූ නවකා චෙව හොන්ති අප්පපුඤ්ඤා ච. යානි සඞ්ඝස්ස ලාමකානි සෙනාසනානි තානි තෙසං පාපුණන්ති ලාමකානි ච භත්තානි. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ මනුස්සා ඉච්ඡන්ති ථෙරානං භික්ඛූනං අභිසඞ්ඛාරිකං දාතුං - සප්පිම්පි තෙලම්පි උත්තරිභඞ්ගම්පි. මෙත්තියභුම්මජකානං පන භික්ඛූනං පාකතිකං දෙන්ති - යථාරද්ධං[4] කණාජකං[5] බිලඞ්ගදුතියං. තෙ පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා ථෙරෙ භික්ඛූ පුච්ඡන්ති: 'තුම්හාකං ආවුසො භත්තග්ගෙ කිං අහොසි, තුම්හාකං කිං අහොසී'ති. එකච්චෙ ථෙරා එවං වදන්ති: 'අම්හාකං ආවුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිභඞ්ගං අහොසී'ති. මෙත්තියභුම්මජකා[3] පන භික්ඛූ එවං වදන්ති: අම්හාකං ආවුසො න කිඤ්චි අහොසි - පාකතිකං යථාරද්ධං[4] කණාජකං- බිලඞ්ගදුතියන්ති.

8. තෙන ඛො පන සමයෙන කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති සඞ්ඝස්ස චතුක්කභත්තං දෙති නිච්චභත්තං. සො භත්තග්ගෙ සපුත්තදාරො උපතිට්ඨිත්වා පරිවිසති- අඤ්ඤෙ ඔදනෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ සූපෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ තෙලෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤෙ උත්තරිභඞ්ගෙන පුච්ඡන්ති. තෙන ඛො පන සමයෙන කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො භත්තං ස්වාතනාය මෙත්තියභුම්මජකානං භික්ඛූනං උද්දිට්ඨං හොති. අථ ඛො කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි කෙනචිදෙව කරණීයෙන. සො යෙනායස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො කල්‍යාණභත්තිකං ගහපතිං ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි, සමාදපෙසි, සමුත්තෙජෙසි, සම්පහංසෙසි.

9. අථ ඛො කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති ආයස්මතා දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජිතො සම්පහංසිතො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: කස්ස භන්තෙ අම්හාකං ඝරෙ ස්වාතනාය භත්තං උද්දිට්ඨන්ති? මෙත්තියභුම්මජකානං ඛො ගහපති භික්ඛූනං තුම්හාකං ඝරෙ ස්වාතනාය භත්තං උද්දිට්ඨන්ති. අථ ඛො කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති අනත්තමනො අහොසි: කථං හි නාම පාපභික්ඛූ අම්හාකං ඝරෙ භුඤ්ජිස්සන්තීති. ඝරං ගන්ත්වා දාසිං ආණාපෙසි: ''යෙ ජෙ ස්වෙ භත්තිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා කණාජකෙන බිලඞ්ගදුතියෙන පරිවිසා''ති. එවං අය්‍යාති ඛො සා දාසී කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො පච්චස්සොසි.

1. බිබ්බොහනං - මජසං. 2. කතිකසණ්ඨානං, සීමු.
3. මෙත්තියභූමිජකා - මජසං. 4. යථාරන්ධං, මජසං. 5. කාණාජකං - සතං.

6. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ තේජෝධාතුවට සමවැද ඇඟිල්ල දල්වෙන එළියෙන් ඔවුන්ට පෙරටු ව පෙරටු ව යෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂ්මත් දබ්බ මල්ලපුත්‍රයාගේ පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පනවයි: මේ ඇඳ ය, මේ පුටුව ය, මේ බිස්ස ය, මේ කොට්ටය ය, මේ වැසිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිබොදුනී ජල ය, මේ සැරයටිය, මේ සඟුන්ගේ කතිකාවත ය, මේ කල පිවිසිය යුතු, මේ කල නික්මිය යුතු යි. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුනට මෙසේ සෙනසුන් පනවා නැවත වේළුවනයට පෙරළා එයි.

7. එසමයෙහි මෙත්තියභුම්මජක මහණහු නවකයෝ ද මඳ පිණැත්තෝ ද වෙති. සඞ්ඝයාගේ යම් ලාමක සෙනසුන් ද ලාමක බත් ද වෙත් නම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එ සමයෙහි රජගහනුවර මිනිස්සු තෙර මහණුන්ට නොයෙක් දුසිත් මැනැවින් සකස් කල බොජුන් - ගිතෙල් ද තෙල් ද මසවුළු ද දෙන්නට කැමැති වෙත්. මෙත්තියභුම්මජක මහණුන්ට කාඩි- කලසැද දෙවෙනි කොට ඇති පිසූ පරිදි නිවුඩුහාලේ පියම් බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණහු "ඇවැත්නි, තොපගේ බත්- හලෙහි කිමෙක් වී ද තොපගේ බත්හලෙහි කිමෙක් වී දැ?"යි තෙරමහණුන් පුළුවුසිත්. ඇතැම් තෙරහු "ඇවැත්නි, අපට ගිතෙල් වී ය. තෙල් වී ය. මසවුළු වී" යයි මෙසේ කියත්. මෙත්තියභුම්මජක මහණහු "ඇවැත්නි. අපට කාඩි දෙවෙනි කොට ඇති පිසූ පරිදි නිවුඩුහාලේ පියම් බත හැර කිසිවක් නො වී ය" යි මෙසේ කියත්

8. එ සමයෙහි කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ සඟනට නිත්‍යබත් කොට බත් සතරක් දෙයි. හෙ තෙමේ අඹුදරුවන් සමඟ බත්හලෙහි එළඹ සිට වළඳවයි. අත්නු බතින් පුළුවුසිත්. අත්නු සූපයෙන් පුළුවුසිත්. අත්නු තෙලින් පුළුවුසිත්. අත්නු මසවුළුයින් පුළුවුසිත්. එ කල්හි කල්‍යාණභත්තික ගැහැවියාගේ සෙට පිණිස බත (වාර විසින්) මෙත්තියභුම්මජක භික්ෂූන් සඳහා උදෙසුනයේ වෙයි. ඉක්බිති කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සඳහා අරමට ගියේ ය. හෙ තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයා වෙත එළඹියේ ය. එළැඹ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයා වැද එකත්පස් ව හිඳ. එකත් පස් ව හුන් කල්‍යාණභත්තික ගැහැවිහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ දැහැමි කථාවෙන් කරුණු දක්වී ය සමාදන් කරවී ය. තෙද ගැන්වී ය. සතුටු කරවී ය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයා විසින් කරුණු දක්වනු ලදුයේ සමාදන් කරවනු ලදුයේ තෙද ගන්වනු ලදුයේ සතුටු කරවනු ලදුයේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයනට "වහන්ස, අපගේ ගෙහි සෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ දැ"යි මෙසේ කී ය. ගැහැවි ය, තොපගේ ගෙහි සෙට පිණිස වූ බත මෙත්තියභුම්මජක භික්ෂූන්ට උදෙසන ලදු යි. එ කල්හි කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ "කෙසේ නම් ලාමකභික්ෂූහු අපගේ ගෙහි වළඳන්නාහු දැ"යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ වි ය. ගෙට ගොස් "එම්බල දැස්ස, සෙට බත්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් නම් දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා කාඩි දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු බතින් වළඳව"යි දැස්ස ඇණවී ය. 'එසේ ය හිමියනි' යි ඒ දැස්ස කල්‍යාණභත්තික ගැහැවියාට පිළිවදන් ඇස්වූ ය.

10. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ "හියො ඛො ආවුසො අම්හාකං කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො භත්තං උද්දිට්ඨං. ස්වෙ අම්හෙ කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති සපුත්තදාරො උපතිට්ඨිත්වා පරිවිසිස්සති: අඤ්ඤෙ ඔදනෙන පුච්ඡිස්සන්ති, අඤ්ඤෙ සූපෙන පුච්ඡිස්සන්ති. අඤ්ඤෙ තෙලෙන පුච්ඡිස්සන්ති. අඤ්ඤෙ උත්තරිභඞ්ගෙන පුච්ඡිස්සන්ති"ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන න චිත්තරූපං රත්තියා සුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය යෙන කල්‍යාණභත්තිකස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙනුපසඞ්කමිංසු. අද්දසා ඛො සා දාසී මෙත්තියභුම්මජකෙ භික්ඛූ දූරතොව ආගච්ඡන්තෙ. දිස්වාන කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා මෙත්තියභුම්මජකෙ භික්ඛූ එතදවොච: නිසීදථ භන්තෙති. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකානං භික්ඛූනං එතදහොසි: නිස්සංසයං ඛො න තාව භත්තං සිද්ධං භවිස්සති යථා මයං කොට්ඨකෙ නිසීදාපියාමාති[1] අථ ඛො සා දාසී කණාජකෙන[2] බිලඞ්ගදුතියෙන උපගඤ්ඡි භුඤ්ජථ භන්තෙති. 'මයං ඛො භගිනි නිච්චභත්තිකා'ති. "ජානාමි අය්‍යා නිච්චභත්තිකාති. අපි චාහං හිය්‍යොව ගහපතිනා ආණත්තා: 'යෙ තෙ ඛො භත්තිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා කණාජකෙන බිලඞ්ගදුතියෙන පරිවිසා'ති. භුඤ්ජථ භන්තෙ"ති.

12. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ "හිය්‍යො ඛො ආවුසො, කල්‍යාණභත්තිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සන්තිකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපතිනො අන්තරෙ[3] පරිභින්නා"ති. තෙ තෙනෙව දොමනස්සෙන න චිත්තරූපං භුඤ්ජිංසු. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාත-පටික්කන්තා ආරාමං ගන්ත්වා පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා බහාරාමකොට්ඨකෙ සඞ්ඝාටිපල්ලත්ථිකාය නිසීදිංසු - තුණ්හීභූතා පත්තක්ඛන්ධා අධොමුඛා පජ්ඣායන්තා අප්පටිභානා.

13. අථ ඛො මෙත්තියා භික්ඛුනී යෙන මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා මෙත්තියභුම්මජකෙ භික්ඛූ එතදවොච: 'වන්දාමි අය්‍යා'ති. එවං වුත්තෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ නාලපිංසු. දුතියම්පි ඛො -පෙ- තතියම්පි ඛො මෙත්තියා භික්ඛුනී මෙත්තිය-භුම්මජකෙ භික්ඛූ එතදවොච: 'වන්දාමි අය්‍යා'ති. තතියම්පි ඛො මෙත්තිය-භුම්මජකා භික්ඛූ නාලපිංසු. 'ක්‍යාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, කිස්ස මං අය්‍යා නාලපන්තී'ති? "තථා හි පන ත්වං භගිනි, අම්හෙ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙඨියමානෙ අජ්ඣුපෙක්ඛසී"ති. 'ක්‍යාහං අය්‍යා කරොමී'ති. "සචෙ ඛො ත්වං භගිනි, ඉච්ඡෙය්‍යාසි, අජ්ජෙව භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා"ති. 'ක්‍යාහං අය්‍යා කරොමි, කිං මයා සක්කා කාතුන්ති?'

1. නිසීදාපෙය්‍යාමාති - සී 1, 2. 2. කාණාජකෙන - සෑ. 3. සන්තිකෙ - සෑ.

10. එකල්හි මෙත්තිය භුම්මජක මහණහු "ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කල්‍යාණභත්තික ගැහැවියාගේ බත උදෙසන ලදී. සෙට අඹුදරුවන් සහිත කල්‍යාණභත්තික ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවන්නේ ය. කෙනෙක් බතින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් සූපයෙන් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් තෙලින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් මසවුළුයින් පුළුවුස්නාහ"යි ඔහු ඒ සොම්නසින් ම සිතූසේ රෑ නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙත්තිය භුම්මජක මහණහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ කල්‍යාණභත්තික ගැහැවියාගේ නිවෙස්න වෙත එළඹියහ. ඒ දාසී එන්නා වූ මෙත්තිය භුම්මජක මහණුන් දුරදීම දුටුව. දැක දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා "වහන්ස, හුන මැනැවැ"යි මෙත්තිය භුම්මජක මහණුන්ට මෙය කීය. එකල්හි මෙත්තිය භුම්මජක මහණුන්ට "එකාන්තයෙන් ම බත නොනිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුයෙහි හිඳුවනු ලබමෝ"යි මේ සිත විය. එකල ඒ දාසී "වහන්ස, වළඳනු මැනැවැ"යි කාඩි දෙවෙනි කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බතින් පුතුව එළඹ සිටියා ය. "නැගනියෙනි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වම්හ"යි. "හිමිනි 'නිතිබත් ඇත්තාහ'යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු විසින් 'එම්බා දාසිය, හෙට බත් ගත්තා යම් කෙනෙක් එද්ද, කොටුයෙහි අසුන් පණවා කාඩි දෙවෙනි කොට ඇති නිවුඩු සාලේ බතින් (බවුත්) වළඳව'යි අණවන ලද්මි. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ"යි.

12. ඉක්බිති මෙත්තිය භුම්මජක මහණහු "ඇවැත්නි, ඊයේ කල්‍යාණ-භත්තික ගැහැවි තෙමේ අරමට දබ්බමල්ලපුත්‍ර ලඟට ගියේ ය. එකැතින් ම දබ්බමල්ලපුත්‍ර විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි බිඳුවන ලද්දමෝ"යි. ඔහු ඒ දොම්නසින් ම සිතූ සේ නො වැළඳූහ. එකල්හි මෙත්තියභුම්මජක මහණහු බතින් පසු පිණ්ඩපාතයෙන් වැලකුණාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු හැත්පත් කොට තබා - තිසඩ වූවාහු මකු වූවාහු හැමුනු කදැට ඇත්තාහු යටිහුරු කල මුව ඇත්තාහු සිතිවිලි සිතමින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දොරකොටුවෙහි සඟලසිවුරින් අකවටු අවුලුවා ගෙණ හුන්හ.

13. ඉක්බිති මෙත්තියා මෙහෙණ මෙත්තියභුම්මජක මහණුන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙත්තියභුම්මජක මහණුන්ට 'හිමියෙනි, වදිමි'යි මෙය කීයු. එසේ කී කල්හි මෙත්තියභුම්මජක මහණහු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙත්තියා මෙහෙණ මෙත්තියභුම්මජක මහණුන්ට 'හිමියෙනි, වදිමි' යි මෙය කීයු. තෙවන වටදු මෙත්තියභුම්මජක මහණහු නො බිණුහ. "ආර්යයනට මම කිනම් අපරාධයක් කෙළෙම් ද? ආර්යයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් දැ" යි. "නැගනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දබ්බමල්ලපුත්‍ර විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්ෂා කෙරෙහි"යි. 'ආර්යයෙනි, මම කුමක් කෙරෙම් දැ' යි. නැගනියෙනි, ඉදින් තී රිසියවු නම් අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර නාසලන සේකැ"යි. 'ආර්යයෙනි, මම කුම් කෙරෙම් ද? මවිසින් කිමෙක් කට හැක්කේ දැ' යි.

14 "එහි ත්වං භගිනි, යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කම. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං එවං වදෙහි: ඉදං භන්තෙ, නච්ඡන්නං නප්පතිරූපං. යායං භන්තෙ දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සඊතිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං[1]. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අය්‍යෙනම්හි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දූසිතා"ති. එවං අය්‍යාති ඛො මෙත්තියා භික්ඛුනී මෙත්තියභුම්මජකානං භික්ඛූනං පටිස්සුත්වා[2] යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසඞ්කමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ඨිතා ඛො සා මෙත්තියා භික්ඛුනී භගවන්තං එතදවොච: "ඉදං භන්තෙ, නච්ඡන්නං නප්පතිරූපං. යායං භන්තෙ දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සඊතිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අය්‍යෙනම්හි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දූසිතා"ති.

15. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඞ්ඝං සන්නිපාතාපෙත්වා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡි: "සරසි ත්වං දබ්බ, එවරූපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා"ති. "යථා මං භන්තෙ භගවා ජානාතී"ති. දුතියම්පි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: "සරසි ත්වං දබ්බ, එවරූපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා"ති. "යථා මං භන්තෙ, භගවා ජානාතී"ති. තතියම්පි ඛො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: "සරසි ත්වං දබ්බ, එවරූපං කත්තා යථායං භික්ඛුනී ආහා"ති "යථා මං භන්තෙ භගවා ජානාතී"ති. න ඛො දබ්බ, දබ්බා එවං නිබ්බෙඨෙන්ති. සචෙ තයා කතං, කතන්ති වදෙහි, සචෙ අකතං, අකතන්ති වදෙහීති. "යතොහං භන්තෙ, ජාතො නාභිජානාමි සුපිනන්තෙනපි[3] මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවිතා, පගෙව ජාගරො"ති. අථ ඛො භගවා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. ඉමෙ ච භික්ඛූ අනුයුඤ්ජථාති. ඉදං වත්වා භගවා උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

16. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙසුං. අථ ඛො මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ තෙ භික්ඛූ එතදවොචුං: "මා ආවුසො, මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජ්ඣති. අම්හෙහි සා උස්සාහිතා කුපිතෙහි අනත්තමනෙහි චාවනාධිප්පායෙහී"ති. "කිං පන තුම්හෙ ආවුසො, ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙථා"ති. 'එවමාවුසො'ති. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙස්සන්තී"ති.

1. සවාතං - මජසං. 2. පටිස්සුණිත්වා - සෑ. 3. සුපිනන්තෙනාපි - සීමු.

14. "නැඟණියෙනි, එව්. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙව. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය නො නිසි ය. නො සරුප් ය. වහන්ස, යම් සේ දිශාවක් බිය රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පීඩා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය, උවදුරු සහිත ය, පීඩා සහිත ය. යම් තැනෙක සිදු සුළඟෙකුදු නැද්ද එහි මහ සුළං නැගිණ. දිය ඇවිළගත්තාක් මෙනි. ආර්‍ය දබ්බමල්ලපුත්‍ර හිමියන් විසින් මම දූෂිතායෙමි"යි. 'එසේ ය, ආර්‍යාවෙනි'යි මෙත්තියාමෙහෙණ මෙත්තිය-භූම්මජක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියා ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙත්තිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කළා ය: "වහන්ස, මෙය නො නිසි ය. නො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත ද පීඩා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය. පීඩා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් තැනෙක සුළඟෙක් නොවී ද එහි සැඩ සුළං නැගිණි. දිය ඇවිළ ගත්තාක් මෙනි. ආර්‍යදබ්බමල්ලපුත්‍රයන් විසින් දූෂිතයමු"යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි භික්ෂූන් රැස් කරවා ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර පුළුවුත් සේක. "දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කීවුද "තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු ද"යි. "වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දන්නා සේක් ද (-එසේ මම දතයුතු වෙමියි)" දෙවන වටද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රට මෙය වදාළ සේක: "දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කීවුද තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු ද"යි. "වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්නා සේක් ද (-එසේ මම දතයුතු වෙමියි.)" තෙවන වටද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රට මෙය වදාළ සේක. "දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කීවුද, තෙපි මෙබන්දක් කළහු සිහි කරවු ද"යි? "වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්නා සේක්ද (-එසේ මම දතයුතු වෙමියි.)" දබ්බ, දබ්බ (පණ්ඩිත)යෝ මෙසේ පරප්‍රත්‍යයෙන් (අනුන් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලදැ යි කියව, ඉදින් නො කරණලද නම් නො කරණ ලදැ යි කියව යි. "වහන්ස, මම උපන් තැන් පටන් සිහිනෙනුදු මෙවුන්දම් සෙවුනෙම් නො ම දනිමි. පිබිදියෙම් කියනු ම කවරේ ද"යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතූ සේක: "මහණෙනි, එසේ නම් මෙත්තියා මෙහෙණ (ශ්‍රමණලිංග නාසනායෙන්) නසව්. මේ (මෙහෙයූ) මහණුන් ද විමසව්"යි. මෙය වදරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්නෙන් නැගී වෙහෙරට වැඩි සේක.

16. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මෙත්තියා මෙහෙණ නැසූහ. (සිවුරු හැරවූහ). එ කල්හි මෙත්තියභූම්මජක මහණහු ඒ භික්ෂූන්ට මෙය කීහු: "ඇවැත්නි, මෙත්තියා මෙහෙණ නොනසව්. ඕ තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වූ නො සතුටු සිත් ඇති නෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් ඕ උත්සාහවත් කරණ ලදූ" යි. ඇවැත්නි, කිමෙක් ද? තෙපි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කරවූ ද යි? 'ඇවැත්නි, එසේ' යි. යම් ඒ මහණහු අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දොස් පතළ කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙත්තියභූම්මජක මහණහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත් ද යි.

17. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්තීති?. 'සච්චං භගවා'. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- විගරහිත්වා -පෙ- භික්ඛූනං තදනුච්ඡවිකං තදනුලොමිකං ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

18. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඞ්ඝො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සති-වෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "ඉමෙ මං භන්තෙ, මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සොහං භන්තෙ සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො: "ඉමෙ මං භන්තෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සොහං සතිවෙපුල්ලප්පත්තො, තතියම්පි භන්තෙ සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචාමී"ති.

19. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ල-ප්පත්තස්ස සතිවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: ඉමෙ මෙත්තියභුම්මජකා භික්ඛූ ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දින්නො සඞ්ඝෙන ආයස්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

17. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණ සැල කළහ... මහණෙනි, සැබෑ ද, මෛත්‍රිය භූම්මජක මහණහු දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙද් ද යි? 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑව'. භාග්‍යවත් බුද්ධරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක... ගරහා... භික්ෂූන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුලෝම වූ දහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

18. මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ සිහියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමල්ලපුත්‍ර විසින් සඞ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසඟ එකස් කොට මහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුක්කෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මේ මෛත්‍රිය භූම්මජක මහණහු අමූලික සීලවිපත්තියෙන් මට චෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමෘතිවිපුලත්වයට (සමෘතිඅවිප්‍රවාසයට) පැමිණියෙමි සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි. දෙවන වටද යැද්ද යුතු ...තෙවන වටද යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මෛත්‍රිය භූම්මජක මහණහු අමූලික සීලවිපත්තියෙන් මට චෝදනා කෙරෙති. ඒ මම සමෘති විපුලත්වයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටද සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි.

19. ව්‍යක්තපබල මහණකු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය:

"වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෛත්‍රිය භූම්මජක මහණහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට අමූලික සීලවිපත්තියෙන් චෝදනා නඟත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත් තෙමේ සිහිවිපුල බවට පැමිණියේ සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදී. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ සිහිවිපුල බවට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට සතිවිනය දෙන්නේය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෛත්‍රිය භූම්මජක මහණහු ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට මුල් නැති සිල්විපතින් චෝදනා නඟත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණියේ සඞ්ඝයාගෙන් සමෘතිවිනය ඉල්ලයි. සඞ්ඝ තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රයාට සමෘතිවිනය දෙයි. සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සමෘතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටද මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටද මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෛත්‍රිය භූම්මජක මහණහු මුල් නැති සිල්විපතින් ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට චෝදනා නඟත්. ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍ර තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණියේ සඞ්ඝයාගෙන් සතිවිනය යදියි. සඞ්ඝ තෙමේ සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සතිවිනය දෙයි. සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

සමෘතිවිපුලත්වයට පැමිණි ආයුෂ්මත් දබ්බමල්ලපුත්‍රහට සඞ්ඝයා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සඞ්ඝයාට රිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

පඤ්චිමානි භික්ඛවෙ ධම්මිකානි සතිවිනයස්ස දානානි: සුද්ධො හොති භික්ඛු අනාපත්තිකො, අනුවදන්ති ච නං, යාචති ච, තස්ස සඞ්ඝො සතිවිනයං දෙති, ධම්මෙන සමග්ගෙන[1] ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මිකානි සතිවිනයස්ස දානානීති.*

සතිවිනයො නිට්ඨිතො.

3. අමූළ්හවිනයො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං.[2] භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති. සො එවං වදෙති: "අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කත"න්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛිය්‍යන්ති විපාචෙන්ති: "කථං හි නාම භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙස්සන්ති: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'[3]ති. සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කත'න්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ- සච්චං. භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-. විගරහිත්වා -පෙ- ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඞ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ, ගග්ගෙන භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං, මං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: "සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා"ති. ත්‍යාහං එවං වදාමි:-

---

1. සමග්ගෙන - PTS.

* "එවං සුද්ධස්ස අනාපත්තිකස්ස දානං එකං, අනුවදියමානස්ස එකං, යාචිතස්ස එකං, සඞ්ඝස්ස දානං එකං, ධම්මෙන සමග්ගදානං එකන්ති එවං පඤ්ච. එතානි පන එකතො අභිසමවෙතාන ව ලබ්භන්ති. තස්මා දෙසනාමත්තමෙවෙතං" - සමන්තපාසාදිකා

2. භාසිතපරික්කන්තං - මජ්ඣං, ස්‍යා. 3. 'ආපජ්ජිත්වා' තිපි පාඨො, - අට්ඨකථා

19. මහණෙනි, මේ දැහැමි සතිවිනය දීම් පසෙකි: මහණ තෙමේ ඇවැත් නැත්තේ පිරිසිදු වූයේ වෙයි. ඔහුට චෝදනාත් කෙරෙති. (හෙතෙමේත්) යදී. ඔහුට සඞ්ඝ තෙමේ සතිවිනය දෙයි. දැහැමින් සමඟ ව දෙයි. මහණෙනි, මේ දැහැමි සතිවිනය දීම් පසයි.*

සතිවිනය නිමියේ ය.

3. අමූළ්හවිනය

1. එ සමයෙහි ගග්ග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළීයෙන් වූ උමතු ඇතියේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් බසින් බිණූ කයින් මැඩූ බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළුණු උමතුවූවහු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂූහු ගග්ග මහණහට "මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා" යි ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: "ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනයෙන් කියූ කයින් මැඩූ බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. මුළා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදැ"යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද "මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා"යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දොස් පතළ කෙරෙත්: "සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූවහු විසින් කළ කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂූහු කෙසේ නම් ගග්ග මහණහට 'මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා'යි ඇවැතින් චෝදනා කළාහු ද - හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් බිණූ කයින් මැඩූ බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. මුළා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදැ'යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවත් ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑවි.' භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ගැරහූ සේක .. ගරහා... දැහැමි කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතූ සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සඞ්ඝ තෙමේ ගග්ග මහණහට අමූළ්හවිනය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ගග්ග මහණහු විසින් සඟ වෙත එළඹ උතුරුසඟල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උළුක්කෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියනලද කයින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදී. සිත් පෙරළුණු උමතු වූවහු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හේතු කොට ගෙණ "මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණී ආයුෂ්මත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා"යි භික්ෂූහු මට ඇවතින් චෝදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: –

* සතිවිනය දීම මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැහැමිකම් වේ යනු මෙහි අර්ථයි.

"අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සොහං භන්තෙ අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචාමී"ති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො: "අහං භන්තෙ උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති. 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. ත්‍යාහං එවං වදාමි: අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කත"න්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සොහං භන්තෙ අමූළ්හො. තතියම්පි භන්තෙ, සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචාමී"ති.

4. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව. 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ගග්ගො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. භික්ඛූ ගග්ගං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්තෙව 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො එවං වදෙති:

''ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නො කටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි.'' මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස ඒ මම් (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙම් (සිහිමුළායෙන් මිදුණෙම්) සංඝයා වෙතින් අමූළ්හ විනයය ඉල්ලමි''යි යාච්ඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර ද ......යාච්ඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, ''වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නො සරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන, ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි මට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: ''ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී'' යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙම (සිහි මුළායෙන් මිදුණෙම්) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමූළ්හ විනයය ඉල්ලමි''යි යාච්ඤා කළ යුතු.

4. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: ''වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්ග මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද කයින් කරණ ලද්දවූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ගර්ග මහණහට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලී උමතු වූයෙම් සිත් පෙරළියට පැමිණියෙම් වීමි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අශ්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරමි. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ' යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මිදුණු හෙතෙම සංඝයා වෙතින් අමූළ්හ විනය යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සංඝ තෙමේ සිහිමුළා බැවින් මිදුණු ගර්ග මහණහට අමූළ්හ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යි (දැනුම් දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්ග මහණ තෙම සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙක් විය. සිත් පෙරළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි ගර්ග මහණහට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත් ම ය. (එවිට) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි නං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති. සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- දින්නො සඞ්ඝෙන ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

5. තීණිමානි භික්ඛවෙ අධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි. තීණි ධම්මිකානි.

කතමානි තීණි අධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නො හොති තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නො හොති තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: සරාමි ඛො අහං ආවුසො යථා සුපිනන්තෙනාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්තිං ආපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො අනුම්මත්තකො උම්මත්තකාලයං කරොති: අහම්පි ඛො එවං කරොමි, තුම්හෙපි එවං කරොථ, මය්හම්පි එතං කප්පති, තුම්හාකම්පෙතං කප්පතීති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං. ඉමානි තීණි අධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි.

'ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙක් වීමි...' යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුනේ සංඝයා වෙතින් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගග්ග මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙයි. ගග්ග මහණහට අමූළ්හ විනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගග්ග මහණහට අමූළ්හ විනයය දෙන ලද්දේ ය. එය සඞසයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙ කරුණ තුවණින් සලකමි''.

5. මහණෙනි, මේ නො දහැමි වූ අමූළ්හවිනයය දීම් තුනෙකි, දහැමි වූ අමූළ්හවිනයය දීම් තුනෙකි.

නොදහැමි වූ අමූළ්හවිනය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂුහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ''ආයුෂ්මත් තෙමේ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරේ වා''යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම ''ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙම් වෙමියි නො ම සිහි කරමි''යි මෙසේ කියයි. සඞසයා ඔහුට අමූළ්හවිනය දෙයි, මේ නො දහැමි වූ අමූළ්හවිනය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, සිහිනයෙකින් මෙන් සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමූළ්හ විනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමූළ්හවිනායය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙම් වෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම 'මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙපිත් මෙසේ කරනු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප වේ'යැ යි උමතු-වක්හු සේ කථා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමූළ්හවිනයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමූළ්හවිනය දනයෙකි. මෙසේ අමූළ්හවිනායයා ගේ මේ නොදහැමි වූ දීම් තුනෙකි.

6. කතමානි තීණි ධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තමෙනං චොදෙන්ති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ච එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. ධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තමෙනං චොදෙන්ති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති: සරාමි ඛො අහං ආවුසො යථා සුපිනන්තෙනාති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. ධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තමෙනං චොදෙන්ති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො උම්මත්තකො උම්මත්තකාලයං කරොති: අහම්පි එවං කරොමි, තුම්හෙපි එවං කරොථ. මය්හම්පි එතං කප්පති, තුම්හාකම්පෙතං කප්පතීති. තස්ස සඞ්ඝො අමූළ්හවිනයං දෙති. ධම්මිකං අමූළ්හවිනයස්ස දානං.

ඉමානි තීණි ධම්මිකානි අමූළ්හවිනයස්ස දානානීති.

පටිඤ්ඤාතකරණං

7. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛූනං කම්මානි කරොන්ති තජ්ජනීයම්පි නියස්සම්පි පබ්බාජනීයම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පි. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛූනං කම්මානි කරිස්සන්ති තජ්ජනීයම්පි පබ්බාජනීයම්පි නියස්සම්පි පටිසාරණීයම්පි උක්ඛෙපනීයම්පීති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-

6. දැහැමි වූ අමූළ්හ විනයයා ගේ දීම තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි මම නො ම සිහි කෙරෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමූළ්හවිනයය දෙයි. අමූළ්හවිනයයා ගේ ඒ දීම දැහැමි ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නො කරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහිනෙන් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමූළ්හවිනය දෙයි. ඒ අමූළ්හවිනයයා ගේ දානය දැහැමි යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් වෙයි. සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙපිත් මෙසේ කරවු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප යැ'යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමූළ්හවිනයය දෙයි. අමූළ්හවිනයයාගේ ඒ දීම දැහැමි යි.

මේ දැහැමි වූ අමූළ්හවිනය දීම තුන ය.''

ප්‍රතිඥාතකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ෂඩ්වර්ගික භික්ෂූහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළෙමි යි වූදිතයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුනට තර්ජනීය කර්මය ද නියස්සකර්මය ද පබ්බාජනීය කර්මය ද පටිසාරණීයකර්මය ද උක්ඛෙපනීය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද ... ඔහු කෙසේ නම් ෂවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුනට තජ්ජනියකර්මයත් නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනියකර්මයත් පටිසාරණීයකරමයත් උක්ඛෙපනීය කර්මයත් කෙරෙත් දැ'යි අවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරු- වත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැබෑ ද?... අසා වදාළ සේක.

සච්චං භගවා -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: න භික්ඛවෙ අපටිඤ්ඤාය භික්ඛූනං කම්මං කාතබ්බං තජ්ජනීයං වා නියස්සං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උක්ඛෙපනීයං වා. යො කරෙය්‍ය[1] ආපත්ති දුක්කටස්ස.

8. එවං ඛො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං: එවං ධම්මිකං. කථඤ්ච භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං? භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො, සඞ්ඝාදිසෙසං අජ්ඣාපන්නොති තං සඞ්ඝො සඞ්ඝාදිසෙසෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො ථුල්ලච්චයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්කටං -පෙ- දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො'ති. තං සඞ්ඝො දුබ්භාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං. භික්ඛු සඞ්ඝාදිසෙසං -පෙ- ථුල්ලච්චයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්කටං -පෙ- දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුබ්භාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නොති තං සඞ්ඝො පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

භික්ඛු දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුබ්භාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො සඞ්ඝාදිසෙසං අජ්ඣාපන්නොති -පෙ- ථුල්ලච්චයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්කටං අජ්ඣාපන්නොති. තං සඞ්ඝො දුක්කටෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං. එවං ඛො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං.

9. කථඤ්ච භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණං: භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නො හොති. තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: ආමාවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපන්නොති. තං සඞ්ඝො පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

1. කාරෙය්‍ය — මජසං,

'සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ'යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරහා දැහැමි කතා කොට, "මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වැ මහණුනට තජ්ජනියකර්මය හෝ නියස්සකර්මය හෝ පබ්බාජනීය කර්මය හෝ පටිසාරණීයකර්මය හෝ උක්ඛෙපනීයකර්මය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (මතු දැක්වෙන පරිදි) නො දැහැමි වේ, මෙසේ දැහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දැහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ යි චොදනා කෙරෙයි. එවිට හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිජි ඇවැතට නොපැමිණියෙමි. සඟවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සඟවෙසෙස් ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ නො දැහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිජි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වේ' යැ යි චොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිජි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. මම තුලැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි... පචිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට ... දුකුළා ඇවැතට ... දුබැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබැසි ඇවැතින් විනයකර්ම කරවයි. මේ ද නොදැහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබැසි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැසි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ'යි චොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම 'ඇවැත්නි මම දුබැසි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. සඟවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි' යි ... 'තුලැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි ... 'පචිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥතකරණය නො දැහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදැහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දැහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ' යි චොදනා කෙරෙයි. හෙ තෙම 'එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිජි ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

භික්ඛු සඞ්ඝාදිසෙසං -පෙ- ථුල්ලච්චයං -පෙ- පාචිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්කටං -පෙ- දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නො හොති තමෙනං චොදෙති සඞ්ඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුබ්භාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපන්නොති. සො එවං වදෙති: ආම ඛ්වාවුසො දුබ්භාසිතං අජ්ඣාපන්නොති. තං සඞ්ඝො දුබ්භාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාතකරණං.

එවං ඛො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණන්ති.

යෙභුය්‍යසිකා

10. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛූ සඞ්ඝමජ්ඣෙ භණ්ඩනජාතා කලහජාතා විවාදාපන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛසත්තීහි විතුදන්තා විහරන්ති. න සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභුය්‍යසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්චහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතො භික්ඛු සලාකගාහාපකො සම්මන්නිතබ්බො: යො න ඡන්දාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න දොසාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න මොහාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න භයාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, ගහිතාගහිතඤ්ච ජානෙය්‍ය: එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාම භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සලාකගාහාපකස්ස සම්මුති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. සම්මතො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

මහණෙක් සඟාවශෙස් ඇවැතට... ථුල්ලැසි ඇවැතට... පචිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැසි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුඟුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැසි ඇවැතට පැමිණියේ යැ'යි චොදනා කෙරෙයි. හේ 'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැසි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැසි ඇවැතින් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

යෙභුය්‍යසිකාව

10. එ සමයෙහි වනාහි භික්ෂූහු සංඝයා මැදදී උපන් කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ඩබර ඇත්තාහු, විවාදපන්න වූවාහු ඔවුනාවුන් මුඛ නැමැති අඩයැටිවලින් විදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට (භික්ෂූහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැලකළහ. "මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙභුය්‍යසිකාවෙන් (ධර්මවාදීන් වැඩිතරම් දෙනකුගේ මතින් කරන ශමථයෙන්) සන්හිඳුවන්නට අනුදනිමි"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

(තව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද වදාළ සේක:)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මෙ කී අංග පසින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි සම්මත කටයුතු: "පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්වියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට සුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මෙ නම් මහණහු සලාකගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දැනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙ නම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මෙ මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන්නේ නම්, හේ කියා වා. සඞ්ඝයා විසින් මෙ නම් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සඞ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (සලකමි") යනුවෙනි.

12. දස ඉමෙ භික්ඛවෙ අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමත්තකඤ්ච අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති. න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී බහුතරා'ති. අප්පෙව නාම අධම්මවාදී බහුතරා අස්සූති. ජානාති සඞ්ඝො භිජ්ජිස්සතීති අප්පෙව නාම සඞ්ඝො භිජ්ජෙය්‍යාති. අධම්මෙන ගණ්හන්ති. වග්ගා ගණ්හන්ති, න ච යථාදිට්ඨියා ගණ්හන්ති, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමත්තකං අධිකරණං හොති, ගතිගතඤ්ච හොති, සරිතසාරිතඤ්ච හොති, ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති. අප්පෙව නාම ධම්මවාදී බහුතරා අස්සූති. ජානාති සඞ්ඝො න භිජ්ජිස්සතීති අප්පෙව නාම සඞ්ඝො න භිජ්ජෙය්‍යාති. ධම්මෙන ගණ්හන්ති, සමග්ගා ගණ්හන්ති, යථාදිට්ඨියා ච ගණ්හන්ති, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

තස්සපාපියසිකා

13. තෙන ඛො පන සමයෙන උවාළො[1] භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤෙන අඤ්ඤං පටිචරති, සම්පජානමුසා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම උවාළො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානිස්සති, පටිජානිත්වා අවජානිස්සති, අඤ්ඤෙන අඤ්ඤං පටිචරිස්සති, සම්පජානමුසා භාසිස්සතීති.

1. උපවාළො - මජ්ඣං

12. "මහණෙනි, මේ නො දැහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දැහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදැහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යෑ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර එකෙක් වෙයි, ආවාස දෙක තුනකට නො ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධර්මවාදීහු වැඩිතරම් යෑ යි දනී. අධර්මවාදීහු වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සඞ්ඝයා බිඳේතැ යි දනී. සංඝයා බිඳෙතොත් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දැහැමින් (අධර්මවාදී අපි වඩා බලවත් වන්නමු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. වශ්‍ය වැ (ධර්මවාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධර්මවාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදැහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යෑ.

දැහැමි සලාකා ගැනුම් දසය කවර යෑ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයනට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධර්මවාදීන් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙති යි දනී, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ යෑ යි, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දැහැමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැරැ ගැන්ම පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දැහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ''යි ද වදාළ සේක.

තස්සපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවැඳ කොට ප්‍රතිඥ කෙරෙයි. ප්‍රතිඥ කොට අවැඳ කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දැන බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සඟ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවැඳ කොට ප්‍රතිඥ කරන්නේ ද, ප්‍රතිඥ කොට අවැඳ කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දැන දැන බොරු කියන්නේ ද'යි පහත් කොට සිතත්, දෙස් කියත්, අගුණ පතුරුවත්.

14. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මං කරොතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං උවාළො භික්ඛු චොදෙතබ්බො; චොදෙත්වා සාරෙතබ්බො; සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතබ්බො; ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

''සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං උවාළො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ[1] ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති. පටිජානිත්වා අවජානාති. අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිචරති. සම්පජානමුසා භාසති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සම්පජානමුසා භාසති. සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

කතං සඞ්ඝෙන උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මං, ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

පඤ්චිමානි භික්ඛවෙ ධම්මානි තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මස්ස කරණානි: අසුචි ච හොති අලජ්ජී ච සානුවාදො ච, තස්ස සඞ්ඝො තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මං කරොති ධම්මෙන සමග්ගො. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ච ධම්මානි තස්සපාපිය්‍යසිකාකම්මස්ස කරණානි.

1. සඞ්ඝමජ්ඣෙ - මජසං

Free Distribution www.aathaapi.org

14. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහු ය. 'මහණෙනි, ... සැබෑ ද?' යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළ සේක. 'සැබැව වහන්සැ'යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ... ගරහා දැහැමි කථා කොට මහණුන් බණවා, 'මහණෙනි, එසේ වී නම් සඞ්ඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්ස පාපියසිකා කර්මය (පාපෝත්සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකර්මය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ තෙම චෝදිතව්‍ය ය. චෝදනා කොට ඇවැත සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඞ්ඝ තෙමේ මෙසේ දත්විය යුතු:

"සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ උවාළ මහණ තෙම සඟ මැද්දේ ඇවැතින් පිරික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළිත කෙරෙයි, පිළිත කොට අවමන් කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දැන දැන බොරු කියයි. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංඝ තෙමේ උවාළ මහණ හට තස්සපාපියසිකාකර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ උවාළ මහණ තෙම... දැන දැන බොරු කියයි. සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපියසිකාකර්මය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තස්සපාපියසිකාකර්මය කිරීම යම් මහණකුහට රිසියෙයි ද හේ නිහඬ වේවා. යම් මහණකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියාවා. දෙවැනි වර ද මේ කරුණ කියමි. ... තෙවෙනි වර ද මේ කරුණ කියමි......

සංඝයා, විසින් උවාළ මහණහට තස්සපාපියසිකාකර්මය කරණ ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි (සලකමි)" යනුයෙනි.

මහණෙනි, දැහැමි වූ මේ තස්සපාපියසිකාකර්ම කිරීම පසෙකි. මහණ තෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කර්ම ඇත්තේ වේ ද, අලජ්ජී වේ ද (දැන දැන ඇවැත් අවදනා සුලුවේ ද), උපවාද සහිත වේ ද, ඔහුට සංඝ තෙමේ තස්සපාපියසිකාකර්මය කෙරෙයි ද, එ ද සමගි වූ සංඝ තෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දැහැමි වූ තස්සපාපියසිකා කර්මය කිරීම පස ය.

අධම්මකම්ම ද්වාදසකං

15. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකා කම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුව්වූපසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති අධම්මෙන කතං හොති වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකාකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුව්වූපසන්තඤ්ච. (යථා තජ්ජනීයකම්මං එවං විත්ථාරෙතබ්බං.)

ධම්මකම්ම ද්වාදසකං

16. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකා කම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං තස්සපාපියසිකාකම්මං ධම්මකම්මඤ්ච හොති විනය කම්මඤ්ච සුවූපසන්තඤ්ච (යථා තජ්ජනීයකම්මෙ සුක්කපක්ඛං එවං විත්ථාරෙතබ්බං.)

ආකඞ්ඛමාන ඡක්කං

17. තීහි භික්ඛවෙ අඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො ගිහීසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහීසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්ස පාපියසිකා කම්මං කරෙය්‍ය.

අධර්ම කර්ම දෙළොස

15. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තස්සපාපියාසිකා කර්මය අධර්මකර්මයෙක් ද අවිනය කර්මයෙක් ද නොමනාසේ සන්සිඳුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඞ්ග තුනින් සමන්විත තස්සපාපියාසිකා කර්මය අධර්මකර්ම ද අවිනය කර්ම ද නොමනා ලෙස සන්හිඳුනෙක් ද වෙයි. ......

ඇවැත නො නභා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තස්සපාපියාසිකා කර්මය අධර්ම කර්ම ද අවිනයකර්ම ද නොමනා ලෙස සන්හිඳුනෙක් ද වෙයි.

ධර්ම කර්ම දෙළොස

16. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ තස්සපාපියාසිකා කර්මය ධර්මකර්ම ද විනයකර්ම ද මොනොවට සංහිඳුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත කර්මයෙක් ද යත්:) හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥයෙන් (ප්‍රතිඥා ගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඞ්ග තුනෙන් සමන්විත කර්මය යි.

.........ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඞ්ඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තස්සපාපියාසිකා කර්මය ධර්මකර්මයක් ද විනය කර්මයෙක් ද මොනොවට සංසිඳුනු කර්මයෙක් ද වෙයි. [තජ්ජනීය කර්මයෙහි ශුක්ල පක්ෂය යම්සේ ද එසේ විස්තර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ ෂට්කය

17. මහණෙනි, අඞ්ග තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය: ඩබර කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, අනුවණ වූයේ නොවි-යත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සස්නට අනුලොම් නොවූ ගෘහී සංසර්ගයෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඞ්ග තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපි-යාසිකා කර්මය කරන්නේ ය.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති. අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තීහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති; ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ගෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය.4

තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යත්තො ආපත්තිබහුලො අනපදානො. එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය.4

අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්ස පාපියසිකාකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපන්නො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො හොති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං -පෙ-5

අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණ්ණං -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති. එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සඞ්ඝස්ස අවණ්ණං භාසති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛූනං ආකඞ්ඛමානො සඞ්ඝො තස්සපාපියසිකා කම්මංකරෙය්‍ය.6

ආකඞ්ඛමාන ඡක්කං නිට්ඨිතං.

Free Distribution www.aathaapi.org

මහණෙනි, අන් අඩග තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය: අධි-ශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපන් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපන් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උත්තම දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි) විපන් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩග තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩග තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නඟා ද, දහමට දෙස් කියා ද සඟනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩග තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඩබර කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් අඥනත් අව්‍යක්තත් වේ ද, ආපත්ති බහුල කොටැත්තේ ආපත්තිපරිච්ඡේදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දාට අනුලොම් නොවූ ගෘහීසංසර්ගයෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර වැ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීල-යෙහි ශීලවිපන්න වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපන්න වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-විපන්න වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තස්සපාපියාසිකාකර්මය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තස්සපාපියාසිකා කර්මය කරන්නේ ය. 6

ආකාංක්ෂමාණ ෂට්කය නිමියේ ය.

Free Distribution   www.aathaapi.org

අට්ඨාරස වත්තං

18. තස්සපාපියසිකාකම්මකතේන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තිතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දාතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බා –පෙ– න භික්ඛූහි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

අථ ඛො සඞ්ඝො උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං අකාසි.

තිණවත්ථාරකං

19. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. අථ ඛො තෙසං භික්ඛූනං එතදහොසි: අම්හාකං ඛො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය: කථන්නු ඛො අම්හෙහි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.

20. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං, තත්‍ර චෙ භික්ඛූනං එවං හොති අම්හාකං ඛො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං, විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍යාති අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙතුං.

අටළොස් වත

18. මහණෙනි, තස්සපාපීයසිකාකර්මය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතියැ යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, භික්ඛුනීඔවාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සම්මතිය ලද මහණහු විසින් ද මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... භික්ෂූන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදැවිය යුතු යි.[1]

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපීයසිකාකර්මය කළේ ය.

තෘණාවස්තාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඩබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපන්න ව වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; "උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ ආශ්‍රාමණක දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්-නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රළු බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, භේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?" යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) "මහණෙනි, මෙහි උපන් ඩබර ඇති ව, උපන් කළහ ඇති ව විවාදපන්නා ව වසනා මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්නා ව වසන අප විසින් වාචසික වූත් කායික වූත් බොහෝ ආශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, චණ්ඩ බව පිණිස, භේදය පිණිස පවත්නේ ය යන්න විය හැක්කැ'යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණාවස්තාරකයෙන් (තණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිඳුවන්නට අනුදනිමි"යි යනු යි.

1. මෙහි සම්පූර්ණ පාඨය දෙවෙනි ම 84, 85 ඡේද බලා දත යුතු.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතබ්බං: සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං සන්නිපතිතබ්බං: සන්නිපතිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම, සියා පි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉමං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙය්‍ය ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

21. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො: සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියා පි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති, ආයස්මන්තානඤ්චෙව අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො:

සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති ආයස්මන්තානඤ්චෙව අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

22. එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්තීයා ච අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසං චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං: එසා ඤත්ති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංසිඳුවිය යුතු: ''සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වැ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් 'වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ඩබර ඇති......අප විසින්......බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කශ බව පිණිස, චණ්ඩ බව පිණිස, භෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරැහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණාවස්තාරකයෙන් සංසිඳුවන්නේ යැ'යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් 'ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ඩබර ඇති ......අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, චණ්ඩ බව පිණිස, භෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂ්මතුන් ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිගා කිරීම් ආදී විසින් වූ (ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සඟ මැද දී තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි'යි ස්වකීය පක්ෂය ඥප්තිතව්‍ය ය (සිය පසට දැන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ඩබර ඇති...... අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම්...... භේදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරැහුම් ආදී විසින් වූ (ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සඟ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දැන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් ඩබර ඇති......අප විසින්......බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි......භේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඞ්ඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමහට වැඩ පිණිස ද, සඟ මැද දී ස්ථූල වරදත් ගිහියනට ගැරැහුම් ආ: විසින් කළ වරදත් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති යා ච අත්තනො ආපත්ති, ඉමෙසඤ්චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. යස්සායස්මතො ඛමති අම්හාකං ඉමාසං ආපත්තීනං සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසනා ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං ඛමති සඞ්ඝස්ස. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

23. අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං -පෙ- සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං, ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. අහං -පෙ- සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. යස්සායස්මතො ඛමති අම්හාකං ඉමාසං ආපත්තීනං සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසනා ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී'ති.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ තෙ භික්ඛූ තාහි ආපත්තීහි වුට්ඨිතා හොන්ති ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං ඨපෙත්වා දිට්ඨාවිකම්මං ඨපෙත්වා යෙ න තත්ථ හොන්තීති.

වහන්ස, සඞ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ඩබර ඇති……අප විසින්……බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය……භේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, ස්ථූල වරදත් ගෘහි ප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැර මේ ආයුෂ්මත්නට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම් දෙසමි. ස්ථූල වරදත් ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්නේ ද හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නො රිසියෙන්නේ ද හේ කියාවා.

ස්ථූල වරද ද ගෘහි ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'යි යනුවෙනි.

23. අනතුරු ව අන් එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ඩබර ඇති,… අප විසින් …… බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය…. .. භේදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථූල වරදත් ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන්හට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ඩබර ඇති…… අප විසින් …… බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි……එය …භේදය පිණිස පවත්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථූල වරදත් ගෘහි ප්‍රතිසංයුක්ත වරදත්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්හට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම් දෙසමි. ස්ථූල වරදත් ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරදත් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්නේ ද හේ නිහඬ වේවා, යමක්හට නො රිසියෙන්නේ ද, හේ කියාවා.

ස්ථූල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහි ඒ මහණහු ස්ථූල ඇවැතුන් හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුනට මෙය නො රිසියෙන්නේ නම් ඔවුන් ගේ එ බව පැවසීම හැර යම් කෙනෙක් එහි නො වෙත් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැඟී සිටියාහු වෙත්.''

චත්තාරි අධිකරණානි

24. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛූ'පි භික්ඛූහි විවදන්ති, භික්ඛු-නියො පි භික්ඛූහි විවදන්ති. ඡන්නො පි භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපඛජ්ජ භික්ඛූහි සද්ධිං විවදති, භික්ඛුනීනං පක්ඛං ගාහෙති, යෙ තෙ භික්ඛූ අප්පිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛීයන්ති විපාචෙන්ති: කථං හි නාම ඡන්නො භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපඛජ්ජ භික්ඛූහි සද්ධිං විවදිස්සති, භික්ඛුනීනං පක්ඛං ගාහෙස්සතීති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-'.

විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛූ ආමන්තෙසි:

25. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදධිකරණං අනුවාදධි-කරණං ආපත්තාධිකරණං කිච්චාධිකරණං.

තත්ථ කතමං විවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛූ විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤත්තං තථා-ගතෙනාති වා අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා ආපත්තීති වා අනාපත්තීති වා ලහුකා ආපත්තීති වා ගරුකා ආපත්තීති වා සාවසෙසා ආපත්තීති වා අනව-සෙසා ආපත්තීති වා දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා, යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධකං[1] ඉදං වුච්චති විවාදධිකරණං.

තත්ථ කතමං අනුවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීව-විපත්තියා වා, යො තත්ථ අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඞ්කතා අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං, ඉදං වුච්චති අනු-වාදධිකරණං.

1. මෙධගං (මජසං)

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණහු ද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණහු ද මහණුන් හා විවාද කෙරෙත්. ඡන්න මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැද මහණුන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේච්ඡ වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ඡන්න මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැද මහණුන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද?'යි අවඥා කෙරෙත්, දොස් කහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදාළ සේක. 'වහන්ස සැබෑ'යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දැහැමි කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදාළ සේක:

25. ''මහණෙනි, විවාදධිකරණය, අනුවාදධිකරණය, ආපත්තාධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණයැ යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචීර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචීර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැයි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ මේ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යථාවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැගෑතියෙක් වෙයි ද මේ විවාදධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු ශීල-විපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීව විපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුවදනයෙක්, පුන පුනා දොස් නැගීමෙක් පුන පුනා දොස් කීමෙක් පුන පුනා අවනත කරන බවෙක්, දිරිගන්වා කීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මෙය අනුවාදධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තත්ථ කතමං ආපත්තාධිකරණං? පඤ්චපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං: ඉදං වුච්චති ආපත්තාධිකරණං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං? යා සඞ්ඝස්ස කිච්චයතා කරණීයතා අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං.

25. විවාදාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං, තීණිපි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං තීණිපි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙපි -පෙ- සඞ්ඝෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී, සො සඞ්ඝෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදො බහුජනඅහිතාය බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපං චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපං චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ, එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති.

එහි ආපත්තාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කඳු පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ඇවැත්කඳු සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්තාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

එහි කිච්චාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලෝකනකර්ම ය, ඥප්තිකර්ම ය, ඥප්තිද්විතීයකර්ම ය, ඥප්තිචතුර්ථකර්ම යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙක්, කාර්ය භාවයෙක් වේ ද, මේ කිච්චාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදධිකරණයාගේ මුල් කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදධිකරණයට මුල් ය. තුන් අකුසල් මුල් ද විවාදධිකරණයට මුල් ය. තුන් කුසල් මුල් ද විවාදධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙක් විවාදධිකරණයට මුල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බද්ධ වෛර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෲන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරි (සම්පූර්ණ කරන්නෝ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෲන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද ...... සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ...... ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සඞ්ඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නො සුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රහාණය පිණිස වෑයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රහාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වේ.

26. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛී හොති පළාසී -පෙ- ඉස්සුකී හොති මච්ඡරී -පෙ- සඨො හොති මායාවී -පෙ- පාපිච්ඡො හොති මිච්ඡාදිට්ඨී -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති අධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො. ධම්මෙ පි -පෙ- සඞ්ඝෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරිකාරී, සො සඞ්ඝෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදෙ බහුජන අහිතාය බහුජන අසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තීණි අකුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ ලුද්ධචිත්තා විවදන්ති, දුට්ඨචිත්තා විවදන්ති, මූළ්හචිත්තා විවදන්ති, ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා, ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා පඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා ආපත්තීති වා අනාපත්තීති වා ලහුකාපත්තීති වා ගරුකාපත්තීති වා, සාවසෙසා ආපත්තීති වා අනවසෙසා ආපත්තීති වා, දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා, ඉමානි තීණි අකුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ වේ ... ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශඨ වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊප්සා ඇත්තේ මිසදිටු වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධානගාහී වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දුරලිය නො හැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධානගාහී (දෘඪග්‍රාහී වූයේ) ත් දුක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සඞ්ඝයා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, හේ සඞ්ඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රහාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතන්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රහාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනෙක් විවාදධිකරණයට මූල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරණලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචීර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචීර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලදැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලදැ යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මූඪ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදධිකරණයට මුල් වේ.

කතමානි තීණි කුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ අලුද්ධචිත්තා විවදන්ති, අදුට්ඨචිත්තා විවදන්ති, අමූළ්හචිත්තා විවදන්ති: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලං ආපත්තීති වා ඉමානි තීණි කුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

28. අනුවාදධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං. තීණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං. තීණි පි කුසලමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං. කායො පි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං වාචාපි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො[1] සො භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි -පෙ- සඞ්ඝෙ පි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී. සො සඞ්ඝෙ අනුවාදං ජනෙති. සො හොති අනුවාදො බහුජන අහිතාය බහුජන අසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපඤ්චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති.

1. යො හොති - ක. ම

කවර කුසල්මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මූඪ නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

28. අනුවාදාධිකරණයට මුල කවරයැ? අනුවාදයට (චෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. කය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ, වචනය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

කවර නම් අනුවාදමූල සයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බැඳගත් වෛර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බද්ධ වෛර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද...සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සඞ්ඝයා කෙරෙහි චෝදනා උපදවයි. ඒ චෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස,දෙවිමිනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන්කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැරැ හෝ දක්නාහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම ප්‍රහාණය පිණිස වැයම් කරවූ. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැරැ හෝ නො දක්නාහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේම මත්තෙහි නොඉපැදීම පිණිස පිළිපදිවූ. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැදීම වෙයි.

29. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛී හොති පළාසී -පෙ- ඉස්සුකී හොති මච්ඡරී -පෙ- සඨො හොති මායාවී -පෙ- පාපිච්ඡො හොති මිච්ඡාදිට්ඨී -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සඞ්ඝෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, ධම්මෙ පි -පෙ- සඞ්ඝෙ පි -පෙ- සික්ඛාය න පරිපූරකාරී, සො සඞ්ඝෙ අනුවාදං ජනෙති. සො හොති[1] අනුවාදො බහුජන අහිතාය බහුජනඅසුඛාය බහුනො ජනස්ස අනත්ථාය අහිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. එවරූපං චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරූපං චෙ තුම්හෙ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣත්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුම්හෙ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

30. කතමානි තීණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං ලුද්ධචිත්තා අනුවදන්ති, දුට්ඨචිත්තා අනුවදන්ති, මූළ්හචිත්තා අනුවදන්ති, සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා, ඉමානි තීණි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි තීණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අලුද්ධචිත්තා අනුවදන්ති, අදුට්ඨචිත්තා අනුවදන්ති, අමූළ්හචිත්තා අනුවදන්ති, සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා ඉමානි තීණි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

1. සො හොති – න. ම.   2. දුද්දසිකො – න. ම

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊර්ෂ්‍යා කරණුයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශඨ වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ ... මිසදිටු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුළු වූයේ ආධානගාහී දුප්පටිනිස්සග්ගී (දුරලීමට දුෂ්කර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සඞ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේ ද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේ ද, හේ සඞ්ඝයා කෙරෙහි අනුවාද (චෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නහු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය පිණිස වැයම් කරවු,මහණෙනි,ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නහු නම්,මහණෙනි,තෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රහාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, මූඪ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් කුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද අමූඪ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් කුසල්මුල්හු අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙත්.

25

31. කතමො කායො අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුබ්බණ්ණො හොති දුද්දසිකො ඔකොටිමකො බව්හාබාධො කාණො වා කුණී වා ඛඤ්ජො වා පක්ඛහතො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුබ්බචො හොති මම්මනො එළගලවාචො යාය නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

32. ආපත්තාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපත්තිසමුට්ඨානා ආපත්තාධිකරණස්ස මූලං. අත්ථාපත්ති කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති කායතො ච වාචාතො ච සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අත්ථාපත්ති කායතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති න වාචාතො. අත්ථාපත්ති වාචාතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති න කායතො. අත්ථාපත්ති කායතො ච වාචාතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති. ඉමෙ ඡ ආපත්තිසමුට්ඨානා ආපත්තාධිකරණස්ස මූලං

33. කිච්චාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිච්චාධිකරණස්ස එකං මූලං: සඞ්ඝො.

34. විවාදාධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තත්ථ කතමං විවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ කුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං ඉදං වුච්චති විවාදාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං විවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ අකුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං ඉදං වුච්චති විවාදාධිකරණං අකුසලං.

Free Distribution www.aathaapi.org

31. කවර කයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දකුම් ඇත්තේ, අඩුවුම්වී වූයේ,බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ,කණෙක් හෝ කොරෙක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂඝාතියෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුවාදධිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුර්වචයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුවාදධිකරණයට මුල් වන නියා යි.

32. ආපත්ත්‍යධිකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තිසමුට්ඨාන සය ආපත්ත්‍යධිකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැඟේ ද, වචනයෙන් නො නැඟේ ද සිතින් නො නැඟේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැඟේ ද, කයින් නො නැඟේ ද සිතින් නො නැඟේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයිනුත් වචනයෙනුත් නැඟේ ද, සිතින් නො නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයිනුත් සිතිනුත් නැඟේ ද, වචනයෙන් නො නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙනුත් සිතිනුත් නැඟේ ද, කයින් නො නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයිනුත් වචනයෙනුත් සිතිනුත් නැඟේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තිසමුට්ඨාන සය ආපත්ත්‍යධිකරණයට මුල් ය.

33. කෘත්‍යාධිකරණයට මුල කවර යැ? කෘත්‍යාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සඞ්ඝ තෙමේ ය.

34. විවාදධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විවාදධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විවාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැ යි කියා හෝ අධර්මයැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නො දුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අන්‍යථාවාදයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විවාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැ යි කියා හෝ අධර්මයැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

තත්ථ කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ අව්‍යාකතචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොහාරො මෙධගං ඉදං වුච්චති විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තත්ථ කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං කුසලචිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා. යො තත්ථ අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඞ්කතා අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අකුසලචිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා -පෙ- ආජීවවිපත්තියා වා, යො තත්ථ අනුවාදො -පෙ- අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං අකුසලං. තත්ථ කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛූ භික්ඛුං අව්‍යාකතචිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා -පෙ- ආජීවවිපත්තියා වා. යො තත්ථ අනුවාදො -පෙ- අනුබලප්පදානං ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. නත්ථි ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජානන්තො සඤ්ජානන්තො චෙච්ච අභිවිතරිත්වා වීතික්කමො, ඉදං වුච්චති ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදාධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ ... මේ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක්, කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගලයෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදධිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවෙක්, දෙස් නැඟීමෙක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමෙක්, පුන පුනා දෙස් ගැණීමෙක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැඟීමෙක්, වෙයෙඟින් උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදධිකරණය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ... ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවෙක් ... උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදධිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ... ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවෙක් ... අනුබල දීමෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්‍යධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්‍යධිකරණයෙක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවෙක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්‍යධිකරණයෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණයෙක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හඳුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

තත්ථ කතමං ආපත්තාධිකරණං අබ්‍යාකතං? යං අජානන්තො අසඤ්ජානන්තො අචෙච්ච අනභිවිතරිත්වා වීතික්කමො, ඉදං වුච්චති ආපත්තාධිකරණං අබ්‍යාකතං.

37. කිච්චාධිකරණං කුසලං අකුසලං අබ්‍යාකතං? කිච්චාධිකරණං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අබ්‍යාකතං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං කුසලං? යං සඞ්ඝො කුසලචිත්තො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං කුසලං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං අකුසලං? යං සඞ්ඝො අකුසලචිත්තො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං අකුසලං.

තත්ථ කතමං කිච්චාධිකරණං අබ්‍යාකතං? යං සඞ්ඝො අබ්‍යාකතචිත්තො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං වුච්චති කිච්චාධිකරණං අබ්‍යාකතං.

38. විවාදො විවාදාධිකරණං, විවාදො නො අධිකරණං, අධිකරණං නො විවාදො, අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච. සියා විවාදො විවාදාධිකරණං, සියා විවාදො නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදො, සියා අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච.

තත්ථ කතමො විවාදො විවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛූ විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපත්තීති වා. යං තත්ථ භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤථාවාදො විපච්චතාය වොහාරො මෙධකං අයං විවාදො විවාදාධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදත්තේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සික පදයක් පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපත්ත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද සඞ්ඝ තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඞ්ඝ තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිද්විතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථකර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඞ්ඝ තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලොකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයෙක් වූ විවාදධිකරණයෙකි, විවාදයෙක් වූ අධිකරණ නො වූවෙකි, අධිකරණයෙක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වූවෙකි. ඇතැම් විවාදයෙක් විවාදධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයෙක් විවාදධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරගලයෙක්, කලහයෙක්, උත්‍තනට විරුද්ධ ගැන්මෙක්, විරුද්ධ වාදයෙක්, නානාවාදයෙක්, අන් පරිද්දෙකින් වූ වාදයෙක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයෙක්, රළු බස් දෙඩුමෙක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදධිකරණ වෙයි.

තත්ථ කතමො විවාදො නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තෙන විවදති, පුත්තො පි මාතරා විවදති, පිතා පි පුත්තෙන විවදති, පුත්තො පි පිතරා විවදති, භාතා පි භාතරා විවදති, භාතා පි භගිනියා විවදති, භගිනී පි භාතරා විවදති, සහායො පි සහායෙන විවදති. අයං විවාදො නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො විවාදො? අනුවාදාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කිච්චාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදො.

තත්ථ කතමං අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච? විවාදාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව විවාදො ච.

39. අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං, අනුවාදො නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදො, අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච, සියා අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං, සියා අනුවාදො නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදො, සියා අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච.

තත්ථ කතමො අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛූ භික්ඛුං අනුවදන්ති සීලවිපත්තියා වා ආචාරවිපත්තියා වා දිට්ඨිවිපත්තියා වා ආජීවවිපත්තියා වා. යො තත්ථ අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණනා අනුසම්පවඞ්කතා අබ්භුස්සහනතා අනුබලප්පදානං, අයං අනුවාදො අනුවාදාධිකරණං.

තත්ථ කතමො අනුවාදො නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුවදති, පුත්තො පි මාතරං අනුවදති, පිතා පි පුත්තං අනුවදති, පුත්තො පි පිතරං අනුවදති, භාතා පි භාතරං අනුවදති, භාතා පි භගිනිං අනුවදති, භගිනී පි භාතරං අනුවදති, සහායො පි සහායං අනුවදති, අයං අනුවාදො නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො අනුවාදො? ආපත්තාධිකරණං කිච්චාධිකරණං විවාදාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදො.

තත්ථ කතමො අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච? අනුවාදාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව අනුවාදො ච.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දයෙක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාදධිකරණය ද ආපත්ත්‍යධිකරණය ද යන කෘත්‍යාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයත් විවාදයත් වේ ද යත්: විවාදධිකරණය අධිකරණයත් විවාදයත් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාදධිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාදධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාදධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවෙක්) දෙස් නැඟීමෙක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමෙක්, පුන පුනා දෙස් ඕණිමෙක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැමීමෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාදධිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතුට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මවට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කිමෙක් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපත්ත්‍යධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණය, විවාදධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයත් අනුවාදයත් වේ ද යත්: අනුවාදධිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

40. ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, ආපත්ති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපත්ති, අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච, සියා ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, සියා ආපත්ති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපත්ති, සියා අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච.

තත්ථ කතමං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං? පඤ්චපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තික්ඛන්ධා ආපත්තාධිකරණං, අයං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං.

තත්ථ කතමං ආපත්ති නො අධිකරණං? සොතාපත්ති සමාපත්ති, අයං ආපත්ති නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො ආපත්ති? කිච්චාධිකරණං විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපත්ති.

තත්ථ කතමං අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච? ආපත්තාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව ආපත්ති ච.

41. කිච්චං කිච්චාධිකරණං, කිච්චං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිච්චං, අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච සියා කිච්චං කිච්චාධිකරණං, සියා කිච්චං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිච්චං, සියා අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච.

තත්ථ කතමං කිච්චං කිච්චාධිකරණං? යා සඞ්ඝස්ස කිච්චයතා කරණීයතා අපලොකනකම්මං ඤත්තිකම්මං ඤත්තිදුතියකම්මං ඤත්තිචතුත්ථකම්මං, ඉදං කිච්චං කිච්චාධිකරණං.

තත්ථ කතමං කිච්චං නො අධිකරණං? ආචරියකිච්චං උපජ්ඣායකිච්චං සමානුපජ්ඣායකිච්චං සමානාචරියකිච්චං ඉදං කිච්චං නො අධිකරණං.

තත්ථ කතමං අධිකරණං නො කිච්චං? විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිච්චං.

තත්ථ කතමං අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච? කිච්චාධිකරණං අධිකරණඤ්චෙව කිච්චඤ්ච.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකෙක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකෙක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකෙක, ඇතැම් ආපත්තියෙක් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ දය යි.

එහි කවර දයෙක් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නො වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නො වේ ද යත්: ශ්‍රෝත ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍ය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙක් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් කෘත්‍ය නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද කෘත්‍ය ද වන්නේ ය.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥප්ති කර්ම, ඥප්තිද්විතීයකර්ම, ඥප්තිචතුර්ථකර්ම යන සංඝයා ගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවෙක් කටයුතු කරන බවෙක් වේ ද, මේ කෘත්‍ය ද කෘත්‍යාධිකරණ ද වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇදුරන් පිළිබඳ කිස, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිස, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිස, සමානාචාර්යයා පිළිබඳ කිස යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

එහි කවරෙක් කෘත්‍ය නොවූ අධිකරණයෙක් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍ය නො වේ.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

අධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? විවාදාධිකරණං ද්වීහි සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ච යෙභුය්‍යසිකාය ච.

සියා විවාදාධිකරණං එකං සමථං අනාගම්ම යෙභුය්‍යසිකං එකෙන සමථෙන සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙනා? ති. සියාති'ස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛූ විවදන්ති ධම්මො ති වා අධම්මො ති වා. විනයො ති වා අවිනයො ති වා, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා, ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, පඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා, අපඤ්ඤත්තං තථාගතෙනාති වා, ආපත්තීති වා, අනාපත්තීති වා, ලහුකාපත්තීති වා, ගරුකාපත්තීති වා, සාවසෙසාපත්තීති වා, අනවසෙසාපත්තීති වා, දුට්ඨුල්ලාපත්තීති වා, අදුට්ඨුල්ලාපත්තීති වා, තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන.

43. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති, සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති, අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති අයං තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විවදති, යෙන ච විවදති, උභො අත්ථපච්චත්ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

Free Distribution www.aathaapi.org

අධිකරණ සන්හිඳුවීම

42. විවාදධිකරණය ශමථ කීයෙකින් සන්හිඳේද? සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙභුය්‍යසිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්හිඳේ.

විවාදධිකරණය යෙභුය්‍යසිකා නම් එක් ශමථයට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනය නම් වූ එක් ශමථයෙන් සන්හිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැක්කැ යි ඕහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැ යි හෝ අධර්මයැ යි හෝ විනයයැ යි හෝ අවිනය යැ යි හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද යි දෙසන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද යි නො දෙසන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලැ මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුවන ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් සංසිඳුවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාවිනය යනු කිමෙක් ද? සංඝ සම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ භික්ෂු කෙනෙක් විනය කර්‍මයට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙත් ද මෙය එහි සඞ්ඝ සම්මුඛතාව වේ. එහි ධම්සම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිඳේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යි.

එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති ඛීයනකං පාචිත්තියං.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ න සක්කොන්ති තං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛූහි යස්මිං ආවාසෙ බහුතරා[1] භික්ඛූ සො ආවාසො ගන්තබ්බො. තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා.

44. කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති, ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති, සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති, අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති, අයං තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විවදති, යෙන ච විවදති, උභො අත්ථපච්චත්ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං, ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගච්ඡන්තා[2] අන්තරාමග්ගෙ න සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තං ආවාසං ගන්ත්වා ආවාසිකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: ඉදං ඛො ආවුසො අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධායස්මන්තො ඉදං[3] අධිකරණං වූපසමෙන්තු ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, යථයිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

1. සම්බහුලා - මජසං.
2. ආගච්ඡන්තා - මජසං.
3. ඉමං - මජසං.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිඳුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝටනය කරන්නේ ද, (යළිත් විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේ ද), ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විතිශ්චයට දෙස් නඟයි ද, ඔහුට ඛියනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණතින් වැඩිකරම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යා යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමඟදී ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන ලදැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුවන ලද ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කිමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සඞ්ඝසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට සුදුසු නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සඞ්ඝ සම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිඳෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෝත් හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිඳුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (යලි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නඟන්නේ නම් ඔහුට ඛියනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමඟදී ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නො හැකිවන්නාහු නම්; මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, "ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලි මෙසේ උපන, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාචඤා කරම්හ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්හිඳුණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවත් වා"යි ඒ මහණහු කියයුතු වන්නාහ (ඒ මහණුනට කිය යුතු වන්නේය).

සචෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛූ වුඩ්ඪතරා හොන්ති, ආගන්තුකා භික්ඛූ නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි ආගන්තුකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: ඉඞ්ඝ තුම්හෙ ආයස්මන්තො මුහුත්තං එකමන්තං හොථ යාව මයං මන්තෙමාති. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛූ නවකතරා හොන්ති ආගන්තුකා භික්ඛූ වුඩ්ඪතරා තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි ආගන්තුකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: තෙන හි තුම්හෙ ආයස්මන්තො මුහුත්තං ඉධෙව තාව හොථ යාව මයං මන්තෙමාති.

45. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛූනං මන්තයමානානං එවං හොති: න මයං සක්කොම ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, න තං අධිකරණං ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි සම්පටිච්ඡිතබ්බං.

සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛූනං මන්තයමානානං එවං හොති: සක්කොම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි ආගන්තුකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා ''සචෙ තුම්හෙ ආයස්මන්තො අම්හාකං ඉදං අධිකරණං යථාජාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙස්සථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙස්සාම ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුවූපසන්තං භවිස්සති, එවං මය ඉමං අධිකරණං සම්පටිච්ඡිස්සාම. නො චෙ තුම්හෙ ආයස්මන්තො අම්හාකං ඉමං අධිකරණං යථාජාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙස්සථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙස්සාම ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන- තථා න සුවූපසන්තං භවිස්සති, න මයං ඉමං අධිකරණං සම්පටිච්ඡිස්සාමාති. එවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කත්වා ආවාසිකෙහි භික්ඛූහි තං අධිකරණං සම්පටිච්ඡිතබ්බං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගන්තුකෙහි භික්ඛූහි ආවාසිකා භික්ඛූ එවමස්සු වචනීයා: ''යථාජාතං යථා සමුප්පන්නඤ්ච මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මන්තානං ආරොචෙස්සාම. සචෙ ආයස්මන්තා සක්කොන්ති එත්තකෙන වා එත්තකෙන වා අන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුවූපසන්තං භවිස්සති. එවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මන්තානං නිය්‍යාදෙස්සාම. නො චෙ ආයස්මන්තා සක්කොන්ති එත්තකෙන වා එත්තකෙන වා අන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන. තථා න සුවූපසන්තං භවිස්සති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මන්තානං නිය්‍යාදෙස්සාම. මයමෙව ඉමස්ස අධිකරණස්ස සාමිනො භවිස්සාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණුහු වඩා මහල්ලක් ආගන්තුක මහණුහු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් විසින් "ආයුෂ්මත්නි, එසේ නම් අපි යම්තාක් මන්ත්‍රණය කරන්නමු ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවු"යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුනට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නාවූ ආවාසික මහණුනට "අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්හිඳුවන්නට නො හැකි වන්නමෝ"යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය (සන්හිඳුවීමට) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුනට "අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නමෝ"යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, "ආයුෂ්මත්නි ඉදින් තෙපි අපට මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්හිඳුවන්නමෝ නම්, එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නමු ආයුෂ්මතුනි, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නමෝ නම්, එය එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම් එසේ කල්හි අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නමු"යි ඒ ආගන්තුක මහණුනට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් විසින් මනාව පිරිසිඳ ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් විසින් ආවාසික මහණුහු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ (ආවාසික මහණුනට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): "උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතුනට දන්වන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්හු මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ අතරෙකින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලදුයේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතුනට මේ අධිකරණය පවරන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්හු මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට නො හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්හිඳුවන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම්; අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්නට නො ම පවරන්නමු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නමු" යනු යි.

එවං සුපරිඤ්ඤාතං ඛො භික්ඛවෙ තථා ආගන්තුකෙහි භික්ඛූහි තං අධිකරණං ආවාසිකානං භික්ඛූනං නිය්‍යාදෙතබ්බං. තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං සුවූපසන්තං'.

කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං ඡන්දදායකො ඛීයති ඛීයනකං පාචිත්තියං.

උබ්බාහිකාය වූපසමනං

47. තෙහි චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ අනග්ගානි[1] චෙව භස්සානි ජායන්ති න චෙකස්ස[2] භාසිතස්ස අත්ථො විඤ්ඤායති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං.

දසහඞ්ගෙහි සමන්නාගතො භික්ඛු උබ්බාහිකාය සම්මන්නිතබ්බො: සීලවා හොති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති ආචාරගොචරසම්පන්නො අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසු. බහුස්සුතො හොති සුතධරො සුතසන්නිචයො, යෙ තෙ ධම්මා ආදිකල්‍යාණා මජ්ඣෙකල්‍යාණා පරියොසානකල්‍යාණා සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං අභිවදන්ති. තථාරූපාස්ස ධම්මා බහුස්සුතා හොන්ති ධතා[3] වචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පටිවිද්ධා. උභයානි ඛො පනස්ස පාතිමොක්ඛානි විත්ථාරෙන ස්වාගතානි හොන්ති සුවිභත්තානි සුප්පවත්තීනි සුවිනිච්ඡිතානි සුත්තසො අනුබ්‍යඤ්ජනසො. විනයෙ ඛො පන ඨිතො[4] හොති අසංහීරො පටිබලො හොති උභො අත්ථපච්චත්ථිකෙ අනුඤ්ඤාපෙතුං සඤ්ඤාපෙතුං නිජ්ඣාපෙතුං පෙක්ඛතුං පසීදිතුං[5] පසාදෙතුං අධිකරණසමුප්පාදවූපසමකුසලො හොති අධිකරණං ජානාති. අධිකරණසමුදයං ජානාති. අධිකරණනිරොධං ජානාති. අධිකරණනිරොධගාමිනිපටිපදං ජානාති, අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඉමෙහි දසහඞ්ගෙහි සමන්නාගතං භික්ඛුං උබ්බාහිකාය සම්මන්නිතුං.

1. අනත්තානි - මජ්ඣං.
2. නාචෙකස්ස - මජ්ඣං.
3. ධාතා - මජ්ඣං.
4. ඨිතො - මජ්ඣං.
5. පසීදිතුං - වි- මජ්ඣං.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිළිසිඳ ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක භික්ෂූන් විසින් ඒ අධිකරණය ආවාසික භික්ෂූනට පැවරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවට සන්හිඳුවන ලදැයි කියනු ලැබේ.

කිමෙකින් සන්හිඳුවනලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුවන ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වෙයි. ඉදින් ඡන්දදායක මහණෙක් එයට දෙස් නඟන්නේ නම් ඔහුට ඛියනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවීම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථාප්‍රතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මෙබඳු වූ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවන්නට අනුදනිමි.

මහණෙනි, උබ්බාහිකාව පිණිස අංග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාතිමොක්ඛ-සංවර සීලයෙන් හැවුරුණේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවල බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන හික්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසූපිරූ තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසූ පිරූ දැ සිතින් දරන්නේ, ඇසූ පිරූ දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ මධ්‍යයෙහි යහපත් වූ, පර්‍යවසානයෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යංජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිපුන් වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවට පවසත් නම්, එ බඳු වූ ධර්මයෝ ඔහු විසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිහින්) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවට පිළිවිදනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු විසින් උභය පාතිමොක්ඛයෝ විස්තර වශයෙන් මොනොවට ප්‍රගුණ කරණ ලද්දහු, සූත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යංජන වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද්දහු, මොනොවට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි තර වැ පිහිටියේ නො හැකුළුණේ වේ ද, තම පසෙහි වූවනටත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූවනටත් (කරුණු) හඟවන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලවන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙපස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි හේතුව සංසිඳුවීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතුව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යා යුතු මඟ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබ්බාහි-කාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදනිමි.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං ඉමස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ අනග්ගානි චෙව භස්සානි ජායන්ති න චෙකස්ස භාසිතස්ස අත්ථො විඤ්ඤායති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමඤ්ච ඉත්ථන්නාමඤ්ච භික්ඛුං සම්මන්නෙය්‍ය උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං ඉමස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ අනග්ගානි චෙව භස්සානි ජායන්ති න චෙකස්ස භාසිතස්ස අත්ථො විඤ්ඤායති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමඤ්ච ඉත්ථන්නාමඤ්ච භික්ඛුං සම්මන්නති උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස ච ඉත්ථන්නාමස්ස ච භික්ඛුනො සම්මුති උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සම්මතො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො ච ඉත්ථන්නාමො ච භික්ඛු උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ සක්කොන්ති තං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා[1] ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති-උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

තෙහි චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ තත්‍රාස්ස භික්ඛු ධම්මකථිකො, තස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛූ ඤාපෙතබ්බා:

1. සඞ්ඝසම්මුඛතා - උපා. ම. සෝ.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සම්මත කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථා ප්‍රතිකථා-වෝ) උපදනාහු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද වචනයාගේ අදහස ද නො හැඟෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට උබ්බාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දැන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපදනාහු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද වචනයේ අර්ථ ද නො හැඟෙයි. (එ බැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්හිඳුවන්නට උබ්බාහිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සම්මත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මේ නඩුව සන්හිඳුවන්නට උබ්බාහිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සම්මත කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්හිඳුවන්නට මෙනම් මහණ ද උබ්බාහිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සම්මත විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකමි. (පිළිගනිමි)" යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උබ්බාහිකායෙන් ඒ නඩුව සන්හි වන්-නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්හිඳුනේ යැ යි යනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කිමෙක් ද? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාව ......මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුනු නඩුව කාරකයෙක් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙක්) යළිදු විසඳනු පිණිස උත්කෝටනය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්කෝටනක පචිති ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ නඩුව විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකථික මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පාතිමොක්ඛය) පුගුණ ව නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු ව නොම ආයේ ද හේ අර්ථය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහු ය:

සුණාතු මෙ ආයස්මන්තා. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති. නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං– ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා –පෙ– එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

තෙහි චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡියමානෙ තත්‍රාස්ස භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛූ ඤාපෙතබ්බා:[1]

සුණාතු මෙ ආයස්මන්තා, අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තවිභඞ්ගො. සො අත්ථං අසල්ලක්ඛෙන්තො ව්‍යඤ්ජනච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙත්වා සක්කොන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛා විනයෙන. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛා විනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා –පෙ– එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

1. ඤාපෙතබ්බො — වි.

"ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධර්මකථික ය, මොහුට සූත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රගුණ වැ නො ආයේ ය; සූත්‍ර විභඞ්ගය ප්‍රගුණ ව නොම ආයේ ය. හේ අර්ථය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණහු නඟාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්හිඳුවමෝ වා" යනුයෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නඟාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (එසේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්හිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකථික මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රගුණ ව ආයේ වේ නම්, සූත්‍රවිභඞ්ගය ප්‍රගුණ වැ නො ආයේ වේ නම්, හේ අර්ථය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණහු මෙසේ දන්විය යුත්තාහ:

"ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධර්මකථිකයෙක් ය. මොහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කලී ප්‍රගුණ වැ ආයේ වෙයි, සූත්‍රවිභඞ්ගය ප්‍රගුණ ව නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යංජනච්ඡායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් අයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණහු නඟාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්හිඳුවමෝ වා" යනුයෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නඟාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව ......යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්හිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙභුය්‍යසිකා විනයං

48. තෙ චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛූ න සක්කොන්ති තං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛූහි තං අධිකරණං සඞ්ඝස්ස නිය්‍යාතෙතබ්බං: න මයං භන්තෙ සක්කොම ඉමං අධිකරණං උබ්බාහිකාය වූපසමෙතුං. සඞ්ඝො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතූති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභුය්‍යසිකාය වූපසමෙතුං.

පඤ්චහඞ්ගෙහි සමන්නාගතො භික්ඛු සලාකගාහාපකො[1] සම්මන්නිතබ්බො. යො න ඡන්දාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න දොසාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න මොහාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, න භයාගතිං ගච්ඡෙය්‍ය, ගහිතාගහිතඤ්ච ජානෙය්‍ය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සම්මන්නිතබ්බො - පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිත්වා බ්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ භන්තෙ සංඝො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සංඝො. සංඝො ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සම්මන්නති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සලාකගාහාපකස්ස සම්මුති. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති. සො භාසෙය්‍ය. සම්මතො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී"ති.

තෙන සලාකගාහාපකෙන භික්ඛුනා සලාකා ගාහෙතබ්බා. යථා බහුතරා භික්ඛූ ධම්මවාදිනො වදෙන්ති තථා තං අධිකරණං වූපසමෙතබ්බං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච යෙභුය්‍යසිකාය ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති. ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති, සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති. අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

1. සලාකග්ගාහාපකො - ක. ම.

යෙභුය්‍යසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවන්නට නො හැක්කාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් "වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්හිඳුවන්නට නො හැක්කමු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්හිඳුවා වා"යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මෙ බඳු අධිකරණය යෙභුය්‍යසිකායෙන් සංන්හිඳුවන්නට අනුදනිමි.

අංග පසෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගන්වන්නෙක්) කොට සම්මත කට යුතු: යමෙක් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබඳු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහාපකයෙක් කොට සම්මත කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු: "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාලය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ දන්වීම යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහාපකයකු කොට සම්මත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහාපකයකු කොට සම්මත කිරීම රිසියෙන්නේ නම්, හේ නිහඬ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන්නේ හේ හෝ කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහාපකයකු කොට සම්මත විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය: මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහාපක මහණහු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධර්මවාදී මහණහු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවිය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියැ යුතු. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද යෙභුය්‍යසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කිමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් කර්මප්‍රාප්ත නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ඡන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හමු වූ මහණහු ආක්‍රෝශ පරිභව නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

කා ච තත්‍ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්‍ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති, අයං තත්‍ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච විවදති යෙන ච විවදති උභො අත්‍ථපච්චත්‍ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්‍ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

කා ච තත්‍ථ යෙභුය්‍යසිකා? යා යෙභුය්‍යසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටිකොසනා-අයං තත්‍ථ යෙභුය්‍යසිකා.

එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියන්ති.

තිවිධ සලාකගාහො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්‍ථියා එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං අධිකරණං හොති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ අසන්තුට්ඨා සාවත්‍ථියා සඞ්ඝස්ස අධිකරණවූපසමනෙන, අස්සොසුං ඛො අමුකස්මිං කිර ආවාසෙ සම්බහුලා ථෙරා විහරන්ති බහුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මාතිකාධරා පණ්ඩිතා ව්‍යත්තා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා. තෙ චෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යුං ධම්මෙන විනයෙන සත්‍ථුසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගන්ත්වා තෙ ථෙරෙ එතදවොචුං: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං; සාධු භන්තෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙන්තු ධම්මෙන විනයෙන සත්‍ථුසාසනෙන යථයිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

50. අථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවත්‍ථියා සඞ්ඝෙන අධිකරණං වූපසමිතං, යථා සුවූපසන්තං, තථා තං අධිකරණං වූපසමෙසුං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්හිඳේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පසෙහි වූ පුහුලාත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූ පුහුලාත් යන දෙදෙන හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙභුය්‍යසිකාව කවර යැ? යම් යෙභුය්‍යසිකාවෙක් වේ ද, කර්ම පිළිබඳ ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක් වෙතට එළඹීමෙක්, ඉවසීමෙක් ප්‍රතික්‍රොශ නො කිරීමෙක් වෙයි ද, මේ එහි යෙභුය්‍යසිකාව යැ,

මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුනු අධිකරණය කාරකයෙත් (එයට) සම්බන්ධ වූ මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදනේ ද) ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්දය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දොස් කියන්නේ නම් ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුවර මෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයෙක් වෙයි. එ කල්හි එ මහණහු සැවැත් නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්හිඳුවීමෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බහුශ්‍රැත වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආගමධර්ම ඇති, ධර්මධර වූ විනයධර වූ, මාතෘකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ, කුකුස් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බොහෝ තෙරහු වසත් ල, ඉදින් ඒ තෙරහු මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්හිඳුවන්නාහු නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිඳුනෙක් වන්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉක්බිති ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය., මෙසේ උපන්නේ ය., වහන්ස, යාච්ඤා කරම්හ. තෙරහු ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්හිඳුවන වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්හිඳුවත් වා'යි මෙ බස් කීහ.

50. එ කල්හි ඒ තෙරහු සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, (එහෙයින් ම) මොනොවට සන්හිඳුනේ වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවූහ.

අථ ඛො තෙ භික්ඛූ අසන්තුට්ඨා සාවත්ථියා සඞ්ඝස්ස අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා සම්බහුලානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන. අස්සොසුං ඛො අමුකස්මිං කිර ආවාසෙ තයො ථෙරා විහරන්ති -පෙ- ද්වෙ ථෙරා විහරන්ති -පෙ- එකො ථෙරො විහරති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මාතිකාධරො පණ්ඩිතො ව්‍යත්තො මෙධාවී ලජ්ජී කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො චෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍ය ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

51. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ තං ආවාසං ගන්ත්වා තං ථෙරං එතදවොචුං: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධු භන්තෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතු ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, යථයිදං අධිකරණං සුවූපසන්තං අස්සාති.

අථ ඛො සො ථෙරො යථා සාවත්ථියා සඞ්ඝෙන අධිකරණං වූපසමිතං, යථා සම්බහුලෙහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා තීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා ද්වීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා දුවූපසන්තං, තථා තං අධිකරණං වූපසමෙසි.

52. අථ ඛො තෙ භික්ඛූ අසන්තුට්ඨා සාවත්ථියා සඞ්ඝස්ස අධිකරණවූපසමනෙන අසන්තුට්ඨා සම්බහුලානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා තිණ්ණං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා ද්වින්නං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසන්තුට්ඨා එකස්ස ථෙරස්ස අධිකරණවූපසමනෙන, යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. භගවා එතදවොච:

නිහතමෙතං භික්ඛවෙ අධිකරණං සන්තං වූපසන්තං සුවූපසන්තං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛූනං සඤ්ඤත්තියා තයො සලාකගාහෙ ගුළ්හකං සකණ්ණජප්පකං විවටකන්ති.

ඉක්බිති ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු 'අසෝ නම ආවාසයෙහි ... තුන් නමෙක් තෙරහු වසත් ලැ යි.... දෙ නමෙක් තෙරහු වසත් ලැ යි, බහුශ්‍රැත වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආගමධර්මය ඇති ධර්මධර වූ විනයධර වූ මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුළු වරදෙහි ද කුකුස් කරන, ශික්ෂාකාමී වූ එක් තෙර නමෙක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර නම ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවන්නේ නම් මෙසේ මේ අධිරකණය මොනොවට සන්හිඳුනේ වන්නේ යැ' යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ වීය. මෙසේ උපන්නේ ය, යාච්ඤා කරම්හ, ස්ථවිර තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්හිඳුනක් වන්නේ ද එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්හිඳුවාවා'යි මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ ස්ථවිර තෙම සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, යම්සේ දෙ නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්හිඳුවන ලද්දේ ද, එසේ ම මොනොවට සංසිඳුනක් වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්හිඳුවී ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, බොහෝ තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, තුන් නමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, දෙනමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, එක් තෙර නමක ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයෙක් නො සතුටු වූවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:

"මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දෙක, සන්හිඳුනෙක, වෙසෙසින් සන්හිඳුනෙක, මොනොවට සන්හිඳුනෙක. මහණෙනි, ඒ මහණුන් හඳුන්වනු පිණිස ගුළ්හකය, සකණ්ණජප්පකය. විවටකය යන සලාකාගැන්වීම් තුන අනුදනිමි.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ ගුළ්හකො සලාකගාහො හොති? තෙන සලාක-ගාහාපකෙන භික්ඛුනා සලාකායො වණ්ණාවණ්ණායො කත්වා එකමෙකො භික්ඛු උපසඞ්කමිත්වා එවමස්ස වචනීයො: අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡසි තං ගණ්හාහීති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ච කස්සචි දස්සෙසීති. සචෙ ජානාති අධම්මවාදී බහුතරාති, දුග්ගහොති පච්චුක්කඩ්ඪිතබ්බං. සචෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාවෙතබ්බං. එවං ඛො භික්ඛවෙ ගුළ්හකො සලාකගාහො හොති.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ සකණ්ණජප්පකො සලාකගාහො හොති? තෙන සලාකගාහාපකෙන භික්ඛුනා එකමෙකස්ස භික්ඛුනො උපකණ්ණකෙ ආරොචෙතබ්බං. අයං එවංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡසි තං ගණ්හාහීති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ච කස්සචි ආරොචෙහීති. සචෙ ජානාති අධම්මවාදී බහුතරාති දුග්ගහොති පච්චුක්කඩ්ඪිතබ්බං සචෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරා'ති සුග්ගහොති සාවෙතබ්බං. එවං ඛො භික්ඛවෙ සකණ්ණජප්පකො සලාකගාහො හොති.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ විවටකො සලාකගාහො හොති? සචෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති විස්සට්ඨෙව නෙව විවටෙන ගාහෙතබ්බො. එවං ඛො භික්ඛවෙ විවටකො සලාකගාහො හොති.

ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො සලාකගාහාති.

සතිවිනයො

53. අනුවාදාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? අනුවාදාධිකරණං චතූහි සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච අමූළ්හවිනයෙන ච තස්සපාපියසිකාය ච.

සියා අනුවාදාධිකරණං ද්වෙ සමථෙ අනාගම්ම අමූළ්හවිනයඤ්ච තස්සපාපියසිකඤ්ච ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන චාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛූ භික්ඛුං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති, තස්ස ඛො තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො දාතබ්බො.

මහණෙනි, ගුළ්හක සලාකාග්‍රාහය කෙසේවේ ද යත්: ඒ සලකා ගන්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙ‍්‍යකට වෙනස් වන සේ නිල් ආදි විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මෙ මෙසේ වූ වාද ඇත්තහු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙසේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් රිසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියැ යුතු ය. ඉදින් අධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගැන්ම වරදවා කරණ ලදැ'යි කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවැත එකතු කොට යළිදු ගැන්වියැ යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාවැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්වියැ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ගුළ්හක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, සකණ්ණජප්පක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලකා ගන්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වැ 'මේ මෙ බඳු වාද ඇත්තහු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙ බඳු වාද ඇත්තහු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැමැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කිය යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කිය යුතු ය. අධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාවන්) එකතු කොට ගෙන යළිදු සලාකා ගැන්වියැ යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණජප්පක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, විවටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විසිරුවා විවෘත ලෙසින් (පැහැනෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විවටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුවාදධිකරණය ශමථ කීයෙකින් සන්හිඳෙයි ද? අනුවාදධිකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමූළ්හවිනයෙන් ද තස්සපාපියාසිකායෙන් ද යන ශමථ සතරින් සන්හිඳෙයි.

අනුවාදධිකරණය අමූළ්හවිනය ද තස්සපාපියාසිකාව ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද සතිවිනයයෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්හිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? වියහැකි යයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ දයක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමූලක ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩීමට පැමිණි එ මහණහට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එවං ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: මං භන්තෙ භික්ඛූ අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සොහං භන්තෙ සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො, තතියම්පි යාචිතබ්බො.

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. භික්ඛූ ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. භික්ඛූ ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං අමූලිකාය සීලවිපත්තියා අනුද්ධංසෙන්ති. සො සතිවෙපුල්ලප්පත්තො සඞ්ඝං සතිවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයස්ස දානං. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති..

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච අනුවදති, යස්ස ච අනුවදති, උභො අත්තපච්චත්ථිකා සම්මුඛීභූතා හොන්ති. අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා. කිඤ්ච තත්ථ සතිවිනයස්මිං? යා සතිවිනයස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටික්කොසනා ඉදං තත්ථ සතිවිනයස්මිං. එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

Free Distribution www.aathaapi.org

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ තනිපට සිවුර එකස් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, භික්ෂූහු මට අමූලක වූ ශීලවිපත්තිචෝදනායෙන් චෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙම් සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. භික්ෂූහු මෙනම් මහණහට අමූලක ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදී. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණහු මෙනම් මහණහට අමූලක ශීලවිපත්තියෙන් චෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදී. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන්නේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්නේ නම් හේ කියාවා, දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි, සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙක් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් චෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් චෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහිත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහිත් වූවෝ හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාවය යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, වඩාත් එළැඹීමෙක්, ඉවැසීමෙක්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙක් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්හිඳුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය වෙයි. ඡන්දදායක තෙමේ නින්දා කෙරෙයි ද, ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

අමූළ්හවිනයො

54. සියා අනුවාදාධිකරණං ද්වෙ සමථෙ අනාගම්ම සතිවිනයඤ්ච තස්සපාපියසිකඤ්ච, ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච අමූළ්හවිනයෙන චාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු උම්මත්තකො හොති චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො එවං වදෙති: "අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති." එවම්පිනං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව 'සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති' තස්ස ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයො දාතබ්බො.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: 'අහං භන්තෙ උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං, මං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති. සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. ත්‍යාහං එවං වදාමි: අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මූළ්හෙන මෙ එතං කතන්ති. එවම්පි මං වුච්චමානා චොදෙන්තෙව: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සොහං භන්තෙ අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචාමීති. දුතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියම්පි යාචිතබ්බො -පෙ-

අමූළ්හවිනය

54. අනුවාදාධිකරණය සතිවිනයය ද තස්සපාපියස්සිකාව ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද අමූළ්හවිනයයෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්හිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැ යි කියයුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ කියුම් කැරුම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වැ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතින් චෝදනා කෙරෙත්. ''ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිම් වීමි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ දෑ කරණ ලදී. එය මම සිහි නො කරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලද''යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට ''ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා''යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමූළ්හවිනය දිය යුතු ය.

මහණෙනි, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ''වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතු-වෙකිම් වීමි. උමතුවූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණුනට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, 'ආයුෂ්මත් තෙමෙ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි මට චෝදනා කෙරෙත්. 'ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිම් වීමි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද, කයින් කරණ ලද්දවූ ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදී. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිමුළා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලද'යි ඔවුනට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නා වූ ද ඔහු මට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේ වා' යි මට චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිමුළාව නැත්තෙම් සංඝයා ගෙන් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලමි''යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලියැ යුතු...

ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ඛූ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා චොදෙන්ති: සරතායස්මා එවරූපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං -පෙ-' සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දදෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො: අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො එවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමූළ්හො සඞ්ඝං අමූළ්හවිනයං යාචති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දින්නො සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො අමූළ්හස්ස අමූළ්හවිනයො. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච අමූළ්හවිනයෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කිඤ්ච තත්ථ අමූළ්හවිනයස්මිං? යා අමූළ්හවිනයස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටික්කොසනා, ඉදං තත්ථ අමූළ්හවිනයස්මිං. එවං වූපසන්තඤ්ච භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: ''සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතුවෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචසික වූ ද ශ්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැතින් 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි චෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ 'ඇවැත්නි,... උමතුවීමි'... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිමුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙක් විය... හේ 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට ගිය උමතුවෙකිම් වීමි... සිහිමුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමූළ්හවිනයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙයි. මුළාව නැත්තාවූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන්නේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියෙන්නේ නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මෙ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමූළ්හවිනයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි''යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබෙ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද අමූළ්හවිනයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධම්සම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමූළ්හවිනය කවර යැ? අමූළ්හවිනයකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අභ්‍යුපගමනයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතික්‍රෝශනයෙක් වේ ද, මෙ එහි අමූළ්හවිනය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්කෝටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දදායක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපශමයට) නින්ද කරන්නේ ද, ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

තස්සපාපියසිකා

55. සියා අනුවාදාධිකරණං ද්වෙ සමථෙ අනාගම්ම සතිවිනයඤ්ච අමූළ්හවිනයඤ්ච ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච තස්සපාපියසිකාය චාති? සියාතිස්ස වචනීයං.

යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සඞ්ඝමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපත්තියා චොදෙති, සරතායස්මා එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

තමෙනං සො නිබ්බෙඨෙන්තං අතිවෙඨෙති. 'ඉඞ්ඝායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි, යදි සරසි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

සො එවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා. සරාමි ච ඛො අහං ආවුසො එවරූපිං අප්පමත්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා'ති.

තමෙනං සො නිබ්බෙඨෙන්තං අතිවෙඨෙති: 'ඉඞ්ඝායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි: යදි සරසි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

සො එවං වදෙති: 'ඉමං හි නාමාහං ආවුසො අප්පමත්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා අපුට්ඨො පටිජානිස්සාමි. කිම්පනාහං එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිස්සාමී'ති.

සො එවං වදෙති: ඉමං හි නාම ත්වං ආවුසො අප්පමත්තිකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා අපුට්ඨො පටිජානිස්සසි. කිම්පන ත්වං එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිස්සසි? ඉඞ්ඝායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි. යදි සරසි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

තස්සපාපියස්සිකා

55. අනුවාදාධිකරණය සතිවිනයය ද අමූළ්හවිනයය ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ, සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තස්සපාපියස්සිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සංසිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැ යි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සඟමැදදී ''ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි ඇවැතකට හෝ පරිජියට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි ගරු ඇවැතෙකින් චෝදනා කරයි.

ඒ (චුදිත) මහණ තෙම 'ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතට හෝ පරිජියට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා මම සිහි නො කරමි යි කියයි.

ඒ (චෝදක) මහණ තෙම 'එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිජි හෝ පරිජියට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවතකට හෝ පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දැනගන්නැ' යි යථොක්ත චුදිත මහණහු වඩාත් චොදනායෙන් වෙළයි.

ඒ චුදිත මහණතෙම 'ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි මම නො ම සිහි කරමි. ඇවැත්නි, එනෙකුදු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ 'පරිජි ඇවැතට හෝ පාරාජික–සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දැනගන්නැ'යි චොදක මහණ තෙමේ යථොක්ත චොදනා වෙළුමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දැඩි කොට වෙළයි.

'ඇවැත්නි, මම මෙ නම් අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ නො විචාරණ ලද්දෙම ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කිමෙක් ද? පරිජිඇවතට හෝ පරිජි ඇවැතට සාමන්ත වූ ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණ විචාරණ ලද්දෙම ප්‍රතිඥ නො කරන්නෙම් ද?'යි ඒ චුදිත මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ චෝදක මහණ තෙම 'ඇවැත්නි, ඔබ මෙතම් වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ, නොවිචාරණ ලද්දෝ එය ප්‍රතිඥ කරන්නාහු ය, (එසේ කල්හි) පරිජි හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණ කිමෙක් ද? විචාරණ ලද්දාහු ප්‍රතිඥා නො කරන්නාහු ද? එබැවින් ඉදින් පරිජියකට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි ඉදින් සිහි කරවූ නම්, එය මොනොවට ම දැනගන්නැ' යි මෙසේ කියයි.

සො එවං වදෙති සරාමි ඛො අහං ආවුසො එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා දවා මෙ එතං වුත්තං, රවා මෙ එතං වුත්තං. නාහං තං සරාමි එවරූපිං ගරුකං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

56 තස්ස ඛො තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකා කම්මං කාතබ්බං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිචරති, සම්පජානමුසා භාසති, යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකා කම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු සඞ්ඝමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජානිත්වා පටිජානාති, පටිජානිත්වා අවජානාති, අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිචරති, සම්පජානමුසා භාසති. සඞ්ඝො ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියම්පි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- කතං සඞ්ඝෙන ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියසිකාකම්මං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛා-විනයෙන ච තස්සපාපියසිකාය ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ච තත්ථ තස්සපාපියසිකාය? යා තස්සපාපියසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටික්කොසනා, අයං තත්ථ තස්සපාපියසිකාය. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උක්කොටෙති. උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං

(එවිට) ඒ චූදිතක මහණ තෙම "ඇවැත්නි, පරිජි ඇවැතකට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි මා කීවා සිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිස කියන ලදී, එය මා විසින් විහිළු පිණිස කියන ලදි. පරිජි ඇවැතකට හෝ පරිජියට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට මම පැමිණියෙමි'යි කියා නම් නො ම සිහි කෙරෙමි" යි මෙසේ කියයි.

56. මහණෙනි, එසේ කියන ඒ මහණහට තස්සපාපියසිකා කර්මය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ගරු ඇවැතින් ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඥ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ යු වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඥ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කීයෙමි යි යන ආදී බස් කියා නොපිළිගනී හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තස්සපාපියසිකා කර්මය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟමැදදී ගරු ඇවැතෙකින් අනුයොග කරණු ලබන්නේ, අවඥා කොට ප්‍රතිඥ කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඥා කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන මුසවා බෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තස්සපාපියසිකා කර්මය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තස්සපාපියසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ නිහඬ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තස්සපාපියසිකාකර්මය කරණ ලදී. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි" යනුයි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද ? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තස්සපාපියසිකායෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි තස්සපාපියසිකාව කවර යැ ? තස්සපාපියසිකාකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යෂණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂෙධනයෙක් වේ ද, මෙය එහි තස්සපාපියසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද, උක්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දදායක මහණෙක් නිඳ කෙරෙයි ද, ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය වෙයි.

පටිඤ්ඤාතකරණං

57. ආපත්තාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? ආපත්තාධිකරණං තීහි සමථෙහි සම්මති සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච තිණවත්ථාරකෙන ච,

සියා ආපත්තාධිකරණං එකං සමථං අනාගම්ම තිණවත්ථාරකං ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන චාති? සියා'තිස්ස වචනීයං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු ලහුකං ආපත්තිං ආපන්නො හොති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිම්පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං ආවුසො ඉත්ථන්නාමං ආපත්තිං ආපන්නො. තං පටිදෙසෙමී'ති. තෙන වත්තබ්බො: 'පස්සසි?'ති. 'ආම පස්සාමී'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී'ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- . කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා කිඤ්ච තත්ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං? යා පටිඤ්ඤාතකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අපටික්කොසනා, ඉදං තත්ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

58. එවං චෙ තං ලභෙථ ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ ලභෙථ තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්බහුලෙ භික්ඛූ උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්සු වචනීයා: 'අහං භන්තෙ ඉත්ථන්නාමං ආපත්තිං ආපන්නො, තං පටිදෙසෙමී'ති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛූ ඤාපෙතබ්බා: 'සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ආපත්තිං සරති. විවරති. උත්තානිකරොති දෙසෙති. යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ආපත්තිං පතිගණ්හෙය්‍යන්ති.''

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපත්ත්‍යාධිකරණය සමථ කීයෙකින් සන්සිඳේ ද? යත්: ආපත්ත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥතකරණයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යන සමථ තුනින් සන්සිඳේ.

ආපත්ත්‍යාධිකරණය තිණවත්ථාරක නම් වූ එක් සමථයකට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන සමථ දෙකින් සන්සිඳෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියයුතු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් ලුහු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සඟ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන්හි කොට, "ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි"යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු විසින් (අනිත් මහණහු විසින්) 'ඇවැත දක්හිද?'යි කියැ යුතු. එසේ ය, දකිමි'යි පළමු මහණහු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර වඩව'යි දෙවැනි මහණහු විසින් කියැ යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිඳුනේ ය යි කියතු ලැබෙ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකුට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤාතකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාත කරණ කර්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙක් කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යාසණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂෙධනයෙක් වේ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤාතකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිඳුනු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිඳවනු පිණිස උත්කොටනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදි ද) ඔහුට උත්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමථය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළැඹ උතුරු සඟ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ නඟා "වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙම් වෙමි. එය දෙසමි"යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත්වා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙහෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි"යි මහණහු දන්විය යුත්තාහ.

තෙන වත්තබ්බො 'පස්සසී?'ති. 'ආම පස්සාමී'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී'ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා. කිඤ්ච තත්ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං? යා පටිඤ්ඤාතකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනා අප්පටික්කොසනා, ඉදං තත්ථ පටිඤ්ඤාතකරණස්මිං. එවං වූපසන්තං චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං.

59. එවඤ්චෙ තං ලභෙථ ඉච්චෙතං කුසලං නො චෙ ලභෙථ, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඞ්ඝං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උත්තරාසඞ්ගං කරිත්වා වුඩ්ඪානං භික්ඛූනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්කුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "අහං භන්තෙ ඉත්ථන්නාමං ආපත්තිං ආපන්නො, තං පටිදෙසෙමී"ති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අයං ඉත්ථන්නාමො භික්ඛු ආපත්තිං සරති විවරති උත්තානීකරොති දෙසෙති. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං ඉත්ථන්නාමස්ස භික්ඛුනො ආපත්තිං පටිග්ගණ්හෙය්‍යන්"ති. තෙන වත්තබ්බො 'පස්සසී?'ති. 'ආම පස්සාමී'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසී'ති.

ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච පටිඤ්ඤාතකරණෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං? සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තඤ්චෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති, උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති ඛීයනකං පාචිත්තියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් 'ඇවැත දක්නෙහි ද?' යි ඉතර මහණහුට කියයුතු. 'එසේ යැ, දකිමි'යි දෙශක මහණහු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර කරව'යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්සිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුට දෙසයි ද, මේ දෙදෙන ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥතකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥත කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අභ්‍යුපගමනයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතික්‍රොශනයෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥතකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිඳුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්සිඳුවනු පිණිස ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උක්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනව. ඉදින් නො ලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසඟ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැඳ උක්කුටුක වැ හිඳ දොහොත් මුදුන් තබා ගෙන, "වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවතට පැමිණියෙමි. එය දෙසමි' යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ ඇවැත සිහි කරයි. හෙළි කරයි, පෙහෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි'යි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් 'ඇවැත දකිහි ද?'යි කියැ යුතු 'එසේ ය, දකිමි'යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවරය වඩව යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්සිඳුනේ යැ'යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධම්සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිඳුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක තෙමේ උක්කොටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උක්කොටනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දදායක මහණ ඛීය්‍ය කරන්නේ නම් ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

තිණවත්ථාරකං

60. සියා ආපත්තාධිකරණං එකං සමථං අනාගම්ම පටිඤ්ඤාතකරණං ද්වීහි සමථෙහි සම්මෙය්‍ය සම්මුඛාවිනයෙන ච තිණවත්ථාරකෙන චාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තත්‍ර චෙ භික්ඛූනං එවං හොති. 'අම්හාකං ඛො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍යා'ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙතුං.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතබ්බං: සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං සන්නිපතිතබ්බං. සන්නිපතිත්වා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො: "සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම. සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං සඞ්ඝො ඉමං අධිකරණං තිණවත්ථාරකෙන වූපසමෙය්‍ය ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො: "සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය, යදායස්මන්තානං පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති ආයස්මන්තානඤ්චෙව අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්ති. අථාපරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පක්ඛො ඤාපෙතබ්බො: "සුණන්තු මෙ ආයස්මන්තා. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං-පෙ-සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තන්"ති.

1. අථාපරෙසං - වි - ත. මජ්ඣං. අපීකං

තිණවත්ථාරකය

60. ප්‍රතිඥාතකරණ නම් වූ එක් සමථයකට නො පැමිණ සම්මුඛා විනයයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යන සමථ දෙකින් ආපත්තාධිකරණය සන්සිඳෙන්නේය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැ යි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වැ හටගත් කලහ ඇති වැ විවාදයට පැමිණියන් වැ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලදුයේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුනට හටගත් අරගල ඇති වැ හටගත් කලහ ඇති වැ විවාදයට බටුවන් වැ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලදුයේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය රළු බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, බිඳීම පිණිස පවතිනු විය හැකියැ' යි මෙසේ සිතෙක් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තිණවත්ථාරකයෙන් සන්සිඳුවන්නට අනුදනිමි:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිඳු විය යුතු; සියලු මහණුන් ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වැ ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණෙක්හු විසින් "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ ද කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රළුබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, භේදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කලැ යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිජි සඟවෙසෙජ් යන) දළ වරද හැර, ගිහින් ගැරහුම් ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය තිණවත්ථාරකයෙන් සන්සිඳුවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් "ආයුෂ්මත්හු මා ගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වැ උපන් කලහ ඇති වැ විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් වැ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රළුබව පිණිස සැඩබව පිණිස භේදය පිණිස පවතිනු ද විය හැක්ක. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් යැ යි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමා ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් ථුල්ල වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්නට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සඟ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි"යි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් "ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... ථුල්ල වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සඟ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි"යැ යි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු.

එකතොපක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තීහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම. සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛළත්තාය වාළත්තාය භෙදාය සංවත්තෙය්‍ය. යදි සඞ්ඝස්ස පත්තකල්ලං අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති යා ච අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසඤ්චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. එසා ඤත්ති.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති ඉමෙසඤ්චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. යස්සායස්මතො ඛමති අම්හාකං ඉමාසං ආපත්තීනං සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසනා ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං, සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අථාපරෙහි එකතොපක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඞ්ඝො ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො. අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙය්‍යං ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. එසා ඤත්ති.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණෙක්හු විසින්,

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුනොවුනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නෙමෝ නම් ඒ අධිකරණය රළුබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, භේදය පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැඟේ නම් මම ථුල්ල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමා ගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සඟ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි.... මම ථුල්ල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමා ගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සඟමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසෙමි. ථුල්ලවරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සඟ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන්නේ නම් හේ නිහඬ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන්නේ වී නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ථුල්ල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සඟමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසිවෙයි. එ හෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි"යැ යි සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණෙක්හු විසින්,

"සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති...අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ථුල්ල වරද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සඟමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සුණාතු මෙ භන්තෙ සඞ්ඝො අම්හාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං, යා චෙව ඉමෙසං ආයස්මන්තානං ආපත්ති, යා ච අත්තනො ආපත්ති, ඉමෙසං චෙව ආයස්මන්තානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන දෙසෙමි. ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං -පෙ- යස්සායස්මතො ඛමති සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දෙසිතා අම්හාකං ඉමා ආපත්තියො සඞ්ඝමජ්ඣෙ තිණවත්ථාරකෙන ඨපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං. ඨපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං. ඛමති සඞ්ඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමීති.

61. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සම්මුඛාවිනයෙන ච තිණවත්ථාරකෙන ච. කිඤ්ච තත්ථ සම්මුඛාවිනයස්මිං?

සඞ්ඝසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කා ච තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛූ කම්මප්පත්තා තෙ ආගතා හොන්ති ඡන්දාරහානං ඡන්දො ආහටො හොති. සම්මුඛීභූතා න පටික්කොසන්ති. අයං තත්ථ සඞ්ඝසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසම්මති, අයං තත්ථ ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යස්ස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛීභූතා හොන්ති, අයං තත්ථ පුග්ගලසම්මුඛතා.

කිඤ්ච තත්ථ තිණවත්ථාරකස්මිං? යා තිණවත්ථාරකස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනං අපටික්කොසනං ඉදං තත්ථ තිණවත්ථාරකස්මිං.

එවං වූපසන්තං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උක්කොටෙති උක්කොටනකං පාචිත්තියං. ඡන්දදායකො ඛීයති, ඛීයනකං පාචිත්තියං.

කිච්චාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සම්මති? කිච්චාධිකරණං එකෙන සමථෙන සම්මති සම්මුඛාවිනයෙනාති.

සමථක්ඛන්ධකො නිට්ඨිතො චතුත්ථො.

Free Distribution www.aathaapi.org

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, ථුල්ල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සඟ මැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසමි.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙහි ද හේ නිහඬ වේ වා, යමකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියාවා.

අප විසින් ථුල්ල වරද ද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සඟමැද දී තිණවත්ථාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි''යැ යි සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්හිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්හිඳුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තිණවත්ථාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණහු කර්මප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දෙනුවට සුදුස්සන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමුවූ මහණහු ප්‍රතිෂේධනය නො කෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්හිඳෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යැ

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමෙකුත් ඇවැත දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවූවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි තිණවත්ථාරකය කවර යැ? තිණවත්ථාරකකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යෙෂණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධනයෙක් වේ ද, මේ එහි තිණවත්ථාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්හිඳුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උක්කොටනක පැචිත්තිය ඇවැත වේ. මේ කර්මයට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්හිඳීමට නිඥ කෙරේ ද ඔහුට ඛීයනක පාචිත්තිය ඇවැත වේ.

කෘත්‍යාධිකරණය ශමථ කීයෙකින් සන්හිඳේ ද කෘත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාවිනය සංඛ්‍යාත එක් ශමථයෙකින් සන්හිඳෙ යි.

සතරවනු සමථක්ඛන්ධකය නිමියේ ය.

චූලවග්ගපාළි

විසෙසපදානුක්කමණිකා

අ	පිට්ඨඞ්කා
අක්ඛරිකායපි	40
අචක්ඛනපි	40
අගරුකරියමානො	100
අග්ඝසමොධාන පරිවාසො	250,252
අඞ්ගාරකාසූපමා	130
අඞ්ගුලියා ජලමානාය	342
අජෙති	6, 24
අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපන්නො	16,96
අජ්ඣාචිණ්ණං	350, 356
අට්ඨපදෙපි	40
අට්ඨිකඞ්කලූපමා	130
අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපන්නො	16, 96
අතිවෙඨෙති	422
අත්තපච්චත්ථිකෙ	402
අදෙසනාගාමිනියා	8, 10
අධම්මකම්මං	8
අධම්මිකා සලාකගාහා	362
අධිසීලෙ සීලවිපන්නො	16, 96
අනපදානං	14, 24, 96
අනපෙක්ඛො	66
අනවස්සවො	378
අනාචාරං	38, 56
අනාපත්තියා කතං	8
අනාදරාවනා	166
අනීතිකා	314
අනුදූතෙන	80
අනුබලප්පදානං	376, 388
අනුවාදාධිකරණං	376, 388
අනුවාදෙ	18
අනුසම්පවඞ්කතා	376

අ	පිට්ඨඞ්කා
අනුහනනා	376
අන්තරායිකාධම්මා	130
අපටික්කොසනා	416
අපටිඤ්ඤාය	23
අපටිපුච්ඡා	28
අපලොකනකම්මං	378
අප්පකිලමථෙන	44
අප්පටිභානා	344
අප්පපුඤ්ඤ	342
අප්පස්සාද කාමා	130
අබලබලො විය	42
අබ්භක්ඛානං	130
අබ්භාකුටිකා	42
අබ්භුස්සහනතා	376, 388, 392
අභිච්ඡරිත්වා	388
අභිසඞ්ඛාරිකං	342
අමූළ්හවිනයො	350, 354, 418
අලමත්තතරා	2
අවිනයකම්මං	8
අව්‍යත්තො	24
අසම්භාගං සඞ්ඝාත	100
අසම්මුඛා	28
අසරඵාන පටිච්ඡන්නා	268
අසංහීරො	402
අසාරෙත්වා	8
අසිසූනූපමා	132
ආගන්තුක භත්තං	66
ආචාරගොචරසම්පන්නො	402
ආචාරවිපත්තියා	376
ආජීවවිපත්තියා	376

Free Distribution www.aathaapi.org

අ

පිට්ඨඞ්කා

ආධානගාහී 380
ආපජ්ජිතා 354
ආපත්තාධිකරණං 376, 388
ආපත්තිං ආරොපෙත්වා 14
ආවාස පරම්පරං 110
ආසන පරියන්තො 160
ආරඤ්ඤිකඞ්ගං 182
ආවෙලං 38
ආසනාභිහාරො 98

ඉ

ඉඞ්ඝ 400
ඉද්ධිපාටිහාරියං 340
ඉස්සුකී 380

උ

උක්කොටනකං 402
උක්කොටෙති 398
උක්ඛෙපනීයකම්මං 88, 100
උත්තරිභඞ්ගං 342
උත්තානමුඛා 42
උභතොවණ්ටිකමාලං 38
උපකණ්ණකෙ 412
උපඝාතිකෙන 56
උපනාහී 378
උබ්බාහිකාය 402
උම්මත්තකො 286, 310
උරච්ඡදං 38
උස්සොළ්හී 40

එ

එකවජ්ජනො 98
එකජ්ඣං 340
එකතොවණ්ටිකමාලං 38
එහිස්වාගතවාදිනො 42
එළගලාවෙවා 386

ඔ

පිට්ඨඞ්කා

ඔකොටිමකො 386
ඔනොජනං 170, 176, 182
ඔසාරියති 290

ක

කක්ඛළත්තාය 370
කණාජකං 342
කතිකසණ්ඨානං 342
කත්තරදණ්ඩා 342
කලහකාරකො 96
කාකච්ඡසං 68
කායදළ්හිබහුලා 340
කිච්චාධිකරණං 376, 390
කුක්කුච්චකො 34
කුක්කුච්චසං 68
කුලසණ්ඨානං 40
කොට්ඨකෙ 342
කොධනො 378

ඛ

ඛලිකායපි 40
ඛිත්තචිත්තො 286, 290, 310
ඛීයනකං 402
ඛුංසෙන්ති 70

ග

ගතිගතං 362
ගිහිධජො 98
ගිහීපටිසංයුත්තං 372
ගිහීසංසට්ඨා 24
ගුළ්හකො 414

ඝ

ඝටිකායපි 40

Free Distribution www.aathaapi.org

ච

	පිට්ඨඞ්කා
චතුක්කභත්තං	342
චාවනාධිප්පායෙහි	346
චිඞ්ගුලකෙනපි	40
චිත්තරූපං	342
චිත්තවිපරියාසකතො	350
චිත්තමානත්තා	196, 226, 228

ඡ

ඡන්දාගාමිතා	58
ඡන්දදායකො	410
ඡබ්බග්ගියා	321
ඡාරත්තං	196

ඣ

ඣායිතො	340

ඤ

ඤත්තිකම්මං	378
ඤත්තිචතුත්ථකම්මං	378
ඤත්තිදුතියකම්මං	378

ත

තජ්ජනීයකම්මං	4, 6, 14, 22
තබ්බිසො	166, 186
තස්සපාපියසිකා	362, 370, 422, 424
තිණවත්ථාරකං	370, 430
තිණ්ණුක්කුපමා කාමා	130
තිත්ථියධජො	98
තිරච්ඡානකථිකා	340
තිලසඞ්ගුලිකා	66
තුවට්ටෙන්ති	40

ථ

ථරුස්මිම්පි	40
ථුල්ලවජ්ජං	372

ද

	පිට්ඨඞ්කා
දක්ඛිණාපථකා	68
දසපදෙපි	40
දිට්ඨාවිකම්මං	374
දිට්ඨිවිපත්තියා	376
දුට්ඨචිත්තා	380
දුප්පටිනිස්සග්ගී	390
දෙසනාගාමිනියා	12
දොසාගාමිතා	58

ධ

ධනුකෙනපි	40
ධම්මකථිකා	340
ධම්මකම්මං	10
ධම්මසම්මුඛතා	896, 404
ධුවභත්තිකො	64

න

නවකම්මිකො	64
නලාටිකං	40
නිබ්බෙඨෙන්තං	422
නිබ්බෙමතිකො	262, 300
නිබද්ධසඤ්ඤත්ති	40
නියස්සකම්මං	24, 26
නිස්සයො	18
නෙත්ථාරං	18, 20, 22

ප

පක්කන්තස්ස	18
පකතා	24
පකරණෙ	168
පඞ්කචීරෙනපි	40
පච්ඡාසමණෙන	170, 176, 182
පජ්ඣායන්තා	344
පටිඤ්ඤාතකරණං	356, 358, 360
පටිඤ්ඤාය කතං	12

Free Distribution www.aathaapi.org

විසෙසපදානුක්කමණිකා

ප

පිට්ඨඞ්කා

පටිසාරණීයකම්මං 64
පතිවෙයා 338
පත්තකබන්ධා 344
පත්තාළහකෙනපි 40
පබ්බාජනීයකම්මං 38
පරිවසන්තා 190
පරිවුත්ථපරිවාසො 204
පරිසක්කති 76
පරිහාරපථෙපි 40
පස්සාවට්ඨානා 342
පළාසී 380
පාදකඨලිකං 98
පාදපීඨං 98
පාදොදකං 98
පාරිවාසිකා 158
පාරිවාසික චතුත්ථො 166
පිට්ඨිපරිකම්මං 98, 170
පිණ්ඩපාතිකඞ්ගං 182
පුග්ගලසම්මුඛතා 396, 404
පුබ්බභාසිනො 42
පුරෙසමණෙන 170, 176, 182

බ

බව්හාබාධො 386
බහාරාමකොට්ඨකෙ 314
බිම්බොහනං 342
බිලඞ්ගදුතියං 342

භ

භණ්ඩනකාරකො 96
භත්තුද්දෙසකං 338, 340
භයගාමිකා 58
භස්සකාරකො 2, 96
භාකුටිකභාකුටිකො 42
භාසිතපරික්කන්තං 350, 418, 420

භ

පිට්ඨඞ්කා

භික්ඛුනොවාද සම්මති 170
භිසි 342

ම

මකචි 380
මඞ්කුභූතො 80
මඤ්ජරි 380
මණ්ඩුරිකං 38
මනෙසිකායපි 40
මඤ්ඤමනෙ විය 42
මම්මනො 386
මංසපෙසූපමා 130
මානත්තචාරිකා 180
මානත්තාරහා 176, 178
මායාවී 380
මිස්සකදිට්ඨිනො 314
මිහිතපුබ්බඞ්ගමා 42
මුඛසත්තීහි විතුදන්තා 360
මූලායපටිකස්සනාරහා 168, 212, 214, 216
මූලභවිතකා 380
මෙධකං 376
මෙධගා 388
මොපබ්බිකායපි 44
මොඝපුරිසො 28
මොහගාමිකා 50

ය

යථා බුඩ්ඪං 170
යථාරද්ධං 342
යථා වඤ්ජනම්පි 40
යාචිතකූපමා 130
යෙභුය්‍යසිකා 360, 408

Free Distribution www.aathaapi.org

ර

	පිට්ඨඞ්කා
රඞ්ගමජ්ඣෙපි	40
රත්තිච්ඡෙදෙ	166
රථකෙනපි	40
රුක්ඛඵලූපමා	132

ල

ලජ්ජිධම්මො	256, 258, 260, 262
ලාසෙන්තිපි	40
ලුද්ධචිත්තා	380

ව

වඞ්කකෙනපි	40
වච්චට්ඨානං	342
වටංසකං	38
වණ්ණාවණ්ණයො	414
වම්මෙහසන්ති	70
වචසීතල්ලි	318
වාළත්තාය	370
විධූතිකං	38
විනයධරා	340
විනය සම්මුඛතා	396, 404
විපච්චතාය වොහාරො	386
විප්පවාසො	166
විබ්භන්තකස්ස	288
විවටකො	414
විවාදකාරකො	96
විවාදාධිකරණං	376, 388
විසමොධානව	414
විහාරපරියන්තො	160
වෙතනවෙරා	286, 310, 312
වෙමතික පටිච්ඡන්නා	266
වෙමතිකා	262, 300

ස

සකණ්ණජප්පකො	414
සබිලා	42
සඞ්ගණිකාය	4
සඞ්ඝසම්මුඛතා	396, 404

ස

	පිට්ඨඞ්කා
සඞ්ඝාටිපල්ලත්ථිකාය	344
සඞ්ඝෙ අධිකරණකාරකො	96
සවචනීයං	20
සංයුත්තනිකං	196
සඨො	380
සණ්හා	42
සතිවිනයො	348
සතිවෙපුල්ලප්පත්තො	348
සත්තිසූලූපමා	132
සත්ථකායපි	40
සන්දිට්ඨිපරාමාසී	380
සපුත්තදාරො	342
සප්පසිරූපමා	130
සබ්බචිරපටිච්ඡන්නාය	254
සමාදපිතො	342
සමානසංවාසකා	164, 172
සමුත්තෙජිතො	342
සමොධානපරිවාසො	234, 290, 292
සම්පහංසිතො	342
සමග්ගිකාලයි	318
සම්මුඛා විනයො	332, 396
සරිතසාරිතං	360
සලාකගාහාපකො	360, 408
සලාකහත්ථෙනපි	40
සහවාසො	166
සන්දස්සිතො	342
සීලවිපත්තියා	376
සුක්කවිස්සට්ඨිං	196
සුඛසම්භාසා	42
සුත්තධරො	402
සුත්තසන්නිචයො	402
සුත්තන්තිකා	340
සුත්තවිභඞ්ගො	406
සුද්ධන්තපරිවාසො	282
සුපිනකූපමා	130
සෙනාසන පඤ්ඤාපකං	338, 340
සෙය්‍යාපරියන්තො	160
සෙය්‍යාභිහාරො	98

Free Distribution www.aathaapi.org

චූලවග්ගපාළි

සඤ්ඤානාමානුක්කමණිකා

	පිට්ඨඞ්කා
අනාථපිණ්ඩික	2
අනුරුද්ධ	64
අම්බාටකවන	68
අරිට්ඨ	128 130, 132
අස්සජිපුනබ්බසුකා	38, 42, 46
ආනන්ද	64
ඉසිගිලි	340
උදායී	196, 202
උපාලි	64, 166, 188
උවාළ	362, 370
කල්‍යාණභත්තික (ගහපති)	342
කාසි	44
කීටාගිරි	38, 42, 44
කොසම්බී	86, 100, 108
ගඞ්ගා	350, 352
ගද්ධබාධිපුබ්බ	128, 130, 132
ගිජ්ඣකූට	340
ගොතම කන්දරා	340
ඝොසිතාරාම	86, 108
චිත්ත (ගහපති)	64
චොරපපාත	340
ඡන්න	86, 109, 108, 376
ජීවකම්බවන	349
ජේතවන	2, 44, 128, 158, 196
තපොදකන්දරා	340
තපොදාරාම	340

	පිට්ඨඞ්කා
තින්දුකකන්දරා	340
දබ්බමල්ලපුත්ත	340
පණ්ඩුකලොහිතකා	2, 4, 6
මච්ඡිකාසණ්ඩ	64, 82
මද්දකුච්ඡි (මිගදය)	340
මහාකච්චාන	64
මහාකප්පින	64
මහාකොට්ඨිත	64
මහාචුන්ද	64
මහාමොග්ගල්ලාන	64
මෙත්තියභුම්මජකා	342, 344
මෙත්තියා	344
රාජගහ	338
රාහුල	64
රෙවත	64
වෙභාර (පබ්බත)	340
වෙළුවන	338
සත්තපණ්ණිගුහා	340
සප්පසොණ්ඩික පබ්භාර	340
සාරිපුත්ත	46, 64, 86
සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ	46
සාවත්ථි	2, 44, 168, 196
සීතවන	340
සුධම්ම	64, 82, 86
සෙය්‍යසක	24, 34

Free Distribution www.aathaapi.org